

Országgyűlési Napló

*Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Móring József Attila,
Szávay István, dr. Varga László*

Az ülésnap megnyitása.....	937
----------------------------	-----

Napirend előtti felszólalások:

Székely Sándor (DK)	937
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	939
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	940
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár	942
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	944
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár.....	946
Ander Balázs (Jobbik).....	947
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	949
Burány Sándor (Párbeszéd).....	951
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	953
Dr. Aradszki András (KDNP)	955
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	956
Dr. Bajkai István (Fidesz)	958
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	959

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvénynek az Európai Unió adatvédelmi reformjával összefüggő módosításáról, valamint más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános

vitája a lezárásig	961
--------------------------	-----

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	961
--	-----

Felszólalók:

Ovádi Péter , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	966
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	968
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	970
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	973
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	974
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	976
Nacsa Lőrinc (KDNP)	977
Turi-Kovács Béla (Fidesz)	978
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	979
Tordai Bence (Párbeszéd)	981

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	982
--	-----

A Magyarország biztonsági érdekét sértő külföldi befektetések ellenőrzéséről szóló

törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	984
--	-----

Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	984
--	-----

Felszólalók:

Bányai Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	986
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	987
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	991
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	992
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	995
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	1000
Dr. Mellár Tamás , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	1003
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	1004
Turi-Kovács Béla (Fidesz)	1005
Dr. Vadai Ágnes (DK).....	1006
Bányai Gábor (Fidesz).....	1007
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	1008
Demeter Márta (LMP).....	1012
Dr. Vadai Ágnes (DK).....	1017
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	1021
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	1022
Demeter Márta (LMP).....	1022
Dr. Vadai Ágnes (DK).....	1023

Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	1024
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	1025
A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	1027
Dr. Kaderják Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	1028
Felszólalók:	
Bánki Erik , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	1029
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	1032
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	1035
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	1038
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	1041
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	1043
Dr. Kaderják Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	1044
Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	1045
Dr. Kaderják Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	1046
Felszólalók:	
Riz Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	1046
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	1047
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	1049
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	1050
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	1052
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	1053
Dr. Kaderják Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	1054
A szociális hozzájárulási adóról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	1056
Izer Norbert pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	1056
Felszólalók:	
Hadházy Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	1058
Volner János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	1060
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	1064
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	1065
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	1069
Burány Sándor , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	1073
Izer Norbert pénzügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	1076
Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	1080
Móring József Attila jegyző.....	1080
Izer Norbert pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	1081
Felszólalók:	
Bánki Erik , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	1090
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	1094
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	1100
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	1103
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	1109
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	1114
Burány Sándor , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	1120
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	1123
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	1124
Szabó Sándor (MSZP).....	1126
Arató Gergely (DK).....	1129
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	1131
Csárdi Antal (LMP).....	1134
Volner János (Jobbik).....	1135
Boldog István (Fidesz).....	1135

Csárdi Antal (LMP)	1136
Dr. Apáti István (Jobbik)	1137
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	1137
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	1138
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	1138
Boldog István (Fidesz)	1139
Izer Norbert pénzügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	1140
Napirend utáni felszólalások:	
Dr. László Imre (DK)	1150
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	1151
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	1154
Csárdi Antal (LMP)	1155
Az ülésnap bezárása	1158

Az ülésen jelen voltak:

DR. ASZÓDI ATTILA, Miniszterelnökség államtitkára, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, SZABÓ ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, DR. KADERJÁK PÉTER államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár, IZER NORBERT államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár.

Az Országgyűlés második nyári rendkívüli ülésének
2. ülésnapja
2018. június 26-án, kedden
(8.01 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Gelencsér Attila és Szávay István)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés második nyári rendkívüli ülésének 2. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Szávay István jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy Burány Sándor, Párbeszéd, országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló indítvány érkezett KSB-671/2018/3. számon a legfőbb ügyésztől közzvadás ügyben. Az Országgyűlés elnöke ezt megvizsgálásra kiadta a Mentelmi bizottságnak.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalások** következnek. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Székely Sándor képviselő úr, Demokratikus Koalíció: "Lassan elfogyunk" címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZÉKELY SÁNDOR (DK): Köszönöm, elnök úr. Kedves korán kelő Képviselőtársaim! „Még magasról nézvést / Megvolna az ország,/” - Ady több mint száz éve írott szavai ma aktuálisabbak, mint valaha - „Werbóczi-utódok / Foldozzák, toldozzák.” - manapság önök, kedves kormánypárti képviselőtársaim. Az OECD-adatok szerint csaknem egymillió magyar vállalt munkát külföldön, és az elvándorlás egyértelműen a Fidesz kormányra kerülése után gyorsult fel, évente tízezrek vándorolnak el Magyarországról, immár nemcsak az egyetemi, főiskolai hallgatók fele gondolja úgy, hogy a diploma megszerzése után nem marad Magyarországon, hanem immár az érettségire készülő diákoknak is hasonló mértéke tervezi azt, hogy elhagyja ezt az országot.

Kétségtől frappáns ötlet volt a Fidesz-kormánytól úgy küzdeni a munkanélküliség ellen, hogy a munkaképes lakosság jelentős részét elüldözi az országból. A munkanélküliség persze csökkent, ami felnyomta a béreket, és az államháztartás adó-, járulékbévételeit is. Itt egy picit azért megállnék, ez a „felnyomta a béreket” azt jelenti, hogy Magyarországon már akár az átlagemberek nettó 200 ezer forintot is kereshetnek. Ez azt jelenti, hogy vannak páran, akik sokkal többet keresnek, és vannak nagyon-nagyon sokan, akik ennél jóval kevesebbet. 200 ezer forint alig 600 euró. Ennyiből kell megélnie egy magyar átlagpolgárnak, ha egyedül él. Összehasonlításképpen: Budapesten 150 ezer forintért lehet ma lakást bérelni. Mindannyian tudjuk, hogy mi a helyzet a lakáshitelekkel és az összes többi árral, amelyek valójában nyugat-európai színvonalúak. Ez az óriási bérnövekedés,

amit az önök kormánya az elmúlt nyolc évben elért. Még egyszer, 600 euró a magyar átlagbér.

Szóval, egy picit túltolták a biciklit, ahogy Balog miniszter úr mondaná. Már 2015-ben is 35 ezres hiány mutatkozott a munkaerőpiacon, az idei évre pedig ez a szám 90 ezerre növekedett. E tarthatatlan állapotot pedig olyan személy kritizálta minap, akinek a Fidesz-hűsége nehezen kérdőjelezhető meg. Parragh László, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara elnöke, úgy látszik, felismerte, hogy munkavállaló nélkül meglehetősen nehéz a munkaadó élete, ezért egy sajtótájékoztató keretében ment neki a kormány foglalkoztatás- és gazdaságpolitikájának.

„Ma már mindegyik szakma hiányszakma”, jelentette ki, hozzátéve, hogy reméli, a 4 százalékos GDP-növekedés akár a felére is leolvadhat, ha a kormány nem tesz valamit a munkaerőhiány csökkentése érdekében. A fehér bőrű, keresztény gyökerű munkavállalók elfogytak, tette hozzá, jelezve, hogy a munkaerőhiányt a bevándorlás korlátozása még súlyosbítja is. A munkáltatók tehát a munkaerőhiány enyhítésére alkalmaznának nem keresztény és nem fehér bőrű munkavállalókat is, ezt azonban a kormány bevándorláspolitikája miatt nem tehetik.

Ha Magyarországra jössz, nem veheted el a magyarok munkáját, hirdette pár éve a kormány, amit úgy értett, egyáltalán nem jöhetsz Magyarországra, akkor sem, ha éppen a kormány által elüldözött munkaerőt pótolnád. Az, hogy a kamara gyáva, Fidesz-hű elnöke mindezt csak ilyen rasszista és kirekesztő mondatba ágyazva merte elmondani, aligha csodálható.

Pálinkás Józsefet, a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal elnökét, akit a Fidesz nevezett ki, és aki korábban Orbán minisztere volt, kirúgták, mert szólt pár jó szót az ország legjobb egyeteméről, a CEU-ról, ami Orbán ideológiai indíttatású támadásainak célkeresztjébe került.

Rudas Tamás, az MTA Társadalomtudományi Kutatóközpontjának igazgatója megvédte munkatársait a Figyelő támadásaitól, de kénytelen volt felajánlani, hogy az intézet kutatási témái 40 százalékát a jövőben a kormány szája íze szerint választják meg.

Ókovács Szilveszter, az Operaház szintén Fidesz kinevezte főigazgatója védelmébe merte venni a kormánynapilapnak csúfolt propagandaszöcsövével megtámadott Billy Elliot című nagy sikerű musicalt, de azért levette a műsorról.

A Fidesz fokozódó ideológiai terrorját látva miért volna hát meglepő, hogy Parragh csak ilyen burkolt formában merte közvetíteni a munkáltatók által rá bízott üzenetet, miszerint jó volna, ha a nemzeti együttműködés rendszerének hívott bünszervezet magát valamilyen okból kormánynak tekintő vezetése néha kormányozna is.

Ellenkező esetben az ország lassan kiürül, ismét csak Ady szavaival szólva: „Úgy elfogy a magyar, / Mintha nem is lett volna.”

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps az MSZP soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Amit öntől hallottunk az elmúlt percekben, az sem ténybeli alapon nem állja meg a helyét, ebből következően a következtetések sem helyesek, önök pedig ebben a kérdésben alapvetően iszonyatosan hiteltelenek.

Ön annak a frakciónak a képviselőjében szólalt fel, amely frakció vezetője azt mondta a teljes magyar nyilvánosság előtt, hogy el lehet innen menni, majd ön itt feláll és azt mondja, hogy miért mentek el ilyen sokan, miközben egyébként az adatok, amelyeket mondott, természetesen nem állják meg a helyüket. Tudja, készülnek erről nemzetközi kimutatások, nemzetközi statisztikák, hogy melyik országból a lakosság hány százaléka dolgozik külföldön. Ez Magyarországon 6 százalék, Romániában 17,5, Szlovákiában 6,3, Csehországban 8,8, Lengyelországban 11,5, Bulgáriában 16,5 - továbbra is mondom, Magyarországon, 6,0 -, Szerbiában 10,9, Bosznia-Hercegovinában 43, Horvátországban 20,4, Szlovéniában 6,8, de a magyar 6,0 értéknél jóval magasabbak a balti államok is 15-19 százalékkal, Svájc 8 százalék, Ausztria 6,7, Írország 18,8, de a magyar 6,0-hoz képest még a brit 7,6 is magas.

Tisztelt Képviselő Úr! Így talán egy kicsit reálisabb képet kapunk arról, hogy Európa egyes országaiban mennyien dolgoznak külföldön. Mi minden magyar fiatalnak itt szeretnénk megteremteni az életlehetőségeit, ezért csökkentjük az adókat, ezért növeljük a fizetéseket, ezért támogatjuk az otthoneremést. Ezzel szemben önök mindegyiknek az ellenkezőjét csinálták, hiszen elvettek minden magyar dolgozótól egyhavi bért a közszférában. Most ön kevesli, hogy egy év alatt csak 10 vagy 12 százalékkal emelkedtek a magyar bérek, és ez nem is valós. Ehhez képest önök mindenkitől elvettek egyhavi bért. Önök nem családi otthoneremési kedvezményt vagy szocpolt adtak, ami annak idején volt, hanem mindenkinek azt mondták, hogy megszüntetjük a forinthiteleket, amelyeken kamattámogatás van, és mindenki helyette válasszon devizahitelt, ami utána a teljes anyagi ellehetetlenülést hozta pár esztendővel később, és ön ezek után beszél otthoneremétről, vagy ezek után beszél bérekről.

Mi a magunk részéről minden magyar ember számára csökkentettük a személyi jövedelemadót. Azok számára pedig, akik másokat is eltartanak a saját fizetésükből, radikálisan csökkentettük azt a közterhet, amit be kell fizetniük akár adóban, akár járuléokban. Egyre nő, évről évre nő az az összeg, amit havonta igénybe tudnak venni a magyar családok. Most átlagosan évi 253 ezer forintnyi kedvezményt tudnak igénybe venni. Ennyi pénz az, amit nem von el a kormány, hanem ott hagy a magyar családoknál.

(8.10)

Önöknek is volt adócsökkentési programjuk, öt-éves adócsökkentési programot hirdettek meg 2006-ban, ami emlékeim szerint talán öt hónapot élt meg, mert a választás előtt meghirdették, a választás után pedig visszavonták. Ennyi volt az önök hitelessége, a tartós tejnél rövidebb ideig állt csak el a polcon, mert abban a pillanatban, ahogy kormányra kerültek, rögtön az összes kedvezményüket elvonták.

Ami a felsőoktatást illeti, tisztelt képviselő úr: mit kaptak a magyar egyetemek önöktől? PPP-konstrukciókat a nyakukba, amelyek egy részét ki tudta váltani ez a kormányzat sok-sok tíz milliárd forintból, de ellehetetlenítette az egyetemek gazdálkodását évenként keresztül az az egyetemek számára rendkívül hátrányos, a privát befektetők számára pedig extraprofitot garantáló PPP-konstrukció, amivel önök megszórták, vagy inkább azt mondanám, hogy megbombázták az egész magyar felsőoktatást, és ezzel közel egy évtizedre elvágta a fejlődés lehetőségét. És most sem a magyar egyetemekért aggódnak, csak és kizárólag Soros György egyeteméért szólal fel ön is, mint ahogy másik ellenzéki képviselőtársa tegnap is. Csak és kizárólag mindenkinek a Soros-egyetem fontos, a Soros-egyetem számít. Ez nem csoda, hiszen az önök pártja nem csinált mást, mint a Soros-terv mellett gyűjtött aláírásokat, hiszen 2015 novemberében a kvóta melletti aláírásgyűjtésbe kezdett a DK.

Önök, akik azt mondják a magyar fiataloknak, pontosabban az önök pártelnöke, Gyurcsány Ferenc azt mondja, hogy el lehet innen menni, aláírásokat gyűjtenek arra, hogy kötelező kvóta jelleggel különböző távoli országokból érkező illegális bevándorlókat akár erőszakkal is, vagy mesterségesen, inkább azt mondom, hogy kényszerítő erővel telepítsenek ide Magyarországra. Önök, akik elutasítják a határon túli magyarok kettős állampolgárságát, szavazati jogát, kötelezővé tennék, hogy Magyarországra márpedig kvóta szerint telepítsenek be embereket.

Ez egyrészt zavaros, másrészt pedig azt mondom, hogy Magyarország jövőjével kapcsolatban rendkívül veszélyes terv, ezért bízunk benne, hogy a DK-nak soha nem lesz lehetősége sem még egyszer kormányra kerülni, sem a magyar fiatalokat külföldre küldeni, sem a határon túli magyarokat elutasítani, sem pedig kvóták szerint Afrikából és a Közel-Keletről ide illegális bevándorlókat betelepíteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport: „Elfeledett több tízezer ember” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársak! Az ENSZ Közgyűlése 2002. de-

cember 20-án megszületett határozatában döntött arról, hogy június 23-a világszerte a közalkalmazottak napja. Ennek apropóján fontos megemlékezni a magyar közalkalmazottak helyzetéről.

Az elmúlt évek kormányzati munkájának sajnálatos eredményeként a közsférában dolgozók helyzete évről évre egyre csak romlik. Romlanak a munkakörülmények és -feltételek, romlik a bérezési rendszerük, jövőre még a kafetériaajuttatásaik jelentős részét is elveszi a kormányzat, ami 2011 óta változatlanul bruttó 200 ezer forint. A közalkalmazottak illetményalapja tíz éve változatlan, 38 650 forint. Öt-hat éve a közalkalmazotti bértábla szorzószámai sem változtak, vagyis hosszú-hosszú évek óta ezen a területen nem történt jelentősebb béremelés.

Az elmúlt évek Orbán-kormányai a korábbi egyéges közalkalmazotti bérrendszereket is szétverték. Külön szabályok szerint kaptak béremeléseket az egészségügyben, a rendvédelemben, a honvédelemben, valamint az oktatásban dolgozók. Azonban a kormányzat az ágazat többi területére mostohagyermekként néz, például a közgyűjteményi vagy az önkormányzati dolgozók bére az előbb említett kollégákhoz képest nem, vagy csak igen csekély mértékben változott. Az elmúlt hat-hét évben az Orbán-kormányok egyikének sem sikerült felszámolnia a közsférában foglalkoztatottak bérkompensációs támogatását.

Míg a 2013. évi költségvetésben 89,5 milliárd forintot irányoztak elő a közsférában dolgozók bérkompensációjára, némi javulás azért látható, de a 2019. évi központi költségvetésben még mindig csak 16,7 milliárd forint van bérkompensációra betervezve. A mindennapok szintjén ez azt jelenti, hogy a kormányzat még jövőre is 16,7 milliárd forintot fordít a saját munkavállalóira, azokra, akiknek a bére még a mai napig sem éri el a garantált minimálbért. Ez egy igen szomorú része és szégyenfoltja a magyar kormányának és a jelenlegi közigazgatásnak. Felháborító, hogy még mindig tízezrek dolgoznak úgy a közsférában, hogy napi nyolcórás munkával még a törvényben előírt minimálbért sem keresik meg.

A közalkalmazottak az elmúlt nyolc-kilenc évben számos hátrányos helyzetet kellett hogy megéljenek és átéljenek, azonban soha nem történt semmilyen érdemi kormányzati intézkedés a helyzetük javítására. Itt azért el kell mondanom, hogy kialakult helyzet az is, hogy több tízezer közalkalmazott úgy dolgozik, hogy elküldték a munkahelyéről, majd közmunkásnak visszavették ugyanarra a munkaterületre, ugyanarra a munkavégzésre, persze közalkalmazotti (*sic!*) bérért.

A Köztisztviselők és Közszolgálatban Dolgozók Szakszervezetének elnöke, Boros Péterné 2017 végén arról számolt be, hogy az önkormányzatokat sorra hagyják el a diplomás munkavállalók a megélhetéshez sem elegendő, megalázóan alacsony bérek miatt, és a szakemberhiány miatt az önkormányzatok már lassan nem tudják ellátni a törvényben rájuk ruházott feladatokat. A szakemberhiány a demokrácia alapin-

tézményeit veszélyezteti, ezért ígéretet vártak a kormánytól, hogy rendezik annak a mintegy 700 ezer önkormányzati dolgozónak a bérét, akik már tíz éve nem kaptak béremelést. Miközben a versenyszférát a kormány a minimálbérrel és a garantált bérminimummal folyamatosan arra presszionálja, hogy minél feljebb húzza a béreket, aközben a magyar állam mint munkáltató ennek a töredékét sem teszi meg az általa foglalkoztatottak bérhelyzetének tisztázásáért.

A kormányzat ismét csak ígéretet a 2019. évi költségvetésben, de tényleges lépéseket továbbra sem látunk arra, hogy a közalkalmazottak bérrendezése megtörténjen. Egyetlenegy reményünk van, hogy 2019-ben önkormányzati választások lesznek, és a kampány kapcsán talán valamennyire jól fognak most már jární tíz év után a közalkalmazottak is. A közsférában is arra van szükség, hogy a keresetek garantálják a kiegyensúlyozott közszolgálati feladatellátás személyi feltételeit, az állampolgárok megelégedettségét és gazdaság versenyképességét szem előtt tartva. Azt gondolom, hogy egyetlenegy kormány sem mondhat le 700 ezer munkavállalóról. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP és az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Bodó Sándor államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A kormány a saját felelősségi körében tud a közsférában közvetlen bérintézkedéseket hozni, és az ön állításával ellentétben azt kell mondjam, hogy bizony érdemi bérintézkedések történtek az előző években. 2013 óta folyamatosan emelkedik a közsférában dolgozók átlagos reálkeresete, mégpedig rendre a versenyszférát meghaladó mértékben. Tehát itt is ellentmondásba keveredtünk.

A kormány a közsférában nem általánosan, hanem egy-egy életpályamodellhez kapcsolódóan hajt végre béremeléseket, ezzel is jelezve tulajdonképpen a folyamatos, tartós elkötelezettséget, illetve a kiszámíthatóságot. Néhány példát engedjen meg, hiszen mégiscsak úgy reális a véleményünk ütköztetése: a szociális ágazatban 2014-15-ben 20 százalékot meghaladó, a bölcsődékben foglalkoztatott felsőfokú végzettségű gyermeknevelők 2016-ban 30-40 százalékos, 2017 elején pedig a középfokú képesítéssel rendelkező gyermeknevelők kaptak 12 százalékos béremelést. Ez is egy vitatott téma volt, de a kormányzat nem feledkezett el azokról sem, akik középfokú végzettséggel rendelkeznek, és szintén fontos munkát végeznek az ágazatban. Az ágazatban dolgozók többségét valóban érintette a minimálbér és a garantált bérminimum 2017-18. évi jelentős emelése is.

A következő bérrendezés azokra terjedt ki az ágazatban, akiket a 2017. évi minimálbér, illetve garan-

tált bérminimum emelése nem, vagy csak aránytalanul kis mértékben érintett, vagyis láthatóan a kormányzat folyamatosan odafigyelt erre az ágazatra is. Látszik, hogy nincsenek elfelejtve, a kormány tehát elkötelezett anyagilag és erkölcsileg is, hogy megbecsülje ezt a nagyon-nagyon kemény munkát, amit ebben az ágazatban végeznek.

De hogy ne legyenek egyoldalú, a közsféra más területeiről is szeretnék néhány példát hozni a bérintézkedések területén. Megemlíteném a 2013-ban bevezetett pedagóguséletpálya-modell, ami öt év alatt 50 százalékos átlagos béremelést eredményezett, és a 2015. július 1-jétől indított életpályamodellek a rendvédelemben, illetve a katonák számára szintén 50 százalékos béremelést jelentettek.

(8.20)

Emelésben részesültek a felsőoktatásban dolgozó oktatók és tudományos kutatók 2016-tól kezdődően, három év alatt 25 százalékos mértékben. Béremelésben részesültek az igazságügy területén dolgozók is, 2012-től összesen 25 százalékos emelés történt. Az állami tisztviselői életpálya elindításával 2016. július 1-jétől először a járási hivatalokban, az ügyfelekkel közvetlenül találkozó részesültek béremelésben 35 százalékos mértékben, '17 januárjától pedig a megyei kormányhivatalokban dolgozók 25 százalékos béremelésben részesültek. A Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál 2016-ban indított életpálya három év alatt 50 százalékos, a kulturális ágazatban '17 elejétől 15 százalékos, a közoktatásban a nevelő-oktató munkát segítőket pedig 10 százalékos béremelésben részesültek. Ez is egy korábban érzékeny pont volt, ezt is sikerült megoldani. A vízügyi igazgatóságokon foglalkoztatott közalkalmazottak bére 2017. szeptember 1-jétől nőtt 15 százalékkal, és újabb 15 százalékos emelés valósult meg '18. január 1-jétől.

Fontos tehát megemlíteni, hogy a kormány kiemelt figyelmet fordít a közalkalmazottakra, azokra is, ahol már a gazdaság teljesítőképességének függvényében sikerült megvalósítani, elindítani ezeket a béremeléseket, illetve életpályamodelleket, és nyilvánvalóan azokra is figyelmet fordít, akik eddig nem részesültek béremelésben. Jelenleg is tárgyalások zajlanak az Országos Közszolgálati Érdekegyeztető Tanács keretén belül, és azt kell mondjam, hogy az idej, tehát a benyújtott 2019. évi költségvetésben is látható jelei vannak annak, hogy a kormányzat odafigyel a közalkalmazottakra.

Tulajdonképpen annyit tudnék önnek javasolni ennek a hozzászólásnak a kapcsán, hogy olvassa el figyelmesen a következő évi költségvetést, és lehetőség szerint támogassa is azt, ezzel is segít a közszolgálatban dolgozóknak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt

képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Eladósodó városok, összeomló közszolgáltatások” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szeretném külön köszönteni a korai órán jelen lévő államtitkárokat. Bízom benne, hogy azért vannak jelen ilyen nagy számban, hogy érdemi választ adjanak a felvetéseinkre. *(Dr. Rétvári Bence: Mindig azért vagyunk itt!)*

Mielőtt még belekezdene a napirend előtti felszólalásomba, muszáj reagálnom Rétvári államtitkár úr iménti felszólalására, itt az elvándorlás kapcsán nagyon súlyos kijelentéseket tett. Azt tapasztalhatjuk már, hogy amikor azzal szembesíti az ellenzék a kormányt, hogy milyen súlyos tragédiát jelent a nemzet számára a mostani elvándorlás jelenlegi szintje, akkor a tipikus válasz az, hogy minden rendben van, hiszen működik a közös európai munkaerőpiac, vagy statisztikai adatokkal dobálóznak, hogy vannak országok, ahol még nagyobb az elvándorlás. Egészen elképesztőnek tartom, hogy tulajdonképpen úgy érzi a kormány, hogy minden rendben van, nem kell semmit tenni.

Én magam pécsi vagyok - ennyi példát engedjenek még meg -, Pécsről tíz év alatt 13 ezren mentek el kényszerűségből. Engem nem nyugtat meg, hogy esetleg van olyan uniós város, ahol nagyobb volt a népességveszteség. A mi meggyőződésünk szerint ez a nemzetünk jelenlegi legnagyobb tragédiája, és a legfontosabb feladat, hogy ezzel szembenézzünk. Sajnálatlalt látom és tapasztalom azt, hogy a magát nemzetinek mondó kormány ezzel a kérdéssel nem kíván érdemben foglalkozni.

Áttérve a mai napirend előtti felszólalásomra, itt is olyan rendszerproblémákkal szeretnék foglalkozni, aminek megoldásával nem néztek szembe sem a jelenlegi, sem az azt megelőző kormányzatok. Ezek olyan kérdések, amelyek megoldása nem tűr halasztást, tehát konkrétan a körmünkre égnek ezek a problémák. Miről is beszélnek? Egyrészt a városok ismételt eladósodásáról. Sokat beszéltek önök arról, hogy megtörtént az állami adósságvállalás, de arról már nem nagyon szólnak, hogy ezek a városok ismételt eladósodnak, pontosan azért, mert a feladatok ellátásához szükséges források nem állnak rendelkezésre.

Nagyon fontos probléma, hogy a legfontosabb közszolgáltatások ellátása is lassan veszélybe kerül, tehát évtizedes távlatban ezeknek a közszolgáltatásoknak a nyújtása - gondolok itt a közösségi közlekedésre, főleg a vidéki térségekben, illetve a víziközműszolgáltatásra - akár el is lehetetlenül.

Nézzük csak, miről beszélnek! Sok vidéki városban a városok maguk szervezik a közösségi közlekedést saját szolgáltató céggel, ez teljesen rendben is van. Mi úgy gondoljuk, hogy a közösségi közlekedés egy olyan fontos közszolgáltatás, aminek a nyújtásában, szervezésében részt kell vennie a helyi önkormányzatnak, részt kell venniük a helyi közösségeknek. Ugyanakkor

megoldatlan ezeknek a településeknek a feladatellátáshoz szükséges finanszírozása, a forrásokhoz való hozzájutás - veszteségkompenzáció, árkiegészítés, mondjuk így, az ehhez való hozzájutás - teljesen bizonytalan. Ennélfogva folyamatosan és érezhetően csökken a közösségi közlekedés színvonala vidéki városokban, már-már felmerült, hogy ezeknek az önkormányzatoknak elveszik a cégét, államosítják ezeket az önkormányzati cégeket. Nyilván ezzel nem értenénk egyet, ez egy rendkívül súlyos döntés lenne, de a legkomolyabb probléma az, hogy folyamatosan romlik a közszolgáltatás minősége, és ez súlyos társadalmi, gazdasági és egyébként környezetvédelmi problémákat is okoz ezekben a városokban, sok száz-ezer, vagy akár több millió embert érintve vidéki térségekben.

Egy másik ilyen ketyegő bomba, rendszerprobléma a vízi közművek ellátásával, karbantartásával kapcsolatos forráshiány. Több kérdést fölvettem még annak idején pécsi önkormányzati képviselőként, semmiféle érdemi választ, ötletet, elképzelést nem tudott a kormány körvonalazni annak kapcsán, hogy a szakma szerint 15 éves távlatban a több ezer milliárd forintos hiányt milyen módon kívánják kompenzálni. Talán tudják azt önök is, hogy a víziközmű-szolgáltatás esetében az ellátásért felelősnek éves frissítéssel egy 15 éves gördülő fejlesztési tervet kell kidolgoznia, ebben kell megjeleníteni a legfontosabb karbantartási, pótlási igényeket, és itt kell feltüntetni azt, hogy milyen forrásokra van szükség ezeknek a feladatoknak az ellátásához. Ha ezeknek az összesítését megnézzük - a szakmából lehet hallani ezek összesítése kapcsán jelzéseket -, akkor olyan információk birtokába jutunk, hogy több ezer milliárd forint hiányzik 15 éves távlatban, hogy a legfontosabb közszolgáltatás működjön. Az olyan problémákat is jelent, hogy ha nem tudják ezek a települések - illetve ez nemcsak az önkormányzatokra érvényes, hanem az állami szolgáltatókra is - ezeket a megfelelő megelőző karbantartásokat elvégezni, akkor a későbbi időpontokban a már szükséges kényszerű pótlási munkák ellátása sokkal több forrás bevonását igényli.

Nagyon bízom benne, hogy az itt jelen lévő államtitkárok közül valaki tud egy érdemi választ adni erre a problémára, hogy mit tervez a kormány megoldani, ugyanis szomorúan látom, hogy ezeknek a kérdéseknek a megoldására, legalábbis az időarányos megoldására vagy annak a megkezdésére nem találunk forrásokat a benyújtott költségvetésben. Tehát attól tartok, hogy továbbra is úgy gondolja a kormány, hogy elég a fejüket a homokba dugni, és majd a városok valamilyen módon kezelik ezt a kérdést.

De rossz hírem van, annak ellenére, hogy a vidéki városok kormánypárti polgármesterei nem mernek önöknek kérdéseket feltenni, nem mernek ezekről a kérdésekről beszélni, ezek a kérdések vannak, és ha nem nézünk velük szembe, akkor többéves távlatban vagy középtávon ezek a közszolgáltatások össze fognak omlani. Előre is köszönöm szépen az érdemi válaszokat. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mielőtt megadnám a válaszadás lehetőségét Pogácsás államtitkár úrnak, tájékoztatnom kell képviselő urat, hogy a napirendtől ne térjen el. Ugyanis nem az a gond, hogy nem kapna autentikus választ államtitkár úrtól, akihez szólt a beszéde első része, de nincs lehetősége államtitkár úrnak megszólalni. Tehát egy legközelebbi napirend előttiben legyen kedves majd államtitkár úrhoz ebben az ügyben fordulni, és akkor nyilván érdemi választ fog kapni. Kezdő képviselőként tájékoztatnom kell, hogy maradjunk a napirend előtti témánál. Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Pogácsás Tibor államtitkár úr kíván válaszolni.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is hadd tájékoztassam arról, hogy mind a megyei jogú városok polgármesterei, mind bármely más település polgármestere kérésével, véleményével, az önkormányzati rendszert érintő meglátásaival meg tudja találni azokat a csatornákat, amelyeken a véleményét, illetve a javaslatait eljuttatja a kormányhoz. Működik az önkormányzatok nemzeti érdekegyeztető tanácsa, amelyben minden önkormányzati érdekszövetség jelen van, a tagja, és ez évente több alkalommal is összejön, ahol a kormány képviselőivel, adott esetben akár egy-egy szakpolitika vagy szakma képviselőivel közös tanácskozást folytatnak az önkormányzati érdekképviselők, és itt elmondják, elmondhatják mindazokat az észrevételeket, amelyeket megfogalmaznak.

Az ön felszólalása, illetve napirend előtti gondolatai az önkormányzatok eladósodásáról szólnak. Fel kell önt világosítanom, hogy az önkormányzatok a jelenlegi önkormányzati finanszírozási rendszerben nem adósodnak el. Való igaz, hogy 2010 előtt az önkormányzatok a rendkívül nagy mértékű működésitámogatás-elvonástól, illetve a fedezetlen feladatátadás következtében eladósodtak, az Állami Számvevőszék 2008-ban állapította meg, hogy mintegy 1700-1800 milliárd forintnyi finanszírozási hiány jelentkezik az önkormányzatoknál az azt megelőző évek feladatátcsoportosítása miatt. Való igaz, hogy az önkormányzatok ennek a hiánynak egy részét vagyonfelélésből, más részét hitelek felvételéből, sok esetben működési hitel felvételéből pótolták, azonban 2010 után az önkormányzatoktól ezt az adósságállományt a kormányzat átvállalta teljes egészében, függetlenül attól, hogy az önkormányzatok milyen típusú hitelt vettek fel.

(8.30)

Ezt követően az önkormányzati finanszírozást is átalakította a kormány. A feladatalapú finanszírozás pedig biztosítja azt, hogy az állam által az önkormányzatokra bízott feladatokat, illetve az önkormányzatok

a saját feladataikat nullszaldós költségvetéssel képesek elvégezni. Az újraeladósodást egyébként az is gátolná, ha ilyen igény lenne. Hozzáteszem, a hitelfelvétel önmagában nem bűn, és esetenként élnek is az önkormányzatok a hitelfelvétellel, hiszen fejlesztésekhez szükség lehet a hitelfelvételre, ezeket azonban minden esetben kormányzati engedélyhez kötve vizsgáljuk azt, hogy a hitel-visszafizetés garanciái megvannak-e. Az el nem adósodott önkormányzatok, 1172 ilyen önkormányzat volt, többnyire kis önkormányzatok, miután kimaradtak az adóssághozjáról, és nyilvánvalóan fejlesztési forrásoktól estek el, így fejlesztési támogatásban részesültek, 45 milliárd forint értékben.

A közösségi közlekedéssel kapcsolatban tájékoztatot tisztelet képviselő urat, hogy a közösségi közlekedéssel és egyáltalán a működési problémákkal kapcsolatban az önkormányzatoknak lehetőségük van forrás pályázására. Hozzáartozik, hogy a nagyon sok vidéki városból összesen öt olyan megyei jogú város van, amely saját közlekedési vállalattal látja el ezt a szolgáltatást.

Az az általánosítás messze nem igaz, hogy ezek lepusztuló vagy rosszul működő közösségi közlekedések, akár Miskolc, akár Kaposvár, akár Debrecen, akár Szeged esetében nézzük, az önkormányzatok nagyon jó színvonalon tartják fenn a közösségi közlekedést. Jelentős fejlesztéseket hajtottak végre, korszerű járműállománnyal működnek, és például az európai uniós, illetve a magyarországi társfinanszírozású pályázatokkal akár a korszerű villamosközlekedés felújításával is előre tudtak lépni. Valamint például Kaposvár esetében teljes egészében ki tudták cserélni az autóbuszparkot, és vadonatúj buszparkkal működnek. Tehát nem igaz az, hogy a közösségi közlekedést maguk működtető városok akár működési problémával küszködne, akár pedig a közösségi közlekedés, amit ők nyújtanak, gyenge színvonalú lenne, sőt folyamatosan tudják javítani ennek minőségét.

A vízi közművek esetében a vízi közművek szolgáltatásának, működtetésének egyik legfontosabb célja az volt Magyarországon, hogy reális és az állampolgárok által kifizethető közműdíjak jöjjenek létre, és minden olyan vadhajtást lenyesünk a víziközműüzemeltetésből, ami extraprofitot eredményez és kiviszi az országból ezt a profitot. Ezt sikeresen megoldottuk, és biztosítani is fogjuk azt, hogy az önkormányzatok tovább tudják működtetni ezt az ágazatot is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Oktatásból elégtelen” címmel. Megadom a szót, öt perc időkeretben.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az általam különösen tisztelt, kiváló történész, Salamon Konrád jó pár

évvel ezelőtt egy cikkében így fogalmazott: „A magyar iskolarendszer összeomlott, tisztelet az elszigetelt kivételeknek és a lehetetlen körülmények között is helytállni akaró pedagógusoknak. Összeomlott, mert az iskolákat jelentős részben műveletlen és neveletlen fiatalok tömegei fejezik be vagy hagyják el, akik nem alkalmasak a munkavállalásra, és nem hajlandók a társadalmi együttélés legelemibb szabályainak betartására sem.”

Kétségtől igen komor helyzetjelentést tartalmaz a roppant lesújtó sorok, ami nem hiszem, hogy javult volna az oktatásügyhöz kapcsolódó, közelmúltbéli felmérések tükrében. Nem akarom öncélúan a „bezzeg a finn oktatási rendszerben” című mantrát hajtogatni, hiszen külön megnézném, hogy mit kezdene, mondjuk, akkor a finn oktatási rendszer, ha hirtelenjében több százezer halmozottan hátrányos helyzetű diákot kellene fejleszteniük, differenciáltan oktatniuk vagy éppen integrálni, sőt sokszor a legelemibb szinten szocializálniuk.

Azt azonban hozzátenném, hogy volt olyan időszak, amikor Finnország is koldusszegény állam volt, hiszen az 1867-es nagy éhínség idején például a társadalom 15 százaléka elpusztult, és a XX. század közepén is legalább annyian dolgoztak a nem túl jövedelmező agrárszektorban, mint Magyarországon. Tehát azért annak van alapja, hogy talán az oktatásra mint a legfőbb humántőke-képző rendszerre költött források voltak azok, amelyek felemelték az országuk gazdaságát és társadalmát.

Tehát nem azért lett jó a finn oktatás, mert volt egy gazdag, erős állam, hanem azért lett gazdag a finn állam, mert jó volt az oktatás, sokat költöttek rá, és bizony igaz ez még jó néhány másik országra is. Azt azonban, hogy ezt mennyire nem ismeri föl a fideszes kormányzat, még a költségvetési vita során tárgyalni fogjuk.

De térjünk vissza az adatokhoz! Említhetem az unalomig citált 2015-ös PISA-felmérés döbbenetes rossz eredményeit, amelyek szerint 15 éves fiataljaink negyede gyakorlatilag funkcionális analfabéta, tehát alkalmatlan a XXI. századi követelmények szerinti munkavégzésre. Ennyi árokpárti munkavállalóra márpedig nem lesz szüksége a gazdaságnak. És hivatkozhatnék az országos kompetenciamérésekre is, amelyek tanúsága szerint a 10. osztályos szakközépiskolai fiatalok eredményei rosszabbak, mint a 6. évfolyamos gyerekéké.

Adódik a kérdés, hogy ilyen tudásszinttel miként lehet a tanult szakma mesterévé válni és felkészülni az élethosszig tartó tanulás kihívásaira. Nyilván sehog, tisztelt államtitkár úr. A fejlett társadalmakban az oktatás a társadalmi egyenlőtlenségek mérséklésének legfőbb eszköze, nálunk viszont mindezt keresztbe vágja a hihetetlenül extrém szelektivitás. De nincs megnyugtató válasz arra nézve sem, hogy mi lesz az egyre növekvő számú, fiatalok iskolaelhagyóval, akik úgy lépnek ki az iskola világából, hogy nem szereztek szakmát, és sokszor a nevüket sem tudják helyesen leírni, akiknek az aránya országosan

12,5, az északkelet-magyarországi régióban viszont már 20 százalék feletti.

Mindezzel összefüggésben politikai tabuktól mentesen, de roppant higgadtan és teljesen őszintén kellene végre arról beszélni, hogy ha nem lesz sikeres az integráció, akkor milyen jövő vár azokra az óriási gettórégiókká züllő, lassan megyényi területeket felölelő perifériákra, ahol sokan nem hallották azt a szentenciát, amely szerint iskola nélkül, fiatalon a nyomorba sokat szülni nem kulturális jog és erény.

Alkatilag nem tartozom azok közé, akik a válóságról szépen megfélemlítve azt hirdetik, hogy csak úgy lehet felzárkóztatni, ha genderszakos diplomát adunk, mondjuk, Kolompár Dzszenifer vagy Kalányos Józsi kezébe. Arra viszont mindenképpen választ várok, hogy az alapoktatás és a rendszerváltás óta pedagógiai elfekvővé vált szakképzés megerősítése nélkül miként lehet elkerülni az egyre gyorsuló lecsúszást és összeomlást. A közeljövő, a társadalmi béke szempontjából nagyon nem mindegy ugyanis, hogy mennyi képzetlen embert kell eltartania az országnak.

A változáshoz, a kívülállás önszegregáló antikultúrájának felszámolásához, feladásához tiszteletre méltó, óriási egyéni erőfeszítés kell, és ha szükségeltetik, akkor bizony állami kényszereszközök is. De kell a hatékony oktatás is, amelynek legbiztosabb alapja a diákoknak biztosított elérhető jövőkép, a megvalósítható perspektíva, valamint az anyagilag, erkölcsileg megbecsült tanárok. Minden oktatási reformnak ez a fundamentuma. Kérdés, hogy tudják-e biztosítani. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Azt gondolom, lesz egy pont, amire határozott választ ad államtitkár úr, nem kívánok részleteiben foglalkozni a cigányságot érintő kérdéssel. *(Ander Balázs: Egy szót nem mondtam.)*

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Ezek szerint ön is tudja, hogy mire gondolunk, tisztelt képviselő úr, és direkt mondta.

Tisztelt Képviselő Úr! Az ön felszólalása egyvalamire biztosan példa: hogy lehet megsérteni és sértetni rengeteg embert Magyarországon. Ön a saját felszólalásával megsértett 1,2 millió magyar diákot; az összes magyar diákot, mert olyan lenézően beszélt róluk, és a teljesítményüket annyira semmibe vette, hogy az hihetetlen - negatív iskolapélda. Ön megsértett 177 ezer magyar pedagógust, mert azt mondta, hogy nem ér semmit a munkájuk. Ön megsértett többmegyényi magyar embert, mert azt mondta, hogy több megyében azok a magyar emberek, akik ott élnek, gettósodtak és lemondott róluk. *(Dúró Dóra: Ilyet nem mondott.)* Ön megsértette a teljes magyar cigányságot, amit a teljes parlament nevében elutasítottunk, tisztelt képviselő úr, mert ez elfogadhatatlan a magyar parlamentben. *(Taps a kormánypárti padso-
rokban.)*

(8.40)

Az, hogy a Jobbiknak identitásproblémái vannak, és egyik programjukban azt írják, hogy az integrált oktatás a legszörnyűbb dolog, ami történhet, a másik programjukban, legutóbb meg már azt írják, hogy ki kell próbálni, hogy jó-e az integrált oktatás, ez az önök belső problémája, hogy azt se tudják, hogy melyik irányba viszik a saját pártjukat; úgy látjuk, hogy most kettő irányba viszik. De elfogadhatatlan, hogy ezért ön itt 2018-ban megyéket, pedagógusokat, gyerekeket, cigányokat és mindenki mást sért, aki éppen önnel szembejön! Erre nem lehet Magyarországot, egy országot építeni úgy, hogy egyébként amikor pedig az ön korábbi pártelnökét, jobbikos egykori frakcióvezetőjét, Vona Gábort meg azzal szembesítik, hogy a saját oktatáspolitikusok, aki a saját programjukat kidolgozta a nevelés kapcsán, egyébként egy gyermekbántalmazási ügybe keveredett, akkor meg azt mondja, hogy nem számít, hogy korábban mit csinált. Hogy lehet így az egész oktatásügyhöz viszonyulni, tisztelt képviselő úr?! *(Ander Balázs: 20 százalék korai iskolaelhagyó Kelet-Magyarországon!)*

Ami konkrétan azt illeti, hogy ön arról beszélt, hogy érdemes-e az oktatásügybe fektetni: tisztelt képviselő úr, ha megszavazta volna a költségvetéseket, amelyben növeltük az oktatásra fordított kiadásokat, akkor valamelyest hihetnénk önnek. Hiszen míg 2010-ben *(Arató Gergely: Ne viccelj már!)* 1572 milliárd forintot fordított Magyarország oktatásra, most, idén már több mint 2000 milliárd forintot fordítunk, 38 százalékkal költünk többet a diákokra, a tanárookra *(Arató Gergely közbeszól.)*, a nevelésre, Magyarország jövőjére, mint amennyit 2010-ben fordítottak erre. *(Dr. Varga-Damm Andrea: És nincs eredménye! - Az elnök csenget.)*

Ha megnézi, hogy az Európai Unió országaiban a nemzeti össztermékhez arányosan mennyit fordítanak oktatásra, azt látja, hogy ez 4,9 százalék, a GDP 4,9 százaléka fordítódik oktatásra. Magyarországon ez 5,2 százalék. *(Dr. Varga-Damm Andrea: És nincs haszna!)*

Magasabb Magyarországon az oktatásra fordított, nemzeti össztermékhez viszonyított költségvetési tétel arányaiban, mint más európai uniós országokban, pontosan azért, mert egy nagyon nagy lemaradást kell behozni. *(Dr. Harangozó Tamás: Kilenedik éve kormányoztok!)* Mert emlékszünk arra az időszakra, amikor Magyarországon több mint 300 helyen iskolát zártak be *(Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Az elnök csenget.)*, emlékszünk arra, amikor pedagógusoktól egyhavi bért vettek el, ezt kellett nekünk kompenzálni, és így kellett vonzóvá tennünk a pedagóguspályát.

Az, hogy 50 százalékkal növeltük a pedagógusoknak a bérét, pontosan azt is hozta magával, hogy 30-50 százalékkal emelkedett a pedagóguspályára jelentkezők száma - nem hétezren, hanem tízezren kerülhetnek pedagóguspályára; nem 10 ezren, hanem 13 ezren jelentkeznek. Ez azt jelenti, hogy szélesebb

merítésből (*Arató Gergely és dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.*), jobb képességű fiatalok tudnak bekerülni az egyetemre, ott Klebelsberg-ösztöndíjban tudnak részesülni, ami azt jelenti, hogy pontosan azokon a részein az országnak és pont olyan szakokon képzünk tanárokat, ahol és amiben a legnagyobb hiány van. Több milliárd forintot költöttünk erre a Klebelsberg-ösztöndíj keretében, 2,5 milliárd forintot, összesen 2100 élő szerződésünk van olyan tanárokkal, akik azt vállalják, hogy a legnehezebb helyzetben lévő iskolákban fognak tudni segíteni, és évente 400-zal nő azoknak a pedagógusjelölteknek a száma, akik ezekre a helyekre belépnek.

Így próbálunk valójában segíteni, több pénzből, vonzóbb iskolarendszer mellett, arról nem is beszélve, hogy az elmúlt évek legnagyobb iskolafejlesztési programját indítottuk el, hiszen egyrészt 80 milliárd forintot, másrészt 30 milliárd forintot tudunk fordítani iskolák felújítására, fejlesztésére. Ez azt jelenti, hogy minden negyedik magyar diáknak az iskoláját tudjuk fejleszteni, hogy szebb, modernebb, korszerűbb legyen az az iskolaépület (*Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.*), amelyben ezek a diákok az iskolaéveiket eltöltik.

Az is fontos, tisztelt képviselő úr, hogy nem a piaci szemlélet és nem a piaci tankönyvgyárak azok, amelyek nyereszkednek már a magyar gyerekeken, hanem igyekszünk az állami tankönyvfejlesztési rendszerben a legmodernebb tankönyveket ingyenesen minden diák számára biztosítani, hiszen több mint egymillió diák ingyenesen kap tankönyvet. Szintén fontos, hogy hároméves kortól minden gyerek számára kötelező az óvodáztatás. (*Arató Gergely: Csak nincsen hely!*) Ha ön őszintén beszélne felzárkózásról, és nem cigányozni akarna (*Ander Balázs: Nem cigányoztam...*), hanem egészen egyszerűen segíteni akarna azokon az embereken, azokon a hároméves korú gyerekeken, akik nehéz helyzetben lévő családba születnek, akkor azt támogatná, hogy milyen jó, hogy hároméves kortól óvodában vannak a gyerekek, és az a hátrány, amit esetleg otthon elsenvednek, kompenzálódik az óvodában már hároméves kortól, és nem csak hatéves kortól az iskolában. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban. - Ander Balázs: ...szövegértésből elégtelen!*)

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tájékoztatom a képviselőtársaimat, hogy az államtitkár úr végighallgatta a felszólalását, azt kérem öntől is, hogy szíveskedjen a választ is végighallgatni. Köszönöm szépen a megértését.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Burány Sándor képviselő úr, a Párbeszéd képviselőcsoportjából: „A helyzetről!” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

BURÁNY SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! 2015-ben már súlyos figyelmeztetés érkezett az Európai

Uniótól, hiszen akkor lefolytattak, illetve befejeztek egy átfogó vizsgálatot az uniós közbeszerzési pályázatoknál, és nagyon komoly szabálytalanságokat találtak. 2015-ben minden harmadik-negyedik eljárásban találtak valamilyen szabálytalanságot, óriási botrányt keltve, természetesen méltán, hiszen egy botrányos gyakorlatról beszélünk.

Azt hihetnénk, hogy ennél már nincs lejjebb, de sajnos szomorúan kellett megállapítanunk, hogy van. Hiszen az Unió nemrég nyilvánosságra hozott adatai szerint mintegy 29 vizsgált uniós pályázathoz 24-ben találtak szabálytalanságokat. Tehát nem minden harmadikban-negyedikben, hanem majdnem a teljes mintában szabálytalanságot találtak, és ez azért mégiscsak példátlan, és ahhoz képest nem is övezi olyan nagy figyelem ezt a hírt.

Ha megnézzük egyébként, hogy ezeknek a vizsgált és elmarasztalt pályázatoknak kik a nyertesei, akkor ismerős nevekre bukkanunk. Ott van a nyertesek között Orbán Ráhel fideszes ügyvédje, de ott van természetesen Mészáros Lőrinc és baráti köre is. Most már legalább pontosan tudhatjuk, hogy Mészáros Lőrinc mivel és mennyivel okosabb Zuckerberg úrnál, aki a Facebook tulajdonosa. Zuckerberg úr azt hiszi, hogy a piacról kell megélni, és eszerint gyűjti a vagyonát, Mészáros Lőrinc nála sokkal jobban tudja, hogy nem így kell eljárni; a fényes karrierhez, a gazdagodáshoz, a példátlan gazdagodáshoz pontosan elegendő, ha valaki kiváló kormányzati kapcsolatokkal rendelkezik.

A pályázatok, a szabálytalanságok visszatérő eleme volt a jelentős túlárazás. A kiíráshoz képest az odaítélt értékeknél mintegy 70 milliárd forint túlárazást találtak az ellenőrök, és azért ez egészen egyszerűen példátlan, és világosan rámutat arra, hogy a közpénzek megcsapolásának mi a kedvenc technikája a Fidesznél, illetve a Fidesz-közeli oligarcháknál. 900, közel ezermilliárdos szerződési értékű mintát vizsgáltak meg, és olyan összegű bírságra számíthatunk, ami meghaladhatja akár a százmilliárd forintot is a szabálytalanságok következtében, ami szintén egy példátlanul magas összeg, olyannyira, hogy a tudósítások szerint kormányközeli források fontolgatják, hogy egyszerűbb lenne az Európai Unióval egy 10 százalékos büntetési átalányban megállapodni, mert akkor a büntetés százmilliárd forint alatt maradhatna, ha pedig tételesen, egyenként ezeket a vizsgált és szabálytalannak ítélt projekteket végigvesszük, akkor a büntetés meg fogja haladni minden bizonnyal a százmilliárd forintot.

Különösen felháborító, hogy szabálytalannak találták azt a gyakorlatot is, hogy a kancellária a közbeszerzések ellenőrzését kiközvetítette. Ezt külső cégek és ügyvédi irodák végzik el, és ezeket az ellenőrzéseket nemcsak hogy nem végezték el hatékonyan, hanem több milliárd forint megrendeléshez jutottak. Tehát piacot szereztek, milliárdos bevételhez jutottak, a munkát meg nem végezték el, mert ha pontosan végigvizszik az ellenőrzési feladatokat és pontos megállapításokat tesznek, akkor nem kerül sor erre a fiaskóra,

és nem találja az Unió szabálytalannak ezeket a pályázatokat. A vizsgált nagyobb beruházások közül csak néhány: a 3-as metróvonal rekonstrukciója, a Budapest-Esztergom vasútvonal, a Szántód-Kőröshegy-Balatonszentgyörgy, illetve Fonyód-Kaposvár vasút fejlesztése, a Püspökladány-Ebes vasút rekonstrukciója, az M4 berettyóújfalui-nagykerekai autópálya építése többek között.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ilyen példátlan mértékű lopás után és ilyen példátlan mértékű szabálytalanságsorozat után az ember azt gondolná, hogy a kancellárián fejek hullanak. De nem ez történt, ehhez képest milliárdos jutalmakat osztott szét Lázár János még távozása előtt, olyannyira, hogy az ott dolgozók fejenként és átlagosan 4,6 millió forint jutalmat kaptak, beleértve a portást és az állami felső vezetőket is. 4,6 millió forint jutalom fejenként, ahhoz képest, hogy 29 pályázatból *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* 24 szabálytalan - ez egészen egyszerűen felháborító! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

(8.50)

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt levezető Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Engedjék meg, hogy hadd kezdjek egy kis uniós fejlesztéspolitikai helyzetértékeléssel! A történet sosem 2018-ban kezdődik, Magyarországot ugyanis régóta kísértik a 2010 előtti szocialista és szabad demokrata kormánykoalíció visszaélései és problémái.

Mire gondolok? Az első történet: onnan kezdődött a történet, hogy amikor a második Orbán-kormány 2010-ben elfoglalta a kormányrudat *(Gréczy Zsolt: Kilencedik éve... - Arató Gergely: Mit csináltak nyolc éve?)*, akkor azt látta, hogy az uniós fejlesztéspolitikai intézményrendszer összeomlott és Magyarország a forrásvesztés küszöbén állt. Először is ezt a problémát kellett megoldani, át kellett alakítani az uniós fejlesztéspolitikai intézményrendszert, azért, hogy az a stratégiai cél ne sérüljön, hogy Magyarországnak az Unió által rendelkezésre bocsátott forrásokat le kell hívnia. *(Arató Gergely közbeszól.)*

Ezt a feladatot a magyar kormány megoldotta. Aztán a következő történet a következő programozási időszakról szól, a 2014-2020 közötti programozási időszakról beszélünk. Itt a magyar kormányoknak nagyon komoly tárgyalások révén el kellett érnie, hogy kedvezőbb feltételeket tudjon kitárgyalni az Európai Unióban, mint a korábbi, 2007-2013-as programozási időszakban. Itt is sikerült eredményeket elérni: 2014-2020 között az egy főre jutó támogatások összege Magyarországon 712 ezer volt, hétéves időszakra vonatkoztatva. Ez nettó összeget tekintve a

harmadik legnagyobb támogatási összeg. Ilyen eredményt a korábbi kormánynak, a 2010 előtti baloldali, szocialista kormánynak nem sikerült elérni. *(Gréczy Zsolt: Mészáros Lőrinc! - Arató Gergely közbeszól.)*

És akkor érünk el a következő ponthoz, és ez a pont pedig a csontvázak kiesése, az előző, 2010 előtti szocialista-szabad demokrata kormány által itt hagyott csontvázak kiesése a szekrényből. *(Dr. Harangozó Tamás közbeszól.)* Mire gondolok? Amiről ön is beszélt, mi is ugyanarról a dologról beszélünk. Az Európai Csalás Elleni Hivatalnak van egy 2017-es jelentése, ami valóban vizsgál magyarországi projekteket. 2018. június 6-án tette közzé ezt a jelentést. Ez ugyan a 2017. évről szól, de a korábbi időszak projektjeit is vizsgálja.

Azt mondja az OLAF-jelentés, hogy a Demszky Gábor főpolgármestere alatt kötött 452 milliárd forint összköltségű metróberuházásból a korrupcióval, szabálytalansággal érintett szerződések összege meghaladja a 272 milliárd forintot. A közvetlen károkozás az OLAF szerint 167 milliárd forint, és ebből 76 milliárd forintnyi részt Brüsszel adott esetben visszakövetelhetne. Ez az egyik legnagyobb korrupciós botrány, amelyik a rendszerváltozás utáni Magyarországot sújtja, és amellyel kapcsolatban a kormánynak szintén az a stratégiai célja és az a feladata, hogy megpróbálja megelőzni azt, hogy az előző baloldali, szocialista kormányok miatti forrásvesztést el tudja Magyarország kerülni; ne az adófizetőknek kelljen megfizetni a korábbi időszak szerződéseit.

Ezzel szemben hoznék önnek a magyar ellenőrzési rendszerrel kapcsolatban egy pár megállapítást. Giovanni Kessler, az OLAF szeptemberben leköszönt elnöke, aki 2011-2017 között, épp a vizsgált időszakban vezette a testületet, tavaly Magyarországon volt, és méltatta a Legfőbb Ügyészség együttműködését. *(Derültség az ellenzéki pártok padsoraiból.)* Az EP költségvetési ellenőrző bizottsága a magyarországi tényfeltáró látogatásról készült jelentésben is méltatja, hogy Magyarország az egyetlen tagállam, amely az OLAF számára hozzáférést biztosít mindenhez. *(Derültség az ellenzéki pártok padsoraiból.)* Illetve elismeri, hogy *(Arató Gergely: Most hoztak határozatot... - Az elnök csenget.)* magyar hatóságok szorosan együttműködnek a testülettel, és az ellenőrzési rendszer is jól működik hazánkban. Ráadásul kifejezetten kiemelik az auditorok, hogy 2014 óta előrelépés történt az előző és főleg a 2010 előtti időszakhoz képest.

Én azt gondolom, ezek olyan eredmények, amelyeket nem tehetünk zárójelbe. És hogy a magyar kormány jelen pillanatban a 2010 előtti időszakból kieső csontvázakkal kell küzdenie, az nem a mostani magyar kormánynak, hanem az előző kormánynak a felelőssége. *(Dr. Harangozó Tamás közbeszól.)*

Én inkább arra szeretném önöket kérni, hogy ahelyett, hogy itt a parlamentben ezeket a kérdéseket folyamatosan előhozzák, inkább segítsék az ezzel kapcsolatos vizsgálatokat, ugyanis az elmúlt hónapokban az összes általam említett vizsgálatot kapcsolatban

önök és az önök képviselői, barátai, ismerősei, a korábbi kormányokhoz tartozó politikusok az együttműködési kötelezettségüknek nem tettek eleget. Kérem, hogy ebben támogassák a kormány munkáját. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Aradszki András képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport: „Megvédjük a családot, mert az, az élet szentélye” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Június 24-én vasárnap ünnepelte a katolikus egyház Keresztelő Szent János születésnapját. Születését csodás jelek kísérték, hiszen szülei már idősek voltak, de még így is vágytak a gyermekre. Az Isten meghallgatta kérésüket, és felülmúlhatatlan ajándékban részesítette őket: gyermekük, Keresztelő Szent János született meg.

A család ugyanis ősidők óta az ember életének célja és kiteljesedése. A családban hitünk szerint a Teremtő szeretete válik kézzelfoghatóvá. Manapság azonban sokan tagadják ezt a szeretetkapcsolatot, valójában lemondanak ezzel az ember igaz nagyságáról, szabadságának és méltóságának védőbástyájáról.

A liberális demokráciák, pontosabban a Soros-világ által hirdetett látszólagos emberi jogok valójában az ember önpusztításához vezetnek, mert közös nevezőjük a tagadás, a Teremtőtől való függés tagadása, így a nemzeti közösségek és a család tagadása is. Ezzel szemben a keresztény demokrácia egyik sarokköve a család. *(Gréczy Zsolt közbeszól.)* Már Szent II. János Pál pápa is leszögezte, a család az emberi nem legdrágább értékeinek egyike.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A magyar kormány 2010 óta a családokat és a munkahelyteremtést támogató adócsökkentő politikát folytat. Ennek eredményeként emelkednek a bérek, nő a foglalkoztatás, és dinamikusan bővül a gazdaság. Az elmúlt években a nemzeti kormány példaértékű családtámogatási rendszert épített ki. Csökkentette a munkát és a legfontosabb élelmiszereket terhelő adókat, jelentősen mérsékelte a háztartások rezsiterheit, átfogó béremeléseket hajtott végre, és Európában egyedülálló otthonteremtési programot indított el.

A benyújtott költségvetési törvény tervezete szerint 2019-ben is folytatjuk az adócsökkentés politikáját. Továbbra is az arányos adórendszert támogatjuk, tovább csökkentjük a munkát terhelő adókat, valamint a vállalkozások és a családok adóterhét.

2019-ben 2015-höz képest duplájára fog nőni a kétgyermekesek családi adókedvezménye. Azonban korántsem dőlhetünk még hátra, bőven van még mit tennünk. Azoknak a családoknak a támogatása, ahol az egyik szülő egyedül kénytelen nevelni gyermekét, még nem kielégítő. Hasonló a helyzet a fogyatékkal élő gyermekeket nevelő családok esetében is. Ugyan-

így említhetem azt is, hogy az anyagi támogatás mellett, ami természetesen nagyon fontos, még hiányzik a szellemi-lelki megalapozás.

A Ratkó-korszak szomorú tapasztalata, hogy hiába támogatta a gyermekvállalást és sújtotta adóval a gyermektelenséget, mivel az élet értelmét és értékét nem adták tovább, az akkor születettek később már nem vállaltak sok gyermeket. A lelki kiüresítés a kádári hatalom számára sikeres volt, a nemzet számára máig ható kárt okozott. Tehát fontos a lelki-szellemi megalapozás, annak kommunikációja, hogy a demográfiai intézkedések értékalapúak. Erre látunk törekvéseket a közszolgálati televíziókban, a művészet világában és szerencsére egyre inkább a közbeszédben is, ami feltétlenül jó és fontos dolog.

Tisztelt Országgyűlés! A múlt hét hétfőjén Gyurcsány Ferenc képviselőtársam az autentikus keresztény örökség után volt szíves érdeklődni. A keresztény hagyomány élő és ösztönző forrás a kereszténydemokrata politikai cselekvés számára, amely a családot, a szolidaritást és a méltányosságot helyezi a középpontba. A magyar kormány pedig, amely kereszténydemokráciát épít, eszerint gondolkodik és cselekszik. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

(9.00)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! 2018 a családok éve, bárki bárhol jár-kel családdal, mindenhol láthatja, hogy igyekszünk nemcsak anyagiakban megadni a családoknak azt a tiszteletet és azt a támogatást, hanem minden más egyéb szimbolikus, jelképes, értékalapú fórumon is, akár ha csak belegondolunk, az elmúlt hétvégén, a Szent Iván-éhez legközelebbi szombat estén zajló múzeumok éjszakájára, amely most a családokról szolt, különböző múzeumoknak gyűjteményeket adományozó családokról vagy bemutatott családi relikviákról, és minden más is, ami ebben az évben zajlik, igyekszik egy kicsit családfókuszú lenni, pontosan azért, amit a képviselő úr mondott, hogy családot vállalni egy értékválasztást is jelent, és ezt az értéket szeretnénk megerősíteni, és minden egyes alkalommal kifejezni a tiszteletünket azon magyar emberek iránt, akik családot alapítanak, és mind a saját életüket úgy gondolják, hogy úgy tudják teljessé és boldoggá tenni, hogyha gyermekeket nevelnek, majd utána unokákkal foglalkoznak, és mind a nemzet jövőjét is tudják ezzel szolgálni, hiszen a nemzet fennmaradásának is ez a záloga. Ezért szeretnénk mi minden lehető eszközzel, akár erkölcsi alapon, akár anyagi alapon támogatni a családokat,

szemben az ellenzéknek a bevándorlás párti álláspontjával, akik úgy gondolják, hogy külföldről idehozott, ideimportált emberekkel, illegális bevándorlókkal lehet ezeket a problémákat megoldani. Mi úgy gondoljuk, az a problémákat csak többszörözi, azoknak az embereknek sem oldja meg a helyzetét, nekik otthon, a szülőföldjükön, a saját családjuknak a szülőföldjén szeretnénk segíteni, itt pedig, Magyarországon a magyar családokat szeretnénk erősíteni.

Azért is fontos ez, hiszen a családnál erősebb jellemző és védő közeg nincsen, a családban mindenki megtanulhatja az alkalmazkodást, a lemondást, a másakra való odafigyelést, a figyelmességet, a segítségnyújtást, a szolidaritást, együtt örülni, együtt sírni, együtt dolgozni valamiért, és megtanulni a feladatoknak a leosztását, a munkamegosztást már a családon belül is. És együtt egy biztos érzelmi bázist ad, hiszen semmi nem nyújt olyan érzelmi támaszt bárki számára, mint a család. Ezért fontos, hogy a családokat akár gazdasági eszközökkel is, hiszen a családot most már az új adózás rendjéről szóló törvény egy gazdasági közösséggé is tette, akár ilyen eszközökkel is megerősítsük, és a családoknak a stabilitását is garantálni tudjuk. Ebben jó alap az, és jó eredmény az, ami az elmúlt években a házasságkötések száma terén történt, hiszen jóval magasabb, már a 2002-es érték fölötti is a házasságkötések száma Magyarországon. Ez nyilván a kormány családbarát intézkedéseinek is köszönhető. *(Dr. Harangozó Tamás: És a válaszok?)* Ha már erre kérdezett, képviselő úr, azoknak a száma pedig örömdetesen csökkent.

Igy bízunk benne, hogy egyre stabilabbak a magyar családok, ahogy mondtam, ebben a családi típusú adózási rendszer is segítségre volt, és ez nyilván egy biztos alapot, egy biztosságot jelent mindenki számára, aki gyermeket is szeretne vállalni. Ezért csökkent érezhető mértékben a lakosság-, a népességfogyás üteme 18 százalékkal az előző nyolc éves időszakhoz képest, hiszen míg a természetes fogyás 2002 és 2010 között 324 ezer fő volt, ez most már csak - de azért ez még mindig nyilván sok - 266 ezer fő, tehát 18 százalékkal kevesebb az a szám, ami a népességfogyást jelenti Magyarországon. Bízunk benne, hogy ezt a következő években tovább lehet javítani. A termékenységi ráta Magyarországon a legmélyebb 1,1-es szintről 1,5-re emelkedett, a célunk nyilván 2 fölé emelni, tehát hogy egy házaspárnak egy párnak átlagosan legalább két gyermeke legyen, aki ezt szeretné vállalni, nyilván azoknak az állam minden segítséget megad ehhez.

Az elmúlt években már több mint egymillió gyermekes család vette igénybe a családi adókedvezményt, annak az átlagos mértéke 253 ezer forint most már évente, az évről évre bővül, mert egyre többen veszik igénybe, másrészt pedig egyre magasabbak azok a keresetek, amelyek után igénybe veszik a családok. Az otthonteremtési kedvezményt, a CSOK-ot 75 ezer család vette igénybe, és 213 milliárd forintot tudtunk a családoknak adni otthonteremtésre; 213 milliárd forint kétféleképpen meg ötmillióként,

meg tízmillióként ott van a magyar családoknál, és ebből bővült az ő lakhatási lehetőségük. A gyep már hároméves korig jár, a diplomás-gyed kedvezményeivel két évig vehetik igénybe a gyedet az egyetemen tanulók és mellette gyermeket vállalók, illetőleg a friss házások adókedvezményét vagy a bölcsődei ellátás fejlesztését is említhetném.

A parlament asztalán fekvő és a holnapi napon vitát kezdő költségvetés törvényjavaslat kapcsán elmondhatjuk, hogy Magyarország történetében ez az első olyan költségvetés, ahol 2000 milliárd forint fölött van a családok támogatására szánt összeg, ez 2010-ben 1000 milliárd forint környékén volt, alig haladta meg valamivel az 1000 milliárd forintot, most már több mint 2000 milliárd forint, amit a magyar családoknak adunk, és amit, úgy gondoljuk, hogy a magyar jövő számára biztosítunk. Az egyszülős családok számára is igyekszünk kedvezményeket adni, elég arra gondolni, hogy az első egyszülős család-központ az utóbbi hónapokban nyílt meg Budapesten, az Erzsébet-táborokban külön táborokat hirdettünk az egyszülős családoknak, nekik is minden fronton igyekszünk segíteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Bajkai István képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „A négyes metróról” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A kérdésemhez választott főcímhez választottam egy alcímet is, mégpedig Máté evangéliumának 7:18-as szakaszát: „Arbor iniqua bonos nescit producere fructus”, vagyis rossz fa márpedig nem teremhet jó gyümölcsöt.

A rendszerváltás utáni legnagyobb korrupciós botrány a négyes metró építéséhez kapcsolódik. Ez mára már mindenki számára világossá vált, egyedül az érintettek tesznek úgy, forgatják a nyakukat a négy égtáj valamennyi irányába, mintha nem lenne tisztáznivalójuk ebben az ügyben, és hallgatnak szemérmetlenül. Több mint 200 milliárd forintot, azaz a beruházás mintegy egyharmadát csalták el, ami vélhetően az akkori balliberális oldal két zászlóshajójának - helyesebben szólva: két kalózhajójának, az MSZP-nek és az SZDSZ-nek a pártkasszájába -, illetve a baloldali politikusokhoz csordogált; mit csordogált, Dunához hasonlítható széles folyamban ömlött, már ha az összeg nagyságrendjét nézzük. A jelenlegi baloldal egésze érintett ebben a súlyos korrupciós ügyben, hiába próbálnak osztódással, új formációk létrehozásával menekülni a felelősség elől. A Medgyessy-Gyurcsány-Bajnai-féle kormányokon átívelő gyakorlatról beszélünk ugyanis, amelyben elkövetőként, tettesként vagy tettestársként ott található a Demszky-féle MSZP-SZDSZ fővárosi vezetése is. Az SZDSZ mint politikai szervezet azóta hosszú vergődés után, sajnos mégis

túl későn eltűnt a történelem süllyesztőjében, de a szellemi és lopott vagyonok örökösei nem tűntek el a közéletből, nemhogy nem tűntek el, hanem képletesen szólva tovább mérgezik politikai és társadalmi kútjainkat. *(Arató Gergely közbeszól.)*

A Magyar Szocialista Párt nemrégiben tartott tisztújítást, amelytől - utólag bevallhatjuk: némi naivitással - vártunk egy vallomást, a múltjunktól való hitetlen szembenézést, bocsánatkérést és a magyarság megkövetését. Ez sajnos elmaradt, és ebből következik, hogy a megújulás is el fog maradni. Hiába sakkoznak a politikai szereplőkkel, hiába forognak a bábuk ebben a bizarr panoptikumban, hiába kerülnek a pártjuk vezetésébe újak tűnő személyek, ezzel nem tudják lerázni magukról többek között a négyes metró beruházásai kapcsán elkövetett visszaéléseket. *(Arató Gergely: A hármasmetró-felújításról beszélj inkább!)*

Ha látszólag akad is érdekellentét a baloldal szereplői között, érdekes módon Gyurcsány és a szocialisták azonnal összezárnak, ha azt kellene tisztázni, hová is vándoroltak a lopott pénzek. Nyugodtan fogalmazhatunk úgy: nemcsak hazudtak reggel, délben és este, hanem tagadnak reggel, délben és este is. *(Arató Gergely: Hú, de vicces volt!)* Megújulás most sem történt, maradt a régi baloldal a nyakunkon, csakúgy, mint az a kár, amit okoztak.

Tisztelt Államtitkár Úr! Amennyiben a baloldal korrupciós tevékenysége miatt vissza kell fizetni a négyes metróra kapott uniós pénzek egy részét, milyen összegben kell helytállni a kormánynak, és ez milyen terhet jelent a következő évi költségvetésben? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Harangozó Tamás: Bravó!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, levezető elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Való igaz, hogy a kormány nincs könnyű helyzetben, ugyanis jelen pillanatban is zajlik az Európai Unió következő időszakára vonatkozó költségvetésének elfogadása, és azért itt is komoly támadások alatt állunk, a jelenlegi 13 milliárd euró helyett 35 milliárd eurót szánna Brüsszel a migráció támogatására, illetve az európai bürokrácia is több pénzt kapna, mint korábban. Többek között olyan, Magyarország számára hátrányos elemek is vannak ebben a javaslatban, mint például hogy a menekültek hosszú távú integrációját az eddigi kohéziós pénzekből finanszírozná az európai testület. A kormány ezek ellen a javaslatok ellen küzd, ezeket elfogadhatatlannak gondolja, és azt reméli, hogy ebben segítséget tud kapni valamennyi parlamenti párttól, az ellenzéki pártoktól is.

De a helyzet az, hogy ahogy a korábbi felszólalásban is említettem, Magyarországot régóta kísértik a

korábbi időszak, a korábbi baloldali, szocialista időszak visszaélései, és ezek az ön által is említett négyesmetró-beruházásban tetéznek. Ugye, 450 milliárdos projektről van szó, ami a kezdeti időszakban 194 milliárdos projektként indult, innen kúszott föl egészen 450 milliárdig. Ebből 272 milliárd forintnyi szerződés érintett korrupciós, illetve szabálytalansági ügyben. 166 milliárd forintról mondja azt az OLAF, hogy ellopták, szabálytalanul használták fel vagy elcsalták.

(9.10)

Idézet az OLAF-jelentésből, példák a visszaélés formáira: belső információért kaptak pénzt; nem volt valós teljesítés; a teljesítést igazoló az állam képviselőjében ugyanaz volt, mint a tanácsadó; bennfentes információhoz jutottak; baráti cégeket segítettek, és mindezek együtt hivatali visszaélés, vesztegetés, hűtlen kezelés és összeférhetetlenség gyanúját vetik fel. Az érintett személyek, akikről konkrétan megemlékezik a jelentés: Medgyessy Péter volt miniszterelnök, Budapest 2010 előtti korábbi főpolgármester-helyettese, a BKV volt vezérigazgatója, a MÁV volt vezérigazgatója. 2010 után az Állami Számvevőszék és a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal is felhívta a figyelmet a beruházással kapcsolatos szabálytalanságokra. Hogy az ön kérdésére válaszoljak, az ügy miatt előfordulhat, hogy az országnak akár 59 milliárd forintot is vissza kell fizetnie az Európai Unió számlájára. Ez nyilvánvalóan óriási potenciális költségvetési terhet jelent.

A nyomozás elindult. Jelenleg az a legfontosabb, hogy az ügyészség által folytatott eljárások minél hamarabb lezáruljanak, és az elmúlt közel másfél évtized legnagyobb korrupciós ügyében közreműködő magánszemélyeken, politikusokon, üzletembereken és cégeken számon lehessen kérni az okozott kárt. A kormány jelen pillanatban mindent megtesz annak érdekében, hogy a büntetés mértékét csökkenteni lehessen, nem mintha nem értenénk egyet a jelentésben foglaltakkal, hanem azért, hogy megakadályozzuk, hogy a magyar költségvetésnek, a magyar állampolgároknak és a vállalkozóknak kelljen a korábbi kormányzat által elkövetett visszaélések miatt többszörösen fizetniük. Úgy látjuk, nem fair az, hogy az Európai Unió ezt a magyar választópolgároktól kéri vissza.

Egyébként a Fővárosi Közgyűlésnek a metrókorrupciót vizsgáló munkacsoportja is több hónapos vizsgálat után elkészítette a jelentését, és egyértelműen megállapította, hogy a Gyurcsány-Bajnai-kormány és az MSZP-SZDSZ fővárosi vezetését terheli a felelősség ezzel kapcsolatban. Arról tudom önt tájékoztatni, hogy a magyar kormány az OLAF jelentése alapján megfelelő határidőn belül elküldte válaszait, és nem vitatja a jelentésben foglalt megállapítások jogalapját, hanem javaslatot tesz a korrekciós összeg mérséklésére. Felháborítónak tartjuk azt, hogy a magyar adófizetőknek ezek miatt az ügyek miatt kétszer kell bűnhődniük, és ennek alapján a Miniszterelnök-

séget vezető korábbi miniszter a 2-es és a 4-es metróvonalakon metrókocsikra kiírt közbeszerzési eljárások során megkötött szállítási szerződésekkel kapcsolatban feljelentést tett, és a nyomozást a Központi Nyomozó Főügyészség folytatja. A 4-es metró esetében pedig különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntette és más bűncselekmények miatt van nyomozás folyamatban szintén a Nemzeti Nyomozó Iroda hatáskörében.

A nyomozás jelenlegi állásáról a nyomozó hatóság tud részletes tájékoztatást adni. A kormány nevében mondhatom, hogy mindenben támogatjuk a nyomozó hatóságok munkáját. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvénynek az Európai Unió adatvédelmi reformjával összefüggő módosításáról, valamint más kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/623. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Bizottság 2012 januárjában terjesztette elő a jelenleg is alkalmazandó adatvédelmi előírások reformját célzó javaslatcsomagját, amelynek szükségességét a gyors technológiai fejlődéssel, valamint a globalizáció által előidézett új kihívásokkal indokolta. Mint az önök előtt is ismert, ennek eredményeként két uniós aktus elfogadásáról döntöttek az uniós társjogalkotók, egyrészt egy általános adatvédelmi rendelet, másrészt pedig egy bűnüldözési célú irányelv elfogadásáról.

Tisztelt Ház! Fontos kiemelni a törvényjavaslat kapcsán, hogy Magyarország a személyes adatok védelmére már a rendszerváltástól kiemelt hangsúlyt fordított. A személyes adatok védelmének európai összehasonlításban is magas szintjét biztosította a korábbi alkotmány, a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény, illetve az ezek nyomán kialakult alkotmánybírói gyakorlat.

A személyes adatok védelmének magas szintű védelmét az Alaptörvény és az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló törvény nemcsak fenntartotta, hanem a személyes adatok védelméhez fűződő jog érvényesülésének ellenőrzésére és elősegítésére létrehozta autonóm állam-

igazgatási szervként a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságot is. A hatályos magyarországi jogszabályi környezet alapján megállapítható, hogy a személyes adatok védelmének hazánkban biztosított szintje az Európai Unió tagállamai között az egyik legmagasabbnak tekinthető. Erre figyelemmel Magyarország Kormánya a tárgybéli uniós jogalkotási aktusok tárgyalása során következetesen képviselte azon álláspontját, hogy az uniós összehasonlításban is igen magas szintű védelmet nyújtó magyar adatvédelmi szabályozásra tekintettel az új európai uniós adatvédelmi szabályozás ne rendeleti, hanem irányelvi jogforrásban kerüljön megalkotásra. Azonban az uniós intézmények és a tagállamok többsége arra törekedett, hogy az Európai Unió területén egységes, közvetlenül alkalmazandó jogszabályösszesség kerüljön kidolgozásra.

E törekvést megalapozó meggyőződés szerint a rendeleti szabályozással el lehet kerülni, hogy egyes multinacionális nagyvállalatok a tagállamok eltérő adatvédelmi rezsimeit kijátszva a számukra legkedvezőbb szabályokat biztosító országokban folytassák adatkezelési tevékenységüket.

A rendelettel párhuzamosan csak igen szűk körben a bűnüldözési célú adatkezelésekre vonatkozóan alkotott az Európai Unió - Magyarország Kormánya által is preferált módon - irányelvi szabályozást. A rendelet 2018. május 25-e óta az Európai Unió tagállamaiban kötelezően alkalmazandóvá vált, és szintén május óta az irányelv is jogharmonizációra kötelezi az uniós tagállamokat. A törvényjavaslat, amelynek tárgyalását a mai napon kezdi meg a tisztelt Ház, ennek megfelelően egyrészt a rendelet végrehajtásához szükséges, másrészt az irányelv átültetéséhez szükséges rendelkezéseket alkotná meg az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló törvény módosításával.

Tisztelt Ház! Mint az önök előtt is ismeretes, az Országgyűlés június 20-án fogadta el igen nagy többséggel az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény jogharmonizációs célú módosításáról szóló T/335. számú törvényjavaslatot, amely jelenleg kihirdetés előtt áll. A törvényjavaslat csak a rendelet megfelelő végrehajtásához nélkülözhetetlenül szükséges rendelkezéseket állapítaná meg, ekként tehát a szóban forgó törvényjavaslatban csak a személyes adatok védelme felett örökdő hatóság, azaz a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság kijelölésére és annak joggyakorlatát orientáló szabály megalkotására került sor.

Az előttünk fekvő T/623. számú törvényjavaslat ehhez képest jóval nagyobb terjedelemben, mintegy 46, az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló törvényt módosító szakaszban tesz eleget Magyarország uniós aktusokból fakadó végrehajtási és átültetési kötelezettségének.

Tisztelt Ház! A rendelet végrehajtása kapcsán már jeleztem, hogy tekintettel arra, hogy a rendelet teljes jogegységesítésre törekszik, így a hatálya alá

tartozó jogterületeken horizontálisan, azaz minden személyes adat kezelésére irányuló vagy azt is magában foglaló jogviszony tekintetében általánosan alkalmazandó előírások közvetlenül hatályosulnak, és válnak alkalmazandóvá a magyar jogban. E tekintetben tehát a magyar jogalkotónak elsősorban deregulációs kötelezettsége keletkezett.

(9.20)

Emellett a rendelet előírásainak érvényesülése, végrehajtása érdekében a magyar jogalkotót pozitív jogalkotási kötelezettség is terheli. A rendelet tekintetében ezen kötelezettség elsősorban az anyagi jogi szabályokhoz kapcsolódó, megfelelő intézményi és eljárási keretek biztosítását jelenti, így különösen a személyes adatok védelméhez fűződő jog érvényesülésének biztosítására létrehozandó szerv, az adatvédelmi felügyelő hatóság kijelölését, működése feltételeinek és eljárásrendjének biztosítását. Bár a jelenleg kihirdetés előtt álló T/335. számú törvényjavaslattal már a tisztelt Ház is kijelölni rendelte a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságot adatvédelmi felügyelő hatóságként, további kiegészítő, annak eljárását, működését szabályozó normák elfogadására is szükség van, amelyeket szintén e törvényjavaslat tartalmaz.

Az irányelvi szabályozás kapcsán elmondható, hogy a rendelettel szemben - amely, mint mondtam, a rendeleti formájából kifolyólag leginkább deregulációt igényel - az irányelv átültetése pozitív jogalkotást feltételez. A magyar jogalkotó feladata egyrészt, hogy a rendelet érvényesülését ne gátolja, annak végrehajtását tevékenyen elősegítse, azaz a tagállami jogrendszer ne tartalmazzon azzal ellentétes normákat, másrészt az is, hogy az irányelv hatálya alá tartozó jogviszonyokban megalkossa az irányelvből fakadó kötelezettségeknek megfelelő törvényi rendelkezéseket.

Figyelemmel arra, hogy a hatályos magyar jogrendszer az általánosan, horizontálisan alkalmazandó adatvédelmi rendelkezéseket jelenleg is hagyományosan egy normában, az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló törvényben tartalmazza, ezt a megoldást a jogrendszeri hagyományokra és a normatakarékosságra is tekintettel érdemes és indokolt is fenntartani. Ennek megfelelően a jogalkotó az irányelv rendelkezéseivel kapcsolatos jogharmonizációs kötelezettséget, valamint a rendelet végrehajtását a törvényjavaslat az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló törvény rendelkezéseinek szükségszerű módosításával kívánja teljesíteni.

Tisztelt Országgyűlés! A jelen törvényjavaslat alapján az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló törvény tárgyi hatálya lényegében a következők szerint alakulna át. Elsőként elmondható, hogy a törvény kódexjellege, azaz azon tulajdonsága, hogy az általánosan, horizontálisan alkalmazandó adatvédelmi rendelkezéseket e törvény tar-

talmazza, a továbbiakban csak a bűnüldözési, a nemzetbiztonsági és a honvédelmi célú adatkezelések esetében maradna fenn. Ennek oka az, hogy a bűnüldözési célú adatkezelésekre vonatkozóan - ahogyan az már korábban kifejtésre került - csak irányelvi szintű szabályokat alkotott az Európai Unió, azokat teljes körben, általánosságában is a magyar jogalkotónak kell szabályoznia.

A nemzetbiztonsági, valamint a honvédelmi célú adatkezelések pedig, tekintettel arra, hogy sem az irányelv, sem a rendelet hatálya alá nem tartoznak - ahogyan ezt a célt a kormány az aktusok tárgyalásakor több tagállammal együtt következetesen képviselte -, továbbra is hazai szabályozást igényelnek, így e három adatkezelés tekintetében az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló törvény kódexjelleggel fogja szabályozni az adatkezelési jogviszonyokat.

Másodsorban elmondható, hogy azon adatkezelések tekintetében, amelyek a rendelet hatálya alá tartoznak, az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló törvény meghatározná azon rendelkezéseket, amelyeket a rendelet végrehajtása érdekében a rendelet kiegészítéseként kellene alkalmazni. Ezen jogviszonyokban tehát a rendelet és az említett törvény együttesen lesznek alkalmazandóak, ugyanakkor megjegyzendő az is, hogy a jogszabály e körben is csak a rendelet által megengedett mozgástérben szabályozhat, amelyet a törvényjavaslat tiszteletben is tart.

Tisztelt Ház! Összegezve tehát: a törvényjavaslat túlnyomórészt az irányelv átültetését végzi el, valamint kijelöli a honvédelmi és a nemzetbiztonsági célú adatkezelésekre vonatkozó szabályokat. Ezen túl a törvényjavaslat megalkotná azon szabályokat is, amelyek a rendelet végrehajtásához szükségesek, így különösen a rendelet folytán a nemzeti hatóságokhoz delegált feladatok tekintetében a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság eljárását, annak törvényes és jogszerű működését garantálná.

A rendelet végrehajtására megalkotandó rendelkezések körében kiemелendő, hogy a rendelet 55. cikk (3) bekezdése rögzíti, hogy a tagállami felügyeleti hatóságok hatásköre nem terjedhet ki a bíróságok által igazságügyi feladataik ellátása során végzett adatkezelési műveletek felügyeletére. A rendelet preambulum bekezdése ezzel összefüggésben azt rögzíti, hogy annak érdekében, hogy az igazságszolgáltatási feladatok ellátása során, beleértve a döntéshozatal is, biztosítva legyen a bírói kar függetlensége, a felügyeleti hatóságok hatásköre nem terjedhet ki a személyes adatok olyan kezelésére, amelyet a bíróságok igazságszolgáltatási feladatkörükben eljárva végeznek.

Lehetővé kell tenni tehát, hogy az ilyen adatkezelési műveletek felügyeletével a tagállamok igazságügyi rendszerén belül olyan szakosodott szervezet bízzanak meg, amelyek biztosítják az ezen rendeletben foglalt szabályoknak való megfelelést, ezzel növelve a bírói kar tudatosságát a kötelezettségeik tekintetében.

tetében, kezelve az említett adatkezelési tevékenységgel kapcsolatos panaszokat is. A törvényjavaslat ezért a rendelettel összhangban az információs önrendelkezési jogról és információs szabadságról szóló törvény önálló fejezeteként bevezetné az adatvédelmi kifogás intézményét. Az adatvédelmi kifogást az alapügyben eljáró bíróságnál írásban lehetne előterjeszteni, amely kifogás alapján a bíróság azt vizsgálná meg, hogy az eljáró bíró, ülnök vagy igazságügyi alkalmazott az adatkezelési tevékenysége során a személyes adatok védelmére vonatkozó jogszabályi és uniós jogi előírásoknak megfelelően járt-e el.

E szabályozási modell kapcsán kiemelendő, hogy azt az Igazságügyi Minisztérium a Kúriával, az Országos Bírósági Hivatallal szoros együttműködésben alakította ki, így a tervezet élvezzi az igazságszolgáltatási hatalmi ág támogatását is. Itt jegyezném meg, hogy a törvényjavaslat egészéről ugyancsak elmondható, hogy azt igen széles körű egyeztetés előzte meg. Az Igazságügyi Minisztérium 2017 őszén társadalmi egyeztetésre bocsátotta az előttünk fekvő törvényjavaslat tervezetét, annak tartalmát pedig a szakmai szervezetekkel és a Nemzeti Adatvédelmi és Információs szabadság Hatósággal szoros együttműködésben alakította ki.

Végezetül kiemelendő, hogy a kihirdetés előtt álló T/335. számú törvényjavaslat akként módosítaná az információs önrendelkezési jogról és információs szabadságról szóló törvényt, hogy kimondaná, a hatóság a rendelet 83. cikk (2)-(6) bekezdésében foglalt hatásköreit az arányosság elvének figyelembevételével gyakorolja azzal, hogy a személyes adatok kezelésére vonatkozó jogszabályban vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusában meghatározott előírások első alkalommal történő megsértése esetén a hatóság a jogsértés orvoslása iránt az általános adatvédelmi rendelet 58. cikkével összhangban elsősorban az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó figyelmeztetésével intézkedik.

Hangsúlyozandó, hogy T/335. számú törvényjavaslatban foglalt, a hatóság bírságolását orientáló szabályt a jelen törvényjavaslat érintetlenül hagyja, azt e törvényjavaslat elfogadása esetén is alkalmazni kellene.

Tisztelt Ház! Ehhez kapcsolódóan ismételtlen felhívom a figyelmet arra, hogy a T/335. számú törvényjavaslat csak a rendelet végrehajtásához nélkülözhetetlen rendelkezéseket állapítaná meg, A rendelet végrehajtásához, az irányelv átültetéséhez, valamint a tagállami szabályozásban maradó adatkezelési jogviszonyok tekintetében alkalmazandó szabályok kijelöléséhez e törvényjavaslat elfogadására is szükség van.

Megjegyzendő továbbá, hogy a magyar jogrendszerben az uniós adatvédelmi reformnak való megfeleltetés harmadik szakaszaként az ágazati törvények felülvizsgálatára is sor kerül, amely csomag előkészítésén a feladat- és hatáskörükbe tartozó törvények tekintetében jelenleg is dolgoznak a tárcák.

E törvényjavaslatot a kormány 2018. évi őszi törvényalkotási programjának 8. pontja is előírja, hogy

amely szerint az Európai Unió adatvédelmi reformjának végrehajtása érdekében szükséges törvénymódosításokról szóló törvényjavaslatot a kormány előreláthatólag szeptemberben nyújtana be az Országgyűlésnek.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem a tisztelt képviselőket, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Ovádi Péter képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

(9.30)

OVÁDI PÉTER, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Bizottság 2012 januárjában terjesztette elő a jelenleg is alkalmazandó adatvédelmi előírások reformját célzó javaslatcsomagját. Ennek eredményeképpen két uniós aktus elfogadásáról döntöttek az uniós társjogalkotók. A rendelet közvetlenül hatályosuló rendelkezései általánosan alkalmazandó szabályokat írnak elő a természetes személyek adatainak kezelése és védelme érdekében, míg az irányelv elsősorban a büntetőeljáráshoz, valamint a büntetőjogi szankciók végrehajtásához kapcsolódó szabályozási kereteket adja meg, amelyek kitöltése a tagállamok jogalkotói hatásköre.

A rendelet több esetben lehetővé teszi a tagállamok részére, hogy bizonyos kérdésekben a rendeletben előírt minimális védelmi szinthez képest szigorúbb szabályokat állapítsanak meg. Példának mondható, hogy a nemzetközi gazdasági lobbis több tagállamban is próbálta elérni, hogy a tagállami szabályozás már a 13. éves kortól engedélyezze a gyermekek részére, hogy személyes adataik kezeléséhez önállóan hozzájárulhassanak. Magyarország a családok és a gyermekek védelmét kiemelt módon kezeli, ezért a rendelet által megengedett maximálisan megállapítható felső korhatárt a 16. életévben határozza meg.

Mint ismert önök előtt, a GDPR-rendelet hatálybalépéséhez kapcsolódó alapvető módosításokat a múlt héten fogadta el az Országgyűlés. Ennek keretében elsősorban a személyes adatok védelme felett örökös hatóság kijelölésére kerül sor, annak érdekében, hogy elláthassa a rendelet alapján tagállami adatvédelmi hatóság számára fenntartott feladatokat az Alaptörvényben meghatározott jogállásának megfelelően. Érdemes kiemelni a módosítás másik sarkalatos pontját is, amely a kis- és közepes vállalkozások hátrányosabb helyzete miatt alapvetően fogalmazza meg az arányosság elvének figyelembevételét.

A rendeletben megjelenik két új konstrukció: az elfeledéshez való jog, valamint az adathordozhatósághoz való jog intézménye. Az elfeledéshez való jog a személyes adatok vissza nem állítható, végleges és teljes, a világháló egészére vonatkozó törlését jelenti. Az

adathordozhatósághoz való jog pedig azt a célt szolgálja, hogy az adatalany kérésére az adatkezelő a rendelkezésre álló személyes adatokat rendszerezett, elektronikus formában, az adatalany által meghatározott harmadik személy rendelkezésére bocsássa.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő javaslat szintén a renDELETEhez és az irányelvhez kapcsolódó jogharmonizációs kötelezettség teljesítését szolgálja. Figyelemmel arra, hogy a hatályos magyar jogrendszerben a horizontálisan alkalmazandó adatvédelmi előírásokat az infotörvény tartalmazza, az említett jogszabályi módosítási kötelezettség elsősorban az infotörvény rendelkezéseinek módosítását igényli.

A javaslat összhangba hozza az infotörvény fogalom meghatározásait a megváltozott uniós jogi környezettel. Ennek során elvégzi az irányelv 3. cikkében foglalt definíciók átültetését, másrészt olyan meghatározásokat és rövidítéseket vezet be, amelyek kodifikációs és normatakarékossági szempontból indokoltak. Ilyen fogalom például a genetikai adat, a biometrikus adat vagy az álnevesítés.

Fontosnak tartom kiemelni a módosítás 10. §-ában szereplő, az online adatok halál utáni sorsáról szóló új szabályozást. Az adatvédelmi hatóság már korábban jelezte, hogy szükség lenne egy olyan jogalap és eljárásrend kidolgozására, amely a személyes adatokhoz kapcsolódó egyes jogosultságokkal ruházná fel az elhunyt hozzátartozóit és örököseit az infotörvényben meghatározott alapelvek és előírások minél teljesebb érvényesülésének megteremtése érdekében.

A GDPR-rendelet hatálya nem terjed ki az elhunyt személyes adataira, de ezen adatok kezelésének szabályozását tagállami hatáskörbe utalja. A javaslat az érintett számára lehetőséget biztosít arra, hogy az általa még az életben megtett jognyilatkozattal rendelkezhesen személyes adatainak a halálát követő sorsáról, akként, hogy az adatkezelőnél tett jognyilatkozatával meghatalmazza a személyi adataival kapcsolatban őt életében megillető egyes jogosultságok érvényesítésére a jogosult személyt. Az így átruházható jogosultságok a javaslat alapján kiterjednek az adatokhoz való hozzáférésre, azok megismerésére, azok helyesbítésének, törlésének, zárolásának kezdeményezésére, továbbá az adatkezelés elleni tiltakozásra.

A javaslat amellet ilyen jognyilatkozat hiányában a törvény erejénél fogva feljogosítja az érintett közeli hozzátartozóit arra, hogy az érintett jogok közül a helyesbítés, valamint a törlés és a zárolás kezdeményezéséhez, továbbá az adatkezelés elleni tiltakozáshoz fűződő jogokat érvényesítsék.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az általános vita előtti többpárti egyeztetésen konstruktív módon vizsgáltuk meg a törvényjavaslatot. Remélem, a vita során is folytatódik az építő közös munka, és a zárószavazáson az ellenzék is támogatja a személyes adatok védelmét szolgáló javaslatot.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Valóban, ez egy olyan javaslat, amely szakmailag mondható, és az egyeztetés is megtörtént a minisztérium részéről.

Hozzáteszem: lehet, hogy a jövőben a benyújtás előtt is erre sort lehet keríteni. Tegnap nem volt ebből nagy vita, mert azt gondolom, hogy az elveknek és a leírtaknak az irányával egyetértünk, de ha mondjuk, olyan javaslatok lesznek, ahová még módosító javaslatot megfogalmaznánk, akkor azt indokolt még a benyújtás előtt megtenni.

Hozzáteszem azt is - ezt a korábbi, a NAIH-nak a jogköreit kijelölő vitában is elmondtam, illetve azért hozom fel, mert államtitkár úr most is megemlítette, hogy a magyar kormány az irányelvi szabályozás mellett volt, amikor kialakításra kerültek ezek a keretek -, jómagam nem tartom rossznak, hogy ez rendeletként került elfogadásra, hiszen való igaz, hogy ha csak irányelv lett volna, egy keret került volna meghatározásra a tagországok részére, akkor lettek volna olyan tagországok, amelyek jóval könnyedebbnél, az adatvédelem szempontjából jóval kevésbé szigorú rezsimit vezettek volna be, és tudjuk, hogy a multicégek, a nagy cégek akkor ezekbe az országokba települtek volna vagy leányvállalatokat ott hoztak volna létre, onnan folytatták volna az Európai Unióban ezeket a különböző adatkezeléseket, és így egy szigorúbb, akár Magyarország szempontjából szigorúbb rendszert is könnyen ki tudtak volna játszani.

Nyilvánvalóan a mai korban az adatvédelem egy részéről nagyon fontos, másrészt pedig a határok átjárhatóságával nagyon könnyen felül lehet írni ezeket a szabályokat. Ezért is jó egyébként, hogyha az Unió ebben az esetben egy kalap alá veszi, illetve rendeletben szabályozza a szabályrendszernek nemcsak a kereteit, hanem egészen szigorúan néhány pont kivételével, ahol eltérést vagy szabályozási hatáskört hagy a tagállami parlamenteknek, de alapvetően meghatározza az adatvédelem körét.

Hiszen másképpen nem lehet egy olyan eredményt elérni, hogy az európai polgárok adatai valóban számonkérhetően meg legyenek védve, ráadásul úgy - és ez nagyon helyes -, hogy az Európai Unióon kívülről érkező igények, illetve viszont, uniós polgárokat érintő adatok szempontjából is a hatáskörébe rendeli. Úgyhogy önmagában ez az irány természetesen rendben van, és ahogy mondtam, a rendeleti szabályozás szerintem csak segít az uniós polgárok adatainak megóvásában.

Valóban elhangzott ezen az egyeztetésen az életkornak a 16, illetve 13 év közötti meghatározása, hogy ez hol legyen. Ez egy fontos pont, és való igaz, és mi is úgy látjuk, hogy ez nem árt, hogyha magasabban kerül meghúzásra.

Az is elhangzott egyébként, hogy ezt sok szempontból ki lehet játszani, de még mindig jobb egy szabályt megpróbálni számonkérni akár a különböző oldalakon, internetes platformokon, akár a legnagyobbakon is, még úgy is, hogy bizonyos esetekben ez nyilvánvalóan nem mindig betartható. Viszont ahogy a technika fejlődik, most mondok egy nem utópisztikus példát, mert a különböző, akár a feltöltött képek alapján az életkor-felismerés vagy az arcfelismerés is ezeknél a platformoknál olyan szinten van, hogy lehet, hogy a közeljövőben már kiszűrhető az, hogyha nagyon sok év különbség van, valaki regisztrál, mondjuk, 13 évesen, nem mellékeli a szülői hozzájárulást, de 16 és fél évesnek tünteti fel magát, ezek az algoritmusok könnyen kizárhatják vagy könnyen jelezhetnek, és a probléma megoldható.

(9.40)

Nyilvánvalóan az álfiókokkal szemben ez bizonyos szempontból kevésbé hatékony - és ez is elhangzott az egyeztetésen -, viszont az adatvédelemnek nyilván ebben az aspektusban nem is az a fő célja, hogy nem létező álfiókokat kizárjon, hiszen adatvédelemről sem beszélhetünk, amikor valaki fiktív nevet, fiktív születési adatot ad meg. Nyilvánvalóan nem ez a fő célcsoport, hanem az ifjúság, és sok esetben a 14 éves kor alatti cselekvőképtelen ifjúság, amelynek a védelmében, megóvásában talán egy lépéssel előrébb járhatunk. Azt kell mondanom, hogy természetesen a gyakorlat fogja megmutatni, hogy ez milyen mértékben alkalmazható, de legalább a szabályok lefektetésre kerülnek. Érthető az is, hogy ezek a cégek lobbitevékenységet folytattak, hogy ez az életkor alacsonyabb legyen. Ennek ellen kell állni, és ilyen szempontból, ahogy mondom, jó, hogy megmarad a 16 éves kor. Azután várjuk a harmadik részt összességében, amit államtitkár úr mondott.

Most azokat a kritikákat nem ismételném meg, hogy jobb lett volna megtenni korábban ezt a három módosítást, illetve azt, ami még esetleg várható. Bár tudom, hogy tavasszal kampány volt, de azért az elmúlt években ezt meg lehetett volna tenni. Nyilvánvalóan ezen már túl vagyunk, de sokszor el szoktuk mondani, hogy ezeknek az uniós irányelveknek vagy akár rendeleteknek az átültetése ne az utolsó pillanatban történjen meg. Nem tudom, miért, de egy ilyen légkör vagy ilyen irány uralkodik a minisztériumon és a kormányon belül, hogy ha van egy véghatáridő, tulajdonképpen elég azt kitérni mint egy feladatmegoldási határidőt. Na, hát sok esetben ez nem sikerül, mint ahogy itt is bizonyos szempontból kicsúsztunk a határidőből. Ez a rendelet közvetlen alkalmazhatósága szempontjából, még ha csak néhány hónapig is, de jogbizonytalanságot teremthet.

Ezeket összevetve, azt gondolom, látszik, hogy ez a javaslat nem a politika boszorkánykonyháiban íródott. Én elfogadom, mert ellentétes információm nincs, hogy a hatósággal, a NAIH-hal való egyeztetés

és a társadalmi egyeztetés valóban lezajlott. Természetesen, ha ellentétes információ eljut hozzám, azt is meg fogom osztani a tisztelt Házzal. Egyébként nagyon bízom benne, hogy a jövőben hasonló ilyen fontos témáknál a politikát minél jobban partvonalra toló és szakmai érveket előtérbe helyező törvények kerülnek az Országgyűlés elé. No persze, a rendeleti formában túl nagy eltérés nem is lehet, tehát a szakmaiságnak egy behatárolt irányvonala volt, és az európai uniós döntéshozó szervek is ezeket a rendelkezéseket nyilvánvalóan számtalanszor megtárgyalták. De attól még lehetne rossz, az még önmagában nem jelent semmit, hogy mondjuk, az Európai Parlament előtt egy szabályozás volt. Láthattunk számtalan elfogadhatatlan és vállalhatatlan szabályozást, ami ilyen módon elfogadásra került. Azt gondolom, hogy ez nem ilyen, és megadjuk a lehetőséget arra, hogy bizonyítson ez az új szabályrendszer. Az uniós szabályok miatt tulajdonképpen nagyon más lehetőségünk nincs. Bízunk benne, hogy a kormány felügyelni fogja ennek a végrehajtását, és az esetleges hibákat vagy a szabályozásban jelenleg nem látható olyan hiányosságokat, amelyeket a jövőben ki kell küszöbölni, kiküszöbölni, és a jövőben az adatvédelmi incidensek egyre ritkábbak lesznek.

Fontos még, hogy a kis- és közepes vállalkozásokat valóban olyan módon közelíti meg a hatóság, ahogy a törvényben leírásra is kerül, hogy az első alkalommal inkább segíteni igyekszik és nem büntetni. A másik fele is igaz: viszont a multcégeket és az olyan nagyobb vállalkozásokat, amelyek esetében akár nagyfokú gondatlanságból, akár tudatosan tapasztalnak a magyar hatóságok valamiféle visszaélést, ott nyugodtan, akár már első alkalommal is a törvény legnagyobb szigorával lesújthatnak. Azért nyilvánvalóan nem fogunk könnyeket ejteni, ha egy elfogadott szabályozás alapján ezeknek a nagy cégeknek, multcégeknek, mondjuk, első ellenőrzésre jelentős bírságokat kell megtéríteniük és jelentős jogkövetkezményekkel kell szembenéznük. Nyilvánvalóan számukra rendelkezésre állnak jogászok, adatvédelmi szakemberek, és elvárjuk, hogy ha tömegesen magyar polgárok, EU-s polgárok adatai sérülnek, akkor ott a hatóságok a lehető legsúlyosabb bírságot szabják ki. Míg a másik fele, ahogy elmondtam, a kis- és közepes vállalkozásoknál a segítő szemlélet; esetükben a törvények jövőbeli betartása legyen a cél, ha egyébként nem szándékos volt azok megsértése.

Ezzel együtt a módosító javaslatokat nyilván megnézzük, de többet a javaslatról elmondani nem lehet. Valószínűleg támogatni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt

Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt látjuk, hogy az adatvédelmi reform nagyon fontos, mert az elmúlt hetekben mindannyian kaptunk arról e-maileket, hogy milyen reklámügynökségnél, boltoknál van feliratkozva az e-mail címünk, ahova soha nem íratkoztunk fel. Most a GDPR hatálybalépésével megérkeztek ezek az e-mailek, és láttuk azt, hogy ha valahova regisztráltunk, hogyan adták tovább az e-mail címünket más különböző internetes reklám- vagy kereskedelmi tevékenységet végző szervezetekhez. Azt gondolom, ezért is indokolt, hogy itt fekszik a javaslat a tisztelt Ház előtt.

Staudt képviselőtársam is jól mondta, hogy attól még, hogy az Európai Unióban egy jogalkotási aktus vagy egy rendelet elfogadásra kerül, az nem jelenti, hogy az mindenképpen jó vagy helyből mindenképpen üdvözlőnk kell. Azt gondolom, hogy a mostani rendeletben és irányelvben sok pozitívum található, de azt fontos rögzíteni, hogy a mostani hatályos magyarországi jogszabályi környezet alapján megállapítható, hogy a személyes adatok védelmében hazánk élen jár, az Európai Unió tagállamai közül a felső harmadban vagy az élbolyban található. Így ezt a magas szintű védelmet talán tovább erősíti a mostani módosítás.

A digitalizáció, a modernizáció, a technológiai fejlődés gyorsulásával magyarázta a Bizottság az adatvédelmi reformot. Azt gondolom, és ez már korábban is elhangzott, hogy ezzel az egységes szabályozással el lehet kerülni, hogy a multinacionális vállalatok a tagállamok eltérő adatvédelmi rezsimeit kihasználva, a számukra legkedvezőbb szabályokat biztosító országban folytassák az adatkezelési tevékenységüket.

Egyetértek az előttem szólókkal, hogy a kis- és közepes vállalkozásokat védeni, segíteni kell, az arányosság elvét alkalmazni kell. A múlt héten is fogadtunk már ezzel kapcsolatban egy módosítást. Azzal is egyetértek, hogy ha nagy multinacionális vállalatok szabálytalanságot, adatvédelmi incidenst követnek el, akkor velük szemben a lehető legszigorúbban kell fellépni, és már az első alkalommal, példát statuálva a lehető legmagasabb bírságot kiszabva rájuk.

A Kereszténydemokrata Néppárt is többször felszólalt már, és javaslatokat is nyújtott be a fogyasztóvédelem témakörében, a tiltott adatgyűjtés, a fogyasztók becsapásának ügyében. Azt gondolom, hogy jó irány az, amire most rálépünk. A most előttünk fekvő javaslat az infotörvény rendelkezéseit oly módon módosítja, hogy a javaslat hatálybalépését követően továbbra is a személyes adatok védelmének átfogó és koherens szabályrendszerét adva az európai uniós irányelv rendelkezéseit a magyar jogba át tudjuk ültetni; a rendelet rendelkezéseit, végrehajtásának feltételeit, így elsősorban a rendeletben meghatározott jogintézmények alkalmazásához szükséges eljárási szabályokat biztosítja; az uniós jog hatálya alá nem tartozó adatkezelési jogviszonyok tekintetében alkalmazandó anyagi és eljárásjogi szabályokat meghatározza, ezzel biztosítva a magyar joghatóság alá tartozó

adatkezelési jogviszonyok teljes körének hézagmentes szabályozottságát; valamint egyfajta új elemként és nem teljesen ezzel összefüggésben, de az érintett halálát követően a személyes adatokkal összefüggő egyes jogosultságok érvényesítésének rendjét meghatározza.

Két újdonságot emelnék ki. Több már elhangzott, de talán az egyik még nem. Az egyik az elfeledtetéshez való jog, a right to be forgotten, ami nagyon fontos, hogy ha valaki kéri, akkor az előzményeit, az internetes jelenlétét, lábnyomát, ha lehet így fogalmazni, töröljék; valamint az adathordozhatósághoz való jog kifejezett megjelenése.

Mi ezt üdvözljük. Nagyon fontos újdonság, ez majd a gyakorlatban dől el, hogy mennyire válik be, hogy az adatkezelőnek a lehető leghamarabb be kell jelenteniük a nemzeti felügyelő hatóságnak a súlyos adatbiztonsági incidensek eseteit, azokat dokumentálniuk kell, és azokról a kockázat mértékétől függően az adatalanyt is szükséges késelem nélkül értesíteni.

(9.50)

Azt gondolom, a gyakorlatban elválik majd, hogy mit jelent a késelem nélkül, mit jelent a haladéktalanul értesíteni, de ha akár adatvédelmi hibákból, akár technikai hiányosságokból, akár valamiféle támadás vagy összehangolt hackertámadás miatt kerülnek ki ezek az adatok, akkor nagyon fontos, hogy ez mihamarabb az érintett hatóságokhoz és az érintettekhez is eljusson. A gyakorlat meg fogja mutatni, hogy hogyan működik ez a gyorsaság, de reméljük, hogy pozitív lesz.

A javaslatban még fontos rögzíteni, hogy az infotörvény megállapításával a bíróságok igazságszolgáltatási feladataihoz kapcsolódó adatkezelési műveletek ellenőrzésének eszközeként létrehozza az adatvédelmi kifogás jogintézményét, továbbá meghatározza e kifogás elintézésének rendjét. A javaslat azt is rögzíti, hogy a kifogás alapján a bíróság azt vizsgálja, hogy az eljáró bíró, ülnök vagy igazságügyi alkalmazott az adatkezelési tevékenysége során a személyes adatok védelmére vonatkozó jogszabályi és uniós jogi előírásoknak megfelelően járt el. Bár még csak egy ellenzéki felszólalást hallhattunk, örülök, hogy van egy egység a javaslat mögött, az ellenzék is úgy gondolja, hogy fontos a most is magas szinten lévő személyes adatok védelmét tovább egységesíteni az Unióban is, és Magyarország szerepét ebben erősíteni. A Kereszténydemokrata Néppárt frakciója támogatja a javaslatot.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mondhatnám az előttem szóló kormánypárti képviselőtársamnak, hogy hát, hogy ne lenne ebben egység, mert általában a jogharmonizációs célú jogszabály-módosításokat az ellenzék is szokta támogatni. Természetesen az európai uniós tagságunkból fakad számtalan hasonló jogszabály-módosítási javaslat és csomag, amelyet tárgyal az Országgyűlés.

Egyébként ami baj ezzel, illetve azzal, hogy most tárgyaljuk ezt a csomagot, az nem is ez, hanem az, ahogy elhangzott az expozéban, hogy 2012-től az Európai Bizottságnak volt egy nagyon világos javaslat-csomagja, ez alapján készült el az ominózus GDPR. Tehát 2016. április 27-én került elfogadásra ez az adatvédelmi rendelet, van vonatkozó irányelv. Ez több mint két éve történt. Tehát ami ellenzéki kritikaként ebben a tárgykörben megfogalmazódott, álláspontom szerint joggal, az maga a késelem. Tehát áprilisig itt tájékoztató kampányok jegyében erről a tárgykörrel nem nagyon hallhattunk. Itt volt két év, amelyben, azt gondolom, hogy lehetett volna tájékoztató kampányt tartani a témában. Milliárdok mentek el más típusú tájékoztató kampányra, és akkor most ebbe nem megyek bele, csak megállapítom. Szerintem nagyon hasznos lett volna ebben a témában, amely állampolgárok millióit, minden magyar embert érint, nagyon hasznos lett volna ebben a tárgykörben tájékoztatni őket.

Az előző ciklusban az Országgyűlés álláspontom szerint a jogszabály-módosítások, a szükséges csomagok derékhadát vagy akár az egészet is, tehát a teljes körét elfogadhatta volna, elvégezhette volna ezt a feladatot. Merthogy 2018. május 25. óta, tehát egy hónapja kötelezően alkalmazandó jogszabályok vannak az Európai Unióban. Ilyen az adatvédelmi rendelet, a vonatkozó irányelv. Van egy késelem, amibe esett az Országgyűlés ebben a témában. Szerintünk ez probléma. Ezzel együtt azt kell mondjam, hogy a jogharmonizációs célú javaslatokat támogatjuk és támogatni szoktuk.

Mivel elhangzott, hogy ősszel is egy újabb csomag jön, és a következő hónapokban általában mondhatom, hogy több módosítás lesz még ebben a tárgykörben, szerintem helyesen teszem, ha lerakom azokat a kereteket, amelyekben a frakciónk ezeket a javaslatokat támogatni tudja.

Itt alapvetően két irányról van szó. Elhangzott már, hány állampolgár találkozhat azzal, hogy vegzálják, mert hívogatják különböző cégek, vagy leveleket kap, kéretlen e-maileket olyan ügyek és cégek kapcsán, amikről nem is hallott sose, pláne nem adta meg az adatait. Tehát azt kell mondjam, és ezt le szeretném rakni mint cöveket, hogy mi az adatvédelem tekintetében a magyar állampolgárok, a magyar emberek ilyen típusú védelmének a szélesítését támogatjuk. Ez egy fontos dolog, fontos érték, ebben természetesen lehet konszenzus.

Másodszor: a jogharmonizációs célú javaslatokat támogatjuk, szinte teljes körben, általában véve, mondhatom, majd hogyanem általánosan. Természetesen itt is szabály az, hogy a magyar emberek érdekében kell hogy álljanak ezek a jogszabályok. De a jogharmonizációs célú javaslatoknál szeretném elmondani, hogy szeretnénk, ha ez egy gyorsabb munka tudna lenni, ha nem az lenne adott esetben a minisztériumban, hogy ez a sok egyéb típusú, a belpolitikában meghatározóbb munka mellett talán másodlagos vagy sokadrangú. Végezze el az Országgyűlés időben ezt a munkát, és a kormány, illetve a minisztérium időben tegye meg ezeket az előterjesztéseket!

Harmadikként azt a sarokkövet tenném le - elhangzott ez is már előttem -, hogy az adatvédelmi rendelet, illetve maga az egész módosítási szándék, részben az önkéntes részéről is itt a multinacionális cégek erőfölénnyel való visszaélése kapcsán került az asztalra. Ez rendben van, meg kell ezt tenni. De emellett hadd tegyem az asztalra, hogy nem csak szavakban kell a magyar kkv-k mellett ebben a történetben kiállni. Tehát még egy sarokkőként leraknám azt az asztalra, hogy olyan javaslatokat nem fogunk támogatni, amelyek szükségtelenül és feleslegesen vegzálják vagy bíróságolják a magyar kkv-kat.

Összefoglalva: azt tudom mondani, nem megismételve feleslegesen a vitában eddig elhangzottakat, hogy minden olyan javaslatot támogatni fogunk a következő hónapokban, amelyek ennek a három elvnek megfelelnek, de olyan javaslatokat nem fogunk támogatni, amelyek ezek közül bármelyiknek nem felelnek meg. Köszönöm, elnök úr. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, tisztelt képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának, és közben átadom az ülés vezetését Latorcai János alelnök úrnak. Köszönöm az együttműködésüket.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Jogállamban, demokráciában az állam ügyei átláthatók, a személyes adatok pedig erős védelmet élveznek. Diktatúrában és féldiktatúrában ez pont fordítva van, az állam ügyei titkosak, a magánszemélyek adataira pedig igencsak kíváncsiak az állami hatóságok. Ma Magyarországon sokkal inkább a második helyzet jellemző a gyakorlatban, mint az első. Önök mindent elkövetnek, hogy a közérdekű adatokat ne ismerhesse meg a nyilvánosság, és sokat tesznek azért is, hogy az állam megismerhesse a polgárok magánadatait és azokkal visszaélhessen. *(Font Sándor: Ti másoltátok le az APEH összes adatát a kormányzásotok alatt!)*

Éppen ezért aztán örömmel kell üdvözlünk azt, hogy az Európai Unió önnel ellentétben valóban a személyes adatok védelmében lép föl annak érdekében, hogy sem állami szervezetek, sem magán-szervezetek, vállalkozások ne kezelhessenek úgy adatokat, hogy azokhoz nincs megfelelő hozzájárulás, hogy az adatkezelés jogszerű és átlátható módon történjen, hogy a személyes adatkezelésnek konkrét célja kell hogy legyen, és hogy a vállalkozások, szervezetek kizárólag olyan adatokat kezeljenek, annyi ideig és olyan módon, amire az adott célhoz szükség van, ami ebben az ügyben elkerülhetetlen. Végül pedig kiáll azért is, hogy megfelelő szervezési és technikai intézkedések garantálják azt, hogy az adatkezelés valóban szabályos, hogy nem kerül sor visszaélésre. Ez az, ami az önök állami rendszereiben nemigen van meg.

Általánosságban éppen ezért a Demokratikus Koalíció azt látna szükségesnek, hogy kiindulva az európai adatvédelmi rendeletből és annak szellemiségéből teljesen új, a jelenleginél erősebb magyar adatvédelmi szabályozás szülessen, emellett pedig szülessen egy hasonlóképpen erős és az államot erősen korlátozó, a közérdekű adatok nyilvánosságát teljes körben garantáló új szabályozás. Ehhez képest minden megoldás csak gyenge kompromisszum; ezt gondoljuk a mostani javaslatához képest is.

Ráadásul ismét megnyilvánult az, hogy önök az állandó háborúzás és propaganda közben kormányozni nemigen értek rá az elmúlt években sem, ezért állhatott elő a Mekk mester jogalkotásnak az az újabb remekműve, hogy múlt héten fogadtuk el, egyébként már eleve késéssel, az adatvédelmi rendelet hatálybalépéséhez szükséges legszükségesebb módosításokat. Most következik egy újabb jogszabálytervezet, törvénytervezet, amelyet szintén sürgősséggel és szintén utána szinte azonnali egynapos hatálybalépési határidővel kívánnak önök hatályba léptetni.

(10.00)

Hiszen még ez is szükséges ahhoz, hogy az uniós rendelet érvényesülhessen. Végül, mint ezt hallhatuk, még ősszel is következik egy hullám. Két év volt felkészülni. Két évük lett volna arra, hogy egy jó minőségű, egységes szabályozás egyben kerülhessen az Országgyűlés elé, és ennek elfogadásával minőségi jogalkotói munkát lehessen végezni, és nem efféle tűzoltást meg rohamunkát.

Ezeknek a tapasztalatoknak az alapján bölcsen tették az uniós jogalkotók, hogy a szigorúbb rendeleti formát választották és nem az irányelvi szabályozást, mert minden valószínűség szerint, ha csak irányelv született volna, akkor valamikor, majd a jövő évszázad végén születnének meg az ennek megfelelő magyar jogszabályok.

Ehhez képest tulajdonképpen, ami benne van magában a törvényjavaslatban, nem annyira rossz. Azt kell mondani, hogy ebben vannak olyan szabályok, amelyeket valóban a rendelet hazai hatáskörben hagy, és a jogszabálytervezet átgondoltan rendez. Mi

is fontosnak gondoljuk az elhunyt adatainak védelmét, bár úgy látjuk, hogy a mostani szabályozás még mindig gyenge. Ennél erősebb védelemre lenne szükség, olyan szabályozásra, amelyik ezeket az adatokat automatikusan védi akkor is, ha a hozzátartozók nem nyilatkoznak, illetve, ha nem születik előzetes nyilatkozat ezek kezeléséről. De alapvetően ezt az irányt jónak tartjuk, mint ahogy a fiatalok adatkezelésével kapcsolatos hozzájárulás magasabb korhatárban való megállapításával is egyetértünk.

Összességében tehát ezt a javaslatot elégtelennek, gyengének, kapkodónak tartjuk, de elképzelhető, hogy módosításokkal mint rész megoldást, mint pillanatnyi megoldást fogjuk tudni támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen, tisztelt Ház. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Tordai Bence képviselő úr. Megvárom, míg képviselő úr fölteszi nyugodtan a mikrofont. Majd kérem, hogy innen induljon az idő. Öné a szó, képviselő úr.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Nagyon kedves, elnök úr. Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Nem tudom, ismerik-e azt a viccet, hogy a fideszes találkozik a GDPR-rel? Nem? Senki? Na szóval, megy a fideszes az alföldi rónaságon, és jön szembe a GDPR. Szia, fideszes, én vagyok a GDPR. Milyen PR? Mindegy. Lehet belőled lopni? Jaj, sajnálom, kedves fideszes, tudom, hogy ez neked nagyon fontos, de lopni, azt nem lehet belőlem. Akkor segítesz abban, hogy örök időkre megőrizzük a hatalmunkat? Hát, az a helyzet, hogy tudom, neked ez is nagyon fontos, de sajnos rossz hírrel kell szolgálnom, még a Kubatov-listát is meg kéne semmisíteni. Akkor mégis mit tudok kezdeni veled? Megnézhetnénk együtt az emberek adatait. A rossz hír az, hogy ehhez dolgozni kell. Tudom, hogy egy kicsit lusta és buta vagy, de segíték, és van rá két évünk. Hát, nem, nem, nem szeretjük a te fajtádat errefelé, menjél szépen, migráljál vissza Brüsszelbe, Soroshoz. *(Derült-ség a Párbeszéd soraiban.)* Senki nem nevetett.

ELNÖK: Képviselő Úr! Képviselő úr, csak azért, mert eltelt egy perc, és ez egy perc alatt nem kezdte el tulajdonképpen azt, amiről szól a vita. Ilyenkor a levezető elnöknek kötelessége fölhívni a figyelmet arra, hogy nem erről folyik a vita. Nagyon értékeltem azt a humort, ahogy fölvezette a témát, de most már arra kérem, térjen át a lényegre. Parancsoljon!

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm ismét a szót, elnök úr. Szóval, lehet, hogy vicces, lehet, hogy nem vicces, de a kormánypártok és az általános adatvédelmi rendelet viszonyáról valóban sok igazság van ebben a kis történetben. Természetesen, mivel a viccek mindig leegyszerűsítőek és nem a teljes igazságot tartalmazzák,

árnyalnám a képet egy kicsit. Természetesen önök, fideszesek nagyon tehetségesek a lopásban, ebből is tudnak lopni, hiszen miután a minisztériumokat szakmailag már kiüresítették, és nem képesek elvégezni egy ilyen szabályozói feladatot, ezért nyilvánvalóan kiszervezték valamelyik baráti ügyvédi irodának, amely túlárzva megint csak levette a sápot erről a munkáról is.

Ugyanígy, olyan értelemben hozzájárult természetesen a hatalmuk megtartásához, hogy amíg a Fideszt egyetlen hatóság sem meri megbüntetni, addig az ellenzéki pártoknak az utolsó betűig be kell tartaniuk a folyamatosan változó szabályozást, mert különben jöhet a büntetés. Ebben a kampányban is szégyen Patyi András volt az egyetlen, aki a nyilvánvaló politikai pedofiliájával megbüntette a miniszterelnök urat, aki fordított Döbrögiként háromszor verte ezt rajta vissza. Háromszor aláta meg azon a Facebookvideón, amit fontosnak tartott a hivatalos oldalán megosztani.

No, de tegyük félre ezt az egészet, mert a lényeg valóban az, hogy sikerült-e egy normális szabályozást megalkotni. A rossz hír az, hogy nem. Ugye, május 25-én volt a határidő, ehhez képest a szabályozás első részletét június elején, a második részletét most, június végén, a harmadik részletét meg majd valamikor ősszel lesz képes a Fidesz-kormány az Országgyűlés elé terjeszteni. Úgyhogy innentől kezdve az, hogy pontosan az egyes törvénymódosításoknak mi a tartalmuk, másodlagos olyan értelemben, hogy már régen határidő után van. Ha az iskolában lennénk, akkor a beadott házi feladatot a tanár ez esetben nem értékelné, hiszen nem sikerült határidőre elvégezni a munkát. Ezzel együtt persze a GDPR mint olyan támogatandó, és egyébként a hazai infotörvény módosítása is támogatandó, ahogy itt a szakmai részhez hozzászóló kollégák már elmondták. Ezzel alapvető problémák nincsenek. A probléma az, és elmondom úgy is, hogy a dakota közmondásokon pallérozott elmék is megértsék, hogy egy szakadékot nem lehet három lépésből átugrani. Vagy egyszerre megugorjuk, vagy lezuhanunk. A Fidesz-kormány lezuhan a szakadékba, megbukott a kormányzati munkában. Úgyhogy sajnos a Párbeszéd részéről ezt a munkát nem tudjuk pozitívan értékelni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség kétperces felszólalásra. Kétperces felszólalásra Nacsa Lőrinc képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Eddig elég normális mederben folyt ez a vita, és szakmai hozzászólásokat hallhattunk, de a Demokratikus Koalíció, valamint a Párbeszéd képviselőjének nem sikerült megugrani ezt a szakmai szintet sajnos.

Arató Gergely azt mondja, hogy féldiktatúra, diktatúra van Magyarországon, hiszen azt mondta, hogy

a második érvényes. Hát, az a helyzet, képviselő úr, hogy nem a mi elnökünk lövetett emberekbe gumilövedékekkel és kardlapoztatta meg őket, hogy a hatalmát féltse, hanem az öné. Azt gondolom, nem elég a két perc arra, hogy felsoroljam azokat az önökhöz tartozó politikusokat, akik ellen eljárás folyik hivatali adatokkal való visszaélés miatt. Említeném Keller Lászlót vagy a szolnoki, a dombóvári elnöküket. Azt gondolom, szégyenletes, hogy ön erről beszél, hiszen önök voltak azok, akik az embereket semmibe véve, Gyurcsány Ferenc hatalmát féltve megverték őket - azt gondolom, hogy szégyen.

Tordai Bence képviselő úrnak pedig azt szeretném mondani, hogy nem olyan jó a vicceselésben, a választókkal kellene találkozni, nem pedig vicceket mesélni, és nem egy félszázalékos pártként kioktatni. Április 8-án elmondták (*Közbeszólások az ellenzéki padsorokból.*), április 8-án elmondták az emberek a véleményüket a kormányzásról, elmondták a véleményüket, hogy a Fidesz-KDNP hogyan kormányoz. Megtörtént. Tudom, hogy ez önöknek fáj, a gyász-munkát el kell végezni, végezzék el. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes képviselői felszólalásra jelentkezett a Fidesz képviselőcsoportjából Turi-Kovács Béla képviselő úr. Parancsoljon, korelnök úr, öné a szó.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Azt gondolom, itt jól indult a mai vita, valóban egy szakmai beszélgetés indult el jó irányban és mindenképpen javító szándékkal. Még akkor is, ha alapvetően már a Jobbik felszólalásában volt azért egy tévedés. Nem lehetünk késedelemben. Már 1992-ben ebben az országban példamutató módon hoztunk törvényt azzal kapcsolatban, hogy ez a védelem biztosított legyen. Úgy gondolom, ez ezt követően is érvényesült mindvégig. Kevés olyan európai ország van, ahol olyan határozottan léptek fel biztosok azért, hogy ez a védelem garantált legyen. Ez a mindenkori kormány esetében igaz, de különösen a miénk esetében. Ezért hatalmas tévedés arról beszélgetni, hogy most milyen késedelem van.

(10.10)

Másodsorban arra szeretnék rámutatni, és azt gondolom, mindannyiunknak érdemes ezen elgondolkodni: nagyon sok vád éri ezt az országot, a kormányt, hogy mi szembemegyünk az Európai Unió elgondolásaival. Azokkal az elgondolásokkal, amelyek nemcsak a magyar érdeket, de európai érdeket szolgálnak, soha nem megyünk szembe. Ilyen ez is. Itt is az a helyzet, hogy a kormány ebben az ügyben meggyőződésem szerint egy jó irányt választott, jó irányba indult el, és egy jó szakmai nivójú előterjesztést tett. Az, hogy májusban tette vagy most tette ezt az előterjesztést, semmilyen jelentősége nincs, mert a közbeszólásokban, mondjon az ellenzék egyetlen olyan

példát, amikor késelemből bármiféle, de akármi-féle hátrány következett volna. Még viccet se lehet erre mondani meggyőződésem szerint.

Nos, tisztelt Ház, inkább arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy az elkövetkezendő időben a rendeleteknél valamire tényleg vigyázni kell: a kisebbek és a nagyobbak tekintetében azokra az erőviszonyokra, amelyek mindenütt, a gazdaságban, de még a civil politikai életben is erőteljesen megnyilvánulnak. Itt nagy figyelem kell a kormány részéről és nagy óvatosság. Nagy figyelem és óvatosság, hogy semmiképpen ne egy olyan helyzet alakuljon ki, ahol a nagyok és erősek könnyedén fognak eleget tenni bizonyos szabályoknak, a kisebbeknél nehézségek lesznek. Arra kérem tehát a kormányt, hogy e tekintetben majd gondoskodjon arról, hogy a kisebbeknek meglegyen az a fajta lehetősége, hogy semmiképpen ne úgy induljanak az ügyek, ne úgy induljanak a dolgok, ahol azonnal és mindenképpen bírság következik, azonnal és mindenképpen retorzió következik.

Az elkövetkezendő időben ennek a törvénynek az érvényesülése és a jó érvényesülése nagymértékben függ ettől a tapintattól. Bízom benne, hogy ez a tapintat létezni fog, mint ahogy erre már voltak is megnyilvánulások. E tekintetben én azt remélem, hogy további biztatás érkezik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, korelnök úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Harangozó Tamás képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Először is szeretnék én is elhatárolódni Tordai képviselőtársam kis történetétől, és abszolút együtt érzek Nacsa képviselőtársammal, szerintem is felháborító, hogy csak az egyszeri fideszes volt a történetben, és nem az egyszeri Fidesz-KDNP-s. Gondolom, ez lehetett a problémája a megszólalással. *(Derűltég az ellenzéki pártok soraiban.)*

Tisztelt képviselőtársaim, és mélyen tisztelt Turi-Kovács képviselőtársamnak is mondanám, hogy olyan témát szeretnék az asztalra tenni, ahol problémát okoz a késelelem. Önök itt most sokan elmondták, hogy mekkora probléma, hogy két év alatt nem tudta a kormány ezt a törvénytervezetet behozni, pedig minden a rendelkezésére állt, hogy ne az utolsó pillanatban szakadjon a teljes magyar lakosság és a teljes magyar vállalkozói kör nyakába ez az új törvényjavaslat és annak végrehajtása, de ehhez kapcsolódóan szeretném felhívni a figyelmüket egy olyan problémára, amit most már hatodik éve nem képesek betartani, és szerintem alapvetően összefügg ezzel a törvényjavaslattal is.

Hogy pontosan fogalmazzak, ezt fel is olvasom önöknek, az állami és önkormányzati szervek elektronikus információbiztonságáról szóló 2013. évi L. törvény, amelynek hatálya egy sor konkrét szervezet, például a Magyar Honvédséget, a népszerűségi nyilvántartást vagy éppen a választási nyilvántartást vezető

adatkezelőt érinti, ezek elektronikus információs rendszereinek biztonságáról szól, előírja, hogy a törvény hatálya alá tartozó elektronikus információs rendszerek teljes életciklusában meg kell valósítani és biztosítani kell. Mondom, mit: A) az elektronikus információs rendszerben kezelt adatok és információk bizalmassága, sértetlensége és rendelkezésre állása, valamint B) az elektronikus információs rendszerek és elemeinek sértetlensége és rendelkezésre állása zárt, teljes körű, folytonos és kockázatokkal arányos védelmét.

Megpróbálom magyarul is elmondani. Tehát ami adatot az állam és különböző szervei nyilvántartanak rólunk, saját magáról, akár a titkokról, ezeknek az informatikai rendszereknek a biztonságát a magyar állam szerveinek garantálnia kell. 2013-ban elfogadott törvény, tisztelt képviselőtársaim, és a mai napig a magyar állam nem hajtotta végre. Most éppen a költségvetést megalapozó salátatörvényben szűgyenszemre, ha jól emlékszem, negyedszerre hozzák be. Úgy kezdődött, hogy 2013-ban két évet írtak elő, majd '16-ban négy évet írtak elő, majd tavaly öt évet írtak elő, most pedig behozták, hogy 2013-hoz képest hat év alatt kell ezt végrehajtani. A hatodik év most már 2019 lesz.

A jogalkotás másik gyöngyszeme a múlt heti alaptörvény-módosításokhoz képest, hogy ennek a javaslatnak egyáltalán nincsen indoklása a törvényben, se részletes, se általános indoklásban egy kukk sincsen arról, hogy vajon miért nem képes a magyar állam hatodik éve gondoskodni arról, hogy az állampolgárok és az állam adatai fizikailag és elektronikus értelemben biztonságban legyenek. Tessék érteni, ez arról szól, hogy nem garantált, hogy az előbb egyébként példálózóan felsorolt szervek valamelyikénél vagy mindegyikénél, legyen az a rendőrség, a honvédség, a népszerűségi-nyilvántartás, a választási adataink, a meglévő törvények értelmében a magyar állam garantálja, hogy oda illetéktelen nem tud belépni, hogy azt hacker nem tudja feltörni, hogy egyébként minden fizikai és egyéb más biztonsági feltételeknek egyébként megfeleljen.

Hogy ez így van, és hogy konkrétan ilyen tartalma van ennek a problémának, azért nem tudok beszélni róla önöknek, mert a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság, illetve a Nemzetbiztonsági Bizottság zárt ülésén a hivatott kormányzati szerv vezetői beszámolóit után meggyőződöttünk róla, hogy nagyon nagy a probléma, de miután ez államtitkot képez, a részleteket nyilván nem mondom el önöknek. De arra kérem önöket, hogy ezt vegyék komolyan, ez nem játék. Itt rendvédelmi szervek, állampolgárok adatai, akár államtitkok biztonságáról beszélünk, és hatodik éve annyira képesek csak, hogy ismét behoznak egy indoklás nélküli módosítót, hogy megint egy évvel eltolják ennek a végrehajtását.

Nagyon örültem neki, hogy láttam itt a vita elején Péterfalvi Attilát, a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság elnökét, most már csak kollégája van itt. Én rajta keresztül is szeretnék egyébként

személyesen is üzeni elnök úrnak, hogy legyen kedves ezt az ügyet kivizsgálni, és legyen kedves a magyar kormányt valódi cselekvésre készíteni, a történet ugyanis 1-2 milliárd forintból megoldható lenne. Hatodik éve nem voltak képesek rá. Tudják, ez is olyan, mint minden rendkívüli helyzet vagy katasztrófa-helyzet, amit ez előidézhet, amíg be nem következik, senki nem foglalkozik vele, de amint bármilyen informatikai rendszerben állampolgárok adatai, államigazgatási adatok vagy akár titkok eltűnnek vagy megsemmisülnek, mindenki rá fog jönni, hogy milyen fontos kérdés ez. Arra kérem önöket, hogy a magyar parlament a költségvetés mostani elfogadásakor ne a határidőt tolja ki, hanem tegyen 1-2 milliárd forintot egy olyan sorra, amiből a magyar állam hatóságai ezt a kérdést végre rendezni tudják. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps az MSZP, a DK és a Párbeszéd soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismételt felszólalásra a Párbeszéd képviselőcsoportjából Tordai Bence képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Azért jelentkeztem ismét szólásra, mert képviselőtársam azt mondta, hogy nincsenek hátrányos következményei annak, hogy nem sikerült betartani a megszabott határidőt.

Az a rossz hírem, hogy igen, vannak hátrányos következményei: négyszer kell igazodnia a magyar jogalkalmazóknak, 1,7 millió vállalkozónak és kkv-nak, több mint 60 ezer civil szervezetnek a folyamatosan változó szabályozáshoz. Tehát május 25-én hatályba lépett maga az európai rendelet, és maguk további három hullámban alkotnak hozzá mindenféle infotörvényt és egyéb kapcsolódó törvényeket módosító szabályozásokat. Ez azt jelenti, hogy aki rendes jogalkalmazó akar lenni, annak négyszer kell nekifutnia ennek a feladatnak, négyszer kell beleölnie sok emberórát, négyszer kell szakosodott ügyvédi irodáknak hatalmas pénzeket kifizetnie, tehát négyszerese az átállás költsége annak, mint ami feltétlenül szükséges lenne.

Ez a teljes nemzetgazdaság szintjén legalább tízmilliárdos nagyságrendű költség, és nagyon sok szervezetnek egyszerűen nincs a büdzséjében ilyen teljesen fölösleges kiadásokra félretett pénze. Arról nem beszélve, hogy miután nem sikerült időben a szabályozást megalkotni, ezért lehet, hogy fölösleges költségekbe is verték magukat, vagy elkerülhető adatvesztések következtek be. Tehát ha csak a GDPR-ból indulnak ki, és majd összesen kiderül, hogy mégsem kell bizonyos dolgokat annyira szigorúan lesabályozni, néhány informatikai fejlesztés fölöslegessé válhat, vagy az első pánikban nagyon sok helyen egyszerűen úgy oldották meg a kérdést, hogy töröltették a munkavállalókkal az adatokat, azt hiszem, ez nagyon sok cégnél ismerős.

Egyszerűen elvesztek adatbázisok, vagy legalábbis nehezebben hozzáférhetővé váltak adatbázisok, ezzel rontották a munka hatékonyságát.

S ha már arról beszélünk, hogy hogyan alkalmazkodnak a magyar vállalkozók és vállalkozások a megváltozott jogszabályi környezethez, akkor egy kicsit beszéljünk a versenyképességről is. Ez egy olyan ügy, amiben kivételesen egyetértünk. Egyetértünk abban, hogy fontos lenne a magyar vállalkozások versenyképességét javítani. Ha önök a számokat ismerik, akkor egyet kell értenünk abban is, hogy 2010 óta ez jöttányit sem javult.

(10.20)

Van egy rossz hírem: a versenyképesség egyik fontos eleme a kiszámítható jogszabályi környezet. Na, most ez az, amit a maguk káosz-kormányzása nem tud biztosítani. Ha megkérdezik bármelyik vállalatvezetőt, azt fogja mondani, hogy az, hogy rángatják az adórendszerrel kezdve most éppen az adatvédelmi szabályozást, de ha igazából a jog bármely területére nézünk, a folyamatos ad hoc és hatalmi politikából következő ötletelést látunk önöktől. Tehát hogy a kormányzati munka ilyen alacsony színvonalú, az bizony a magyar gazdaság teljesítményén meglátszik, az bizony a magyar cégek, a magyar kkv-k, a magyar vállalkozók versenyképességén meglátszik. Ugyhogy igenis nagyon súlyos károkat okoznak. Több tíz milliárdos kárt okoznak rövid távon, és a versenyképesség stagnálásában megmutatózó kárt okoznak hosszú távon ezzel az inkompetens kormányzással. Köszönöm. (*Taps a Párbeszéd soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdésem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Nincs jelentkező.*) Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (*Jelzésre:*) Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr, ön a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Először is köszönöm azoknak a frakcióknak, amelyek szakmailag tudták megközelíteni az előterjesztést, és érdemben szóltak hozzá a javaslatához. Köszönöm azt a támogatást is, amit megfogalmaztak az előterjesztés kapcsán, főleg azok, akik el tudtak jönni a hétpárti egyeztetőre, és gyakorlatilag ott sikerült kitérgyelni a módosítás részekre bontásának a hátterét, amibe természetesen beletartozik az is, hogy 2017 őszén már elindult a társadalmi vitája ennek a törvénytervezetnek. Voltak, akik nem voltak akkor a parlamentben, nem tudtak részt venni ebben, és nem értesültek róla.

A másik része az, hogy valóban tavaszra sikerült elérnünk egy tervezetig, majd jöttek a parlamenti választások, nem ülésezett a parlament, tehát nem is

tudta volna tárgyalni. Másrészt a kormányzati szerkezet is megváltozott, így az ágazatokra vonatkozó szabályozást, az új statútumoknak megfelelően bizonyos szövegrészeket meg kell változtatni, és ez jelenti azt, hogy később fog majd bekerülni a Ház elé a harmadik rész. A legsürgősebb, legfontosabb rész, az eljáró hatóság kijelölése már megtörtént. Az pedig egy igényesebb szakmai munka, hogy az ágazati részeken kívüli tárgyalandó fejezet, ami most van előttünk, megfelelően szétbontva legyen attól, amit majd összesel tudunk a Ház elé vinni. Akik ott voltak, megértették, gyakorlatilag elfogadták. Nagyon sajnálom, hogy akik nem vesznek részt az érdemi munkában, utólag általános szinten éles kritikákat fogalmaznak meg egy kiérlelt szakmai folyamat végén.

Nagyon remélem, hogy az új szabályozás, amelynek a lényegi elemét tekintve, többszöri felkészülésről beszélünk, most egy hatóság kijelölése nem jelent önmagában semmilyen felkészülési kötelezettséget a cégek részéről. Az sem jelentett semmiféle felkészülési kötelezettséget, hogy egy orientáció van benne, hogy nem kell első esetben bírságot kiírni a kis- és középvállalkozásokat, tehát az az általános igény, ami megfogalmazódott a szakmai észrevételek oldaláról, teljesíthető lesz remélhetőleg a hatóság részéről.

Szó volt arról, hogy micsoda késedelmek fordulnak elő. Át kellene nézni a többi uniós tagállamnál is, hogy milyen ütemezés szerint ültetik át az irányelveket, mennyi egyeztetést, szakmai munkát igényel az, hogy a koherenciája megmaradjon a teljes jogrendszeren belül egy-egy ilyen munkánál az uniós jog alkalmazásának és átültetésének.

Azokkal a kitételekkel nem foglalkoznék, ahol ilyen diktatúra és egyéb politikai szövegek hangzóttak el. A választási kampány már lezajlott. Szerencsére a parlament nagy része érti, hogy most szakmai munkáról van szó. Köszönöm például Varga képviselő úrnak, hogy felkínálta az együttműködését a jogharmonizációs ügyek tekintetében. *(Zaj.)* Élni fogunk vele a jövőben is. Arra is szeretnék utalni egyébként, hogy egy kétharmados törvényről beszélünk. Voltak például olyan frakciók, amelyek az elmúlt egy évben elzárkóztak bármifajta egyeztetéstől, ami kétharmados volt. Úgyhogy a kritikáknak ezt a részét nem tudom teljesen elfogadni.

Turi-Kovács Béla képviselő úrnak köszönöm, hogy részben megválaszolta az elhangzott kérdéseket, és segítette megvilágítani ezeknek a hátterét, és mint régi, tapasztalt képviselő, akár '90-ig visszamenőleg tudott nyilatkozni az eddigi adatvédelmi szabályozásról és az elfogadott mértékről, amely tényleg Európa élvonalában tartott bennünket mind a mai napig. Összességében még egyszer köszönöm a hozzászólásokat, és kérem, hogy támogassák a javaslatot. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására a szokásoknak megfelelően csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következnek a **Magyarország biztonsági érdekét sértő külföldi befektetések ellenőrzéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/628. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzetgazdaság, valamint a lakosság ellátása szempontjából kiemelkedő, jelentős ágazatokat érintő külföldi befektetések ellenőrzése valamennyi nemzetnek jól felfogott, elemi érdeke. Ez alól hazánk sem jelenthet kivételt. A benyújtott törvényjavaslat éppen azt a célt szolgálja, lehetővé kívánja tenni, hogy az állam a jövőben felléphessen a külföldi országokból érkező befektetők egyes ágazatokban történő olyan mértékű gazdasági befolyásszerzése ellen, amely sérteti Magyarország biztonsági érdekeit. E cél érdekében a jelen törvényjavaslat a továbbiakban bejelentéshez kívánja kötni a külföldi befektetőknek az eredetileg magyarországi alapítású, illetve a külföldi befektetők által Magyarországon megalapított cégekre irányuló tulajdonszerzését abban az esetben, ha az adott cég az ország biztonságának szempontjából érzékeny gazdasági ágazatokban, így például lőfegyverek és haditechnikai eszközök gyártásának, titkoszolgálati eszközök előállításának, pénzügyi szolgáltatások nyújtásának, a villamosenergia- és földgázellátás, illetve víziközmű-szolgáltatások területén tevékenykedik.

A tervezet értelmében úgyszintén bejelentési kötelezettséget vonna maga után a gazdasági tevékenység folytatásához nélkülözhetetlen infrastruktúrák, berendezések és eszközök használati vagy működtetési jogának a külföldi befektető által történő megszerzése. A jogszabályban meghatározott gazdasági tevékenységet végző magyarországi cégekben bizonyos mértékű érdekeltséget szerezni kívánó külföldi befektetők a részesedésszerzésre vonatkozó szándékukat a törvénytervezet értelmében a kormány által ágazatonként kijelölendő miniszter felé kötelesek előzetesen bejelenteni.

A bejelentésben foglaltakat megvizsgálva a miniszter dönthet, hogy tudomásul veszi a jogügyletet, vagy tiltó határozatot hoz. A tudomásul vétel hiányában a megszerezni kívánt részesedéshez kapcsolódó tulajdonosi jogok jogszerűen nem gyakorolhatók. Tiltó határozatot a miniszter abban az esetben hozhat, ha úgy ítéli meg, hogy az adott külföldi befolyásszerzés sérti Magyarország biztonsági érdekeit. A bejelentési kötelezettséggel terhelt külföldi részesedés mértékét a törvény magyarországi székhelyű gazdasági társaságban közvetlenül vagy közvetve fennálló, 25 százalékot meghaladó, nyilvános részvénytársaság

esetében 10 százalékot meghaladó mértékű tulajdonrész megszerzésében állapítaná meg.

A bejelentési kötelezettség arra az esetre is vonatkozik, amikor a külföldi befektető által újonnan megszerezni kívánt tulajdoni hányad önmagában ugyan nem éri el a meghatározott mértéket, annak megszerzése következtében ugyanakkor az adott gazdasági társaságban fennálló külföldi befolyás összesített mértéke - nyilvánosan működő részvénytársaságok kivételével - meghaladná a 25 százalékos küszöböt.

Fontos e helyütt is leszögezni, hogy a benyújtott törvényjavaslatban foglalt szabályozás teljes mértékben összhangban áll az Európai Unió joganyagával, alapértékeivel. Kizárólag az olyan országokból érkező befektetők magyarországi részesedésszerzésének ellenőrzésére irányul, amely befektetők, legyenek akár természetes személyek vagy szervezetek, az Európai Unió, az Európai Gazdasági Térségen, valamint a Svájci Államszövetségen kívüli államok polgárai, vagy az ilyen, harmadik államokban bejegyzett szervezetként működtetnek szervezetet. A törvénytervezet ugyanígy külföldinek tekinti azokat a harmadik országból érkező befektetőket is, amelyek az érintett ágazatokban tevékenykedő magyarországi cégekben fennálló részesedést formailag Magyarországon, az Európai Unióban és az Európai Gazdasági Térségben, illetve a Svájci Államszövetségben honos jogi személyek közbeiktatása útján kívánják megszerezni.

A szabályozás egyáltalán nem idegen a környező országok jogrendjétől, számos más európai uniós tagállam hasonlóképpen él ugyanezzel az eszközzel.

(10.30)

A törvénytervezetben javasolt szabályozás mind ezeknek megfelelően bejelentési kötelezettség teljesítésének ellenőrzéséhez szükséges jogosítványokkal is felruhazza a bejelentett tranzakciók elbírálására feljogosított minisztereket. A miniszterek a bejelentési kötelezettség elmulasztásának feltárása esetén egyrészt a törvény által tételesen meghatározott összeghatárok között mozgó bírsággal sújthatnánk a mulasztókat, másrészt a bejelentetlen tranzakciókat érintően változatlan módon gyakorolhatnák mindazokat a döntési jogosultságokat, amelyek jogszerűen bejelentett ügyletekkel összefüggésben megilletik őket. Ez utóbbi körben, amennyiben a bejelentetlenül maradt tranzakció nyomán tiltó döntés meghozatala válna szükségessé, a miniszter a külföldi befektetőknek legfeljebb három hónapos határidőt biztosít a magyarországi székhelyű gazdasági társaságban fennálló tulajdonrészének értékesítésére vagy befolyásának megszüntetésére. Az értékesítés során a magyar államot elővásárlási jog illeti meg.

Ha az így megszabott határidő eredménytelenül telik el, a miniszter a tervezett szabályozás értelmében határozatban jelöli ki azt az állami szervet, amely a megjelölt határidőig a külföldi befektető helyett és nevében intézkedhet a befektető részesedésének érté-

kesítése iránt. Az értékesítés során a magyar állam ebben az esetben is elővásárlási joggal rendelkezik. Mindezen előírások mellett a törvénytervezet külföldi befektetőket terhelő bejelentési kötelezettség teljesítésének, valamint a bejelentett tranzakciók elbírálásának eljárási szabályait is részletesen meghatározza, további a bejelentési eljárás lefolytatása érdekében a szükséges adatkezelési tárgyú szabályokat, felhatalmazásokat is megfelelően rögzíti.

Bízom abban, hogy önök is egyetértenek azzal, hogy a biztonsági szempontból érzékeny ágazatokban történő külföldi befolyásszerzés állami ellenőrzésére szolgáló, a hazai jogrendben ez idáig nem alkalmazott törvényi szabályozás megalkotása helyes célokat szolgál. Bízom abban, hogy a törvényjavaslat elfogadása megfelelően biztosítja azokat a biztonsági szempontokat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a külföldi befektetések felett Magyarország érdekeit hatékonyan tudjuk érvényesíteni. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Bányai Gábor képviselő úr. Parancsoljon, oné a szó.

BÁNYAI GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Magyarország nemzeti szuverenitása mind a kormány, mind pedig a választópolgárok többségének kiemelt ügye és érdeke. A szuverenitásunkat mindenáron meg kell és meg is fogjuk védeni, emellett maradéktalanul elköteleztettek vagyunk. A nemzetgazdaságnak az ország biztonsága, valamint a lakosság ellátása szempontjából kiemelkedően jelentős ágazatait érintő külföldi befektetések ellenőrzése valamennyi nemzetnek jól felfogott, elemi érdeke és igénye, ez alól pedig hazánk sem jelenthet kivételt, ugyanis a mi feladatunk, hogy megvédjük országunkat, érkezzon a fenyegetés bármilyen formában, bármilyen irányból. Eddig is és ezt követően is megtettünk és megteszünk minden szükséges intézkedést a magyar emberek és hazánk védelmében.

Tisztelt Ház! Nem ördögtől való gondolat ez, hiszen az Európai Unió számos tagállama ellenőrzi az Európai Unió, az Európai Gazdasági Térségen, illetve a Svájci Államszövetségen kívülről érkező külföldi befektetéseket bizonyos ágazatokba irányulóan. A tagállamok szabályozása sokszínűnek mondható ezen a téren, nemcsak az ellenőrzés alá vont ágazatok vagy az ellenőrzés eszközszerkezere tekintetében, hanem a korlátozás alapjául szolgáló védendő érték tekintetében is. Éppen ezt a célt szolgálja a tisztelt Háznak a belügyminiszter előterjesztésben benyújtott T/628. számú törvényjavaslata is. A javaslat lehetővé kívánja tenni, hogy az állam a jövőben felléphessen a

külföldi országokból érkező befektetők egyes ágazatokba történő olyan mértékű gazdaságbefolyás-szerzése ellen, ami sérti Magyarország biztonsági érdekét és szuverenitását.

A törvényjavaslat bejelentéshez köti a külföldi befektetőknek a tulajdonszerzését, különös tekintettel a lőfegyverek és haditechnikai eszközök, a kettős felhasználású eszközök gyártásának, a titkosszolgálati eszközök előállításának, a pénzügyi szolgáltatások nyújtásának vagy éppen a villamosenergia- és a földgázellátás, illetve a víziközmű-szolgáltatások területére. Szintén bejelentési kötelezettséget vonna maga után a gazdasági tevékenység folytatásához nélkülözhetetlen infrastruktúrák, berendezések és eszközök használati vagy működtetési jogának a külföldi befektető által történő megszerzése.

A javaslat rögzíti azt is, hogy a bejelentési kötelezettség elmulasztása komoly jogkövetkezményekkel jár, enélkül ugyanis nem kerülhet sor a részvénykönyvbe vagy a tagjegyzékbe történő bejegyzésre. Másrészt az üzemeltetési jogra irányuló szerződés hatálya csak a miniszeri tudomásulvétel napjával áll be. A jogügylet hatálytalanságával kapcsolatban pedig peres eljárás kezdeményezhető.

Tisztelt Ház! A Fidesz-frakció egyetért a törvényjavaslatban megfogalmazott célkitűzésekkel, éppen ezért a törvényjavaslatot teljes mértékben támogatni is fogja, és erre kérjük tisztelt ellenzéki képviselőtársainkat is. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, kormány. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem először ebben a ciklusban egy rossz szájjú javaslat fekszik előttünk, egy olyan, kettős érzéseket keltő javaslat, amelyről elmondhatom, hogy az alapcéljai tekintetében maximálisan támogatható lenne, mert igenis van olyan helyzet, amikor a magyar nemzetstratégiai érdek azt kívánja meg, hogy adott esetben bármely külföldi akvizíciós szándékot megakadályozzuk, piacszerzési szándékot legalábbis gátoljuk, hozzáteszem: mindezt szerencsés ügy véghez vinni, hogy a piacot azért magát nem sértjük a kelletténél jobban. De el kell hogy mondjuk, ha példának okáért az lenne a javaslat célja - volt ilyen konkrét példa -, hogy Sirokon, mondjuk, egy lőszer gyártásával foglalkozó céget egy az egyben külföldi érdekeltség szerzett meg, és adott esetben nemzetstratégiai érdek szólt volna amellett, hogy hazai kézben maradjon ennek a stratégiai ágazatnak ez a nagyon fontos pillére, akkor azt mondom, hogy ez egy legitim vitaalap, akkor nekünk itt most van miről beszélgetnünk, és annak a szakmai keretrendszerét érdemes és lehetséges kidolgozni, hogy ezek az érdekeltségek hogyan maradjanak magyar, hogyan maradjanak hazai kézben és ellenőrzött kézben.

De azt is el kell hogy mondjam, hogy amellett, hogy a külföldi terjeszkedés természetesen rejthet magában nemzetbiztonsági kockázatot, igen lehetetlennek tűnik elvonatkoztatni attól, hogy amíg Mészáros Lőrinc feltételezhető érdekeltségei, mondjuk, a Mátrai Erőműben szélesednek, amíg ezen stratégiai ágazatokban a Fidesz-holdudvar közvetlen akvizíciói érhetőek tetten, közvetlen nem beruházásai, hanem bekebelezései érhetőek tetten, sokszor mindenféle piaci ismérvet, piaci szempontot mellőzve, piaci árakat mellőzve, addig bizony nagyon nehéz dolga van egy ellenzéki képviselőnek, hogyha a jó szándékot próbálja meg feltételezni nem a kormány tagjairól személy szerint, hanem erről a javaslatról.

És azt kell hogy mondjam, hogy miközben ezek a kormányközeli, beruházásnak nehezen csúfolható bekebelezések zajlanak, ez a javaslat tulajdonképpen önmagáért beszél. Lényegét tekintve külföldi befektetőnek, vállalatnak be kellene jelentkeznie a minisztériumnál, hogy engedélyt kapjon a felvásárláshoz, terjeszkedéshez, de érdemes végiggondolni, hogy mondjuk, a megyeilap-piacon, ha megtörténik mindez, és egy külföldi érdekeltség már teret nyert egyszer a magyar sajtópiacon, mennyivel jobb nekünk az, hogyha Mészáros Lőrinc érdekeltségei kebelezik be a teljes piacot. Mondhatnánk, hogy jobb, mert legalább papíron, ugye, magyar kézben történik mindez, de a belpolitikai végeredményét tekintve mind a két folyamat egy nehézbombázással ér fel. Lehet relativizálni, hogy melyik nehézbombázás a súlyosabb az áldozatokra nézve, de én úgy gondolom, hogy a tisztességes piaci viszonyok szem előtt tartása lehetne az a járható út, amely ebben az esetben is célravezető.

Ezen javaslat értelmében a Fidesznek a gazdasági holdudvara fog informálódni az esetleges külföldi felvásárlási, terjeszkedési szándékról, és az érintett iparágakban, amelyek stratégiainak nevezhetők - elég megemlítenem az energiaszektort, ahol a Mátrai Erőmű tekintetében történt kormányközeli feltételezhető akvizíció, de a pénzügyi szektorban vagy az MKB tekintetében ugyanígy tudnánk a példákat sorolni -, akkor elmondhatjuk, hogy még az is hiányzik, hogy mi számít nemzetstratégiai ágazatnak, iparágaknak, érdekeltségnek.

2010 óta van egy teljesítetlen ígérvénye ennek a kormányzatnak, ez a teljesítetlen ígéret egy országjelentés létrehozásáról szól, tehát a nemzeti vagyonnak nem egy olyan furcsán elrontott, lajstromszerű és hiányos felsorolásáról van szó, mint amit pár évvel ezelőtt önök be tetszettek nyújtani, hanem egy teljes nemzetivagyon-leltárról, egy országjelentésről, amelynek alapján - nagyon leegyszerűsítve - meg tudnánk mondani, hogy mennyi a családi ezüst, és milyen összefüggésben áll fenn, hiszen ez komoly viták tárgyát képezte a parlamentben az utóbbi években, mégsem tudta ezeket a vitákat érdemleges módon eldönteni senki, hiszen az alap hiányzott.

Ugyanolyan ez, mint a költségvetési vita során, amikor az n-1, n-2 szabályt mellőzve tulajdonképpen egy szakmailag értékelhetetlen előterjesztést tesz a

kormányzat, amiről politikai viták folynak, nem szakmai viták. És el kell hogy mondjuk, hogy miután a külföldi befektető a bejelentési kötelezettségét teljesítette, a Fidesz gazdasági holdudvara tájékozódott, hogy ez megfelelőnek tűnő vagy nem megfelelőnek tűnő akvizíciós szándék, a Fidesz gazdasági holdudvara ezt követően informálisan meg is akadályozhatja azt a külföldi térnyerést.

(10.40)

Önmagában nekem aztán tényleg semmi bajom nincs azzal, ha a külföldi térnyerési szándék visszatorzul minden olyan esetben, ahol van magyar potenciális, erőteljes érdekeltség vagy annak kiépítési lehetősége. Pont ezt kértük számon önökön az utóbbi évek során, és pont azt kell mondanom, hogy a mezőgazdaságtól a bankszektorig mindenhol az lenne az érdekünk, hogy a magyar érdekeltségek túlsúlya egyértelműen uralja a piacot.

A helyzet az - *(A kormányparti padsorok felé:)* nézzünk egy állatorvosi lovat, mert látom, hogy bólgat a képviselőtársam -, biztos van egyetértés közöttünk abban, hogy a nemzeti érdekeltség erősítése mindenekfelett való. De ha a bankszektort vizsgáljuk meg, akkor mit látunk?

Azt látjuk, hogy papíron a magyar gazdasági érdekeltségek aránya akár még az 50 százalékot is meghaladta, ezzel párhuzamosan ugyanakkor a pénzügyi tranzakciós illetéknek csúfolt adót, amit azért neveztek el illetéknek, hogy ne kelljen Brüsszellel lebokszolni a különféle adóbevezetések kapcsán esedékes vitákat, tehát ezt a pénzügyi tranzakciós illetéket 280 milliárdos teherként egy az egyben rátolták a magyar lakosságra, egy az egyben behajtották a magyar embereken.

Tehát Magyarország Kormánya semmilyen illetéket, semmilyen adót a pénzügyi tranzakciók tekintetében a pénzügyintézetek kapcsán nem fogantatosított; ezt a magyar emberek fizették meg, az érintett intézetek által beismert módon. És tegnap Tállai államtitkár úr feláll, és büszkén elmondja azt, hogy jó, de most már évente 20 ezer forint erejéig gátat lehet szabni ennek a folyamatnak, és azt, amit áthárítottak, 20 ezer forinttal évente lehet csökkenteni. Tehát nem azt mondja az államtitkár, hogy megszüntetik az idegen érdekeltségek magyar pénztárcákra történő áterhelését, hanem azt mondja, hogy ebből egy kicsit visszanyesegünk, és ez a hozzáállás jellemzi sajnálatos módon a kormányzatot a legtöbb stratégiai iparág tekintetében.

Tehát engem nem az zavar, ha adott esetben külföldiek nem tudnak bevásárolni a magyar energetikai piacra, hiszen történt már olyan, hogy nyolc nap alatt elvittek szinte két teljes gazdasági ágazatot, eszközarányos garantált profitot kapva, a balliberálisnak nevezett kormányzatok alatt, és nettó minősített hazatérés mentén kifosztották ezt az országot, amiben aztán csúcsosodott a kormányzat rezsicsökkentésnek

nevezett folyamata, ami szintén legalábbis sumákságokkal tarkított. Hiszen ha a világpiaci árcsökkenéseket engedték volna begyűrűzni a magyar piacra, akkor ma sokkal alacsonyabb rezsidiákat fizetne a magyar lakosság, mint azt jelen pillanatban teszi.

De el kell hogy mondjuk: a stratégiai ágazatok kezelésének az alapfilozófiájában én egyetértek önökkel. Én maximálisan támogatom a kormányt abban, hogy a hazai érdekeltségek térnyerését erősítse. De a bankszektort illető példa bizonyítja azt, hogy nem mindegy, hogy hogyan teszi ezt, nem mindegy, hogy mennyire körülbástyázva kísérli meg mindezt. Éppen ezért mondom azt, hogy az előttünk fekvő javaslat adott esetben mutathatna jó irányba, és hozhatna áldásokat a magyar gazdaság számára, ugyanakkor ennek a garanciáit hiányoljuk. Nyilván a viták, a módosító javaslatok benyújtása, majd a részletes vita során ezen kételyek eloszlatására még bőven lesz lehetőség, de önmagában az, hogy a Fidesz gazdasági holdudvara ellenőrzése alá vonja a külföldi befektetési szándékok idézőjeles piacát, tehát megmondja egy külföldi befektetési szándékról, hogy az jó vagy sem, megmondja azt, hogy ő ki akarja-e váltani saját fideszes akvizíciós szándékkal vagy sem, egy egypártrendszeri uralmi formának a megnyilvánulása, ami nyilván elutasítandó. Tehát ezért mondtam azt, hogy furcsa kettős érzések kavarnak az emberben. Egyrészt védeni akarja a saját hazáját bármilyen idegen törekvéssel szemben, és úgy gondolom, hogy minden jóérezésű ember úgy gondolkodik, hogy a saját hazája az első ebben a képzeletbeli sorrendben.

De azt is el kell hogy mondjam, hogy amit a NER az utóbbi nyolc évben művelt a magyar gazdaság területén, legyen szó energetikáról, legyen szó szerencsésjártékról, legyen szó a különböző koncessziók elosztásáról, földesről, dohányról, az egészen vérlázító, és egy tökéletes látteleletét biztosítja annak, hogy mi történik, ha a Fidesz-KDNP gazdasági holdudvara egyeduralomra tesz szert. Most már odajutottunk, hogy a sajtó nagy részét bekebelezték, de még ezen belül is a gazdasági holdudvar emberei egymás torkának ugranak, tehát semmi sem elég. Tökéletesen bizonyított az, hogy nincs üvegplafon a fideszes akvizíciók fölött, képesek aztán még többet, még többet akarni, egymás torkának ugrani a még többért, és ha erről szól ez a javaslat, akkor nem tudom támogatni; ha a magyar gazdaság védelméről szól, akkor pedig tudom támogatni.

Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy a mi kételyeink eloszlatására azért nagyon sok nap áll rendelkezésre, és nagyon sok múlik a kormányzati kommunikáción, a tisztességes vitán vagy legalábbis ennek szándékán a tekintetben, hogy a Jobbik frakciója képes lesz-e támogatni ezt a javaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportjának vezetője Nacs Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Van egyetértési pont közöttünk a jobbikos képviselőtársammal, hiszen szerintünk a javaslat is a magyar gazdaság érdekét szolgálja, és mi is örülünk annak, ha bármelyik magyar vállalkozás növekedni tud, tulajdonrészt tud szerezni, egyfajta prosperitást látunk bármilyen magyar vállalkozásnál, szerintünk ez stratégiai cél, és eszerint dolgoztunk az elmúlt nyolc évben is.

Azt gondoljuk, hogy a biztonság az egyik legfontosabb érték Magyarországon, ezért is fontos ez a javaslat. Számos európai uniós tagállamban egyébként létezik ez a javaslat, különféle szabályozásban, de ez nem idegen az európai uniós tagállamoktól. Meg kell határozni, hogy mit értünk külföldi befektetőn, az Európai Unió, az Európai Gazdasági Térségen és a Svájci Államszövetségen kívüli állampolgárokat vagy jogi személyeket, egyéb szervezeteket értjük ezen. De azokban az esetekben is e fogalom alá esik majd az érintett személy, ha már az Európai Unió tagállamaiban, a Gazdasági Térségben vagy a Svájci Államszövetségben bejegyzett olyan jogi személy kíván Magyarországon a törvényjavaslat hatálya alá eső tevékenységet végző vállalkozásban tulajdont vagy befolyást szerezni, amelyben az előbb említett külföldi állam állampolgára vagy ilyen államban bejegyzett jogi személy, egyéb szervezet többségi befolyással rendelkezik. Azt gondoljuk, hogy Magyarország érdeke a külföldi befektetés, de Magyarország védelme ennél eggyel fontosabb.

A javaslat öt esetben ír elő bejelentési kötelezettséget: ha közvetlenül vagy közvetve 25 százalékot meghaladó tulajdonrészt szereznek meg; ha a tulajdonszerzés mértéke nem éri el ugyan a 25 százalékot, de azzal együtt már a külföldi befektetők együttes tulajdonrésze összességében meghaladná a 25 százalékot; a polgári törvénykönyv szerint meghatározó befolyás megszerzése; a magyarországi fióktelep létesítése; és az üzemeltetési jog megszerzése. Ilyen bejelentési kötelezettséget a kormányrendeletben kijelölendő miniszterhez kell teljesíteni.

Z. Kárpát Dániel kiment, ja, nem, bocsánat, itt van még a teremben; 20 ezer forint alatti utalásokról szól egyébként az adótörvényben benyújtott javaslat, tehát nem egyszeri 20 ezer, hanem a 20 ezer alatti utalásokról, ami a gázszámla, áramszámla, telefonszámla a családoknál, többféle ilyen tétel is van, szerintünk ezzel a magyar családok járnak jobban, ez csak egy zárójel, amit ön nyitott, én csak bezárom.

A bejelentéshez kötött tevékenységek ebben a törvényjavaslatban a stratégiai, pénzügyi, energetikai, fegyver- és lőszergyártáshoz, nemzetbiztonsági tevékenységhez, haditechnikához kötött tevékenységek, és a miniszter a bejelentés alapján megvizsgálja, hogy a külföldi befektető által a tulajdonszerzés vagy az üzemeltetési jog megszerzése sérti-e Magyarország biztonságát.

Nagyon fontos, hogy tiltó döntés - és itt a jobbikos képviselőtársam utalt arra, hogy mintha ez ilyen

önkényes döntés lenne, hogy mi minősül veszélyesnek, mi minősül Magyarország érdekét megsértő befektetésnek - a külföldi befektetés esetén akkor hozható, ha megalapozottan - tehát hangsúlyozom, megalapozottan - feltehető, hogy a tulajdonrész elfedésére, az ellenőrzés nehezítésére, az eljárás megkerülésére létesült vagy arra szolgál. És a külföldi befektető egyébként a tiltó döntést az eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt közigazgatási perben megtámadhatja, itt a perre a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes.

Azt gondolom, hogy a törvényjavaslat Magyarország érdekét szolgálja, Magyarország biztonságát szolgálja. Tudjuk, hogy a magyar választópolgároknak a biztonsága egy kiemelt prioritás, ezt április 8-án is elmondták. Ezért a KDNP-frakció is támogatja a törvényjavaslatot, és köszönjük szépen, hogy a kormány ezzel a tevékenységi körében a biztonság, a befektetések tekintetében is figyel arra, hogy Magyarországon a biztonsági érdekekben még többet tudjunk előrelépni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Harangozó Tamás képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nincs olyan épeszű ország és bármilyen pártállású képviselő vagy párt, amelyik a saját nemzetének stratégiai érdekeit nem kívánja megvédeni. Nagyjából eddig értünk egyet valószínűleg ebben a teremben ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban.

Ennek a törvényjavaslatnak a címe is és a kommunikációja is arról szól, hogy olyan harmadik országbeli befektetőkkel szemben a magyar kormány kapjon eszközt, hogy fel tudjon lépni, akik esetlegesen nemzetbiztonsági vagy gazdaságbiztonsági szempontból kockázatot jelentenek, és a magyar stratégiai, gazdasági érdekeket például ezekben az iparágakban sértének.

(10.50)

Van egy jó és egy rossz hírem ezzel kapcsolatban. Az az, hogy ilyen törvény ma is van Magyarországon, talán emlékeznek rá, hogy pont 2007-ben a lex MOL néven elhíresült javaslatot ez az Országgyűlés elfogadta, ami akkor éppen az osztrák OMV magyar MOL céget felvásárló szándékát akadályozta meg, de egyébként hasonló módon akadályozta meg az egyik orosz cég magyar olajipari bevásárlását is, és amely egyébként alkalmas erre, ma is hatályban van. Biztos, hogy van egy nagy különbség a két törvényjavaslat között: az előbbi az energiahivatalnak és nagyon konkrétan a törvényben leírt feltételek esetén ad lehetőséget arra,

hogy ilyen döntés születessen; utóbbi, ami ma a parlament asztalán fekszik, az valamelyik miniszternek vagy minisztereknek ad teljesen diszkrecionális jogkört, hogy eldöntse, hogy mi és ki számít biztonsági kockázatnak és mi nem.

Nem terjed ki például ez a törvényjavaslat, akár milyen furcsa, arra az eléggé nagy problémára, hogy éppen Pakson egy viszonylag nagy beruházás kezdődik - egy atomerómű-beruházás, talán minden idők legnagyobb fizikai beruházása ebben a században -, és elvileg önök garanciát vállaltak arra, hogy a beszállítók 40 százaléka magyar cég lesz, hogy védjék a magyar gazdaságot. Ugyan az egy hosszabb beszélgetés része lenne, hogy egyszer tényleg megbeszéljük, hogy mit is tettek ennek érdekében az elmúlt években, mert nyilván semmit, és ennek meglesz a következménye, de ez a törvényjavaslat például nem tudja garantálni, hogy nem az orosz cégek fogják építeni effektíve a Paksi Atomeróművet. Nem tudja garantálni, hogy nem fognak orosz cégek magyar cégeket felvásárolni, és nem fogják azt hazudni az országnak, hogy így aztán megvan a 40 százalékos magyar beszállítói háttér, miközben egyébként ezen cégek tulajdonosi köre és a profit szépen vissza fog vándorolni Oroszországba. Például, egyébként teszem hozzá, bármely más országba, de ez a törvényjavaslat mégiscsak a harmadik országbeli befektetésekre vonatkozik. Úgy halkan jegyzem meg, önök is tudják, hogy ezek azok az országok... - mondok három apróbbat: Oroszország, Kína, Egyesült Államok. Tehát a Fidesz éppen arra készül, hogy egy miniszter, attól függően, hogy milyen érdeke van - lehetek cinikus: hogy kel föl, milyen lábbal aznap -, eldöntse, hogy egy amerikai befektető vagy éppen egy kínai befektető Magyarországon ezekben az ágazatokban hozhat-e befektetést vagy nem. És hogy szerintünk mi a legnagyobb probléma ezzel a törvényjavaslattal, azt úgy tudnám érzékeltetni önökkel, hogy szerintünk ez egy ilyen új Mészáros Lőrinc-, nemzetközi Mészáros Lőrinc-törvény lesz.

Ugyanis nem az lesz a legnagyobb kérdés, hogy a miniszter vagy miniszterek kinek nem adják meg az engedélyt arra, hogy Magyarországon befektessenek, hanem kiindulva az önök elmúlt 9 éves tevékenységéből, 8 éves tevékenységéből, a nagy kérdés az lesz, hogy kinek adnak. Hogy ki lesz az a kinevezett kormányzati beszállító, aki mondjuk, orosz, aki mondjuk török, aki mondjuk, egyesült államokbeli vagy kínai viszonylatban megkapja a nagy felfolyamodású miniszter úrtól az engedélyt, a papírt, hogy ő bizony semmiféle kockázatot nem jelent. És aki nem rajta keresztül kíván majd Magyarországra pénzt behozni, az majd megtanulja, hogy nem fog engedélyt kapni a Fidesz-kormánytól, és ki lesznek jelölve azok a házi beszállítók ismét, akik Magyarországra pénzt hozhatnak. Azt a fantáziájukra bízom, hogy ennek a háttérben úgy egyébként nem törvényes módon mennyi pénz fog már megint mozogni.

Ha a fantáziájuk nem elég erős, kérem, gondoljanak a letelepedési kötvényes bizniszükre, ahol százmilliárdok mentek offshore cégeken keresztül, ami a

magyar államkasszája illetve volna. De ha a nemzetbiztonsági kockázatot nem tartják eléggé megalapozottnak, kérem, gondoljanak csak bele, hogy hogy a fészkes fenébe' kerülhetett ide Magyarországra, a miniszterelnökkel való személyes találkozóra - nézek a Belügyminisztérium államtitkárára - engedéllyel az az arab vállalkozó, akit egyébként az FBI terrorizmus finanszírozásával akkor éppen körözött.

Tehát, ha azt mondják ennek a parlamentnek vagy a magyar népnek, hogy az garancia, hogy például a belügyminiszter vagy a magyar kormány kinek ad engedélyt és kinek nem, akkor szintén halkan hadd hívjam fel a figyelmüket, hogy éppen most fogtak el az Európai Unióban egy terroristát, aki magyar állampolgárságot szerzett az önök jóvoltával és segédelmével. Konkrétan az önök jóvoltával és segédelmével, mert azon új szabályozás alapján tudta ezt megtenni, amit önök itt a parlamentben elfogadtak.

Amire szeretnék rákérdezni államtitkár úrnál, és biztos vagyok benne, hogy kielégítő választ fog adni, az az, hogy mégis mi alapján fogja meghozni a miniszter a döntését. Ebben a törvényjavaslatban egy árva hang nincs arról, hogy milyen kritériumok alapján döntheti el a miniszter, hogy mi számít biztonsági kockázatnak. Őszintén kérdezem, államtitkár úr, legyen kedves ebben segíteni. Az előbb említett lex MOL-nál nagyon konkrét, objektív feltételek le vannak írva. Itt semmi nincs. Itt annyi van, hogy a miniszter majd eldönti. De mi alapján?

Hogy visszatérjek a kezdő hangulathoz, ha ez tényleg arról szólna, hogy meg lehessen akadályozni idegen érdekek magyarországi stratégiai ágazatban való megjelenését és akár felvásárlását, akkor elképzelhetőnek tartanánk egy olyan törvényjavaslatot, ahol mondjuk, a nemzetbiztonsági szolgálatok, ahol például az energiahivatal vagy éppen a versenyhivatal valamilyen objektív szakvéleménnyel alapozza meg a miniszter döntését. Na, de kérem, az, hogy majd a miniszter eldönti, hogy mi a biztonsági kockázat, ez egy vicc. Ez egy nagyon-nagyon rossz vicc. És biztos vagyok benne sajnos, hogy oda fog vezetni, amiről az előbb beszéltem, hogy nem a magyar nemzet érdekeit fogják védeni, hanem a saját gazdasági érdekeiket fogják védeni, ha kell, a magyar nemzettel szemben. Az ilyen törvények százból százszor erről szólnak.

És ha tényleg nem ezt akarják csinálni, akkor nagyon remélem, hogy be fog érkezni olyan módosító javaslat, ahol valamilyen normatív szabályt beleírnak, hogy a miniszter mi alapján dönthet így. Van hozzá egy olyan jogorvoslati eljárás, ahol majd a bíróságon meg lehet támadni a miniszter döntését, amit a miniszternek még csak indokolnia sem kell a törvény szerint. Hát, azért vakargatni fogja a fejét az a bíró, hogy azt a döntést mi alapján lehet felülbírálni, aminek még indoklása sincs! Aminek egyetlen objektív kritériuma nincs. Azt fogja mondani a bíró, hogy szerinte a miniszter abban a pillanatban rosszul gondolt valamire? Tehát a törvényjavaslatba még csak azt sem írják bele, hogy a miniszternek valamilyen indoklást ehhez tennie kell. A bíróság majd valamilyen döntést

hoz, a legrosszabb esetben új eljárásra fogja a minisztert utasítani. Szupi! Tehát megint bemegy, megint gondolkodik egy kicsit, és megint azt mondja, hogy szerintem ez így van vagy úgy van. Teljesen látszattervékenység ez, és azt gondolom, hogy mindent elmond arról, hogy valójában mi is a szándéka ennek a törvényjavaslatnak.

Én kérdezem továbbá államtitkár urat: ön folyamatosan többes számban beszélt itt az expozejában, és ebből a törvényjavaslatból nem nagyon derül ki annak az indoka, hogy ön miért miniszterekről beszélt itt folyamatosan. Előfordulhat, államtitkár úr, vagy elő fog fordulni - ossza már meg velünk ezt a kulisszatitkot -, hogy több miniszter is egyszerre megkapja ezt a jogkört, és bizonyos területeken bizonyos miniszter fog magyar érdekeket védeni, más területeken meg más miniszter? Vagy ez valóban a belügyminiszter jogköre lesz, egy személyben, és csak nyelvbótlás volt folyamatosan a beszédében? Szerintem érdemes lenne, ha ezt itt a parlamenti vitában elmondaná nekünk.

Összességében ez a javaslat így szerintem..., tehát nemhogy a ló lába lóg ki, hanem a ménes. Én azt szeretném kérni államtitkár úrtól, hogy először is válaszoljon ezekre a kérdésekre. Másodszor: hogyha valóban nem az a szándék, amit mi itt nagyon-nagyon rosszmájúan az ellenzéki padosorokból cinikusan elmondunk, hanem a nép és a nemzet védelme minden érdekl, külföldi rossz érdekl szemben, akkor szeretném kérni, hogy ez módosító javaslatban jelenjen meg, és valamilyen objektív kritériumok kerüljenek be, ami a minisztert valamilyen egyértelmű keretek közé szorítja, hogy ne a kénye és kedve szerint dönthesse ezt el. Ellenkező esetben önök ismerik be, hogy ez tényleg semmi másról nem szól, mint hogy külföldi befektetők tekintetében is kistáskával, nagytáskával, sőt jelen esetben valószínűleg platós IFA-val kelljen sorban állni a kijelölt kormánytagnál az ő kegyeiért, és egyértelmű korrupciós és nemzetbiztonsági kockázatot fog okozni, ha ezt a törvényjavaslatot elfogadják. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

(11.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk a vezérszónoki felszólalásokat. A DK-képviselőcsoport vezérszónoka Vadai Ágnes képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/628. számú, a Magyarország biztonsági érdekét sértő külföldi befektetések ellenőrzéséről szóló törvényjavaslat benyújtásakor kifejezetten örültem és reménykedtem. Azt gondoltam, hogy végre lesz következménye néhány ügynek. A teljesség igénye nélkül egypár ügyet szeretnék felsorolni: Paks-II., letelepedési kötvények, a Ghaith Pharaon-Tiborc István duó ügyei, Zaid Naffa ügyei vagy éppen a MET

földgázkereskedő ügye. Azt gondoltam, hogy végre valahára a magyarok biztonsága számít a kormánypártoknak, a magyar nemzeti érdek, és nem valami ostoba kormányzati propaganda, és főleg nem a zsebük.

Képviselőtársaim, a törvényjavaslat elolvasásakor retteneteset kellett csalódnom, merthogy a törvényjavaslat mindenről szól, csak a következőkről nem. Nem szól Magyarországról, nem szól Magyarország nemzeti érdekeiről, nem szól Magyarország és a magyarok biztonságáról és biztonsági érdekeiről, nem szól arról, hogy a gyanús külföldi ügyleteket jogállami módszerekkel kiszűriék. Nem szól arról, hogy a bűnöző külföldieket, akárkikkel is üzletelnek, kizorítsák az országból, és nem szól arról sem, pedig erről is szívesen láttunk volna a törvényjavaslatban részleteket, hogy azok a magyarok, akik a magyarok kárára külföldiekkel üzletelnek, azok végre odakerülnek, ahová valók, a sítire, a vagyonukat pedig elkobozzák.

Ellenben miről szól akkor a T/628. számú törvényjavaslat? Szól Pintér Sándor belügyminiszter, immáron miniszterelnök-helyettes régen áhított szuperjogköréről. Valamiért a jelenlegi tárca és annak vezetői nagyon kedvelnek mindent, ami szuper. Talán emlékszünk arra, hogy éveken keresztül szívósan küzdött a belügyi tárca vezetése, még saját frakciójával szemben, még saját házelnökével szemben is az úgynevezett szuper-titkosszolgálat létrehozásáért. Valamiért Pintér Sándor erősebbnek bizonyult, mint Kövér László, mert meglett a szuper-titkosszolgálat.

Aztán küzdöttek azért, és látjuk is az eredményét, hogy szupersok dolgot felügyeljen a belügyi tárca. Így van az, hogy Magyarországon a kéménysepréstől a kibervédelemig minden a belügyi tárca alá tartozik. Hozzáteszem: sem az előbbi, sem az utóbbi tekintetében nem nyújt igazán kiemelkedőt, sőt azt tudom mondani, hogy nagyjából nulla teljesítményt nyújt a belügyi tárca.

És akkor itt van ez a szuperjogkör. A miniszter, ahogy elhangzott már korábban, feltételezzük, hogy miniszterek, de én azért abból indulnék ki mégiscsak, ami a törvényjavaslatban jelen pillanatban van, szóval, a miniszter egy személyben fog dönteni arról, hogy jöhet-e a külföldi befektető vagy sem. Mindezt alapban 30 nap alatt teheti meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha egy külföldi befektetés kockázatos, nyilván azt fel kell mérni. A belügyi tárca úgy gondolja, hogy ő alkalmas és képes ennek a feladatnak az ellátására. Érdeklődni szeretnék, hogy tényleg komolyan gondolják-e ezt; az a tárca, amelyiknek alárendeltségébe tartozó szerveken simán keresztülment a biztonsági ellenőrzésen az a Ghaith Pharaon, akit az FBI a terrorizmus finanszírozásáért körözött. Annak a belügyi tárcának a szerveiről vagy vezetőjéről beszélünk, aki majd ezekben a kérdésekben dönt, akik a letelepedési kötvény kapcsán simán bizottsági ülésen a szemünkbe hazudták, hogy elvégezték a nemzetbiztonsági ellenőrzést azok tekintetében, akik letelepedési kötvényt igényeltek, közben aztán természetesen kiderült, hogy annyi történt, hogy

megnézték, hogy szerepel-e az illető a hazai nyilvánosságban.

Nyilván az államtitkár úrnak nem kell elmagyaráznom, hogy mit jelent a nemzetbiztonsági ellenőrzés, de biztosan vannak olyanok, akik ezt nem tudják. Szóval, ki kell tölteni egy kérdőívet, aztán jön egy elbeszélgetés, ezzel párhuzamosan jön egy környezetanulmány. Majd újabb beszélgetések, újabb adatgyűjtések, ahol az illető személynek, akit nemzetbiztonsági ellenőrzés alá vesznek, szinte az élete minden részletét, minden apró részletét le kell írnia a kérdőívben, és olyan adatokat is meg kell adni, amit általában, mondjuk, egy sima ellenőrzéskor nem kell. Önök mégis azt mondták, hogy azok, akik a letelepedési kötvénnyel jöttek, azoknak ilyen ellenőrzésük volt, kiderült, hogy nem volt ilyen.

Az a belügyi tárca akar dönteni a kritikus infrastrukturális kérdésekben, olyan ágazatok esetében arról, hogy egy külföldi befektető jelent-e veszélyt vagy sem, akik ugyan megállapították, hogy Kiss Szilárd és Zaid Naffa nemzetbiztonsági kockázatot jelent, Zaid Naffa esetében ráadásul a miniszterelnök védelmére kirendelt és létrehozott szervezet, a TEK állapította meg, hogy nemzetbiztonsági kockázatról van szó. Mégis az történt, hogy Kiss Szilárdot simán alkalmazta a megtekintő miniszter minisztere az előző ciklusban, Zaid Naffa pedig itt ült akkor, amikor a parlament alakuló ülése volt, illetve utána, amikor a miniszterelnök letette az esküjét.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ebből az esetből az látszik nagyjából, hogy az önök alárendelt szervei vagy akár önök meg is állapíthatnak bármilyen nemzetbiztonsági kockázatot, olyan kockázatot, ami szembe megy a magyar nemzeti érdekekkel, bizony, az elmúlt időszak azt mutatja, hogy a saját kormányuk nem veszi komolyan ezeket az ügyeket.

Önök az a minisztérium, annak a minisztériumnak a vezetői, akik az ukrán nyugdíjügyben simán elnézték, hogy ukrán állampolgárok százai jelentkeztek be magyar lakcímmre annak érdekében, hogy megszerzhessék a hón áhított magyar nyugdíjat, mindezt úgy, hogy kormányhivatalnokok segédkeztek.

Az önök minisztériumának feladata a magyar határ védelme, és azt látjuk például, hogy a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei határszakaszon szinte naponta vagy hóléggallon, vagy kishajó vagy kisrepülőgép száll be, úgy, hogy szabadnapos rendőrök veszik észre, hogy éppen berepült egy nem túl halk repülőgép.

Önökhöz tartoznak azok a személyek, akiket nemrég Röszkéről vittek el, de emlékszünk arra az időszakra is, amikor olyan határőröket vittek el a záhonyi határszakaszról, akik aznap teljesítették szolgálatot, így lényegében az egész záhonyi határátkelőhelyet be kellett zárni.

Magyarul: ezekkel a példákkal csak azt szerettem volna demonstrálni, és természetesen még lehetne folytatni a sort, hogy a minisztérium az elmúlt években nem igazán bizonyította be azt, hogy a magyar nemzetbiztonsági érdekeket olyan erőteljesen képes

megvédeni. Vagy ha mégis képes volt fölfedni valamilyen kockázatot, akkor viszont azt tapasztaltuk, hogy volt valami magasabb érdek, nem a magyar nemzeti érdek, hanem nyilván valamilyen kormányzati, de - hogy mondjam - hogy igazságos legyek, nem kormányzatit mondok: miniszterelnöki baráti, miniszterelnöki haveri, miniszterelnöki családi érdek, ami felülírta a magyarok biztonságához fűződő érdekét.

Ezzel csak azt szeretném hangsúlyozni, hogy talán nem ezt a formát kellene választani annak érdekében, hogy az egyébként alapvetően fontos célt, miszerint kiszűrjük a nemzetbiztonságilag kockázatos külföldi befektetéseket... - hozzáteszem: kellene lassan írni egy olyan törvényt is, ahol kiszűrjük a nemzetbiztonságilag kockázatos magyar üzleteket, mert ezekből is van jócskán Magyarországon olyan, ami szembe megy a magyar nemzeti érdekekkel.

Önök mindig a magyarok érdekeiről, a magyarok biztonságáról beszélnek, közben világosan látszott már a tegnapi ülésen is, hogy önöket minden érdekli, mindenki másnak az érdeke érdekli, az orosz nemzeti érdek érdekli, csak éppen a magyar nemzeti érdek nem érdekli önöket. Ráadásul ezt az egész eljárást úgy kívánják lefolytatni, és idézni szeretném itt a törvényjavaslat 5. §-át: „a miniszter eljárásának e törvényben nem rendezett részletes szabályait a kormányrendeletben állapítja meg”. Tehát ez a legszebb, hogy szuperjogkört kap a Belügyminisztérium vezetője, aktuális vezetője, mindezt úgy, hogy a részletes szabályokat, és tudjuk, hogy a részletek azért milyen fontosak, nemcsak egy olyan kormányzás idején, mint amilyen most van, hanem általában, na, ezt majd valamilyen kormányrendeletben szeretnék rögzíteni. Azon se lepődnék meg, hogy aztán annyira fontos lenne ez a kormányrendelet az önök belső köreinek, hogy valamilyen titkos vagy féltitkos módon rögzítenék ezeket a szabályokat úgy, hogy sem a képviselők, sem a magyar polgárok a részletes szabályokat ne ismerhessék meg.

Úgyhogy azt tudnám mondani ehhez a szuperjogkörös részhez, hogy bravo! Tehát ez egy remek módszer arra, hogy a Belügyminisztérium mindent maga alá gyűrjön, miközben nincsen meg hozzá a kapacitása, és sajnos az elmúlt időszakban az látszott, hogy a képessége sem, hogy kiszűrje a valódi nemzetbiztonsági kockázatot.

Na, mit tartalmaz még ez a törvény, ha a magyar nemzeti érdeket, a magyar biztonsági érdeket nem? Tartalmazza természetesen a szokásos fideszes gumi szabályt, amelyről már szó esett itt is. Merthogy mit mond a törvényjavaslat 5. § (3) bekezdése?

(11.10)

„A miniszter a bejelentés alapján megvizsgálja, hogy a külföldi befektető által a tulajdonszerzés vagy az üzemeltetési jog megszerzése sérti-e Magyarország biztonsági érdekét.” Részletesen? Esetleg valami ráutaló magatartás? Esetleg egypár dolgot tudnának nekünk mondani, hogy mégis mi ennek a tartalma, hogy

hogyan, milyen feltételek alapján próbálják ezt meghatározni? Vagy úgy fog ez működni, hogy ha ez a miniszterelnök családja, barátja, valamilyen rokonság, Mészáros Lőrinc, Garancsi, netán Tiborcz István üzlete és ő üzletel valakivel, legyen az terrorista - láttuk, hogy volt olyan, amikor terroristákkal üzleteltek - vagy nemzetbiztonságilag kockázatos személy, az rendben van, mindenki más meg nincsen rendben?

Tudják, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, azt gondolom, hogy akkor lenne tisztességes ez a törvényjavaslat Magyarország polgáraival és az itt ülő ellenzéki képviselőkkel szemben is, hogyha egész konkrétan ezt beleírnák. Írják bele, kérem szépen - ide hozzá lehet tenni az 5. § (3) bekezdéséhez, azon túl, amit beleírtak, hogy majd a miniszter megvizsgálja, hogy sérti-e Magyarország biztonsági érdekét -, hogy ez nem vonatkozik a következő személyekre. És akkor nagyon világosan, nagyon tisztán fogjuk látni. Írják be, hogy nem vonatkozik Orbán Viktorra, nem vonatkozik Mészáros Lőrinc-re, nem vonatkozik Orbán Viktor barátaira, haverjaira, rokonaira, üzletfeleire. Mert így egyébként tisztességtelen, mert a miniszter majd ül, és valamilyen indokkal, valamilyen előre nem látható, törvényben nem meghatározott okkal, indokkal eldönti, hogy valaki neki szimpatikus-e vagy sem. Ahogy itt elhangzott: ha reggel fölkel és jó napja van, akkor ráteszi a pecsétet, ha meg éppen bal lábbal kel fel a döntéshozó, akkor azt fogja mondani, hogy ezek nekem nem szimpatikusak.

Képviselőtársaim, ez nem jogállami. Ennek semmi köze sincs ahhoz, amiről az eredeti gondolat szól. Miközben az eredeti gondolat alapvetően természetesen támogatható, hiszen senki sem szeretné, hogy olyan személyek kerüljenek többségbe állami vagy bármilyen vállalatban, akik rossz szándékkal közelednek. Éppen ezért nem nagyon értem, hogy mi a helyzet a letelepedési kötvénnyel vagy Paks II.-vel.

Végül, mi az a harmadik dolog, amiről ez a törvényjavaslat szól? Ugye, az egész eljárás bejelentésre indul, tehát megérkezik a külföldi cég, az valamilyen tulajdoni részt szeretne szerezni a törvényjavaslatban felsorolt ágazat valamelyik cégében. Igen, csak azt szeretném megkérdezni, mi van akkor, ha magyar állampolgár azt tapasztalja, azt érzékeli, hogy nem arról van szó, hogy jön egy cég, hanem hogy jön az állam, és az állam szolgáltatja ki Magyarország polgárait, Magyarország stratégiai ágazatait olyan külföldi érdekeltségűeknek, amelyek nem jelentenek biztonságot Magyarországnak számára.

Akkor mi történik, ha az a disznóság áll elő, hogy jönnek vagy már itt vannak? És erre is volt példa, hiszen a letelepedési kötvény kapcsán láttuk azt, hogy milyen offshore cégeken keresztül próbálták - és meg is tették sajnálatos módon - eladni a magyar nemzeti érdeket és megkárosítani a magyar adófizetőket.

Éppen ezért különösen bájos ugyanennek az 5. §-nak a (6) bekezdése, amely azt mondja ki, hogy tiltó döntés akkor hozható, ha megalapozottan feltételezhető, hogy például az eljárást meg akarják akadályozni, vagy az ellenőrzést meg akarják nehezíteni. És

itt a kedvenc mondatom, mert ez tényleg igazán cuki: „Ilyennek minősül különösen, ha a jogi személy a bejegyzése szerinti államban tényleges gazdasági tevékenységet nem folytat, tartós gazdasági tevékenységére utaló körülmény - különösen gazdasági létesítmények, foglalkoztatottak - fennállása nem igazolható.”

Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Ez az eset tipikusan vonatkozik például a letelepedési kötvényre, ahol azok, akikről ma nem tudjuk, hogy kik, mert nem tudjuk, mert szépen elfedték, azok akár magyar nemzeti érdekeket is sérthetnek.

Ezt látjuk végigvonulni az egész törvényen, és annak ellenére, hogy van feltételezés és van jó szándék bennünk, hogy azt gondoljuk, hogy a kormánypárti képviselők és a kormány olyan lépéseket próbál tenni, ami valóban a nemzeti érdekeket védi, és maga a törvényjavaslat címe egyébként ilyen, abban a pillanatban, ha az ember végigolvassa ezt a törvényjavaslatot, akkor sajnálatos módon azt kell feltételezni, hogy itt valakinek vagy valakiknek az érdekét kívánják megint védeni. De hogy ezek a valakik egészen biztosan nem a magyar polgárok, az tuti. Ebből a törvényjavaslatból ez derül ki.

Éppen ezért, bár a Demokratikus Koalíció támogatja azt, hogy Magyarország biztonsági érdekét sértő külföldi befektetéseket ellenőrizzenek; akarjuk és támogatjuk, hogy Paks II. ügyében lépjen végre a kormány, és szűrje ki Magyarországon például az orosz titkosszolgálati erőket, amelyek akár Paksnál is megjelenhettek; hogy a Belügyminisztérium kifejezetten lépjen az ellenséges orosz titkosszolgálati tevékenység ügyében, úgy, ahogy tette például az Európai Parlament azzal, hogy a fideszes képviselők is megszavazták a kibervédelmet, úgy azt gondoljuk, hogy a magyar kormánynak az lenne a feladata, az lenne a dolga, hogy a magyar polgárok érdekeit, a magyar nemzeti érdeket képviselje, ne pedig egy már valószínűleg előre lezsírozott üzleti érdeket képviseljen a törvényalkotásban. Ezt a javaslatot így támogatni nem lehet. Köszönöm szépen. *(Taps a DK, az LMP és a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Csárdi Antal képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! A T/628. szám alatt benyújtott törvényjavaslat nagyon-nagyon fontos célt fogalmaz meg - és milyen kár, hogy ebből a célból semmi nem jelenik meg a javaslat szövegében!

Tisztelt Ház! Ezzel a javaslattal már egy őszi salátatörvény formájában is megpróbálkoztak. Akkor, ki tudja, milyen okból, nem vitték tovább a jogalkotási folyamatot. Persze igazándiból tudjuk az okot: nem volt meg az alapvetően nemzetbiztonsági profilú jogszabályhoz a kétharmados többségük. Most viszont

egy nagyon hasonló tartalmú jogszabályt nem is kétharmadhoz kötik, pedig maga az Alaptörvény is ki mondja, hogy a nemzetbiztonsági tevékenységgel összefüggő szabályokat sarkalatos törvény határozza meg. Ez pedig, bármennyire is kerülnek a „nemzetbiztonság” konkrét kifejezésének a használatát a javaslatban, ilyen szabály.

Nézzük meg ennek a javaslatnak a tartalmát! Csak a miniszter engedélyével lehet majd 25 százaléknál nagyobb tulajdonrészt szerezni az EU-n kívüli külföldi személyeknek nemzetbiztonsági okokból a taxatív felsorolt ágazatokban. EU-n kívülinek minősül az EU-t, az EGT-t, Svájc állampolgárait kivéve gyakorlatilag mindenki. Ilyen ágazatok például a fegyver- és lőszergyártás meg a pénzügyi szolgáltatás nyújtása, a földgázellátás és a víziközmű-szolgáltatás. Ezekben az ágazatokban kell a külföldi befektetőknek bejelentést tennie a Magyarországra célzott befektetéséről, valamint a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásáról szóló törvényben meghatározottak szerinti tényleges tulajdoni háttéréről. A miniszter ez alapján a bejelentés alapján vizsgálatot folytat, ami alapján kétféle döntést hozhat: vagy engedélyez, vagy elutasít.

Valóban lehetnek olyan vállalkozások - és ezt őszintén mondom -, amelyek esetében a külföldi befektetésekről a nemzetbiztonsági szakszolgálatoknak vagy úgy általában a magyar hatóságoknak megfelelő információkkal kell rendelkezniük. Példának okáért említeném Ghaith Pharaon professzor magyarországi befektetéseit, vagy az összevissza titkosított paksi beruházást, vagy azt a kínai szupervasutat, ami most is tervezés és megvalósítás alatt van.

Tisztában vagyunk azzal is, hogy az EU különböző országaiban különböző engedélyezési metódusok vannak ilyen ágazatokban.

A javaslatlathoz alapvetően jogbiztonsági és politikai problémák vannak, azok viszont elég komolyak. Különösen érdekes ez a jogszabály akkor, amikor például Egyiptom elnökével tárgyalt a kormányfő katonai és védelmi együttműködésről, török, orosz és közel-keleti kormányközeli üzletemberek kaptak különleges engedélyeket stratégiai fontosságú üzletágakban. Továbbá, amikor Paks II.-vel, az évszázad legrosszabb üzletével pedig évtizedekre eladósítja a kormány a magyar háztartásokat az orosz állam felé. Azt a részt nem fogom elmondani, amit képviselőtársam már az előbb elmondott, mert azt gondolom, hogy mindenki számára egészen egyértelmű, hogy miért probléma, ha a magyar háztartások közvetlenül eladósodnak az orosz állam felé.

A kormány ehhez a javaslatlathoz szokása szerint semmilyen hatástanulmányt nem készített. Nem áll rendelkezésre információ arra vonatkozóan, hogy mennyire lassítja majd a tulajdonszerzéseket az előzetes engedélyezés folyamata. A javaslatból az sem derül ki, hogy miért pont 25 százalékban határozzák meg az eljárás lefolytatásához rögzített értéket. Ha 15 százalékos részesedést akar valamelyik külföldi befektető szerezni, akkor már nem sért magyar nemzeti érdekeket? Vagy ha három, jogilag különálló külföldi

személy szerez 15-15-15 százalékot vagy 20-20-20 százalékot, akkor nem sért majd nemzeti érdekeket?

(11.20)

Egyértelmű tehát, hogy a nemzetbiztonsági kockázatok kiszűrésére teljes mértékben alkalmatlan lesz az engedélyezési eljárás, nincsenek ugyanis nevesítve a nemzetbiztonsági vagy a nemzetgazdasági sérelmek. Nagyon rövid határidőket szab meg a törvény, és nincsenek benne olyan nemzetgazdasági vagy nemzetbiztonsági tényezők, amelyek alapján az eljárás egyáltalán lefolytatható lesz. Nincs semmilyen átvilágítás, egyedül egy politikai kinevezett, jelesül tehát Magyarország belügyminisztere, vagy ha jól értettük az előterjesztőt, valamelyik minisztere dönt ezekben a kérdésekben. Azt gondolom, hogy a szakmaiság megint nem érdekli a kormányt, a szakmai kontrollt ismételtelen és még hangsúlyosabban kiüresítik, és politikai alapon hoznak döntéseket. Arra lenne tehát tökéletesen alkalmas a jogszabály, hogy ezekben a tényleg kiemelten fontos ágazatokban csak a kormányközeli vagy a kormánynak tetsző külföldi befektetők jelenhessenek meg.

Fontos hangsúlyozni, hogy a javaslat jogi köntösbe teszi azt, amit eddig is előszeretettel csináltak, haveri diktatúráknak különleges engedélyeket adhat a kormány, korrupció kenőpénzekért cserébe, kiszorítva ezzel a szövetséges országokban lévő vállalkozásokat. Az aggályokat csak tovább fokozza, hogy az érintett szektorok közül az eredeti őszi javaslatlathoz képest kikerültek az atomenergiával, a nukleáris technológiával foglalkozó vállalkozások. Joggal merül fel a kérdés: a kormány már annyira elfogadta, hogy az orosz államnak adja ezeket a beruházásokat, hogy ehhez már nem is kell a miniszter szuperjogköre? Vagy az még nála is sokkal magasabb szinten dől el?

Én azt gondolom, tisztelt Ház, arról is emlékezzünk meg, hogy a javaslat kapcsán milyen is a Fidesz gazdaságpolitikája, hogyan is áll alapvetően a Fidesz a külföldi befektetőkhez az egyéb ágazatokban. Egyre súlyosbodó jelenség, amit mi már régóta megjósoltunk, hogy az összeszerelő multik egyik napról a másikra becsukhatnak és elmehetnek. Ez történt Gödöllőn, Gyöngyösön, Mórton, Tabon, és ez mind az utóbbi időszakban történt. Ám ebből nem lesz automatikusan az, hogy magasabb hozzáadott értékű beruházások települnek ide, hisz ahhoz hiányzik a képzett munkaerő, annak utánpótlásáról a kormány az oktatáspolitikáján keresztül nem gondoskodik. Az önkormányzati gazdasági modellje megbukott, bezárta az országot egy olyan perifériális szerepbe, ami, ha tovább folytatják a gazdaságpolitikájukat, egyre durvább és durvább lesz.

Az LMP szerint a törvény olyan súlyos szuperjogkört adna a belügyminiszternek vagy bármely más miniszternek, ami teljesen kiiktatna bármilyen szakmai kontrollt, ráadásul garanciális tényezők sincsenek lefektetve a jogszabályba, ahogy ezeket az előbb

fölsoroltam. Ezért az LMP frakciója ezt a törvényjavaslatot nem fogja támogatni. S nem fogja támogatni többek között azért sem, mert az elmondottakon túl nincs arra garancia, hogy ez a törvényjavaslat nem csupán megalapozása-e a Keresztapa negyedik részének. Azt gondolom, hogy ebből három rész is pont elég volt. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Mellár Tamás képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Utolsó vezérszónoknak lenni igen kellemes dolog, hiszen az előttem szólók már szinte minden fontos dolgot elmondtak. Azért nagyon röviden szeretnék utalni arra, hogy én ezek közül miket gondolok fontosnak.

Mindenekelőtt a törvény célját rögzítendő az Európai Gazdasági Térségen kívülről érkező külföldi tőkebefektetések ellenőrzése ennek a törvénynek a célja, és a törvény tételesen, taxatív fel is sorolja, hogy mik azok az ágazatok, mik azok a területek, amelyekre vonatkozólag ezt a biztonsági felügyeletet, ezt a biztonsági korlátozást fenntartani gondolja. S a befolyásszerzés mértékéről is szó van itt, a 25 százalékos, illetve a 10 százalékos limitről. Ezek olyan elemek, amikkel az előttem szólók is szinte mindannyian egyetértettek és egyetértünk. Tehát azt gondolom, hogy ennek a törvénynek a szándékával nincs semmi baj, ez támogatható, ezzel egyet lehet érteni. Minden normális állam, minden normális ország arra törekszik, hogy ezeket a biztonsági kockázatokat jelentős mértékben csökkentse, illetve korlátok között tudja tartani.

Azonban amikor arról van szó, hogy ennek az egésznek a megvalósítása, a végrehajtása hogyan történhet, no, itt már igen komoly problémák jönnek elő, hiszen itt a kormány által kijelölt miniszterről van szó, aki vizsgál és mérlegel, majd dönt arról, hogy ezt a tőkebefektetési kérelmet vajon elfogadja vagy pedig elutasítja.

Az én olvasatomban egyébként nem egyetlen kiválasztott miniszterről van szó, hanem azt gondolom, az lenne a logikus, hogy a befektetések jellegének megfelelő ágazati miniszter döntene bizonyos kérdéskörökben, de ez nem olvasható ki egyértelműen ebből a törvényből.

A dolognak nem is az a lényege, hogy egy vagy több miniszter fog erről a dologról dönteni, hanem sokkal inkább az, hogy hogyan és mi alapján dönt, hiszen ebben a törvényben nincsenek meg azok a kritériumok, azok a feltételek, amelyek alapján ezt a döntést meg lehet hozni. Ennek hiányában én azt gondolom, azt látom, hogy a befolyásolásnak és a korrupciónak szükségképpen igen jelentős szerepe lesz, lehet, hiszen semmilyen fogódzó nincs arra nézve, hogy mi is kell hogy vezérelje a miniszter döntését. Vagyis szó sincs egy normatív szabályozásról, hanem a miniszter

döntése alapján egy nagyon szubjektív értékelésről van szó.

Úgy gondolom, hogy két úton, két módon lehetne kimenni, kimászni ebből a csapdából. Az egyik lehetséges megoldási mód lehet az, hogy a törvényhez mellékelni kellene egy protokollt, amely egyértelműen és világosan leírja azt az eljárási rendet és azokat a vizsgálati szempontokat, amelyek alapján az értékelés végbemehet. Azt gondolom, ehhez nem elégséges az, hogy majd egy később megalkotandó rendeletbe kerüljön ez, hanem ehhez a törvényhez kellett volna vagy kellene mellékelni, mert szerintem akkor lehet megfelelően értelmezni és értékelné, és akkor lehetne esetleg megnyugtató a kételkedőket, az olyan kételkedőket is, mint amilyen én vagyok.

A másik megoldási mód pedig az lehet, hogy létre kellene hívni alkalmanként bizottságokat, független szakértőkből álló bizottságokat, akik véleményt alkotnának erről, és akik elősegíthetnék, megalapozhatnák a miniszter döntését, és így szakmai keretek közé lehetne ezt tenni. S azt gondolom, egy ilyen bizottság összehívásánál lehetne támaszkodni a meglévő állami intézményekre, mint a Versenyhivatal, az energiahivatal és mások, de ugyanakkor azt gondolom, hogy független szakértőkre is. Tehát ez lehetne a másik megoldás, ami garanciát adhatna arra, hogy valóban a törvénybe foglalt cél fog teljesülni, és a cél érdekében történik ez az egész szabályozás, és nem valamilyen szubjektív önös érdekeket fog ez képviselni.

Mivel ezek nincsenek benne ebben a törvényben, hiába értünk egyet a törvény céljával, semmilyen biztosíték nincs arra vonatkozólag, hogy ennek a kivitelezése és végrehajtása is megfelelő lehet, így a Párbeszéd-frakció nem tudja támogatni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség kettőperces felszólalásokra. Elsőnek Z. Kárpát Dánielnek adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A vezérszónoki felszólalásomat követően újra elhangzott kormánypárti padsorokból az, hogy Magyarország biztonsága a legfontosabb számukra. S mivel látom, hogy felkészült államtitkár is tartózkodik a teremben, illetve a kormánypárti vezérszónokok is feltételezésem szerint még bekapcsolódnak a vitába, szeretném, ha kitérnének arra, hogy Magyarország biztonsága hol és mennyiben volt szempont a most megszüntetendő letelepedésikötvény-üzletág kimunkálása tekintetében.

Közismert, hogy 20 ezernél több idegent szabadítottak hazánkra, az állampolgársági jog előszobáját pénzért biztosítva számukra, és ezen 20 ezer személy közül, családtagok nélkül számítva nagyjából húsz akadt fenn a rostán, egy olyan rostán, amelynek a szakmai ismérvei legalábbis megkérdőjelezhetők, és

amely szűrés elégséges mivolta legalábbis a vice tárgyat képezi szakértői körökben. Eppen ezért szeretném, ha ez a tisztázás létrejönne.

(11.30)

De még egy nagyon fontos kitétel elhangzott. Ez pedig az volt, hogy az EU-n kívüli állampolgárokat, befektetőket és közületeket tekinti külföldinek a javaslat. Ugyanabba a hibába készül beleesni a kormányzat, amit két ciklussal ezelőtt a földtörvény vonatkozásában már megvitattunk. A földtörvény tekintetében is külföldinek az Európai Unión kívülieket számították, az EU-n belüliek pedig papíron könnyedén vásárolhattak magyarországi termőterületet vagy juthattak ehhez hozzá kézen-közön és különböző közvetítők által.

Jelen pillanatban is az a szakmai kérdés áll előttünk, amire nem kaptunk még választ, hogy az Unión belüli közületekkel szemben nemzetstratégiai érdekek sérelme esetén hogyan kíván védekezni ez a kormányzat. Hiszen nemcsak perui, chilei, kolumbiai energetikai felvásárlóktól érdemes tartania egy nemzetgazdaságnak, hanem például azoktól is, akikkel egy közös gazdasági közületben, közösségben foglal helyet. Eppen ezért ez a kérdés továbbra is nyitott. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő kétperces felszólaló Turi-Kovács Béla képviselő úr. Parancsoljon, korelnök úr!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): A vitának ez a része már-már filozófiai jellegű. Mi tekinthető biztonsági érdeknek, egyáltalán taxatív meghatározható-e? A fogalom maga ugyanis politikai jellegű. Az, hogy mi az, ami most éppen sérti Magyarország biztonsági érdekeit, egy általános nagy politikai helyzetbe helyezhető el. És ez az általános nagy politikai helyzet szünet nélkül változik. Egy változóról azt kívánni, hogy a törvény a változóhoz igazodó módon, taxatív felsorolást alkalmazzon, azt hiszem, egészen egyszerűen szakmaiatlan.

Nem lehet ilyen felsorolást meghatározni. Az Egyesült Államok időnként kimondja, hogy melyek azok az államok, amelyek... - mindenféle jelzót használnak ezekre az államokra -, majd aztán ezek az államok már nem azok lesznek, és aztán egészen más államok válnak ugyanazzá. Bekövetkeznek azok a fajta változások, amelyek térségenként egészen mások, és egy-egy térség biztonsági kockázatává válik. Egy másik térség pedig az elkövetkezendő időben, reményeim és hitem szerint, mondjuk, átváltozik biztonságos térséggé.

A tőke jön az egyikből vagy jön a másikkól. Kérdezem én, a törvénnyel kapcsolatban egy olyan, valami hihetetlen előrelátást tételeznek föl a döntéshozóról - nem is filozófiai, már-már teológiai jellegű az ügy -, ami alapján be tudja tenni a törvénybe azt, hogy ezek és ezek majd biztonsági kockázatok lesznek.

Ezért itt nem lehet mást tenni, mint a demokráciában általában. Van egy felhatalmazása valakinek, valakitől. A néptől a kormányznak. A kormányznak van egy felelőssége. És ezt a felelősséget nem háríthatja át másokra, ezt a felelősséget vállalnia kell. És ebben a törvényben, ebben a részben meggyőződésem szerint ennek a felelősségnek kell érvényesülnie. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A DK képviselőcsoportjából Vadai Ágnes képviselő asszony, két percre.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Sem teológiailag, sem filozófiailag nem lehetek olyan képzett, mint Turi-Kovács képviselőtársunk, de azt egészen biztosan tudom, képviselő úr, hogy idegen titkosszolgálat nem képezi a biztonságot Magyarország számára. Tehát azok az ellenséges titkosszolgálatok, amelyek az elmúlt években sok-sok kísérletet tettek arra, és sajnálatos módon éppen önöknek köszönhetően sikert is arattak, hogy befészkeljék magukat a magyar stratégiai ágazatokba, ezek kockázatot jelentenek. És abban önnek valóban van igaza, hogy ez akár lehet politikai vita is, erről a Házban sokat vitatkoztam már én magam is kormánypárti képviselőkkel, hogy az orosz titkosszolgálat tevékenysége, akár a különböző internetes oldalakon való megjelenése, ahol hírhamisító módon járnak el, és ezzel megtévesztik a magyar lakosságot, vagy éppen az oroszok jelenléte Pakson, ezt ki hogyan értékeli.

Személyesen azt gondolom, hogy miután Magyarország tagja az Európai Uniónak, no pláne tagja a NATO-nak, és például az Európai Uniónak különböző szankciói vannak, mondjuk, Oroszországgal szemben, talán - talán, de nem biztos, az én álláspontom szerint igen - az ilyen ország titkosszolgálati tevékenysége nem baráti. Ebben azért talán egyetérthetünk. Ahogy abban is egyetérthetünk, hogy azért az, akit terrorizmus finanszírozásával vádolnak, vagy aki éppen bűnöző, az sem jelent biztonságot Magyarországon a magyar polgárok számára, és nem jelenti a magyar nemzeti érdekek és a magyar biztonsági érdekek védelmét. Ezzel csak azt szerettem volna mondani, hogy természetesen vannak olyan gondok, amiket nem lehet beleírni a törvénybe. De az, hogy a miniszter a saját szakállára reggel fölkelve eldönti, hogy mi Magyarország biztonsági érdeke, szerintem nem helyes hozzáállás. Ez arra alkalmas, ahogy már elhangzott, hogy egyfelől erősítse a korrupciót, meg arra alkalmas, képviselő úr és tisztelt képviselőtársaim, hogy világossá tegye, hogy a magyar kormány valakiknek - és nem a magyaroknak, tehát valakiknek - az érdekében hozza ezt a törvényt.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További képviselői felszólalások következnek. Ismételt felszólalásra jelentkezett a Fidesz képviselőcsoportjából Bányai Gábor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót ismét, elnök úr. Szeretném kiegészíteni az ellenzéki hozzászólók által elmondottakat, illetve nem is kiegészíteni, hanem megválaszolni. Szerencsére Z. Kárpát Dániel végül kimondta, mert többször belekeveredett az a gondolat, hogy a külföldiek kik is valójában, tehát az EU-n kívüli tagállamokról beszélünk és a Svájci Államszövetség államairól beszélünk. Mert egyszer-kétszer belekeverte az első hozzászólása elején, ezért ez jó, hogy tisztáztuk.

Szeretném jelezni Vadai Ágnesnek is, Harangozó Tamásnak, hogy ha ez a törvény lett volna 2002 és 2010 között, akkor sem a MOL, sem a Malév, sem az akkori néven Ferihegyi repülőtér nem tudott volna kikerülni a magyar nemzeti vagyomból, nem tudták volna eladni, oroszoknak, törököknek és más államok befektetőinek. Tehát jó lett volna, ha ez a törvény akkoriban lett volna, mert nem kellett volna visszavásárolni egy részét ennek az állami vagyonnak, és persze nem ment volna csődbe a Malév sem.

Nagyon fontos megemlíteni, hogy az oroszok, illetve az egykori szovjetek Pakson vannak a 70-es évek óta. Tehát Pakson ez a jelenlét önmagában nem sértő az ottaniak számára, hiszen ők építették annak idején Paks I.-et is. Most a Paks II.-t idekeverni, amikor az nem befektetés, hanem beruházás, összességében ebbe a törvénybe nem igazán illeszkedik.

Emellett nagyon fontos, hogy ez az EU melletti patrióta törvény, hiszen az EU jelenleg 27 tagállamát, illetve még a 28.-at is védi, az ottani beruházókat, akik bejönnek Magyarországra, szintén védi. De nézzük meg, hogy mely ágazatokba érkezhettek befektetés, hiszen ezt megint tisztázni kell. Egyrészt a hadiiparba nem akarunk beengedni harmadik országbeli befektetőket, nem akarunk beengedni a bankrendszerünkbe, illetve a víziközmű- és egyéb közműszolgáltatási rendszerünkbe nem akarunk harmadik országbeli külföldieket beengedni.

És szeretném megjegyezni, hogy ha ez nem fontos önöknek, akkor nézzék meg Szerbiát. Szerbiában hatalmas harmadik országbeli beruházások vannak a víziközmű-vagyon tekintetében, szinte a fél országot fölvásárolták különféle érdekeltségek. Név szerint nem akarom őket megemlíteni, mert nem tartozik a tárgyalásunk jogkörébe, illetve mondandójába. De Szerbiát lassan fölvásárolják a harmadik országbeli beruházók. Ezt szerintem nem árt, ha védjük, hogy mi ne így járjunk.

Emellett pedig azt szeretném jelezni, hogy a törvény továbbra is a befektetésekről szól, nem a beruházásokról, a tulajdonszerzésekről beszélünk magyarországi cégekben. Illetve szeretném Mellár Tamásnak mondani, hogy a belügyminiszter úr szerepe ebben az ügyben szerintem nem rossz, nehéz lenni kibontani ágazati miniszterekre, hiszen a különféle szolgálatok nagy része Pintér Sándor belügyminiszter úr hatáskörében, operatív felügyelete alatt működnek. Tehát szerintem jó helyen van ez a személy, illetve a minisztériumot illetőleg, hiszen a miniszter

nem egymaga dönt egyébként, hanem valószínűleg ezt egy elég komoly stáb fogja segíteni.

Vadai Ágnes megkérdezte, hogy mi alapján dönt. A 4. § (2) bekezdésében az van, hogy „a bejelentésben a külföldi befektetőnek be kell mutatnia eddigi gazdasági tevékenységét, és csatolnia kell minden olyan okiratot, amely alapján megállapítható a külföldi befektető és a külföldi befektetőben részesedéssel rendelkező jogi személyek tulajdonosi szerkezete, valamint a pénzmossás és a terrorizmus finanszírozásának megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény szerint meghatározott tényleges tulajdonos”. Tehát magyarán megvan ennek a jogi háttere, hogy hogyan tud a miniszter dönteni. Ezt már csak valószínűleg részletezni kell majd a különféle miniszteri rendeletekkel, illetőleg végrehajtási utasítással. Tehát ez rendben lesz.

A lényeg az, hogy ez egy patrióta törvény, és kérem, fogadják el a kormány javaslatát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Varga-Damm Andrea képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony! Öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Elég furcsa helyzetben állok itt, mert a kormánypártok és miniszterelnök-helyettes úr az életrajzi könyvemben egy új kis színes fejezetet nyitott ezzel a törvényjavaslattal. Tette pedig ezt azért, mert 30 évvel ezelőtt e Ház falai között, ebben a könyvtárban ültem három hónapot, amikor is a külföldiek magyarországi befektetéséről szóló művet mint disszertációt írtam.

(11.40)

30 év után itt állok képviselőként, és amikor 30 évvel ezelőtt még a rendszerváltás előtt üdvözlöttük azt a kényszerű nyitottságot, amely Magyarország tőke technológiai és logisztikai hiányosságából eredően létszükségletünk volt, 30 év után eljutok oda, hogy ilyen jogdogmatikai szempontból értékelhetetlen munkáról kell e Házban vitatkoznunk, és egy ilyen fajta teljesen átgondolatlan jogszabályt terjeszt be a miniszterelnök-helyettes a Ház elé.

Miért mondom azt, hogy átgondolatlan, és miért mondom azt, hogy jogdogmatikai szempontból értékelhetetlen? Egyrészt azért, mert azért azt már megbeszéltük az elmúlt 30 évben, legalábbis az összes képviselő feltétlenül, aki az elmúlt 28 évben ebben a Házban volt, hogy amikor alapvető életviszonyokat szabályozunk, amikor valamifajta, mindenki számára normatív viselkedést tartalmazó jogszabályt alkotunk, akkor azt igyekeznünk kell a legmagasabb szintű jogszabályban tenni. Nem elégségesek csak a

keretszabályok vagy a keretrendszerek, hanem a mindenki számára követendő viselkedést, eljárásrendeket, kötelezettségeket és jogokat is a legmagasabb szintű törvényi szabályban kell szabályozni.

Ezzel a jogszabállyal, azzal, hogy kormányrendelet megalkotására hatalmazza fel a kormányt, olyan szabályok megalkotására hatalmazza fel a kormányt, amelyeket ebben a jogszabályban kellett volna rögzíteni, visszatértünk a pártállami rendszer jogszabályalkotásához. Ez elképzelhetetlen, hogy egy ilyenfajta új intézmény alapvető szabályrendszerét, azokat a feltételeket, amelyekkel egyáltalán meg lehetne állapítani, hogy egy befektető nemzetbiztonsági szempontból kockázatos-e, olyan objektív feltételrendszereket kellett volna ebben a jogszabályban bevezetni, amelyekhez mindenki tud alkalmazkodni, és nem azt érjük el, hogy egy miniszter valóban kénye-kedve szerint - nagyon aggódom, hogy a politikai vezetője iránymutatása szerint - dönthesse el, hogy Magyarországon ki az, aki befektetési szempontból biztonságos vagy sem.

Hangsúlyozni kívánom, hogy nemcsak a frakciónk, a pártunk, hanem én magam is úgy gondolom, távol kell tartanunk az országtól minden olyan személyt, aki a nemzetünk biztonsága szempontjából ártalmas lehet. Ez egyszerűen nem kérdés. De az is igaz, hogy egy ilyen semmirevaló, szakmailag minősíthetetlen jogszabálytervezettel és ennek gyakorlati megvalósításával ezt biztosan nem lehet elérni.

Minden héten valamelyik államtitkár megsértődik azon, hogy minősítem negatívan a jogszabályokat vagy a tervezeteket, de azt kell mondjam, hogy egy ilyenfajta kidolgozatlan, átgondolatlan és korábban semmifajta indokolt egyeztetésen abszolút át nem ment jogszabálytervezetről nem is lehet másként beszélni. Oráról órára hallom valamelyik előterjesztőtől, államtitkártól, minisztertől, hogy üdvözli azt, amikor valamely javaslatot megelőzte hétpárti egyeztetés, és mintegy ilyen, hogy úgy mondjam, örömittasan konstatálja, hogy ebben vagy ebben a kérdésben a hét párt egyeztetett, egyetértésre jutott, és úgy kerültek a Házba jogszabályjavaslatok.

A kérdésem: egy, a nemzetünk biztonsága szempontjából ilyen fontos javaslatot miért nem előzte meg hétpárti egyeztetés? Ugyanis ha ez megtörtént volna, akkor nagy valószínűséggel nem ilyen általánosan kritizálható jogszabálytervezet jutott volna be ebbe a Házba. Hát, ha valami, akkor ez ezt igényelte volna!

De menjünk egy picit vissza a történelem kerekével a múltba! 1972 óta - a szocialista rendszer alatt - már engedélyezett volt külföldi befektetés. Akkor a pénzügyminiszter volt a gazdája ezeknek az ügyeknek. Kényszerű helyzetben volt az országunk, mert ha tetszik, ha nem, tőkehiányban szenvedett, és a nyugati technológiák behozatala létfeltétele volt annak, hogy egyáltalán az ország gazdasági versenyképessége fennmaradjon vagy legalább fejlődhesen. Ezekben a szabályokban erős korlátok voltak, és az 1985-ös tanulmányban, amely feldolgozta az az

előtti 13 évet, egyértelműen azt mondták ki az arra rendelt szakemberek, hogy ez a fajta korlátozás gátja annak, ami az akkori jogszabály és az akkori bevezetett új rendszer célja volt. Ezért mi történt? Ugyan 1977-ben már enyhítettek a szabályokon, enyhítettek az engedélyezés folyamatán, de láss csodát, 1988-ig mégsem váltotta be a hozzáfűzött reményeket mindez.

Miért is nem váltotta be? Azért nem, mert bizonyosfajta kötöttségek, adminisztratív kötöttségek a tőke szabad áramlását elnehezítik, hiszen amíg a világban számtalan hely van, ahova tőke befektethet ennél sokkal liberálisabb módon, addig oda fog menni, addig azt fogja csinálni.

És hadd hívjam fel a tisztelt képviselőtársak figyelmét arra, hogy ma Magyarország a világ fejlődéséhez képest semmivel nincs jobb tőke technológiai és logisztikai helyzetben, és semmivel sem áll relative, a világ fejlődéséhez képest jobb helyzetben, mint 40 évvel ezelőtt volt. Mi csak megmagyarázzuk magunknak, hogy mi akkora nagyot fejlődtünk, hogy mi a világ gazdasági vérkeringésében tényezők vagyunk. Hát, nem! Nálunk most pont ugyanolyan tőkehiány van, pont ugyanolyan szakértelemhiány és pont olyan technológiai elmaradás van, mint akkor volt, csak a világ azóta szintén ugyanúgy fejlődött. És hiába látunk magunk is fejlődést, az ütemünk nem volt olyan, amivel utolérhettük volna vagy megközelíthettük volna a világ fejlettebb országait.

Az 1988. évi XXIV. törvény volt az, amely bevezette a külföldiek magyarországi befektetésének, hogy úgy mondjam, erőteljes liberalizációját, de még ekkor is - és ezért mondom, hogy bizony 40 évvel lépünk vissza ezzel a jogszabállyal - 50 százalékos tulajdonrész esetén kellett engedélyt kérni. Hát persze, hogy üdvözölte a piac, hiszen mint mondtam, az adósság óriási, a tőkehiány még inkább.

Mi történt az évek során? És erre szeretném a tisztelt képviselőtársak figyelmét felhívni. Nem azért törölte el a jogalkotó az 50 százalékos határt mint engedélyezhető lehetőséget, mert már annyira biztonságos volt bármilyen külföldi befektető, hanem azért tette meg, mert mindennaposá vált az ezzel a jogintézménnyel való visszaélés a strómanrendszerrel, a strómanok rendszerével.

Már ebben a Házban a Mátrai Erőmű témája ma szóba került, bár egy új dimenzióban, a lassan a világ leggazdagabb emberévé váló Mészáros Lőrinc kapcsán, de ennek a Mátrai Erőműnek az eredendő privatizációja kapcsán, ha tetszenek emlékezni, mert van egypár 50 évesnél idősebb képviselő ebben a Házban, emlékezhetnek rá, hogy annak a privatizációjakor stróman járt el, egy idős ember, akit hiába kérdeztek meg arról, hogy mit tetszett venni és az hogy működik, semmire nem tudott válaszolni. Egyszer csak kiderült pár hét után, hogy ő is stróman volt; külföldiek strómanja volt. Tehát azt kell mondanom, hogy itt, a Házban lehet azzal szembetalálkozni, hogy ugyanannak a gazdasági tényezőnek a történetében ugyanabba a folyóba lépünk újra, pedig elvileg nem lehet.

Azért fontos kérdés ez, képviselőtársaim, mert lehetünk mi szigorúak, várhatunk arra, hogy bizonyos stratégiai ágazatokba még véletlen se gyűrűzzenek be idegen érdekeket szolgáló külföldi személyek, de legalább tegyük már ezt úgy, hogy a külföldi tisztességes befektetőt - mert azért csak van! - ne riasszuk el ilyenfajta, objektív feltételrendszereket hiányoló javaslatokkal, mert bizony azzal fogunk pár év múlva megint szembesülni, hogy olyan korlátokat állítottunk, hogy visszatértünk az időben 40 évvel, és bezártuk saját magunkat.

Szeretnék még pár kérdésre kitérni. Azt mondja az általános indoklás, hogy a tagállamok szabályozásában sokszínűség jellemző, és nagyon sok helyen van ilyen jogszabály. Hát persze, hogy van, minden országnak elemei érdeke, hogy a saját gazdasági vérkeringésébe ne léphessenek be olyan szervezetek, személyek, akik az adott haza érdekeivel ellentétesen dolgoznak, és céljuk a gazdasági tulajdonszerzéssel kizárólag az, hogy annak az országnak ártsanak. Hát persze, hogy van ilyen - csak nem ilyen silányul megfogalmazva, nem ilyen követhetetlen szabályrendszerrel és nem ilyen óriási hiányossággal!

És még egyet hadd mondjak! Ha nekünk vannak adataink arról - és itt ül a Belügyminisztérium államtitkára, ő csak el tudja mondani titoksértés nélkül -, hogy vannak szervezetek és személyek, amelyek és akik ilyen módon kívánnak Magyarországon gazdasági érdekeltségeket szerezni, akkor bocsánatot kérek, miért nem építették bele ebbe a jogszabályba azt a feltételrendszert, hogy ha adatok keletkeznek ilyen személyekről, szervezetekről, akkor egy monitoringrendszerrel meg lehet akadályozni a tulajdonszerzésüket.

(11.50)

Erre is lehet jogszabályt alkotni. Mindenre lehet jogszabályt alkotni, csak annak koherensnek kell lenni és az adott életviszonyhoz igazodónak kell lenni.

Van egy nagyon érdekes kérdés ebben: miért nincs benne a mezőgazdaság, tessék mondani?! Nem stratégiai ágazat? Nem a föld a legnagyobb értékünk? Nem a földön termő élelmiszer az, amit a magyar polgárok magukhoz vesznek a fennmaradásukhoz? Nem lehetséges, hogy a mezőgazdasági területekre olyan akarjon befektetni, aki a hazánkkal szemben ellenséges vagy biztonságot sértő? Miért nincs ott a mezőgazdaság?

Valószínűleg azért nincs ott a mezőgazdaság, mert akiknek a gazdasági érdekeit szolgálja ez a törvényjavaslat, azok már birtokolják az összes földet. Ez például az a kérdés, amiből egyértelműen azt a következtetést lehet levonni, hogy ennek a törvényjavaslatnak nem a címe a célja, hanem az, hogy bizonyos kormányközeli gazdasági érdekcsoportok ezeken a szakterületeken, amit a jogszabály tartalmaz, hegemoniát, monopóliumot tudjanak létrehozni, és gyakorlatilag rá tudjanak ülni olyan szakterületekre, amilyenekkel

az ország teljes népességét és az összes gazdasági érdekeltséget ellenőrizni, korlátozni, befolyásolni, nehezíteni lehet.

Tehát ez a jogszabály jóval túlmutat a célján. Ez a jogszabály gyakorlatilag egy gazdasági leárnyékolást, egy teljes mértékű ellehetetlenítést célozza azoknak az ágazatoknak, amelyek ugyan nem szerepelnek benne, de a mozgásterüket ezzel fogják beszűkíteni.

Az előbb szólt egyik képviselőtársunk - vagy lehet, hogy többen is - a letelepedési kötvény kérdéséről. Az előbb tisztelt fideszes kollégám azt mondja, hogy na de, kérem szépen, az Európai Unió és a Svájci Államszövetségben lévő személyek, szervezetek kivételek, és a letelepedési kötvénynek egyébként ehhez a kérdéshez semmi köze. Hát hogyan lenne köze?! Hát, 20 ezer embert tetszettek letelepíteni a letelepedési kötvénnyel a harmadik világból, akik európaiak lettek. Tehát ez a 20 ezer letelepedési kötvényes, ha gazdasági társaságban akar tulajdonrészt szerezni, akkor rá ez nem fog vonatkozni akkor sem, ha egyébként az országunkkal szemben ellenséges. Tessenek már ezt végiggondolni! Önök alakították ki ezt a helyzetet. Akkor már az a letelepedési kötvényt vásárló, akit egyébként... - szinte mindennap valamilyen nevet hallunk itt a Házban, hogy éppen ki vált ellenségünké, és egyébként ő most már uniós polgár, köszöni szépen, az már nem tartozik e törvény hatálya alá. Az ismert legfőbb ellenségeinket nem akarjuk kiszűrni ezzel a jogszabállyal? Hol tartunk, kérem szépen?!

Van azért még pár egyéb aspektus is. Azért az elmúlt hetekben ebben a Házban törvényjavaslatokat szavaztunk meg Európán kívüli országokkal való gazdasági, kereskedelmi megállapodásokról. Mi van a bilaterális egyezményekkel, mi van a multilaterális egyezményeinkkel, mi van a befektetésvédelmi különböző egyezményeinkkel, amelyek az Európai Unió és a Svájci Államszövetségen kívüli országokkal kötöttünk? Tetszettek ezeket harmonizálni ehhez a jogszabályhoz? Hogyan fogják feloldani azt az ellentmondást, ami ezen jogszabály és az egyezményeink közötti ütközést jellemzi vagy eredményezi?

Tudjuk, hogy ezt a jogszabályt meg fogják szavazni, nem kérdés. Na de gondoljanak már abba bele, hogy mennyi jogi problémát fog ez a javaslat, ennek törvényi szintre emelése és a gyakorlatban való alkalmazása lehetetlenné tenni, nehézségeket okozni és a nemzetközi tekintélyünket pedig aztán végképp lerombolni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az LMP képviselőcsoportjából Demeter Márta képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony, ön é a szó.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár úr, ismét itt találkozunk a Ház falai között egy

olyan vitában, ami alapvetően biztonsági kérdésekről szól, és azon túl, hogy ön a Belügyminisztérium államtitkára, a mai napig nem tudom megérteni, hogy mint önkormányzati államtitkár, miért ön vesz részt ezeken a vitákon és nem pedig olyan tagja a kormánynak, aki ezen a biztonsági területen érintett. Annak természetesen örülök, hogy egyáltalán van itt valaki a Belügyminisztérium részéről, mert most már sajnos lassan ennek is örülhetünk, de azt hiszem, ez is jól példázza, hogy mennyire veszük komolyan ezeket a javaslatokat.

Az, ami most előttünk fekszik törvényjavaslat, sajnos abszolút nem hú a címéhez, merthogy amire a címe utal, az egy nagyon is támogatandó cél lenne, amely szerint Magyarország biztonsági érdekét sértő külföldi befektetések ellenőrzéséről kellene szólnon ez a javaslat. Ez önmagában még támogatandó is lenne, csak az a baj, hogy megint kiderül a javaslat tartalmából, magából a normaszövegből, hogy ez sem Magyarország gazdaságának, sem pedig Magyarország biztonsági érdekeinek nem felel meg. Tehát itt megint arról van szó, hogy olyan gumiszabályokat hoznak létre, aminek egyébként semmilyen részlet-szabályát nem lehet ismerni. Nekem most már, főleg itt a korábban elhangzottak alapján afelől is kétségem van és abban sem vagyok biztos, hogy egyáltalán önök tudják, hogy hogyan szeretnék majd és mivel szeretnék pontosan feltölteni ezt a törvényi keretet. Az viszont egyre inkább biztos, hogy itt megint kizárólag a kormányzati szereplőkhöz köthető szűk csoportok üzleti érdekei lesznek előtérbe helyezve és nem pedig Magyarország biztonsága.

Ez a törvény lehetett volna egy úgynevezett anti-Pharaon-törvény, ehhez képest lett belőle egy lex Pharaon, ami lényegében legalizálni fog minden egyes ilyen esetet, amit láttunk az elmúlt években. Tehát még egyszer visszatérve arra, hogy a cél támogatandó lenne, igenis, lenne arra lehetőség, amennyiben önöknek lenne politikai szándéka és akarata, ami sajnos nincsen, hogy ténylegesen összeálljon egy olyan törvényjavaslat, ami azt tartja szem előtt, hogy Magyarországon ne szerezhessen gazdasági befolyást olyan személy vagy olyan érdekcsoport, amely egyébként gazdasági bűncselekményeket vagy más jellegű bűncselekményeket követett el.

Nagyon fontos lenne, hogy a stratégiai ágazatokba se gyűrűzhessenek be ilyen érdekcsoportok, ezzel igenis foglalkozni kellene. Ez lehet egyébként, sőt azt gondolom, valós kihívás. Egyébként látunk erre példákat, amiket pontosan önök valósítanak meg, és itt akkor tényleg sorolhatjuk Pakstól kezdve Pharaon ingatlanvásárlásait, erre majd egy picit bővebben ki fogok térni, de igenis fontos lenne, hogy ezek megoldódjanak, ezek a mostani kiskapuk, amit most már hívhatunk óriási biztonsági lyukaknak Magyarország biztonsági rendszerén, végre bezáruljanak, és legyen egy jól működő szisztéma. Sajnos látszik, hogy nem ez a cél.

Hogy mik a problémák ezzel a javaslattal azon túl, hogy nem szolgálja azt a célt, amit önök meg-

fogalmaznak? Úgy tűnik, hogy egy szem miniszterhez, akár a belügyminiszterhez fogja telepíteni ezeket a jogosítványokat, vagy pedig ön azt említette a felszólalásában, hogy az ágazati miniszterekhez, tehát úgy látszik, hogy ez sem egy eldöntött tény. Mindenesetre valakinek vagy valakiknek túlzott jogosítványai lesznek. Hogy mi alapján fognak dönteni, az abszolút nem látszik, tehát teljesen ellenőrizhetetlen lesz, hogy milyen érdekcsoportok éppen önöknél hogyan lobbiznak.

Rengeteg visszaélésre és kiskapura ad lehetőséget ez a törvényjavaslat, és itt több dolog is elhangzott, hogy ha valakik alacsonyabb tulajdonrészt szereznek vagy pedig strómakon keresztül szerzik meg azt, számtalan dolog van, amit csak itt most, ebben a körülbelül másfél órában a képviselők maguk is felsoroltak, illetve arra az adott egy miniszterre vagy több miniszterre óriási felelősség fog hárulni. Egyébként remélem, tisztában vannak vele, hogy ennek büntetőjogi felelősségi vonzata is van. Kérdés az, hogy egyáltalán önök mi alapján döntenek, mi alapján mérlegelnek; majd a miniszterek megálmódják azt, hogy ki fektethet be és ki nem. Egyáltalán, hol vannak a végrehajtási rendeletek, tehát mi a konkrét elképzelés? Ezekből sajnos semmi nem látszik.

Ebből arra következtethetünk, hogy megint mindent egy ilyen biztonsági, nemzetbiztonsági köntösbe csomagolnak be, és közben pedig a tartalom nem szól másról, mint megint csak a miniszterelnöknek és a kormányzati szereplőknek az üzleti magánérdekeiről, és egyáltalán nem Magyarország biztonsági vagy pedig valós gazdasági, nemzeti érdekeiről szól ez a javaslat.

(12.00)

Arra sincsen semmi garancia, hogy önök nem fognak visszaélni azokkal az információkkal, amelyekhez hozzájutnak ezeknek az eljárásoknak a során.

És mi lenne a megoldás? Ha önök tényleg szeretnének valamilyen érdemi javaslatot letenni az asztalra, akkor például a bizottságoknak a szerepét egy olyan törvényben, amely ténylegesen a biztonsági ellenőrzésekről szól, arról, hogy külföldiek és akik bűncselekményt követtek el, ne juthassanak ilyen gazdasági befolyáshoz Magyarországon, stratégiai ágazatokban sem, igenis a parlamenti bizottságoknak is nagyon fontos szerepe kellene hogy legyen. Objektív feltételeket kellene meghatározni, és igenis garanciális elemeket.

Egy ilyen garanciális elem lenne például az a törvényjavaslat, amit a nemzetbiztonsági törvény módosításaként az LMP nyújtott be, most már egyébként több alkalommal. Ez egy olyan javaslat, amely garanciát adna arra, hogy a nemzetbiztonsági ellenőrzések során és egyáltalán a nemzetbiztonsági szolgálatok a napi működésük során nem pártpolitikai befolyás alatt végeznék a munkájukat, erre a magyar emberek kapnának garanciát ennek a javaslattal az elfogadása

esetén, továbbá megerősítenénk mind a parlamenti ellenőrzés rendszerét, így a Nemzetbiztonsági bizottságnak is a jogköreit, ezt paritásos bizottsággá szeretnénk tenni, ami azt jelenti, hogy egyenlő számú kormánypárti és egyenlő számú ellenzéki képviselő vesz részt egy ilyen paritásos bizottságban - ez garantálna már egy sokkal erősebb ellenőrzést, mint ami most létezik. Illetve szükség van egy független szakmai ellenőrző testületnek a létrehozására, ami egy kiváló nemzetközi gyakorlat is, több országban is, egyébként szövetséges országokban is működik ilyen. Ezek olyan garanciális elemek, amelyek ténylegesen biztosítanák a magyar emberek számára, hogy olyan ellenőrzések folyhatnak le, és a titkosszolgálatok úgy dolgoznak, ami tényleg az emberek érdekét szolgálja, és nem pedig pártpolitikai utasításokat hajtanak végre.

(Az elnöki széklet Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Most sajnos meg kell jegyezni, hogy egyrészt a biztonsági ellenőrzések egyáltalán nem működnek, másrészt pedig a nemzetbiztonsági szolgálatok teljesen önjárók lettek.

Mi a bizonyíték arra, hogy egyébként nem működnek az ellenőrzések, és arra, hogy ez a törvényjavaslat sem fog semmit megoldani, valamint hogy önök mit akarnak éppen most legalizálni? Én is szeretném idehozni a letelepedési kötvénynek az ügyét, hiszen 20 ezren szereztek így élethosszig tartó letelepedési engedélyt, és például ennek a törvénynek a kapcsán is felmerül, hogy akkor az Aszad-rezsim pénzmosó embere, aki konkrétan letelepedési kötvénnyel kapott élethosszig tartó letelepedési engedélyt, akkor például befektethet-e Magyarországon, hiszen itt konkrétan bűnözőről beszélünk. Ez a törvényjavaslat nem úgy néz ki, mintha képes lenne ezt meggátolni. Vagy pedig ott vannak azok az egyszerűsített honosítással magyar állampolgárságot szerzett bűnözők, akik szintén akár próbálhatnak eszközölni befektetéseket Magyarországon, akár stratégiai ágazatokban is, mégis ezeket hogyan próbálnák kiküszöbölni, hiszen ez a javaslat erre egyáltalán nem alkalmas.

Szeretném idehozni Ghaith Pharaonnak az ügyét, aki mind a Postabank-székházzal kapcsolatban, mind a Zichy-Hadik-kastélyba való befektetéssel, mind egyébként az Orbán Viktor háza melletti telket megvásárolva eszközölt bizonyos, úgynevezett befektetéseket Magyarországon. Az nem tisztázott, hogy ez a vagyon hova kerül, hogy például Orbán Viktor veje is részesül-e ebből; azt gondolom, hogy ezt majd a jövőben meg fogjuk látni. Mindenesetre egy terrorizmus finanszírozásáért is körözött nemzetközi bűnöző fektethetett be, olyannyira, hogy a Magyar Nemzeti Kereskedőházzal is, tehát a magyar állammal is közös céget hozott létre ez a bűnöző, és önök ebben sem találtak semmi kivétlivalót. Valamint érdekes lehet, hogy mivel Ghaith Pharaont egyébként Zaid

Naffa jordán tiszteletbeli konzul - aki mellesleg megbukott a nemzetbiztonsági átvilágításon két alkalommal is - hozta ide Magyarországra, segédkezett abban, egyébként a magyar hatóságokkal karöltve, hogy idejöhessen, felmerül a kérdés, hogy hány befektető áll még sorba Zaid Naffánál sorszámot tépve, hogy idejöhessenek Magyarországra, és részt vehessenek mindenféle befektetésekből, esetleg még akár stratégiai ágazatokban is. Tekintve, hogy a belügyminiszter maga is kiemelte, hogy Zaid Naffának egyébként maga a kapcsolatrendszere is nemzetbiztonsági kockázatot jelent, kérdés, hogy ez a törvényjavaslat erre megoldást kínál-e. Most mondom önnek, államtitkár úr, hogy egyáltalán nem, pedig ezeket az eseteket kellene megoldani és kiküszöbölni.

Még egy ügyet szeretnék idehozni: amennyiben ezt a törvényjavaslatot így átnyomják a parlamentben, ahogy egyébként azt szokták, az ellenzéki kritikák ellenére is, akkor nagyon kíváncsi vagyok, hogy felül fogják-e például vizsgálni a Stadionok-irodaházak az ügyét. Ugyanis a Stadionok-irodaház, ami a Stadionok metrómegálló fölött helyezkedik el közvetlenül, eladták, mégpedig egy izraeli-grúz üzletemberhez vezethető és az ő tulajdonában álló offshore cég-hálózatnak, tehát külföldi tulajdonba került ez az irodaház, és abszolút ellenőrizhetetlen cégháló áll a háta mögött.

Egyébként pedig annyi információt lehet tudni erről az üzletemberről, hogy Habony úrnak nagyon-nagyon jó barátja, és érintett a letelepedési kötvények ügyében is. Itt egyébként külön felhívnam a Belügyminisztérium figyelmét arra, bár ebben már volt egy csörténk a miniszter úrral, hogy a Stadionok-irodaház külföldi kézbe adása nagyon súlyos nemzetbiztonsági kockázat, hiszen kritikus infrastruktúráról beszélünk, duplán is. Egyrészt a 2-es metróvonal óvóhelyként is funkcionál, a másik pedig, hogy alapvető közszolgáltatásnak minősül. Tehát amennyiben így, ebben a formában elfogadják a törvényjavaslatot, ami számunkra elfogadhatatlan, akkor nagyon kíváncsi leszek, hogy például ezekben az esetekben tesznek-e konkrét lépéseket.

Máskülönben egyébként annyi rajzolódik ki erről a törvényről, hogy nem célja megint csak a kormánynak az, hogy érdemi lépéseket tegyen a magyar gazdaság és a magyar emberek biztonsága érdekében, hanem egyetlen célja van: az, hogy olyan gumisabályokat alkosson, amelyekkel a szűk csoportérdekek, kormányzati, üzleti körök tudnak jól járni, és úgy csűrni-csavarni a szabályokat éppen egy-egy adott ügyre, ahogy azt gondolják.

Szeretném ismét felhívni a figyelmét az államtitkár úrnak is arra, hogy igenis nagy felelősséget fog a nyakába venni mindegyik miniszter, aki ebben részt vesz, és amennyiben nem módosítanak ezen a törvényen - nagyon úgy néz ki, hogy nem fognak -, ez a felelősség, igen, ki fog terjedni a büntetőjogi felelősségre is. Úgyhogy az LMP nem tudja támogatni ezt a törvényt.

Köszönöm. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Demeter Márta képviselő asszony. Tisztelettel köszöntöm a képviselőtársaimat. A Demokratikus Koalíció képviselője, Vadai Ágnes képviselő asszony következik.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A vita most nagyon úgy néz ki, hogy az ellenzéki képviselők sorolják azokat az érveket, amelyek alapján ezt a törvényjavaslatot vissza kellene vonni és a törvényjavaslat eredeti célja alapján új törvényjavaslatot kellene benyújtani, a kormánypárti képviselők egy része pedig nyilván csak üldögél itt, tölti az idejét, vagy vár a következő törvényjavaslatra.

Egyedül Bányai képviselőtársam volt a Fidesz-frakcióból az, aki próbált segíteni a Belügyminisztérium itt üldögélő önkormányzati államtitkárának, aki nyilván nem nagyon... - nem az ő világa ez, ezért nem haragszunk rá, tehát megértjük, az ő felelőssége az önkormányzati terület. Jobban örültünk volna Kontrát Károlynak, bár a tegnapi performansa kicsit kétségessé teszi a hozzáértését, de legjobban annak örültem volna, ha Pintér Sándor belügyminiszter jön ennek a törvényjavaslatnak a tárgyalására. Szóval, Bányai képviselőtársam próbált segíteni a Belügyminisztériumnak, hogy tisztább legyen a kép erről a törvényjavaslatról; azt tudom mondani, képviselőtársam, hogy nem sikerült. Tehát nem hogy nem sikerült, hanem kicsit sikerült rontani a helyzeten. Ön több olyan beruházást, befektetést felsorolt, amire azt mondta, hogy milyen jó lett volna, ha akkor létezik ez a törvényjavaslat. Ön emlegette a Malév ügyét. A Malév 2012-ben szűnt meg, képviselő úr, ha jól emlékszem, de biztosan tévedek (*Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Tulajdonszerzésről beszélt!*), biztosan tévedek, akkor önök voltak kormányon, 2018-ban törölték ezt a céget a cégjegyzékből. (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból.*)

Ön említette a Ferihegyi reptér dolgát. Szeretném önt tájékoztatni arról, hogy az utolsó részletét a Ferihegyi reptérnek az önök kormányzása alatt adták el a befektetőnek, teljes egyetértéssel, ezzel közölve, hogy lezárult a privatizáció, tehát önök is támogatták ezt.

(12.10)

De a legjobb mégiscsak a Paks II. Talán még egyet is tudok érteni önnel abban, hogy ez nem befektetés, ez nem beruházás; bár akkor biztos van valami kategória, ami alá ez beillik. Az én olvasatomban önnek igaza van: ez a magyar nemzeti érdekek nettó elárulása. Paks II. az az, ugyanis ön pontosan tudja, hogy a 2014-ben titokban kötött szerződés értelmében 4000 milliárd forintjába, a jelenlegi árfolyam szerint 4000 milliárd forintjába fog kerülni a magyar adófizetőknek ez a nem tudom, befektetés, beruházás - majd ön választ vagy segít nekem egy jobb szót találni, hogy mégis Paks II. micsoda -, amelynek 20

százaléka hazai forrásból finanszírozódik, 80 százaléka pedig az Oroszország által Magyarországnak nyújtott hitelből, vagyis 100 százalékosan, az egészet úgy fogjuk kifizetni a magyar adófizetők pénzéből, hogy közben, ahogy arról Harangozó képviselőtársam már beszélt, hazai befektetők, beszállítók 40 százalékban vehetnek részt ebben a beruházásban, 60 százalékban nyilván valakik. Ráadásul Pakssal együtt, pontosan tudjuk, és az elmúlt években e Ház falai között nagyon sokat beszéltünk arról, hogy az orosz titkoszolgálat folyamatosan jelen van.

Nyilván önök nem járnak honvédelmi bizottsági ülésre, vannak az önök képviselőtársai között olyanok, akik járnak, bár ők igen keveset beszélnek, még önöknél is kevesebbet, van olyan, aki egyáltalán meg sem szólalt, mióta bizottsági tag, pedig jó lett volna, ha ott van a bizottság ülésén, és beszél legalább arról zárt ülésen, hogy a magyar nemzeti érdekekkel hogyan helyezkedik folyamatosan szembe a magyar kormány akkor, amikor az orosz nemzeti érdekek kiszolgálásáról van szó.

Tegnap a Ház falai között beszéltem a Kaspersky Lab vírusirtó programjáról, amelyet már az önök brüsszeli kollegái is kockázatosnak ítélnék. Ennek ellenére a magyar Belügyminisztérium, a magyar kormány nem tartja ezt biztonságosnak. (*Sic!*) Elmondtam, van olyan tárcá, amelyik azt mondta, hogy leveleszi a Kaspersky Lab vírusirtóit a saját gépeiről, mert nem tűri el azt, hogy idegen nemzeti érdekek jelenjenek meg a magyar honvédelmi tárcánál. Ezt egyébként üdvözöltem, és őszintén remélem, hogy a magyar kormány ezekben az ügyekben követni fogja ennek az általam meg nem nevezhető - hiszen államtitkot képez - tárcának a gyakorlatát.

De az látszik alapvetően, hogy ha olyan üzletről van szó, amely az önök baráti, haveri köreinek az érdekét szolgálja, akkor nem számít a magyar nemzeti érdek. Lehet itt, kérem szépen, bármilyen törvényjavaslat, az már elhangzott itt több ellenzéki képviselőtől, hogy a miniszter egy személyben dönt; nyilván vannak szakértők, akik ebben a döntésben segítenek. De szeretném még egyszer hangsúlyozni, nem egy, nem két példa van arra, ahol megbukott például a magyar titkoszolgálat, mert beengedett olyat Magyarországra, akit terrorizmus finanszírozásáért körözött az FBI, vagy éppen kiszűrte a biztonsági kockázatot nagyon helyesen Kiss Szilárd ügyében vagy Zaid Naffa ügyében, de önök, pontosabban az önök irányítói, vezetői, főnökei azt mondták, hogy nem számít, hogy mit mondanak a szakemberek, igenis lehet alkalmazni Kiss Szilárdot, aki nemzetbiztonsági kockázatot jelent, és igenis be lehet engedni Zaid Naffát a Parlament épületébe, sőt üzletelni is lehet vele. Miközben a Terrorelhárítási Központ, még egyszer szeretném hangsúlyozni, a Terrorelhárítási Központ, amelynek az alapvető dolga a miniszterelnök személyes védelme - egyébként nagyon helyesen, támogatom, hogy legyen mindig egy ilyen szervezet -, ez a szervezet szűrte ki a biztonsági kockázatot, és szembement az Orbán-kormány ezzel a biztonsági szervvel. Tehát

senki nem mondhatja, hogy nekünk bármilyen kö-zünk lenne a TEK-hez, ezt a szervezetet önök állították föl. Önök még a saját maguk által alapított szervezetek tevékenységében sem bíznak, azokban az információkban sem bíznak.

Ebből is világosan látszik, hogy ezekben a kérdésekben nem valami módszer alapján fognak dönteni, hogy ki az a külföldi befektető, aki kockázatot jelent a magyar polgárok számára, és veszélyt jelent Magyarország biztonságára, hanem teljesen ad hoc módon kívánnak erről dönteni. De leginkább az látszódik, hogy ez a törvény valakire - akit még nem látunk - és valakikre íródik annak érdekében, hogy megkönnyítsék, hogy stratégiaileg fontos ágazatokba betegyék a lábukat olyanok, akikkel majd az önök barátai, rokonai, családtagjai Mészáros Lőrincről Garancsi Istvánig, Tiborcz Istvántól Habony Árpádig üzletelhetnek.

Az pedig teljesen világos... Bányai képviselő úrnak nyilván nem ez a szakterülete, azt mondta, teljesen logikus, hogy a belügyminiszter alá tartozzon ez a jogkör, hiszen nála van az összes titkosszolgálat vagy nála vannak a titkosszolgálatok. Képviselő úr, ez nincsen így. Az Alkotmányvédelmi Hivatal, most nyilván nem a szuper-titkosszolgálat; talán emlékszik a felszólalásomra, hogy a szuperdolgokat nagyon szereti a belügy, szuperjogkör, szuper-titkosszolgálat, szuper sok feladat, csak szuperül nem végzik egyáltalán ezt a dolgot. Szóval a Belügyminisztérium alá alaptól, mondjuk, az Alkotmányvédelmi Hivatal tartozik, és az őt kiszolgáló, tehát a titkosszolgálatokat kiszolgáló technikai titkosszolgálat.

Az Információs Hivatal - de majd kijavítanak, ha tévedek -, úgy tudom, hogy a Külügyminisztérium alá tartozik. Kérem szépen, az Információs Hivatal az, amelyiknek a dolga a külföldre vonatkozó és a külföldi eredetű bizalmas információk szerzése. A Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat meg nyilvánvalóan a honvédelmi miniszter alá tartozik, és bár láttunk arra kísérletet - és nem nagyon tudjuk ebben a jelenlegi orbáni világban, hogy ki kit fog utasítani, de láttunk arra kísérletet -, hogy a miniszterelnök környékén még valami titkosszolgálati, nem tudom, boszorkánykonyhát hoznak létre, hogy megpróbálják megkerülni a honvédelmi tárcát például titkosszolgálati ügyekben; azért ezt nem feltétlenül javasolnám különösen haditechnikai eszközök dolgában vagy éppen a kettős felhasználású termékek kapcsán. Ezzel együtt nagyon világosan látszik, hogy a kormány ezt a törvényjavaslatot - mint oly sok más törvényjavaslatot - simán át fogja nyomni az Országgyűlésben.

Itt elhangzott a felelősség kérdése. Képviselőtársaim - nincs itt már Turi-Kovács képviselő úr, hogy teológiaiilag és filozófiaiilag is megvitassuk ezt a kérdést, mert ő ebbe az irányba mozdult el a biztonsági kockázat kapcsán -, természetesen a mindenkori kormány rendelkezik azokkal az információkkal, amelyek alapján döntést tud hozni. Ebben nincs is vita közöttünk. Éppen ezért minden esetben a kormány és a kormánypárti frakcióké, a kormánypárti képviselő

selőké a nagyobb felelősség, nemcsak a politikai, hanem a büntetőjogi és a polgárjogi felelősség is.

Ellenben én soha e Ház falai között nem vitattam el azt, hogy valamennyi képviselő, aki itt ül, pártállástól függetlenül felelősséget visel, és ezt a felelősségét elvben gyakorolja is, felelősséget visel a magyar polgárok iránt. Akkor, amikor ennek a törvényjavaslatnak a visszavonását és átírását kérem önöktől, akkor ez a felelősség hajt. Mi felelősek vagyunk azért, hogy Magyarországot ne szolgáltsuk ki olyan idegen hatalmaknak, amelyek ki akarják szipolyozni az országot, olyan idegen hatalmaknak, amelyek látható módon évek óta hibrid hadviselést folytatnak nemcsak a szomszédos országokkal szemben, hanem Magyarországgal szemben.

Önök, képviselőtársaim, biztosan szoktak nézni Facebookot, olvasgatják a híreket, és látják, hogy nagyon furcsa oldalak szoktak ott megjelenni. Tudják, e mögött jellemzően az orosz titkosszolgálat van. Csehországban már fölállítottak egy külön egységet annak érdekében, hogy kiszűrjék az ilyen internetes oldalakat, és tájékoztassák a lakosságot. Mi Magyarországon mivel szembesülünk? Akárhányszor kértem, hogy tegyen ilyen lépéseket a magyar kormány, hogy közösen lépünk föl az idegen, a külföldi, ráadásul az ellenséges titkosszolgálat tevékenysége ellen, azt a választ kaptam, hogy megtegyük a szükséges intézkedéseket, majd másnap, ha véletlenül bekapcsoltam a magyar televíziót, azt láttam, hogy a hírhamisító televízió a hírgyártó oroszoktól veszi át a hamis híreit. Nevezetesen az orosz titkosszolgálat által gyártott hírek jelennek meg a magyar köztelevízióban, amit a magyar adófizetők pénzéből finanszíroznak.

Nézzék, én elfogadom, hogy van politikai érdek, hogy önök világosan mennek egy önök által kijelölt politikai úton. Ebben nyilván van közöttünk vita. De azt én nem vitatom el önöktől, ellentétben önökkel, hogy felelősséget viselnek a hazájukért, a hazájuk biztonságáért, a magyar nemzeti érdekért, a magyar polgárokért. Ez nagyon sokszor elhangzott bizottsági ülésen. Amikor el kell jönni a bizottság elé, akkor valamennyi bizottsággal foglalkozó miniszter arról beszél, hogy igen, a magyar nemzeti érdek mennyire fontos, a magyarok biztonsága milyen kiemelkedő, és hogy ebben együtt kívánnak működni az ellenzéki képviselőkkel is, mert vannak azért mégiscsak a kormánypárti képviselők között is olyanok, akik nem hazaárulónak bennünket azonnal, ha nem értünk egyet.

Éppen ezért arra szeretném kérni önöket, hogy ezt a törvényjavaslatot vonják vissza, kezdeményezzünk akár valamiféle megbeszélést arról, hogy hogyan kellene pontosítani és világossá tenni, hogy mi az irány a külföldi befektetések biztonsági kockázatának kiszűrésében, és én ezt kiegészíteném a javaslatommal, amiről már korábban is beszéltem: szerintem nagyon-nagyon fontos lenne, hogy ne pusztán az Európai Unió kívüli országok tekintetében legyen ilyen, tulajdonképpen nemzetbiztonsági, nagy átvilágítás - mert alaptól erről szól ez a törvényjavaslat -,

hanem bizony magyar befektetők tekintetében is vizsgáljuk azt meg, hogy tulajdonszerzésük, jelentős tulajdonszerzésük milyen nemzetbiztonsági kockázatot hordoz.

(12.20)

Itt már említésre került, hogy az energiaszektor az, ahol láthatóan ez okozhat problémát. De más-más területeket is látunk, ahol a nagymértékű tulajdonszerzés nem szolgál mást, mint egyes kapitalista érdekkörök vagy éppen orbánista érdekkörök érdekeit. Úgyhogy az lenne a kérésem, hogy vonják vissza ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Tordai Bence tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vadai Ágnes képviselő asszony. Kétperces felszólalások következnek. Először megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Szeretnék egy szerepjátékot játszani itt. *(Derűltég az ellenzéki pártok soraiban. - Z. Kárpát Dániel: Ne öltözz be hozzá!)* Gondoltam, feldobom a bulit egy kicsit, mert nagyon komoran ülnek itt a képviselőtársaim. Játsszuk már el, hogy a Magyar Országgyűlésben vagyunk! Játsszuk már el, hogy a belügyminiszter benyújtott egy törvényjavaslatot, és éppen azt vitatjuk! Tisztelt Államtitkár Úr! Játsszuk már el, hogy ön egy államtitkár, és egy kormányt képvisel egy parlamenti vitában! Legyen kedves még a vitában válaszolni arra a néhány nagyon konkrét kérdésre, amit föl tettem. *(Boldog István: Te mi vagy a játékban? Bohóc?)*

Tehát még egyszer: miért használt többes számot a vitában, egy vagy több miniszter fogja megkapni ezt a jogkört? A másik nagyon fontos kérdésem, hogy mi alapján fogja a miniszter meghozni a döntéseit, ha a törvényben semmilyen fogódzkodó és semmilyen objektív körülírt hatásköre és korlátja nincsen. A harmadik nagyon konkrét kérdésem - ugyan nem érinti az önkormányzatokat, ez igaz -, hogy az a lex MOL néven elhíresült törvény-csomag, ami az energetikai és a földgáztörvényt érintette, és a mai napig hatályban van, ami alapján, mint ahogy mondtam önöknek, a MOL felvásárlását mind az osztrák, mind az orosz irányban egyébként sikerült megakadályozni, és ami nagyon konkrét szabályokat tartalmaz ma is, annak milyen viszonya lesz ezzel a törvénnyel, államtitkár úr.

Tehát, ha a miniszter egyébként diszkrecionális jogkörében arra jut, hogy valakinek engedélyezi a beruházását, miközben ez a törvény nem engedélyezi, akkor mi fog történni ebben a helyzetben, és természetesen vice versa? Ez egy nagy kérdés. Tehát ha a miniszter nem engedélyezi, miközben egy másik hatályos törvény szerint az egy jogszerű cselekedet lenne, akkor ezt hogyan kívánják feloldani? Várom

megtisztelő válaszát. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Harangozó képviselő úr. Két percre megadom a szót Varga-Damm Andrea jobbkos képviselő asszonynak.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Korábbi felszólalásomat szeretném kiegészíteni még egy kérdéssel. Amikor az Alaptörvény hetedik módosításának vitája volt, több képviselő is felvetette azt, hogy a közigazgatási bíróságok létrehozatala során a jogszabályba beírt azon kitétel, hogy és azon ügyek, amelyeket törvény i derendel bírói fórumhoz, vajon milyen ügyekről fog szólni. Megérkezett az egyik fontos ügy, ez pedig ennek az engedélyezési eljárásnak megtagadása esetére való keresetindítás.

Tényleg el tudja valaki azt képzelni önök közül, kormánypárti képviselőtársaim, hogy lesz olyan bíró Magyarországon, aki elé ilyen ügyek kerülnek, s amely jogszabályban nincsenek objektív zsinórmértékek, amelyek alapján el kellett bírálni a kérelmeket, s majd ezek után mer majd bármelyik bíró hatályon kívül helyezni, megsemmisíteni ilyen döntést? Hát, nincs az a bíró, aki ezt a felelősséget magára veszi! Mert lehet, hogy lesznek információk valamely szervezetekről, személyekről arról, hogy a biztonságunkat veszélyeztető tevékenységet folytatnak, csak éppen sem a miniszter, sem a bíró elé ezek az adatok nem fognak kerülni. S ha egy bíró megsemmisít egy ilyen engedélymegtiltást, abban az esetben, ha később valóban bebizonyosodik, hogy a szervezet vagy a személy a nemzetünk biztonságát veszélyezteti, akkor majd ő fogja ennek ódiumát viselni? Hát, önök is pontosan tudják, hogy erre esély nincs.

Tehát van egy közigazgatási bíróság, ahova baráti bírók kerülnek, lesz egy olyanfajta eljárásrend, ami akadályozza, hogy legyenek jogorvoslatok, s majd ezek után ezen bíróság elé kerül egy olyanfajta ügytípus, ahol semmilyen objektív feltételrendszer a jogszabályban nem szerepel, s még ezek után majd ezektől a bíróktól fogjuk elvárni, hogy a társadalmi igazságosság és a nemzetünk érdekei szerint döntsenek. Szinte kizártnak tartom.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Két percre Demeter Márta LMP-s képviselő asszonyt illeti a szó.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Szeretném én is megkérni önt, hogy érdemi válaszokat adjon. Szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy mi az elmúlt évek gyakorlata, amit önök folytatnak.

Behoznak valamilyen törvényt a Ház elé, amiről semmilyen érdemi vitát nem akarnak lefolytatni, elmondják a felszólalásukat, hogy önök szerint ez az

egész miről szól, az ellenzék elmondja a számos kritikát, felteszi a számos kérdést, amire várjuk a választ, amiről szeretnénk vitát lefolytatni - hiszen mi tényleg érdemben Magyarország biztonsági érdekéről szeretünk volna beszélni -, és ezek után önök végigvárják ezt a folyamatot, megvárják, amíg elnök úr lezárja a vitát, és önök zárszóként egy-egy dologra talán válaszolnak, talán nem, néhány frázist elpufogatnak, és arra mi már nem tudunk reagálni.

Úgyhogy, államtitkár úr, ha egy picit is komolyan gondolják ezt a törvényjavaslatot - sajnos a normaszövegből nem ez látszik, de azért adjuk meg az esélyét, legyünk optimisták -, akkor ön most, a vita során úgy válaszol a kérdéseinkre és úgy szól hozzá, hogy arra mi még tudjunk érdemben reflektálni, amire természetesen ön egyébként újra válaszolhat, tehát megvan a lehetősége. Nagyon kérem, hogy ezt tegye meg, bizonyítsa ezzel is azt, hogy egy picit is fontos önöknek Magyarország biztonsága, vagy az a cél, amit megfogalmaztak ebben a törvényjavaslatban, és ne az történjen meg, ami az esetek 99,9 százalékában megtörténik, hogy megvárják, szépen lezárja az elnök úr a vitát, és akkor önök még három mondatban elmondják azokat a kommunikációs frázisokat, amiket egyébként át akarnak tolni akár a sajtón vagy a nyilvánosságon, és már senkinek semmilyen módja nincsen reagálni erre, maximum bekiabálhatunk a teremben. Úgyhogy legyen kedves, szóljon hozzá most, a vita során.

ELNÖK: Köszönöm, Demeter Márta képviselő asszony. Két percre Vadai Ágnes DK-s képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Több képviselőtársam is utalt már arra, hogy az elmúlt évek alapvető módszere kormányzati szemszögből az Országgyűlés ülésein az, hogy megtörténik, hogy felolvassák az előterjesztést, általában nem az, aki annak a szakterületnek a szakértője, hanem egy másik államtitkár, akit nyilván ezzel a saját kormánya hoz nehéz helyzetbe, a kormánypárti képviselők természetesen minden esetben támogatják az adott törvényjavaslatot, még akkor is, ha emeletes marhaság, az ellenzéki képviselők pedig arra próbálják rávenni a kormányt, hogy folytassunk már érdemi párbeszédet ezekben a kérdésekben.

Az elmúlt években nagyon sokat beszélgettünk akár bizottsági ülésen, akár a Parlament falain kívül Magyarország biztonságáról. Önök nagyon sokféle hamis statisztikát felsorakoztattak már Magyarország biztonsága emellett, most viszont tényleg egy olyan törvényjavaslatról van szó, ami, azt gondolom, hogy alapvető nemzetgazdasági, nemzetbiztonsági kérdéseket érint.

A némaság, az nem szakmaiság. A némaság nem-törődömség. Az annak a kifejezése, hogy a kormánypárti képviselőket és a kormányt egy pillanatig nem érdekli az, hogy azok a választópolgárok, akik nem

önökre szavaztak, mit gondolnak Magyarország világáról. Önök természetesen a többség birtokában olyan döntéseket hoznak, amelyet akarnak. Láttuk az elmúlt években, hogy ezt tették. Az önök felelőssége nem pusztán a saját barátaikra, családjaikra és haverjaikra terjed ki, hanem kiterjed a saját szavazóikra, akiket például konkrétan... *(Nacsá Lőrinc: Sokan vannak!)* Sokan, de sokan vannak olyanok is, képviselő úr, akik nem magukra szavaztak. De önök még a saját választóikat is elárulták például a nemzeti konzultációban, ahol engedték, hogy a Yandexen keresztül érzékeny információk jussanak át az orosz titkoszolgálatoknak. Önöket ez se érdekelté.

Az egy dolog, hogy önök nem foglalkoznak az ellenzéki képviselőkkel, de a saját szavazóikat se tisztelik, és ez egészen felháborító.

ELNÖK: Köszönöm, Vadai Ágnes képviselő asszony. 15 perces időkeretben megadom a szót Z. Kárpát Dániel jobbikos képviselő úrnak.

(12.30)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mielőtt a kormánypárti képviselőtársak vényomáscsökkentőért nyúlnának, megnyugtatom őket, nem fogom a 15 percet kihasználni. Nem is lenne talán értelme azokkal a képviselőkkel szemben, akik a teremben ülnek, KDNP-s képviselőtársamnak, aki új itt a Házban, megjegyezném, hogy attól, hogy sokan szavaztak önökre, ön még semmilyen felhatalmazást nem kapott a nagy mellény viselésére, a flegmaságra *(Dr. Aradszki András: Te mondd? Ez pofátlanság!)* és arra, hogy kioktassa azokat az embereket, akik szintén más választópolgárokat képviselnek *(Dr. Aradszki András: Hol választottak meg? Melyik körületben?)*. Hiszen itt mindannyian azért ülhetünk ebben a teremben, mert a választók egy része belénk fektette a bizalmát. Ez kellő szerénységgel kell hogy párosuljon, és például azzal, hogy ha egy parlamenti vita zajlik, akkor legalább azt a tiszteletet megadják, nem nekünk, személy szerint ellenzéki képviselőknél, hanem a mögöttünk álló szavazók százezreinek, az én pártom esetében több mint egymillió embernek a tekintetben, hogyha ide letesznek elénk az asztalra egy javaslatot, és ezzel kapcsolatban nekünk észrevételeink vannak, akkor egy konstruktív párbeszéd alakuljon ki az ország érdekében. Ez nem történik meg.

Én nem is az itt ülő államtitkárt hibáztatom ezért, hiszen valószínűleg nem ő jelentkezett magától arra a feladatra, ami nem is feltétlenül a megbízási területéhez illeszkedik, és őt valószínűleg a kormánya igen kellemetlen helyzetbe hozta azzal, hogy most ezen a vitán részt kell vennie. De az tény, államtitkár úr, hogy itt nem alakult ki egy oda-vissza párbeszéd és diskurzus, az ellenzéki képviselők, ha úgy tetszik, licitálnak egymásra, miközben a kormányzat gyáva módon nem vesz részt ebben a vitában kétharmados felhatalmazással.

Mi kellene még önöknek? Mekkora felhatalmazás egy olyan lélekbátorsághoz, hogy érdemben részt vegyenek a magyar Parlamentben egy olyan vitában, ahol az önök javaslatáról van szó? Önök szeretnének ehhez bizalmat, szavazatokat kérni. A helyzet az, hogy attól tartok, amiért államtitkár urat ilyen helyzetbe hozták, az a fideszes logikának a következménye, hiszen miközben önök már-már xenofób rigmusokkal nyertek választást és kampányoltak hónapokig, aközben a valóság másik terében el kell hogy mondjuk, hogy hogyan cselekedtek.

Önök betérjettettek törvényjavaslatot arról, hogy a harmadik világból tömegesen lehessen munkaerőt importálni multinacionális és egyéb közületekhez az előző ciklusban. Önök betérjettettek törvényjavaslatot arról, hogy magyar emberek ingatlanjait tömegesen fel lehessen vásárolni egy újfajta céges módot az által, szintén az előző ciklusban. És ha valaki nem szeretné, hogy Magyarországra idegeneket telepítsenek be, idegenek jelenjenek meg nemzetstratégiai érdekeltségekben, az én vagyok, tehát engem erről nem kell meggyőzni. De az a kétkulacsos politika, ami még flegmasággal is párosul, egészen elképeszt. Tehát önök akkor tudnák hiteles módon védeni ezt az álláspontot, ha az ilyen vitákban részt vennének. Ha nem lenne vaj a fülük mögött, akkor részt vennének ezekben a vitákban, és megpróbálnának az igazság tudatában meggyőzni bennünket vagy szegény tévelygőket arról, hogy önök bizony hordozzák a bölcsek követét. De ez nem történik meg.

Csak arra szeretném önöket figyelmeztetni, hogy ez igen kontraproduktív hozzáállás, ez a saját választóik megsértése is egyben, és még egyszer mondom: miközben a tömeges munkaerőimporttal kapcsolatban tetszették már benyújtani javaslatot, magyar emberek ingatlanjainak felvásárlására irányuló módon tetszették már benyújtani javaslatot, megint élünk a gyanúperrel, hogy valamilyen lobbierő hat a kormányzat törvénykezésére, és ezen lobbierő minden elemével, minden részletkérdésével talán még önök közül a teremben ülők sincsenek tisztában. Kérem, figyeljenek erre, mert a történelem ezt a felelősséget az önök neveivel fogja összekötni.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. *(Taps az LMP soraiban.)*

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. Pogácsás Tibor államtitkár úrnak adom meg a szót.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is köszönöm a kormánypárti képviselők támogató hozzászólását, és természetesen köszönöm minden képviselőtársamnak,

hogy részt vett a vitában. Bár én azt érzékelem, hogy maga a vita nem a törvénytervezetről szólt alapvetően, hanem egy általános kormányzati bíráló, általános politikai véleménymegfogalmazás volt, és jó részt a Belügyminisztérium és konkrétan a belügyminiszter támadása.

Itt jegyezném meg, hogy a törvény nem nevesíti a belügyminisztert, hogyha a belügyminiszter kapná ezeket a feladatokat, azt majd a kormány a későbbiekben eldönti, de maga a törvénytervezet nem a belügyminisztert célozta meg, és nem egyedül a belügyminisztert célozta meg ezeknek a feladatoknak az ellátásával.

A Belügyminisztérium, illetve a belügyminiszter úr tevékenységének a bírálatahoz én azért azt mindenképpen hozzátenném, hogy mégiscsak a belügyminiszter hivatali ideje alatt jutott el az ország oda, hogy a világ egyik legbiztonságosabb országa *(Dr. Vadai Ágnes: Ez nem igaz! Hamis hírre alapoztak!)*, mégiscsak a belügyminiszter tevékenysége alatt jutottunk oda, hogy Magyarországon a regisztrált bűncselekmények a felére estek, hogy a rendőrség nyomozati tevékenysége lényegesen javult, a felderítési mutatók több mint a duplájára javultak. *(Dr. Vadai Ágnes: Mert nem nyomoznak!)*

Tehát én azt gondolom, hogy ezeknek a bírálóknak a megalapozottsága hiányzik, miközben az országot egy rendkívül erős nyomás érte, és a déli határ védelmét is elvégezte a rendőrség, elvégezték a határra vezényelt rendőrök. Eközben Magyarország biztonságát, belső biztonságát is sikerült megőrizni, és a rendőrök minden helyzetben a lehető legszakoszerűbben tevékenykedtek, attól függetlenül, hogy akár bármilyen tömegrendezvényen milyen inzultusok érték a rendőröket. Tehát én ezt megköszönöm mind a rendőröknek, mind a Belügyminisztérium hatáskörébe tartozó munkatársaknak.

Azt a véleményt, miszerint nincs lehetőség fellebezni a döntés ellen, hiszen az írásos indoklás nem szükséges, ez tényszerűen nem így van, az 5. §-ban megtalálható, hogy írásos indoklást szükséges a miniszternek adni ahhoz, hogyha elutasítja valakinek az itteni befektetési lehetőségét, és az, hogy több miniszter lesz-e, illetve konkrétan melyik miniszter vagy miniszterek lesznek azok, akik ezt a tevékenységet folytatják, ezt majd a kormány kormányrendeletben fogja rendezni. *(Dr. Vadai Ágnes: Titok!)* Mint ahogy a részletes eljárási szabályokat is az előterjesztés szerint a kormányrendelet határozza meg. A vizsgálat nem nemzetbiztonsági vizsgálat, hanem biztonsági vizsgálat, így nem szükséges az Alaptörvény szerint a kétharmados szabályozás, ezért lehet egyszerű törvényben szabályozni.

Csárdi képviselő úr felvetése volt, ha jól emlékszem, hogyha már vásároltak, illetve hogyha több külföldi befektető jelenik meg, akkor hogyan történik. Ez szerencsére a törvénytörvényből egyértelműen kiderül, hogy összeszámítás van, tehát nem lehetséges az, hogy többfelé darabolva igyekezzenek ilyen módon a külföldiek tulajdont szerezni ezekben az esetekben.

Mint ahogy az is lényeges, hogy az atomenergia szabályozása benne van, hiszen beleértendő a kettős felhasználású termékekbe, tehát így külön szabályozása ennek a tételnek nem szükséges.

A Jobbik részéről több módon és többféle irányból felvetült, egyfelől, hogy túlzó az, hogy szabályozni kívánjuk azt, hogy külföldiek, idegenek, nem EU-s tagállamok, tehát külső, harmadik országbeliek itt tulajdont szerezzenek, másfelől kevesellték ezt. Egy biztos, hogy az Európai Unió tagállamként az Európai Unión belüli tőke szabad áramlásához nyilván nem nyúlhatunk hozzá, nem is szándékozunk, tehát ezen belül ezt nem kívántuk korlátozni.

A törvényjavaslatban minden jogintézmény rögzítésre került, tehát ezekről nincs szó, hogy külön rendeletben kellene szabályozni. Nagyon lényeges kérdés volt Varga-Damm Andrea részéről a termőfölddel kapcsolatos felvetés. 2013-ban döntött a parlament a termőföld védelméről, és a Jobbik ezt nem szavazta meg, sőt, ha képviselőtársaim emlékeznek, azon a botrányos ülésen elfoglalták a pulpitust, és igyekeztek megakadályozni, hogy a termőföld védelméről szóló jogszabályt a kormánytöbbség elfogadja. Tehát elég furcsa és cinikus, hogy visszafelé erre próbál mutatni.

A törvény, mint minden esetben a létrejövő törvény, visszamenőleges jogviszonyokat nem érint, itt a felszólalások többségében vélt és megálmódott visszaéléseket felvető képviselőknek a figyelmét felhívom arra, hogy ez akkor sem működne, hogyha ők ezt olyan nagyon szeretnék, hiszen visszamenőlegesen nem lehet szabályozni. *(Dr. Vadai Ágnes: Dehogyanem! Bele kell írni a törvénybe!)*

A Belügyminisztérium minden törvényjavaslatról igyekszik egyeztetést folytatni, a szocialisták esetében az előző ciklusban gyakorlatilag lehetetlen volt hétpárti egyeztetést, illetve akkor még hatpárti egyeztetést összehívni, hiszen nem kívántak részt venni *(Dr. Vadai Ágnes: Az nem volt egyeztetés!)*, mi igyekszünk minden esetben a szükséges egyeztetéseket biztosítani.

(12.40)

Így volt ez a Stop Soros törvényjavaslat esetében, ahol két körben is tartottunk hétpárti egyeztetést. Azt pedig külön sajnálom, ha képviselőknek személy szerint az én tevékenységemmel van problémájuk. *(Dr. Vadai Ágnes: Önnel nincs baj!)* Nem azt gondolom, hogy az önök véleménye az, ami engem ebben a dologban vezérel, hanem sokkal inkább a választóké. Ők pedig elég nagy számban támogattak. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Pogácsás Tibor államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hiva-**

talról szóló 2013. évi XXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/626. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kaderják Péter úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. KADERJÁK PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal az energetikai szektorban a közműszolgáltatások területén állami feladatokat ellátó, önálló szabályozó szervként működő, kizárólag a jogszabályoknak alárendelt közigazgatási szerv. A hivatal költségvetése az Országgyűlés költségvetési fejezetén belül önálló címet képez. Ez is jelzi függetlensége erősségét.

A törvényjavaslat a hivatalra vonatkozó úgynevezett státusztörvény, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosítására irányul. A módosítás alapvetően a hivatal önálló szabályozószervi jogállásának megfelelő, a független működést szolgáló garanciális rendelkezések megerősítését, a hivatal hatósági eljárásaival kapcsolatos speciális szabályok megállapítását szolgálja. A javaslat az elmúlt évek tapasztalataira figyelemmel módosítja, kiegészíti a hivatal feladataira és hatósági eljárására vonatkozó szabályokat. Ilyen változás többek között az energiasztatistikával kapcsolatos hivatali feladatok pontosítása. A hivatal eljárásainak felfüggesztésére vonatkozó törvényi lehetőség újbóli megerősítése kiemelten fontos a hivatal eljárásai számára, hiszen vannak esetek, amikor a gyakorlatban több eljárás fut párhuzamosan ugyanabban a témában, és egyik döntés a másik előfeltétele. Tipikus példa erre a versenyjogi vizsgálatokkal kapcsolatos hivatali közreműködés, a fúzió kérdése például.

A fogyasztókat érintő polgári jogi igények hatékonyabb érvényesítését szolgálhatja a közérdekű igényérvényesítés intézménye, amelyet a módosítás következtében a hivatal megkapna. Ez lehetővé teszi, hogy a hivatal az általa felügyelt tevékenységet végző engedélyesek vagy a szolgáltató jogsértése esetén közérdekből is pert indíthasson. Mint az energiahivatal vezető egykori tisztviselő, tapasztalatból tudom, hogy számtalan olyan fogyasztóvédelmi panasszal találkozunk a hivatal, amelynek a kezelésében ez az új eljárás nagyon nagy segítséget adna a hivatal kezébe, hogy a fogyasztói érdekek hatékonyabb védelmét el tudja végezni megfelelően.

A javaslat további elemét képezik a hivatal bevételeinek felhasználására, bérezési rendszerére vonatkozó, az állományába tartozó személyek foglalkoztatási jogviszonyával összefüggő egyéb módosítások. A hivatal belső szabályozási önállóságának növelése a köztisztviselők részére megállapítható illetménnyel, az adható juttatásokkal, a toborzási politikával, a to-

vábbképzésekkel kapcsolatban összhangban áll a másik önálló piacsabályozó szervre, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságra vonatkozó szabályozással. Meggyőződésem, hogy a hivatal megfelelő szakmai működésének elengedhetetlen feltétele, hogy az általa felügyelt társaságok bérezési gyakorlatához képest ne legyenek jelentősen alacsonyabbak a köztisztviselői illetmények a hivatalban.

Mindezek alapján kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosításáról szóló T/626. számon benyújtott törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kaderják Péter államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/626. számú törvényjavaslattal kapcsolatban szeretnék önökkel néhány gondolatot megosztani.

A javaslatot - tanulmányozva a megfogalmazott célokat -, azt gondolom, nemcsak a Fidesz és a KDNP frakciója, hanem valamennyi parlamenti párt frakciója támogathatja, hiszen azok elsősorban a magyar lakosság érdekeit szolgálják. Miért mondom mindezt? Azért gondolom ezt, mert ki ne szeretne tenni a fogyasztók kedvére, azaz a magyar családok hatékony és eredményesebb védelme érdekében minél több esélyt és lehetőséget adni egy független, a kormánytól függetlenül a parlament alá rendelt hivatal számára. Feltételezem, de legalábbis bízom benne, hogy ezzel ellenzéki képviselőtársaim is egyet tudnak érteni. Számos esetben láthattuk már, hogy az egyes szolgáltatók tömegével, akár százezres nagyságrendben követtek el szabálytalanságokat a fogyasztókkal szemben. Nem egy esetben az átvert és megkárosított háztartások között kiszolgáltató helyzetben lévő fogyasztók is voltak nagy számban, akik különösen védelemre szorulnak az egyes hivatalok és a hatóságok részéről.

Már 2013-ban, a rezsicsökkentés elindításakor egyértelművé vált, hogy a külföldi tulajdonú multcégeknek semmi sem szent Magyarországon. A 2010 előtti állandósult extraprofitjuk megtartása érdekében készek voltak a magyar háztartások millióinak véletlenül magasabb díjat számlázni, a fogyasztók megfelelő tájékoztatását elmulasztani, vagy éppen a rezsicsökkentésről szóló törvényekben foglalt kedvezményeket a számlákon nem feltüntetni és nem érvényesíteni, sőt a magyar emberekkel szemben akár bírósághoz fordulni.

A kormány azonban időben észlelte ezt a problémát, és rájött arra, hogy csak egy erős, a szükséges mértékű felhatalmazással bíró hivatal segítségével

tudják a magyar családok az érdekeiket megfelelő módon képviselni, és csak ezzel a segítséggel tudjuk azt elérni, hogy nem lesznek vesztesei a rezsicsökkentésnek, hanem a magyar parlament által meghozott törvényeket betartva, a szolgáltatókra azokat a jogszabályokat ráerőltetve és azoknak a betartását vagy betartatását elérve a magyar családokat meg tudjuk védeni.

Örömmel jelenthetem önöknek, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy a magyar kormány ezen a téren mindent megtett az elmúlt évek során. A magyar emberek széles körű összefogásának, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal eredményes munkájának, illetve a kormány határozott fellépésének köszönhetjük, hogy a rezsicsökkentés politikáját a mai napig sikerült megtartani, és a hazai fogyasztók fizetik a mai napig Európában az egyik legalacsonyabb szolgáltatási díjat. Ezúton is köszönetet járt érte a Fogyasztóvédelmi Hatóságnak és magának az Energetikai Hivatalnak is, ami nagyon proaktív módon vett részt a fogyasztói jogok hatékony védelmében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Miként már utaltam rá, az évek során az mindenki számára egyértelművé válhatott, hogy a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal munkája milyen kiemelt jelentőségű a magyar fogyasztók számára. Nézzük azt azonban, hogy milyen további módosítások szükségesek ahhoz, hogy a hivatal továbbra is eredményes, a fogyasztók jogainak védelméért ténylegesen tevő szervezetként tudjon működni, amely a hatékony jogvédelem mellett kölcsönösen korrekt feltételeket teremt a fogyasztók és a vállalkozások között.

A normaszövegből egyértelműen kiderül, hogy a javaslat elsődleges célja a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal hatósági eljárásaival kapcsolatos speciális szabályok megalkotása, valamint az önálló szabályozó szerv jogállásának megfelelő, a független működést szolgáló garanciális rendelkezések megerősítése.

Rögtön rá is térnék az egyik ilyen témakörre. Ez a szabályozás pontosítaná részben a hivatal energia-statisztikával kapcsolatos feladatait, másrészt pedig ismételtent megteremtene az egyébként 2017. december 31-ei hatállyal megszűnt rendelkezések alkalmazásának lehetőségét, amely a hivatal eljárásainak felfüggesztésére vonatkozott. Ezen rendelkezések ismételt hatályba helyezése azért fontos a hivatal számára, hiszen számos esetben fordul elő olyan szituáció, amikor azonos témakörben párhuzamosan zajlanak eljárások, és ezen párhuzamosan zajló eljárások során hozandó döntések előfeltétele, hogy egymást megelőzően ne szülessenek döntések, hanem ezeket egy időben tudja tárgyalni a hivatal. Ezért, ha szükséges, akkor a párhuzamos eljárások során egyes eljárásoknak az eljárási rendjét fel tudja függeszteni vagy meg tudja szüntetni addig, amíg az azzal párhuzamos eljárást kellő módon kivizsgálva közösen tud döntéseket hozni ezekben a témakörökben. Azt gondolom, hogy ez a javaslat ezt a problémát ki tudja küszöbölni.

További pozitív eleme a törvényjavaslatnak, hogy annak elfogadása esetén a hivatal hatékonyabban

tudja majd a fogyasztókat érintő polgári jogi igényeket érvényesíteni. Ennek értelmében egy új elem kerülne bevezetésre, ez pedig nem más, mint a közérdekű igényérvényesítés intézménye, amellyel a mostaninál is könnyebben és szélesebb körben lehetne kiállni a fogyasztók jogainak védelme mellett. A szabályozás megalkotását többek között az indokolja, hogy a hivatal a fogyasztói jogérvényesítési gyakorlata során számos esetben olyan magatartásra lett figyelmes az engedélyesek és a szolgáltatók részéről, amikor jellemzően kis összegű és azonos jogalapon nyugvó jogsértések valósultak meg, ráadásul tömeges mennyiségben. Az ilyen fogyasztói megtévesztések alkalmával keletkező jogsérelem helyreállítására így már lehetősége lesz a hivatalnak a jövőben, hiszen a közérdekű igényérvényesítés jogintézménye lehetővé teszi, hogy a hivatal az általa felügyelt tevékenységet végző engedélyesek, illetve a szolgáltatók jogsértése esetén pert indíthasson ellenük.

(12.50)

Az előttünk fekvő törvényjavaslat másik fontos eleme a hivatal bérezési rendszerének a pontosítása, valamint a hivatal állományába tartozó személyek foglalkoztatásával kapcsolatos kérdések szabályozása. A módosításoknak köszönhetően a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalban dolgozók tisztességes, az energetikai szektorban is elfogadható bérezésben tudnak részesülni, amely így nemcsak megtartó erőt fog jelenteni számukra, hanem jelentős motiváló erővel is bír, amelynek következtében hatékonyabb, eredményesebb munkát tudnak végezni a magyar családok érdekeit szolgálva. Határozott álláspontom, hogy ennek a bérezési rendszernek a módosítása a hivatal minőségi munkáját fogja javítani, s még egyszer mondom, ennek elmaradása esetén sajnos megállíthatatlan lesz az a folyamat, ami ma jól látszik, miként a piac elszípkázza, elszívja azokat az egyébként már sok éve, több évtizede a hivatalban ezen a területen dolgozó és a hivatalban hatékonyan munkában álló személyeket, s ezáltal a hivatal eredményességét rontaná.

A javaslat tartalmazza továbbá a hivatal bevételeinek felhasználására vonatkozó szabályok módosítását is, amelynek értelmében a korábbi 40 százalékról 30 százalékra csökkentené a központi költségvetésbe fizetendő díj mértékét, így lehetőség nyílna a hivatal számára arra, hogy az általa beszédett bírságokat más... - egyébként megint csak a magyar családok felvilágosítását, a magyar családok elleni jogsértések felderítését, illetve az eljárások hatékonyabb ügyintézését szolgálják ezek a többletforrások.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat teljes mértékben fogyasztóbarát intézkedési csomag, amelyhez álláspontom szerint valamennyi frakció bátran adhatja a támogató szavazatát, hiszen ez a törvényjavaslat egyértelműen a magyar családok, a magyar állampolgárok

érdekeit szolgálja. Arra kérem tehát a tisztelt Ház frakcióit, hogy támogassák ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bánki Erik képviselő úr. Most megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ha abban a hurráoptimizmusban nem is osztozunk, amit itt Bánki Erik képviselőtársam előadott, de abban egyetérthetünk, hogy vannak ennek a törvényjavaslatnak, ennek az indítványnak olyan pontjai, amelyeket támogathatónak tartunk, és ezt az előzetes egyeztetések során is jeleztük.

A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalnál jelen pillanatban is több száz olyan eset van, és több mint ezer panaszt vizsgáltak már ki az elmúlt időszakban, amely a szolgáltatói visszaélésekkel kapcsolatos. S valóban nagyon fontos az, hogyha az energetikai ágazatról vagy a közműágazatról beszélünk, hogy a szolgáltatók visszaéléseit valamilyen úton-módon meg lehessen fékezni, hiszen ez a fogyasztóknak rendkívül nagy kárt okoz, sokszor úgy, hogy észre sem veszik. A túlszámlázások és egyéb problémás esetek gyakran úgy történnek meg, hogy nem, vagy csak késve jönnek rá a fogyasztók, hogy meg lettek károsítva. Tehát ha abba az irányba indulunk el, hogy ezen változtatni szeretne a kormány és erősíteni szeretné a jogköröket akár a közérdekű igényérvényesítés eszközeivel vagy más módon, az természetesen támogatható részünkről is.

Azt viszont nem szeretnénk, és erre majd nyilván oda is fogunk figyelni a későbbiek során, hogy mi lesz ennek a törvényjavaslatnak az útja és a sorsa az elfogadása után, ha ez a szolgáltató és szolgáltató közötti különbségtétel alapjául szolgálhatna; magyarul, a közérdekű igényérvényesítés eszközeivel, ne adj' isten nem élni, hanem visszaélni kívánna a hivatal. Az ezzel kapcsolatos félelmek azért megvannak bennünk, de talán a jóindulatunk jeléül mondhatjuk, bízunk abban, hogy a közérdekű igényérvényesítés kizárólag a fogyasztók érdekeit fogja majd a jövőben szolgálni, és ezek a perindítások pontosan azt a célt fogják szolgálni, amit a kormány az indokolásban is kifejtett, hogy minél több ilyen ügyben ki lehessen állni a hivatalnak a fogyasztók érdekei mellett. Maga a közérdekű igényérvényesítés mint eszköz, igazából ezt a célt fogja szolgálni.

A javaslat másik része, ami szintén ébresztett némi kétséget bennünk, az az illetményalapnak a szabadon történő megállapítása. Arról szintén beszélünk az egyeztetések során, hogy nem szeretnénk egy olyan javaslatot támogatni a szavazatunkkal, amely utána azt fogja szolgálni, hogy a sajtóban majd megjelennek különböző hírek, hogy milyen milliós mértékű fizetések vannak a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalnál, s amelyek a társadalom

többségének vagy jó részének a nemtetszését váltanák ki. Mint ahogy nem olyan régen jelent meg a sajtóban, hogy 4,5 millió forintra növelik az energiahivatal vezetőjének a fizetését, a helyettesét pedig 2,5 millióra.

Természetesen tudjuk azt, és nem akarok átcsapni közkeletű frázisokba, demagógiába meg pláne, hogy a versenyszférában ezen a területen nagyon magas fizetésekkel találkozhatunk, és ezekkel a hivatalnak valahol lépést kell tartania. A lényegi kérdés mindig az, hogy arányban állnak-e ezek a juttatások, fizetések egyrészt a más hivataloknál hasonló területeken dolgozók juttatásaival, illetményével, másrészt pedig a versenyszférában hasonló élettapasztalattal, végzettséggel, egyéb kvalitásokkal megkereshető bérezéssel. S hogy természetesen van-e plafon, hiszen mindig, amikor egy jogkört adunk egy hivatal vezetőjének, hogy saját maga szabadon megállapíthassa az illetményezést a közszolgálati tisztviselők szabályozásától, a törvényben foglaltaktól eltérően, akkor egyben ez az aggály is felmerül. Természetesen van egy kerete erre a hivatalnak, amit a költségvetés biztosít számára, hiszen elhangzott itt, hogy egy önálló szerv, egy független szerv a Magyar Energia és Közmű-szabályozási Hivatal, legalábbis a jogszabályok szerint, és rendelkezik a saját költségvetésével, és az a rész, amit bérezésre fordíthat, nyilvánvalóan adott, azonban hogy egy-egy vezetőnek, osztályvezetőnek, tisztviselőnek milyen illetményalapot állapít meg, az inentől kezdve teljesen a hivatal vezetőjének a hatáskörébe fog tartozni.

A másik pedig a bevételeknek a központi költségvetésbe befizetendő nagyságrendje, hogy a 40-ről 30 százalékra csökkentett még nagyobb alap felett gazdálkodhat majd ezentúl a Magyar Energia és Közmű-szabályozási Hivatal. Mindenképpen szeretnénk elkerülni, hogy ez a törvényjavaslat bármilyen módon visszaélésre adjon lehetőséget, akár a közérdekű igényérvényesítés, akár az illetmények megállapítása tekintetében.

(13.00)

Természetesen mi ezt nem tudjuk elkerülni. Mi ellenzéki párt vagyunk, maximum felállunk itt a parlamenti vitában, elmondjuk a véleményünket, amire államtitkár úr majd nyilvánvalóan reagálni fog. Ez azonban a kormány feladata, felelőssége, hatásköre, hogy ezzel a felhatalmazással a későbbiekben hogyan fog élni.

És természetesen vannak ennek a szabályozásnak minősített többséget, tehát kétharmadot igénylő részei, ezt is el tudják önköz ellenzéki szavazatai nélkül is jelen állás szerint fogadni, hiszen megvan hozzá a szükséges többségük az Országgyűlésben. Azonban mi akkor is fontosnak tartjuk azt, hogy szavazatunkkal jelezzük azt, hogy egy adott törvényjavaslat valójában mennyire szolgálja az állampolgárok érdekeit, mennyire előremutató, és hogy a Jobbik saját politikájába, saját programjába mennyire illeszthető be.

Attól függetlenül, hogy kell-e a mi szavazatunk annak az elfogadásához vagy nem, mi igenis megfontoljuk szakmailag, megfontoljuk politikailag azt a döntést, mielőtt meghozzuk, és nem bölintünk rá olyan törvényjavaslatra természetesen, amiben a kételynek csak a legkisebb csírája is felmerül bennünk, hogy ez nem azokat a célokat szolgálja esetleg, mint amit itt szövegszerűen leírnak.

Gyakorlatilag saját magamat tudom ismételni akkor, amikor azt mondom, hogy szükség van ebben a jelenlegi fogyasztásorientált világban, társadalomban fogyasztóvédelemre, és sokkal erősebben, még a jelenleginél is sokkal erősebben kellene védeni a fogyasztói jogokat. Hiszen ki vannak téve a szolgáltatók önkényének, ha úgy tetszik, a fogyasztók. Legtöbbször a fogyasztó nem jogvégzett ember, könnyű bevinni úgymond az erdőbe, nem mindig látja át azt, hogy neki miért kell azért a bizonyos szolgáltatásért annyit fizetnie, vagy kell-e a szolgáltatónak valami többletet teljesítenie azért az összegért, amit elvár. A szerződésekben az apró betűs részeket sokszor el sem olvassák, csak aláírják. Sokszor még a nagybetűseket sem, nemhogy az apró betűseket.

Alapvetően, ahogy mondtam, egy szolgáltatói „önkénynek” kitett fogyasztói réteggel van dolgunk. Természetesen az is egy pozitív dolog, hogy azokat a civil szervezeteket akár, amelyek a fogyasztóvédelmi felvilágosítást szolgálják, a befolyt hivatalos bíróságokból is támogatni lehet. Itt is változást hozott a törvényjavaslat, hogy milyen célokra lehet a bírágösszegeket felhasználni. Ezek többnyire sport-, kulturális, illetve fogyasztóvédelmi célú támogatások kifizetését teszik lehetővé.

Nagyon fontos volna, de jelen pillanatban még mindig nem dőlhetünk hátra. Nagyon is nem dőlhetünk hátra, hiszen számos szolgáltatói visszaélés, a fogyasztók kárára történő visszaélés történik még mindig nap mint nap. E területen bizony - és erre mondtam azt, hogy abban a hurráoptimizmusban nem tudok osztozni, amit Bánki Erik képviselőtársam előadott - jócskán van még teendő, várnak még ránk feladatok. Arra ösztönözzük a kormányt, államtitkár urat is, tudván, hogy a terület szakértőjéről van szó, az energetikai, közműszabályozási területen elismert szaktekinetéről, aki valójában érti is azt a területet, amit államtitkárként művel, arra kérem, hogy igyekezzen is az államtitkári munkája során ezt minél inkább a jogszabályokban érvényesíteni, hiszen nagyon le vagyunk még maradva ezen a területen, nagyon sok mindent kell tennünk.

Ha azt akarjuk, hogy az Energetikai és Közműszabályozási Hivatal valójában azt a feladatot lássa el, amire papíron létrehozták, létrejött, ami valóban fontos volna, hogy a fogyasztói jogokat védje, és a magyar embereket, a magyar állampolgárokat, a kisembereket megvédje azoktól a visszaélésektől, amelyek ma tucatszám leselkednek rájuk, akkor itt ebben a Jobbik Magyarországért Mozgalom parlamenti frakciója partner lesz a későbbiekben is. Ha azt látjuk, hogy valódi szakmai munka folyik, és valóban olyan viták

folynak a parlamentben, amelyek nem a ma jellemző olcsó politikai demagógián alapulnak, hanem valóban a törvényjavaslatok szakmai lényegéről szólnak, és érdemi vitákat lehet folytatni, válaszokat is kapunk a vitában a kérdéseinkre, akkor természetesen a mi hozzáállásunk is sokkal pozitívabb lesz, mint akkor, amikor érdemi válasz nélküli elutasításban vagy a zárszóban előadott néhány körmondatban intézik el a több órás érdemi felvetéseket, amelyeket az ellenzék megfogalmaz.

Úgyhogy nagyjából ennyit tudtam volna ennek a törvényjavaslatnak a kapcsán elmondani itt a vezérszónoki felszólalásban. A későbbiek során még a kiegészítéseimet majd, ha szükségét látom, akkor megfogom tenni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kepli Lajos képviselő úr. Most megadom a szót Aradszki András képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal státuszát szabályozó 2013. évi XXII. törvény módosítása van a Ház előtt, erről kell vitát folytattunk.

A törvényjavaslat érdemi vizsgálata előtt azonban engedjék meg, hogy kifejezzem azt az álláspontomat, hogy a Magyar Energetikai és Közmű-szolgáltatási Hivatal az elmúlt években olyan teljesítményt mutatott fel, ami alapján azt kell mondanunk, hogy a hivatal értéke Magyarországnak. Értéke abból a szempontból is, hogy egyszerre tudja szolgálni az érintett ügyfelek érdekeit, megvédeni az érintett ügyfelek érdekeit, másfelől képes szolgálni a nagy nemzetstratégiai célokat, képes szolgálni azokat az ügyeket, amelyeket a magyar kormány, a magyar parlament meghatározott számára. És képes helytálló, proaktív és nemzetközi értelemben is elismert jogi aktusok létrehozatalára annak érdekében, hogy a magyar polgárokat érintő rezsicsökkentés például sikeresen, minden nagyobb akadály és nagyobb zökkenők nélkül valósuljon meg.

Képes volt arra, hogy kezelje, nemzetközi szinten is elismertté tegye azokat a kormányzati törekvéseket, amelyek a 90-es évek közepén privatizált energia-rendszerünk magyar tulajdonba visszavételét szolgálják. Tehát azt kell mondanom, hogy a jogszabályban meghatározott tevékenységi körén túl egy olyan tekintélyt tudott magának kivívni, hogy a magyar parlament előtt is érdemes ennek fontosságát hangsúlyozni.

A hivatal tevékenysége a földgázellátásra, a villamosenergia-ellátásra, a távhőszolgáltatásra, a vízi közművekre és a hulladékkezelésre terjed ki. Ez túl általános, egyben mutatja a fontosságát is, hogy tulajdonképpen a magyar gazdaság stratégiai területét

szabályozza, és ellenőrzi azok jogszerű és rendeltetés-szerű működését. Ebbe beletartozik az egyedi ügyfelekkel való foglalkozás, de beletartozik a rendszerüzemeltetés, a fejlesztési lehetőségek jóváhagyása, engedélyezése, a magyar energiastratégia megvalósításának figyelembevételével.

Ezt azért kellett elmondanom, mert a benyújtott törvényjavaslat az eddigi tevékenységnek, az eddigi sikeres tevékenységnek még jobbá tételét fogja szolgálni reményeink szerint. Egyrészt szolgálja magának az ügyfélbiztonságnak, az ügyfélbarátságnak a szempontjait, amikor arról beszélünk az előterjesztett javaslatban, hogy egy új intézményt vezet be, a közérdekű igényérvényesítés intézményét, ami egyszerre szolgálja azt a fajta jobbiztonságot, amit sok más területen másként nem nagyon tudunk elérni, csak ennek az intézménynek az alkalmazásával. Nevezetesen, amikor nagyszámú, jelentős, akár több milliós számú ügyfelet érintő rendellenességet, szabálytalanságot érzékel a hivatal, ennek az intézménynek a bevezetésével nem hagyjuk magukra az ügyfeleket, hanem a hivatal maga jár el olyan ügyekben, ami az ügyfelek számára, a fogyasztók számára hátrányos és méltánytalan, és nem hagyja ott az embereket a domináns szerepben lévő, szakmailag, jogi és egyéb szakmai szempontból felkészültebb, nagyobb kapacitással bíró szolgáltatókkal szemben.

Mindezt teszi úgy a javaslat értelmében, hogy nem vonja el az ügyfeleknek egyébként az egyedi ügyintézésre vonatkozó jogát, nem korlátozza a tekintetben, hogy ha van olyan problémás terület, ami az ügyfél számára sérelmes, de egyébként a hivatal úgy gondolja, hogy ez nem olyan szintű, hogy a közérdekű igényérvényesítés intézményét alkalmazza, ettől függetlenül a fogyasztó egyedileg, önállóan is képes jogorvoslatot biztosítani a saját maga számára.

(13.10)

Azt gondolom, nagyon fontos terület, hogy a statisztikát tegyük rendbe, mert eddig szinte ex lege, tehát törvényen kívül folytatta a statisztikai adatszolgáltatási tevékenységét a hivatal. Nagyon fontos ez a statisztikai tevékenység, megalapozza a stratégiai döntéseket, megalapozza a gazdaságpolitikai döntéseket, és tájékoztatást nyújt a tekintetben, hogy hogy is állunk összehasonlításképpen a hasonló gazdasági paraméterekkel rendelkező országokkal a fogyasztás szerkezetében, az árak kérdésében, az energiaforrások különböző felhasználása tekintetében, milyen arányban van megújuló, milyen arányban van más fosszilis vagy atomenergiából származó energiafelhasználás. Ugyanez vonatkozik más területekre is, tehát a víziközmű-szolgáltatásra és a távhőszolgáltatásra.

Fontosnak tartom kiemelni, hogy van egy szenzitív része, politikailag is szenzitív része ennek a javaslatnak, nevezetesen a bérezés, illetőleg a hivatal elnökének a hatáskörét szabályozó rendelkezések. A kettő

összefügg. A tekintetben is összefügg, hogy ha ezt a hatalmas feladatot egy önálló és szervezetében is erőteljesebb hivatal látja el, akkor nagyobb biztonsággal tudjuk garantálni azt, hogy a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal képes lesz ellátni azokat a feladatokat, amelyeket a jogszabályok előírnak rá, képes lesz megfelelő módon képviselni nemzetközi szinten a magyar érdekeket, képes lesz ezen keresztül megvédeni a magyar fogyasztók érdekeit is. Ehhez nyilvánvalóan szükséges az is, hogy megfelelő szintű és megfelelően képzett emberek álljanak rendelkezésre.

A tapasztalatom is azt diktálja, azt erősíti meg, hogy az energia területén és más közműszolgáltatási területeken nagyon nagy a piac elszívó hatása. Ahhoz, hogy ez ne járjon olyan következményekkel, hogy a hivatal nem képes ellátni az alapvető feladatát, nyilvánvalóan szükséges a megfelelő bérszínvonal biztosítása.

Az ellenzéki pártok aggályaival kapcsolatban csak annyit tudok mondani, hogy az a fajta személyi illetmény, amire a javaslat irányul, a hivatal vezetőinek döntése alapján kerül majd megállapításra, természetesen a személyi előírászat terhére. Itt a hivatal vezetőinek mérlegelniük kell, hogy a szervezet jól és hatékonyan tudjon működni, de ehhez a hatékony és jó működéshez milyen kulcspozícióban, kulcstudással rendelkező személyek szükségesek, és azokra vonatkozhat ez a fajta személyi juttatás. Ez az elnök felelőssége lesz, és az elnök felelősségének, ilyen irányú felelősségének a megerősítése is mutatja, hogy ez a hivatal mennyire önálló és független tud lenni, a hatóságok közül szinte egyedülálló módon.

Azt gondolom, ennek figyelembevételével a javaslat támogatható. Támogatható azért is, mert - ahogy az előbb is elmondtam - a széles körű feladatokhoz nagy tudású, felkészült személyek szükségesek. A hivatal működése nem kizárólag a hatósági tevékenységből áll. A hivatal sikeres működéséhez az is szükséges, hogy megfelelő közgazdászok, jogászok, vagyoneértékelők, stratégiát alkotni képes alkotó személyiségek, tudású emberek legyenek ott, értékelők és elemzők legyenek, akik hosszú távon is el tudnak számolni a döntésük következményével és annak súlyával.

Azt gondolom, e tekintetben ez a javaslat előremutató a bérezés és a javadalmazás szempontjából és a hivatal önállóságának a megerősítése szempontjából; példamutató is lehet. Vannak olyan hivatalok, konkrétan az Országos Atomenergia Hivatalra gondolok, amely hasonló súllyal, hasonló szereppel bír, és ott is jelentkezik ez a fajta tudás, elszívó hatás, aminek a kompenzálására megfelelő szabályozást kell létrehozni, hasonlóan az itt benyújtott törvénytervezethez igazodva.

Hozzá kell tennem, hogy amikor azokat a szorzókat a hivatal elnöke és elnökhelyettese szempontjából elolvassuk, akkor mindenki azt mondja, hogy milyen jelentős bérfejlesztési potenciál van ebben a dolog-

ban, de azért nem olvassuk el a jelenleg hatályos szöveg tartalmát, amely szerint a bázis az előző év átlagkeresetének a mértéke. Abban az esetben, abban a nem várt, nem kívánt esetben, ha az átlagkeresetek csökkennek hazánkban, amit reményeim szerint a következő időben, amíg a Fidesz és a KDNP kormányoz, nem fog bekövetkezni, akkor csökkennek a hivatal vezetőinek is a bérei. Azt akarom mondani, hogy egy olyan rendszer áll mögöttünk, amely nemcsak egyoldalú előnyöket biztosít a hivatal vezetése és dolgozói számára, hanem a tevékenységük közvetve elismerést is nyer, vagy negatív elismerést nyer abban az esetben, ha a béruk csökken az átlagkeresetek csökkenése miatt.

Úgy gondolom, ez a megoldás a hasonló szervezetek számára példaértékű lehet, és ezért úgy látom, hogy a benyújtott törvényjavaslat mind szakmai, mind pedig a bérek szempontjából, politikai szempontból is vállalható, ezért a Kereszténydemokrata Néppárt az előterjesztést támogatni tudja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Aradszki András képviselő úr. Most megadom a szót Varga László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy vita hangulatából vagy hangvételemből nem mindig lehet következtetni a konkrét előterjesztés tartalmára nézve, és természetesen az is egy általános szabály, hogy a kormánypárti képviselők, mondjuk úgy, egy-egy előterjesztő számukra kedvezőbb, előnyösebb oldalát domborítják ki inkább. A többről vagy nem beszélnek, vagy más összefüggésben beszélnek. Én pedig ellenzéki képviselőként hadd mondjak el néhány kritikai észrevételt részben az előterjesztéssel, részben abból következő dolgokkal kapcsolatban.

Nyilvánvalóan a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal kapcsán az asztalunkon lévő módosítás két nagy területet érint, ha mondhatjuk. Az egyik, mondjuk úgy, alcíme vagy szlogenje az önök értelmezésében, hogy nagyobb szabadságot, függetlenséget és több pénzt kell biztosítani a hivatalnak. Ennek nyilván része az is, hogy a központi költségvetésbe kevesebb pénzt kell befizetnie a bírságokból befolyt és az igazgatási szolgáltatási díjakból befolyt összegekből, illetve ezeknek a felhasználása is sokkal kötetlenebb módon történhet meg.

Adódik a kérdés, hogy mire ez a túl nagy szabadság, és tulajdonképpen mi a többletbevételnek a célja ebben az esetben. Itt elhangzott már - elsősorban ellenzéki képviselőtársaim felszólalásában lehetett tetten érni -, hogy az illetmények megállapításánál és a teljesítményértékelésnél lesz egy nagyobb szabadság. Egyetértek azzal, hogy ez az állampolgároknál, a magyar embereknél irritáló is lehet, lehetőséget adhat ir-

ritáló bérek megállapítására is, különös tekintettel - bár ezt nyilván jogszabály rendezi már - a hivatal elnökének és elnökhelyettesének bérére, amely tényleg különösen megdöbbentően nagy. Úgy fogalmaznék, hogy a jogszabály a megdöbbentően nagyról az egészen különösen nagyra emeli. Azt kell hogy mondjam, Magyarország legfontosabb problémái között ezek a kérdések nincsenek, ezt szeretném elmondani. Mintegy 4,5 milliós bére lesz ezek után a hivatal elnökének, és majd' 3,9 milliós az elnökhelyettesnek. Én értem, és nagyon sokféle indokot felhozta erre a kiugróan magas illetményre, azonban hasonló lelkesedést szeretnék javasolni a kormánypárti képviselőknek például az állami cégeknél meglévő fizetések emelésére az egyszerű dolgozók tekintetében, különös tekintettel az országrészek közötti egyenlőtlenségek felszámolása tekintetében.

(13.20)

Gondolok itt arra, hogy például Kelet-Magyarországon mennyivel kevesebbet keresnek adott esetben állami cégeknél hasonló munkakörben munkavállalók, mint adott esetben a fővárosban vagy a Nyugat-Dunántúlon. Szerintem érdemesebb ezzel foglalkozni, mint azzal, hogy ennek a hivatalnak az elnöke, elnökhelyettese pontosan mennyit keres. Nyilvánvalóan ezt nehéz támogatni, azért ilyen kiugró illetményeket ellenzékéből, talán ezt megérthetik, de azt gondolom, jó érzésű emberek is így gondolkodhatnak, ha hallják ezt a vitát.

A másik, amit önök innovációnak mondanak, és persze, nyilván lehet ebben valami itt a közérdekű igényérvényesítés lehetőségei kapcsán. Ez a második csoport, amiről beszélnék. Érttem én. Eddig is lehetett csoport a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalhoz fordulni különböző bejelentésekkel, észrevételekkel. Nem igazán alakult ki a frakciómban ennyire hurraóptimista jó vélemény, mint amit itt néhányan elmondtak, de azt szeretném mondani, hogy két esetben fordultak szakértőink, képviselőink a hivatalhoz, két konkrét esetet tudnék mondani. Az egyik esetben nagyon rövid úton megállapította nagyon gyorsan a hivatal, hogy az állami tulajdonú földgáz egyetemes szolgáltató nem sértett jogszabályt a téli rezsicsökkentés érvényesítésének késleltetésével, ami nyilvánvalóan nem szolgálta az állampolgárok érdekét. Ezt nagyon gyorsan sikerült eldönteni valóban.

Egy másik ügyben azonban nagyon hosszú ideje nem sikerült döntést hozni. Itt az ország több területét, de különösen Békés megyét érintette az havi díktálás tekintetében, hogy a földgázfogyasztónak a gázóra állását havonta kell bediktálni, és ezt jelentették be az egyetemes szolgáltatóknak - itt a Főgáznak -, és olyan havi részszámlát kaptak ezután, amely szakértők szerint is egyértelműen nem a tényleges, valós fogyasztásuknak felelt meg. Na, most az ennek kapcsán tett bejelentésünkről elmondható, hogy egy nagyon gyors hatásköri vita - vagyis nem is annyira gyors, de

hatásköri vita - zajlott le, mert a hivatal ezt áttette a Fogyasztóvédelmi Hatóságnak, aztán a hatóság vissza a hivatalnak - ez 2017 szeptemberében történt -, és azóta sem kaptunk megfelelő választ a konkrét, nagyon sok fogyasztót érintő kérdésre, amelynek keretében nyilván ezek a fogyasztók - álláspontunk szerint - többet fizetnek, mint amennyit kéne nekik ebben a havi díktálási rendszerben. Ez egy méltánytalan, inkorrekt eljárás.

Azon reményeimnek hangot adok azért, hogy remélhetőleg a közérdekű igényérvényesítésnek a lehetőségével nagyobb hatékonyságra kapcsol a hivatal, és az ilyen esetekben sokkal gyorsabban fog reagálni - és mindenképpen a fogyasztók érdekében. Egyelőre ebben a tekintetben a két konkrét bejelentés kapcsán mi azért nem vagyunk teljesen elégedettek, és a fogyasztók sem lehetnek azok, ami azért még nagyobb probléma annál, hogy most a mi frakciónk vagy a mi képviselőink mit gondolnak konkrétan.

Egy harmadik ügyet is szeretnék itt végül az asztalra tenni, ha már közérdekű igényérvényesítés lehetősége itt van az asztalon. Én Miskolcon élek, Miskolcon születtem, és mindig is az ottani érdekeket szem előtt tartva politizáltam, és képviseltem a város lakóit hol egyéniben, hol listán, de ez így lesz ezután is, amíg én politikával fogok foglalkozni. Miskolcon az elmúlt 15 évben nagyon komoly innováció történt a geotermikus hő felhasználása tekintetében. Ezt a távhőfogyasztásban sikerült hasznosítani.

Egyébként 2010 előtt elindult folyamatról van szó, olyan folyamatról, amit akkor azzal a szándékkal indított el vállalkozó partnereivel az akkori városvezetés, hogy ez jelentősen csökkenteni majd az érintett miskolciak távhőszámláit, meg hát természetesen a közintézmények költségeit is sok minden mást. Aztán 2010 után egy másfajta ármegállapítási rendszer jött be a köztudatba és a rendszerbe. Ennek keretében az az állítása a szakértőknek - én is többször interpelláltam a kérdésben -, hogy a miskolciak nem kapják meg azt a kedvezményt a távhőben, távhőárban a geotermia révén, amit megkaphatnának. Hiszen ez a földhő a helyi innováció, a helyi szándék tekintetében ott áll rendelkezésre, az ottani lakosoknak jelentene egy jelentős könnyebbséget. Megoszlanak a vélemények, valahol 20-40 százalék között mondják egyes szakértők, hogy ennyivel lehetne csökkenteni a távhő árát Miskolcon, és akár a városkörnyéket is ideértem; bizonyos technológiával lehetne ezen is segíteni. Tehát ilyen mértékű árcsökkenésre volna lehetőség. Állandóan, hogy úgy mondjam, lepattantam az észrevételeimmel ebben a kérdésben, és a miskolciak évek óta nem kapják meg azt, amit megkaphatnának. Vagyis sokkal többet fizetnek álláspontom szerint a távhőért, mint amennyibe ez nekik valójában kerülne. Szükséges ehhez jogszabályokat is módosítani, tehát én ezt értem, meg nem gondolom, hogy kizárólag a hivatal ezt a kérdést meg tudja oldani, de ha már közérdekű igényérvényesítésről tudunk beszélni, akkor azt mondom, hogy a miskolciak érdekében ebben a dologban rendet kell tenni.

Ráadásul ez a fajta rugalmatlanság az ármegállapításban, például a távhőszolgáltatás területén nem szolgálja a helyi innovációt. Nem szolgálja azt, hogy adott esetben a gázfelhasználást csökkentve vagy egyéb környezetszennyezőnek is mondható megoldásokat csökkentve, mondjuk, innovatív módon a földhőt használják más területén is az országnak.

A kételyeimet tehát elmondtam. Azzal együtt, hogy vannak előremutató pontjai a javaslatnak, én azért azt gondolom, hogy irritálhatja is a lakosságot nagyon sok pontja. Ennek, én azt gondolom, hogy a változtatására, a megváltoztatására van szükség még itt a következőkben. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga László képviselő úr. Most megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP a törvénymódosítással kapcsolatosan igen kritikus, és azt is ki kell mondanom, hogy mi bizalmatlanok vagyunk a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatallal kapcsolatban.

Ugyanis az LMP már a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal létrehozását sem pártolta, nem értettünk egyet azzal, hogy a kormány össze nem tartozó szakterületek felügyeletét egy nagy szervezetre bízza, egy nagy szervezetben hozza össze, illetve szakmai elvárások nélkül, kizárólag a politikai lojalitás alapján kiválasztott, leválthatatlan vezetőre. Mi azt gondoljuk, hogy az idő a mi félelmeinket igazolta, hiszen a példátlan hatalmú hivatal nem tudta megakadályozni, hogy az energia- és a közszolgáltatási szektor egyre nagyobb hányada kormányközeli oligarchák monopóliumává váljon, és az egymást követő piaci anomáliáknak sem tudta az elejét venni.

A legsúlyosabb piaci zavar természetesen a térfoglalás. Ma már Mészáros Lőrinc, illetve a kormányzati segítséggel nagyra növesztett MET is a legnagyobb piaci szereplőnek számít, és az a hivatal, amelynek a feladata a törvények szerint elsődlegesen a fogyasztók mind magasabb színvonalú kiszolgáltatásának biztosítása lenne, egyre inkább a fideszes gazdasági holdudvar érdekeinek a kiszolgáltatásával foglalkozik. Ebbe az irányba mutat sajnos a mostani törvénymódosítás is.

A hivatalra vonatkozó jogszabály átírásának van egy fogyasztóvédelmi lába, legalábbis papíron, hiszen a gyakorlatban rendre azt láttuk, hogy ezeket a jogszabályokat inkább a pártbarátok és üzletfelek helyzetbe hozására, a valódi üzleti szereplők kiszorítására használják fel. Új lehetőségként megjelenik a szabályozásban a közérdekű igény érvényesítése, fogyasztói ügyek és problémák, illetve szolgáltatók okozta sérelmek kezelésére. Ennek nyomán a hivatal saját jogon, peres úton tud majd érvényt szerezni a fogyasztói érdekeknek, ám tudjuk jól, hogy ez egy kétélű fegyver,

mert ez az új eszköz a piaci szereplők ellehetetlenítésére is alkalmas lehet. Tehát ezzel óvatosan kell bánni.

Súlyos kifogásaink vannak, hasonlóan az ellenzéki társainkhoz, a hivatal munkatársainak bérezésére vonatkozó szabályok átírásával kapcsolatban. A kiemelt önállóságú Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal dolgozói kikerülnének a köztisztviselőkre vonatkozó szabályozás alól, ami a képesítési követelmények fellazításán túl a jövedelmüket is érinteni fogja.

(13.30)

Felső plafon nélkül kereshetnek gyakorlatilag bármennyit, mindenképpen a jelenlegi jövedelmük többszöröséhez juthatnak hozzá anélkül, hogy ezért a kiugró bérért valamilyen jól körülírt szakmai teljesítményt kellene nyújtaniuk. A kormányzati érvelés szerint a versenyszféra, azon belül is a hivatal által felügyelt szakterületek magasabb bérei miatti agyszívó hatást kellene ilyen módon kompenzálni.

Az LMP nem tud azonosulni ezzel a megközelítéssel. Ha a kormány attól fél, hogy a hivatal tisztviselői átülnek az energiaipar vezető pozícióiba, akkor hozza meg végre azokat a rég várt összeférhetlenségi és forgóajtószabályokat, amelyek az ilyesfajta káros szakembervándorlást lehetetlenné teszik. A közelmúltban készült egy európai felmérés az energiaiparban tapasztalható forgóajtó-jelenségről, amely Magyarországot éppen az indokolt korlátozási hiánya miatt a legrosszabb példák között említette. Magyarországon ugyanis előfordulhat, hogy valaki az egyik hónapban még a parlamentben hozza a törvényeket, a következő hónapban az állami hatóság nevében bíróságol, rá egy hónapra pedig az egyik szabályozott cég vezetői székében ül. Ha tehát hozzányúlunk a szabályozáshoz, nem a bérplafont és a szakmai követelményeket kell eltörölni, hanem elő kell írni olyan időintervallumokat és egyéb korlátokat, amelyek megakadályozzák a hasonló összeférhetlen helyzetek kialakulását.

Tartunk tőle, hogy az Orbán-kormány az eddigieknél is hangsúlyosabban fideszes káderparkolóként kívánja használni a hivatalt. Minderre feltehetően onnan lesz pénz, hogy a felügyeletidő-befizetésekbe a jövőben 40 százalék helyett csak 30 százalék menne be a központi költségvetésbe, és a beszédett bírságokat is magukra költetheték, mintegy 200 millió forintnyi közpénzt költve az indokolt költségvetési kiadások helyett pártkáderek javadalmasítására. Ezt az LMP nem kívánja támogatni.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Most megadom a szót Tordai Bence képviselő úrnak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egészen sajátos azt olvasni egy törvényjavaslatban, hogy a Fidesz valamely hivatalnak, valamely intézménynek a függetlenségét erősítené. Maguk is összezavarodnak; tegnap egy államtitkár nem tudta megkülönböztetni, hogy ő most éppen itt az országgyűlési többség vagy a kormány képviseletében van-e jelen. Igazából tökéletesen mindegy, hogy a kormány alá vagy az országgyűlési fideszes kétharmad alá rendelnek egy hivatalt, annak a függetlenségéről beszélni teljes nonszensz.

Ezt a függetlenséget, úgynevezett függetlenséget, úgy látszik, azzal tervezik erősíteni, hogy egy új MNB-t hoznak létre: megint valamelyik havernak odaadnak egy intézményt, amelyet feltökésítenek jó sok közpénzzel, majd szabad kezét adnak ahhoz, hogy ezt mindenféle mecenatúrára vagy egyéb, az eredeti célt nem szolgáló funkcióra vagy célra költse el. Úgyhogy innentől kezdve ez az egész szabályozás, illetve ennek az iránya nem igazán komolyan vehető, annál is kevésbé, merthogy az elmúlt években az Energetikai Hivatal nem látta el jól a funkcióját, és akkor még nagyon finoman fogalmaztam.

A Fidesz azzal nyerte meg gyakorlatilag a 2014-es választást, hogy egy rezsicsökkentést lengetett be az embereknek, amely rezsicsökkentésről kiderült, hogy az egy rezsínövelés: 2013 és 2017 között 70 ezer forinttal fizettek többet átlagosan a magyar családok, mint ami indokolt lett volna a piaci árak alapján. Hol volt akkor a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal, illetve annak jogelődjei? Hol voltak a fideszes intézmények akkor, amikor valóban a fogyasztók, a magyar családok érdekeit kellett volna megvédeni? Hol voltak akkor, amikor 70 ezer forintot húztak ki a magyar emberek zsebéből extraprofitként, hogy aztán ebből a '18-as választás előtt megalázó 12 ezer forintot visszacsorgassanak?

A kampányban is kifejtettük, hogy az MSZP-Párbeszéd-szövetség egy azonnali rezsicsökkentést teljesen reálisnak lát, pénzügyileg indokolt lenne a piaci árakat, az aktuális gáz- és egyéb energiaárakat figyelembe véve az átlagfogyasztásig egy 30 százalékos, de egyébként többsávós rezsicsökkentés indokolt és szükséges is volna, hiszen látjuk, hogy európai összehasonlításban a magyar családok költik a legtöbbet a rezsire, vagy legalábbis azok között vagyunk, akiknek a rezsikiadások a legnagyobb arányban viszik el a jövedelmét.

Úgyhogy lenne itt feladat bőven, az a probléma, hogy az MEKH vezetőinek a fizetésemelésével ezeket a problémákat nem lehet megoldani, a magyar emberek gondjaira ez a módosító javaslat nem ad választ, úgyhogy innentől kezdve a Párbeszéd ezt nem tudja támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tordai Bence képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszó-

lalások végére értünk. Kétperces felszólalásra jelentkezőt nem látok. További képviselői felszólalásra sincsen jelentkező.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Kaderják Péter jelzésére:)* Jelzi Kaderják Péter államtitkár úr, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. KADERJÁK PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Köszönöm szépen először is a kormánypárti vezérszónokoknak a támogatását az előterjesztett törvény módosítási javaslatához. Ezek a felszólalások összhangban voltak azzal a meggyőződéssel, hogy a Technológiai Minisztérium véleményével, hogy a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal alapvető funkciót, szerepet játszik a magyar energia- és közműfogyasztó polgárok védelmében, önálló piacszabályozó funkcióját felelősen gazdálkodva látja el, és kulcsfontosságú intézménye a magyar energiapiacok szabályozásának, ilyen értelemben több száz milliárd forintos bevételű szektorok felügyeletét végzi el a magyar fogyasztók védelmének az érdekében.

Szeretnék természetesen néhány olyan felvetésre válaszolni, reagálni, amelyek az előterjesztéssel kapcsolatban mint kérdés megfogalmazódtak. Az első ilyen pont, amelyet Kepli képviselő úr is felvetett a Jobbik részéről, hogy azzal a bizonyos közérdekű igényérvényesítési lehetőséggel, amelyet most a MEKH megkapna, nem szabad visszaélni, csak azzal megfelelően élni lehet. Ezzel a megfogalmazással én természetesen teljes mértékben egyetértek. Látni kell azt, hogy jelenleg a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal egyedi fogyasztóvédelmi ügyekkel már nem foglalkozik, ezek a kérdések a fogyasztóvédelmi felügyelethez tartoznak, de rengeteg ilyen típusú panasszal találkozunk, találkozott régen is, és ilyen esetben a lehetősége a hivatalnak a hatékony intézkedésre nagyon korlátozott volt. Egyedi bírságokkal tudott előremenni, de igazából ellepték az ügyek a hivatalnak a működését.

Az a lehetőség, amelyet most megkap a hivatal, azt gondolom, egy olyan lehetőség, amivel élni tud, hogyha képes rá és hogyha akar. Természetesen az is előfordulhat, hogy nem tud ezzel hatékonyan élni, de természetesen azért tartozik az energiahivatal az Országgyűlés felügyelete alá - hiszen beszámolási kötelezettsége van az Országgyűlés számára -, és azért fogja figyelni a minisztérium is az energiahivatal működését, hogy meggyőződjünk arról, hogy ezzel a komoly új lehetőséggel a hivatal valóban élni fog-e első sorban a magyar energia- és közműfogyasztók javára.

A másik kérdés, ami fölmerült, és amiről már sok vita folyt, az az illetmény kérdése és az a kérdés, hogy vajon van-e plafonja ennek a juttatásnak, van-e vala-

miféle korlát azon, hogy a hivatalnak a vezető tisztségviselői és alkalmazottai mennyit kereshetnek. Itt a vitában már elhangzott, hogy természetesen van ilyen korlát, magas ez a korlát, a javaslat szerint valóban a havi átlagos bruttó keresetnek a 15-, illetve 13-szoros; ezek nagyon magas számok, de természetesen ezek effektív korlátot jelentenek. És hozzátenném, hogy valóban úgy van, hogy ezek a juttatások arányban állnak a piaci bérekkel, igazából ebben a szektorban, azt mondhatom, alatta vannak jóval azon nagy nemzetközi vállalatok vezetői juttatásainak, akikkel egyébként nap mint nap egyenlő félként kell nagyon kemény vitákban a hivatalvezetőinknek részt venniük, elsősorban a magyar fogyasztók védelme érdekében. Úgyhogy ez egy olyan kérdés, amely most terütekre került, és azokat a szempontokat, amelyek itt elhangzottak, a kormánynak mérlegelnie kell, én úgy gondolom.

(13.40)

Varga képviselő úr említette a miskolci távhőkérdést. Természetesen ez a téma egy olyan kérdés, amely nem tartozik szűken a mostani előterjesztés témakörébe. Magam is miskolci vagyok, szívesen állok a képviselő úr rendelkezésére, hogy ebben a témában tovább folytassuk a beszélgetést.

Talán egy olyan pont van, amire még mindenképpen reagálni szeretnék, ezt az LMP képviselője részéről hallottuk, ez a bizonyos forgóajtó-szabályozás, amely azt veti föl, hogy igazából nem is a fizetéseket, nem is az illetményt kellene emelni a függetlenség erősítése végett, hanem a hivatal vezetőinek, alkalmazottainak az összeférhetlenségi szabályait, illetve azt a lehetőséget korlátozni, hogy az iparágból való be- és kiáramlás a hivatalba szabályozottabb legyen. Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a jelenlegi szabályozás szerint a Magyar Energetikai- és Közműszabályozási Hivatal elnöke, elnökhelyettesei, amennyiben a mandátumuk lejár, egy évig nem helyezkedhetnek el a hivatal felügyelete alatt működő engedélyes cégeknél. Ez teljes mértékben összhangban van a nemzetközi gyakorlattal.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy ezek a típusú összeférhetlenségi szabályok ma már részét képezik az Energetikai- és Közműszabályozási Hivatal státuszszabályozásának.

Ezzel szeretném megköszönni a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kaderják Péter államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/624. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kaderják Péter államtitkár úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. KADERJÁK PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az atomenergiáról szóló törvény nagyon koncentrált, fókuszált módosítását kezdeményező törvényjavaslat lényegében kiegészíti a független szakértői szervezetekre vonatkozó, jelenleg hatályos törvényi rendelkezéseket. A javaslat tartalmazza a független szakértői szervezetek nyilvántartásba vételére, a nyilvántartott adatokra, az adattartalom nyilvánosságára vonatkozó előírásokat, amelyekről törvényi szinten szükséges rendelkezni.

A javasolt módosítás alapján az a független műszaki szakértő szervezet végezhet szakértői tevékenységet, amely legalább egy, az általa végezni kívánt szakértői területen független szakértői minősítéssel rendelkező személyt foglalkoztat. Ezzel a módosítással bővül azoknak a személyeknek a köre, akiknek az esetében biztosítani kell a szakértőtől vagy szakértői szervezettől való függetlenséget, amikor nukleáris létesítményekkel összefüggő hatósági engedélyezési eljárásra kerül sor.

A törvényjavaslat alapján a független műszaki szakértői szervezetek nyilvántartásba vétele - hasonlóan a természetes személy független szakértői nyilvántartásba vételéhez - a patinás Magyar Mérnöki Kamara feladata lesz. A független szakértői tevékenységét végzését pedig a tervező és szakértő mérnökök, valamint építészeti szakmai kamaráiról szóló törvényben meghatározott területi mérnöki kamara engedélyezi.

Így összefoglalva ezt a javaslatot kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/624. számú törvényjavaslatot megtárgyalni és támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, Kaderják Péter államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Riz Gábor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

RIZ GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő törvényjavaslat beemeli a független műszaki szakértői szervezet fogalmát az atomenergiáról szóló törvénybe a független műszaki szakértőről szóló szabályozás mellé.

Ahogy azt a javaslat indoklása is tartalmazza, a több szakterületet érintő engedélyezési eljárások során szükséges lehet az egyéni szakértők mellett több szakterületet együttesen értékelni képes független műszaki szakértői szervezetek szakvéleményének beszerzése is. Annak érdekében, hogy ez lehetővé váljon,

szükséges az eljárásokban részt vevő szakértő személyekre külön szabályozás kiegészítése. A javaslat szerint csak az a szervezet végezhet majd szakértői tevékenységet, amely legalább egy területen szakértői minősítéssel rendelkező személyt foglalkoztat.

A független műszaki szakértői tevékenység folytatását és a természetes személy független műszaki szakértői nyilvántartásba vételét jelenleg a Magyar Mérnöki Kamara és a területi kamarák végzik. A javaslat szerint a független műszaki szakértői szervezeteket is a kamara fogja nyilvántartásba venni, ami kellő biztosítékot jelent a szervezetek szükséges szakmai felkészültségének biztosítása érdekében.

Ezenkívül a javaslat a szakértői szervezetek függetlenségének biztosítása érdekében összeférhetlenségi szabályokat állapít meg, amelyek biztosítják, hogy az engedélyezettési eljárásokban semmilyen külső befolyás ne érvényesülhessen.

Az előterjesztés nyilvántartás időtartamára vonatkozó rendelkezései összhangban vannak az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény személyes adatok kezelésére vonatkozó rendelkezéseivel.

Tisztelt Ház! A paksi beruházással kapcsolatosan felmerülő összetett engedélyezési eljárások során szükséges lesz olyan megfelelő szakmai felkészültséggel rendelkező szervezetek bevonása, amelyek biztosítják azt, hogy a beruházás során minden energetikai, biztonsági és egyéb fontos szempont megfelelően érvényesüljön.

A javaslat tartalmazza azokat a biztosítékokat, amelyek a szakértői szervezetek működéséhez szükségesek, ezért azt a Fidesz-KDNP-frakció támogatni fogja, és kérem önöktől is ennek támogatását. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Riz Gábor képviselő úr. Most megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Talán a mikrofonom is a helyén marad, és akkor el tudom mondani a nem túl hosszúra tervezett vezérszónoki felszólalásomat.

Alapvetően én most megóvnám magunkat attól, bár nyilvánvaló, hogy nem mindenki fog így tenni, hogy a Paks II.-beruházással kapcsolatos véleményemet ismertessem ennek a törvényjavaslatnak a kapcsán, így inkább arra szorítkoznék, amiről a törvényjavaslat szól.

(13.50)

Nyilvánvalóan nagyon fontos, különösen az atomenergiával kapcsolatos nukleáris engedélyeztetés során a különböző beruházásoknál, hogy független szakértői vélemények is alátámasszák egy-egy engedély kiadását vagy egy-egy kérdés, szakkérdés eldöntését.

Egy messzire vezető és talán hosszúra nyúló vitát generálhatnánk azzal, ha belemennénk abba, hogy ki is az a független szakértő, van-e olyan, hogy független szakértő, hiszen minden szakértőt fizet valaki. Én magam is, mielőtt politikai pályára léptem volna, a Mérnöki Kamaránál regisztrált környezetvédelmi szakértőként dolgoztam, és természetesen ezzel nem azt mondom, hogy a szakértők úgy általában elfogultak az iránt, akitől a javadalmazásukat kapják, hiszen akkor nem volna értelme az egész szakértői kamarai tagságnak és az egész szakértői rendszernek, csupán egy kicsit elvi síkra tereltem volna ezzel a kérdést, de tény, hogy szükség van mind független szakértőkre, mind szakértői szervezetekre, akik valójában csak szakmai szempontok alapján döntenek el bizonyos, akár mérnöki vagy más területre eső szakmai kérdéseket.

A törvényjavaslat részünkről igazából támogatható, hiszen ez alapvetően ezt a kérdéskört szabályozza. Még egyszer mondom, semmilyen más konkrét beruházásról, konkrét atomenergetikai kérdésekről nem nyilvánítunk véleményt, amikor azt mondjuk, hogy ez a javaslat támogatható.

Kérdés, ami talán nem volt teljesen világos számomra a javaslat tanulmányozásakor, a szakértői szervezetnél az volt a kitétel, mint általában is nyilvánvalóan az a kitétel, hogy szakértői szervezetként nyilvántartásba vegyenek egy társaságot, hogy legalább egy fő van, aki az adott területen szakértőként regisztrálva van a Mérnöki Kamaránál. Illetve az indokolásban valami olyasmi is szerepelt, hogy azért jó, hogyha szakértői szervezeteket is regisztrálnak, mert adott esetben, ha többféle szakterületről kell állást foglalni egy kérdésben és többféle szakértő is dolgozik egy szakértői szervezetnél, akkor egy szervezetnek a megbízásával egyszerre akár több kérdést is el lehet dönteni; vagy lehet, hogy ezt csak én értelmeztem így, de valahogy ezt találtam kihámozni a javaslat indoklásából.

Természetesen ez is lehet egy észszerű indoka annak, hogy nem kell adott esetben több független szakértőt megbízni egy kérdés elbírálásához, amennyiben az többféle szakterületre esik, hanem ez akár egy szakértői szervezet megbízásával is elintézhető.

A kérdés az, amit sajnos muszáj felvetni - és ez nem az államtitkár úrnak, nem a tárcának szól, hanem úgy általában a kormány politikájának -, hogy ezeknek a szakértői megbízásoknak a kiadásánál, különösen itt most állami megrendelésekről van szó, amikor egy állami beruházásnál szakértőket kérnek fel, milyen szempontok játszanak közre. Közrejátszanak-e személyi, politikai kérdések, vagy pedig ténylegesen az adott szakértői szervezet vagy az adott szakértő múltja, referencialistája, szakmai tapasztalata és életútja játssza a szerepet, mint ahogy egy ideális országban ez elvárható volna ideális körülmények között. Nem mindig ezt tapasztaljuk, de a remény hal meg utoljára. Bízunk benne, hogy ezen a területen is, de ez különösen fontos egy olyan területen, mint az atomenergetika területe, ahol azért egy-egy szakértői vélemény nyomán kiadott engedélynek azért súlya

van, azért következménye van, hiszen egy atomerőmű működése során még egyébként nem közvetlenül a nukleáris folyamatokat érintő beruházásnak vagy intézkedésnek is lehetnek viszonylag fajsúlyos következményei. Ha atomerőmű-beruházásról beszélünk, akkor akár anyagiakban mért fajsúlyos következményei, de ami még rosszabb, hogy az emberi biztonságra nézve nagyon súlyos következményei lehetnek.

Úgyhogy mindenképpen szükséges szabályozni ezt a területet, és úgy egyébként a kamarai tevékenység, a szakértői tevékenység újraszabályozására, újragondolására és sok esetben szigorítására is szükség volna, de ez most nem tartozik ennek a törvényjavaslatnak a témájába. Remélem, hogy majd ez is terítékre fog kerülni az Országgyűlésben, és akkor ezt megvitatathatjuk egy kicsit nagyobb szemszögből is. Azzal zárom talán, amivel kezdtem, hogy a Jobbik részéről ez a javaslat támogatható. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kepli Lajos képviselő úr. Most megadom a szót Aradszki András képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az előtünk lévő törvényjavaslat alapvetően a jelenleg hatályos, atomenergiáról szóló törvénynek a pontosítását, egyértelműsítését teszi meg, helyes, jó irányú szándékkal.

A hatályos törvény eddig is biztosította a nukleáris létesítménnyel kapcsolatos hatósági engedélyezési eljárásban a szakértő személyek, illetve szakértő szervezetek részvételét, szabályozta azok függetlenségét, függetlenségi elvárásait is. A módosító javaslat annyival több ennél, hogy ezt a függőséget, amit elég általánosan mondott ki a jelenleg hatályos törvény, a két szakértői típus, tehát a természetes személy és szakértői szervezet jellegéhez, jogi státuszához jobban igazodó, a függetlenséget, a függőség hiányát jobban számonkérhető szabályozással támasztja alá ez a szabályozás. Ebből a szempontból a függőségi kapcsolat feltárása kapcsán a hatóság, illetőleg azok az érintettek, akik függőségi viszonyal nem rendelkező szakértői személyt vagy szakértő szervezetet akarnak alkalmazni, könnyebben tudják azonosítani a függőség hiányát. Ezt ebből a szempontból pozitívnak és előremutatónak tartom.

Ugyancsak fontosnak tartom megállapítani, hogy a nukleáris biztonságra lényeges hatással levő tevékenység engedélyezése során a javaslat precízebb megfogalmazást alkalmaz, amikor független műszaki szakértő alkalmazását írja elő, illetőleg az ilyen tevékenység engedélyezése során a benyújtott dokumentumokat független műszaki szakértői értékelésnek kell alávetni, szemben a hatályos szöveggel, amely csak szakértői értékelésnek alávetettséget írt elő. Ez azért a hatóság számára egyértelműbb előírást tartalmaz.

Nagyon helyesnek és fontosnak tartom azt, hogy a független szakértői szervezetek Mérnöki Kamaránál történő nyilvántartását beemelte a törvényjavaslat, mert ez egy nagyon fontos eszköze lesz főleg annak, hogy megfelelően képzett, megfelelő feltételekkel rendelkező szervezetek kerülhessenek a független szakértői szervezetek listájára. E tekintetben hiánypótló, de számomra és szerintem a jövő számára is fontos terület az, hogy megfelelő transzparenciát biztosít a törvényjavaslat a független műszaki szakértői szervezet tevékenységére, az abban közreműködő természetes személyek szakmai múltjára, gyakorlatának ismertetésére, a szakterületek bemutatására.

Tehát e tekintetben a nyilvánosság ereje közhiteles erővel jelenik meg, és ezáltal a jobbiztonság, a szakmai reputációk nyilvánossága nem szenved csorbát, hanem kifejezetten javulni fog. Mindezek figyelembevételével a Kereszténydemokrata Néppárt a bemutatott, benyújtott javaslatot támogatni tudja, mint a nukleáris biztonság egyik fontos eszközét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Aradszky András képviselő úr. Most megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

(A jegyzői székben Szávay Istvánt dr. Varga László váltja fel.)

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Aradszki képviselőtársam azt mondta itt az előbb a felszólalás elején, hogy gyakorlatilag minden rendben van ezzel a területtel. Az a helyzet, képviselőtársam, hogy a csudát van rendben, semmi nincsen rendben ezzel a területtel.

És mi sem mutatja jobban, hogy semmi nincsen rendben ezzel a területtel, mint hogy 2017-ben módosították utoljára ezt a törvényt, és most egy évvel később, 2018-ban az „egyébként minden rendben van ezzel a területtel” nekifutásra újra módosítják ezt a területet, újra módosítják az atomenergia szakértői háttéréről szóló rendelkezéseket.

(14.00)

Miért is teszik ezt? Azért teszik ezt, mert egy olyan úton indultak el, ami kifejezetten veszélyes és káros, mert nem hajlandóak szembenézni a valós problémákkal. A valós problémák viszonylag egyszerűek, egy ekkora országban nyilvánvalóan nincs két atomfizikusi kör, nyilván nincs két atomszakértői kör, vagy négy vagy öt, ez egy viszonylag jól behatárolható szakértői háttér. S miután itt nemcsak a mi gyermekeink és unokáink, hanem hosszú évtizedes, sőt évszázados kitekintéssel nyugodtan lehet mondani,

hogy az itt élő emberek mindenkori biztonságáról is szó van, ezért egyáltalán nem babra megy a játék.

Önök is tudják, hogy ez a szakértői terület tisztességesen, függetlenül egy kézben lehetne jó helyen, ez pedig az Országos Atomenergia Hivatal, amely egyébként elvileg független intézmény, gyakorlatilag a nemzetközi szervezet által szintén ellenőrzött körülmények között végzi a tevékenységét, illetve végezné, ha tudná, de nem tudja.

Nem tudja, és az elmúlt vitán is elmondtuk, most is elmondjuk, hogy a legnagyobb problémát az okozza, hogy egyszerűen képtelen a hivatal megtartani a szakértőit. Képtelen a hivatal megtartani a szakembereit, mert olyan szintű elszakadás van a hivatali bérek és a piacon megszerezhető bérek között, hogy a hivatal gyakorlatilag, ha ezt a területet nézzük, nem tudja betölteni azt a funkcióját, amire egyébként hivatott. (*Dr. Aradszki András felé fordulva:*) Képviselő úr mosolyog nagyon, talán tavaly is mosolygott volna, amikor ezt a törvényjavaslatot elfogadták. Szerintünk ez így nincsen rendben.

No pláne nincsen rendben, hogy önök szerint az lesz rendben, hogy ha egy cégnél egy szakértőnek van ilyen tanúsítványa, akkor ő aztán rettenetesen független, az a cég majd atomenergetikai kérdésekben szakértői véleményeket adogathat. Szerintünk az egész koncepció és az egész út, amerre mennek, nem jó.

Akkor hadd idézzem vissza az előző vitát, hiszen az előző törvényjavaslatnál, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló törvénynél önök elegánsan, ha jól emlékszem, 4 egész valahány tized millió forintba emelik az elnök bérét, szintén 1,2 millióval megemelik az elnökhelyettesek bérét, szabad kezet adnak az energiahivatal vezetőjének, hogy a házon belüli bérek eltérítésével és egyébként a bérek emelésével nagyobb mozgásteret kapjon, mondván, hogy fontos, hogy a szakértők ottmaradjanak, mi meg évek óta azt mondjuk önöknek, hogy ez az Országos Atomenergia Hivatalnál meg pláne így van.

Egy országban, ha egy közel 4000 milliárd forintos, évtizedekre anyagilag és biztonsági szempontból meghatározó atomerőmű-beruházás van, akkor ne nevetessük már ki magunkat, hogy független cégekre fogjuk majd bízni a szakértését, ahol legalább egy ember képben van azzal, hogy mi is az az atomenergia. Ezt az OAH-nak kellene tisztességgel csinálnia, úgy-hogy azt szeretnék kérni nagy tisztelettel önöktől, hogy ezt a törvényjavaslatot vonják vissza, vagy ha el is fogadják, ne vegyék komolyan önök sem. Azt vegyék komolyan, hogy az OAH-ot erősítsék meg, mi fogjuk első körben támogatni és megszavazni, és ériék el azt, hogy az OAH képes legyen betölteni a feladatát, és képes legyen megtartani azokat a szakembereket, akik mindenféle piaci befolyástól mentesen, csak és kizárólag az itt élő emberek biztonsága, élete, vagyonbiztonsága és jövője tekintetében képesek független szakértői véleményt adni.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismét köszöntöm képviselőtársaimat. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schmuck Erzsébet képviselő asszony.

Megvárom, képviselő asszony, míg szépen felteszi a mikrofont, nyugodtan, nehogy belegabalyodjon a vezetékbe. Köszönöm szépen. Kérem képviselő asszony óráját visszaállítani! Oné a szó, parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány immár harmadjára fut neki az atomenergia engedélyezését, törvényi garanciáit rögzítő előírások fellazításának. Az előző két esetben bebizonyosodott, hogy a kormányzati tervek a nukleáris biztonságot veszélyeztették, ezért a fideszes kabinetnek visszavonulót kellett fűjnia.

Sajátos helyzet, amikor az Európai Bizottság kénytelen megvédeni a magyar állampolgárokat a saját kormányuk felelőtlenségétől, de pontosan ez történt. Mivel az orosz Roszatom nem képes teljesíteni az európai és a magyar biztonsági előírásokat, önök rendre megpróbálják a hazai jogszabályokat az orosz fél teljesítőképességéhez igazítani. Ez pontosan olyan, minthogyha azt mondanák, hogy ez a hibás vagy rossz vagy régi autó már kétszer megbukott a műszaki vizsgán, írjuk át a szabályokat, és akkor legközelebb már fél nélkül is át tud majd menni a vizsgán. Nem gondolom, hogy ez lenne a helyes irány. Különösképpen elfogadhatatlannak tartjuk, hogy az atomenergiaiparban veszik elő újra a szokásos trükközést.

Az LMP a korábbi esetekben is azt a véleményt képviselte, és azt képviseljük most is, hogy ha a Roszatom túlságosan szigorúnak tartja az európai és magyar nukleáris szabályozást, akkor két választása van: vagy összeszedi magát és megpróbál felőlni a feladathoz, vagy pedig kivonul erről a piacról.

Oroszország, illetve a volt Szovjetunió területén több súlyos atombaleset volt, mint Nyugat-Európában összesen, ez nem azt mutatja, hogy Magyarországnak a nukleáris engedélyezésben az orosz gyakorlatot, az oroszországi sztenderdeket lenne érdemes átvennie.

A mostani módosítási javaslatban két súlyosan aggályos pontot látunk: mindkettő a szakértői részvételre vonatkozik. A törvényszöveg szerint az engedélyezési eljárásban szakértői szervezet lehet minden olyan szervezet, amely a szakértői kívánt területen legalább egy szakértőt foglalkoztat, bármilyen jogviszonyban. Azt viszont nem korlátozza semmi, hogy egy szakértő hány szervezetnek dolgozzon, vagyis tetszőleges mértékben lehet növelni az engedélyezési eljárásba bevonható szakértői szervezetek számát anélkül, hogy akár egygel is több szakértő lenne az országban.

A módosítás lehetővé teszi, hogy tetszőleges számú szakértői szervezet húzzon javadalmat a tervezett bővítés engedélyezéséből. Már előre látjuk, ahogy Mészáros Lőrinc cégbirodalmában szaporodni kezdenek a szakértéssel foglalkozó vállalkozások, ugyanarra a

ma is meglévő szakértői bázisra támaszkodva. Ráadásul a szöveg nem írja elő, hogy annak az egyetlen szakértőnek, aki akár több tucatnyi szakértői szervezet közreműködését is legitimálhatná a jövőben, ténylegesen is részt kell vennie a szakértésben; ez így nem elfogadható.

A másik aggályos elem is hasonló problémákat vet fel. A független szakértő kirendelésének szabályait a kormány egyszer már átírta, így most a független szakértői véleményt már a kérelmező, vagyis a Roszatom, illetve annak alvállalkozója is becsatolhatja az engedélykérelemhez. Már ez is hatalmas könnyítés, hiszen az engedélyes hozhatja magával a saját fizetett szakértőjét, ami alapvetően megkérdőjelezi a hatósági eljárások függetlenségét.

Most azonban a kormány az eddig meglévő összeférhetetlenségi szabályokat is igyekszik kiiktatni. Míg eddig létezett gazdasági kapcsolatokról, illetve alá-fölé rendeltségből adódó összeférhetetlenség is, mostantól csak a tulajdonosi vagy a rokoni kapcsolat számít, vagyis a magyar szakértői bázis szűkösségét figyelembe véve, nem lesz olyan magyar mérnök, illetve szakértői szervezet, akinek a megbízása a jövőben bármilyen törvényes ok miatt összeférhetetlennek bizonyulna.

Bár Kepli képviselőtársam feltételezte, hogy majd most mindegyik ellenzéki párt - bizonyára gondolt az LMP-re - ki fogja fejteni a paksi bővítéssel kapcsolatos érveit, hogy miért nem, ezt most nem teszem, elhalasztom legközelebbre, viszont ezen oknál fogva sem és az aggályaink miatt a szakértői változtatással kapcsolatban az LMP nem tudja támogatni a módosítást. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! A Párbeszéd-képviselőcsoportból Tordai Bence képviselő úr jelentkezett vezérszónoknak. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Az a helyzet, hogy nehéz egy ellenzéki szerepe, amikor a kollégák elmondtak már tulajdonképpen mindent, úgyhogy csak a legfontosabb pontokat erősíteném meg.

Abból kell kiindulnunk, hogy nincsen biztonságos atomenergia, csak veszélyes és veszélyesebb atomenergia van. Nyilvánvalóan mindannyian azt szeretnénk, hogyha nem jutnánk Csernobil és Fukushima sorsára, tehát akár a Paks I. működik csak, akár a Paks II-es bővítés megvalósul, annak ellenére, hogy az alapvetően csorbítja a magyar nemzeti szuverenitást, kockáztatja a biztonságunkat, eladósítja a következő két generációra az országot, és kiszámíthatatlan veszélyeket hordoz magában a működése alatt, illetve abban a több százezer évben, amíg tárolni kell a sugárzó anyagokat, amelyek itt hulladékként keletkeznek. Tehát ebből a kiindulópontból, azt hiszem, hogy nem tehetünk engedményeket a biztonság kérdéskörében, ha atomenergiáról van szó, és innentől

kezdve minden olyan ellenzéki kritika, ami most elhangzott, az, hogy miközben úgy tűnik, hogy szigorít az összeférhetetlenségi szabályokon ez a törvényjavaslat, a valóság az, hogy éppen lazít ezeken az összeférhetetlenségi szabályozásokon, kizárólag a tulajdonosi és a hozzátartozói kapcsolatot mondja összeférhetetlennek, tehát a függőségi és gazdasági kapcsolatokat nem. Innentől kezdve semmilyen akadály nincs annak, hogy a Roszatom hozza a maga ilyen-olyan szakértőit, és ki tudja, valóban, ahogy Schmuck Erzsébet is mondta, egy-egy úgynevezett szakértő vagy akár egy komolyan vehető hány szakértői szervezet fog a jelenlétével, tagságával legitimálni és felhatalmazni ilyen módon arra, hogy egymásnak megszűröl nézve függetlennek tűnő szakértői véleményeket adjanak ki.

(14.10)

Azt hiszem, hogy ha tényleg van felelősség a kormánypárti képviselőkben, és talán ez az a kérdés, ami-ben túl tudunk lépni a kormány-ellenzék megosztottságon, és kivételesen mindenki egy kicsit komolyan veheti itt a szakmai vitát és az abban felhozott érveket, akkor azt várom önöktől, hogy fontolják meg ezeket az ellenzéki kritikákat, ne engedjenek a putyini nyomásnak, ne kockáztassák a magyar emberek biztonságát, és törekedjünk a Paks I. vagy adott esetben az egyébként megállítandó Paks II.-projekt kapcsán is a maximális biztonságra. Ennek érdekében pedig módosítsák ezt a törvénymódosító javaslatot vagy vonják vissza úgy, ahogy van. A Párbeszéd ebben a formában nem tudja támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimtól, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdézem Kaderják Péter államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Öné a szó, államtitkár úr. Parancsoljon!

DR. KADERJÁK PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Köszönöm a képviselői véleményeket, hozzászólásokat, köszönöm a kormánypárti képviselők támogatását a törvényjavaslat mellett, és a Jobbik támogatását is ehhez a javaslatához kapcsolódóan.

Két olyan felvetés van, amire mindenképpen szeretnék reagálni. Természetesen a kormány és jómagam is teljes mértékben tisztában vagyunk azzal, hogy a nukleárisenergia-termelésnek nagyon lényeges biztonsági aspektusai vannak, de fel kell hívni a figyelmet arra is, hogy Magyarország villamosenergia-ellátásának a gerincét jelenleg a nukleárisenergia-termelés adja.

A mostani törvényjavaslat minden nukleáris létesítményre vonatkozó engedélyezési eljáráshoz kapcsolódóan ír elő szigorú összeférhetlenségi szabályokat szakértők, szakértő szervezetek számára. Azt gondolom, hogy nagyon nehéz megkérdőjelezni annak a komolyságát, ha egy új szabályozás éppen azt próbálja garantálni, hogy azok, akik ezekben a rendkívül lényeges és a nukleáris biztonság szempontjából döntő eljárásokban szakvéleményt adnak egyébként az Országos Atomenergia Hivatal számára, hiszen ő végzi ezt az engedélyezést a kérelmezők számára, olyan szakértői véleményeket kapjanak, amelyekben megbízhatnak, amelyekről azt gondolhatják, hogy szakmailag megalapozottak.

Kepli képviselő úrhoz hasonlóan én is sokáig voltam szakértő, dolgoztam szakértőként, és tudom azt, hogy valóban milyen nagyon nehéz, különösen egy kis országban, egy kis szakmában azt garantálni, hogy független szakértők mondjanak véleményt egy előterjesztésről egy engedélyezési eljárásban, de én azt gondolom, hogy mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy ez megtörténjen. Egy törvényi szabályozás természetesen önmagában nem garancia erre, hogy ez így fog történni, hanem azoknak a köztisztviselőknek, akik például az Országos Atomenergia Hivatalban dolgoznak, kell úgy alkalmazniuk ezeket a szabályokat, hogy az a kritérium, amit a képviselő úr említett, nevezetesen, hogy a megfelelő, tisztességes szakértők kapják meg a megbízásokat, az teljesüljön.

Ami az Országos Atomenergia Hivatal szerepét illeti, itt elhangzott az, hogy erősíteni kéne az Országos Atomenergia Hivatal pozícióját, erejét, hivatali képességeit, legelsősorban talán azért, mert a Paks II.-projekt valóban egy eddig nem látott komplexitású engedélyezési eljárás elé néz. Ez így is van. Csak jelezném, hogy a közelmúltban az Országos Atomenergia Hivatal jelentős létszám bővítést kapott, 2015-ben plusz 86 fővel bővíthette a szakértői létszámát, és jelenleg gondolkozunk azon, hogy az Atomenergia Hivatal szakembereinek a javadalmazását, illetményét hogyan lehetne megemelni.

Az előző törvényjavaslat vitájában hallottunk kritikákat azzal kapcsolatban ellenzéki képviselők részéről, hogy nem támogatják sokan ezt a kiugrónak tekintett illetményemelést, most azt hallottuk, hogy jó lenne egy jóval jelentősebb illetményt az ilyen felelős hivataloknál megállapítani.

Bízom abban, hogy egyébként a kormány a képességeinek megfelelően rendezni fogja tudni azt a helyzetet, amely ma jelenleg fennáll, és a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalhoz hasonlóan a nukleáris biztonság szempontjából rendkívül kiemelt feladatokat ellátó Országos Atomenergia Hivatal pozícióját, státuszát, függetlenségét, javadalmazási rendszerét is a megfelelő szintre tudja fejleszteni.

Úgyhogy a magam részéről ebben természetesen nagyon bízom. Ezzel együtt megköszönöm megtisztelő figyelmüket, és még egyszer kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok beadására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik a **szociális hozzájárulási adóról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/627. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Izer Norbert államtitkár úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A szociális hozzájárulási adóról szóló törvényjavaslat célja, hogy a kifizetőket, valamint kifizető hiányában a magánszemélyeket terhelő adófizetési kötelezettségeket, úgymint a jelenleg hatályos szociális hozzájárulási adót és az egészségügyi hozzájárulást, rövidebb nevén az ehót, összevonja egy adónembe.

Ezen intézkedés egyaránt szolgálja az adónemek számának csökkentését és az adóadminisztráció mérséklését, mint az adórendszer kapcsán általánosan elérni kívánt célokat. A javaslat a lehető legkisebb változtatást tartalmazza az adófizetési kötelezettségek terén, ezzel is tiszteletben tartva a kiszámítható adózási környezet iránt támasztott követelményt, amit évek óta mi is hangsúlyozunk. A szükséges változtatások pedig az egyszerűsítés és az átláthatóság érdekében történtek.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat elfogadása esetén megszűnik az egészségügyi hozzájárulás, az eddig ehóval terhelt jövedelmek után 2019. január 1-jétől szociális hozzájárulási adót kell majd fizetni. Továbbá változatlanul fennáll a korábbiakban szociális hozzájárulási adókötelezettség alá eső jogviszonyok, mint például egy munkaviszony esetében ezen adókötelezettség, tehát igazából a két adónemből egyet kívánunk tenni ezzel a törvényjavaslattal.

A törvényjavaslat jelentős egyszerűsítést is tartalmaz, egykulcsos szociális hozzájárulási adó bevezetésére tesz javaslatot. Pár évvel ezelőtt még öt adókulccsal kellett számolni, most két adókulcs van ebben az adónemben, és jövőre egy egykulcsos rendszert szeretnénk bevezetni.

(14.20)

A korábban 14 százalékos ehokulccsal adózó jövedelmek, mint például a tőkejövedelmek vagy a bérren kívüli juttatások terhelése 19,5 százalékos mértékű lesz. De ez nem jelent adóteher-növekedést, ezt szeretném hangsúlyozni, köszönhetően az adóalap számítására vonatkozó speciális szabályoknak. Az összevont adónem változatlanul tartalmazza az őstermelők, az egyéni vállalkozók és a társas vállalkozások speciális adófizetési kötelezettségét.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslatban a szociális hozzájárulási adó mértéke 19,5 százalékos, ugyanakkor a 2016 novemberében aláírt, a Versenyszféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fóruma, röviden VKF-megállapodás értelmében az adó mértéke 2019 során 17,5 százalékra csökkenhet, ha a 6 százalékos reálbér-emelkedés megvalósul. Tehát ezt most nem látjuk ebben a törvényjavaslatban, ez egy jövőbeli feltétel függvénye.

Tisztelt Ház! Meg kell említeni azt a változást is, amely a tőkejövedelmek utáni egészségügyi hozzájárulási kötelezettség felső határát érinti, ami jelenleg 450 ezer forintban van megjelölve, és beleszámít többek között a magánszemély által fizetett egészségbiztosítási járulékok összege is.

A törvényjavaslat az adófizetési kötelezettség felső határának meghatározását egyszerűsíti egy olyan módszerrel, hogy kimondja, hogy a tőkejövedelmek vonatkozásában az adót addig kell megfizetni, amíg annak alapja az összevont adóalappal együtt eléri az éves minimálbér kétszeresét.

A törvényjavaslat az előzőeken túlmenően javaslatot tesz a munkahelyvédelmi akció kedvezményének a kivezetésére, és egy olyan szűkebben célzott, de nagyobb összegű kedvezmény bevezetésére, amelynek munkaerőpiaci ösztönző hatása hatékonyabban érvényesül, és elsősorban a munkakínálat bővítését ösztönzi. Szemben a korábbi széttörredett szabályozással a törvényjavaslat alapján a kedvezményeket egységesen a szociális hozzájárulási adóról szóló törvény szabályozná, ezzel is elősegítve a jogalkalmazást és a kedvezmények átláthatóságát.

A törvényjavaslat elfogadása esetén jelentős változás lesz a kedvezmények mértékében is, hiszen a korábbi 100 ezer forintos korlát helyett a mindenkori minimálbér erejéig lesznek érvényesíthetők ezek a kedvezmények, így a kedvezmény mértéke éves szinten folyamatosan növekedni fog.

2019-től kedvezmény vehető igénybe a munkaerőpiacra lépők után. E csoportba tartoznak a pályakezdők, a tartósan munkanélküliek és az anyasági ellátások után visszatérők, valamint a korábban más okból inaktív munkavállalók is. Ezekben az esetekben az adóhatóság a foglalkoztatás bejelentésekor értesíti a munkáltatót arról, hogy a kedvezmény érvényesíthető. Így a munkáltatók nagyfokú biztonsággal fogják tudni érvényesíteni az őket megillető, immár a minimálbér erejéig igénybe vehető adókedvezményt. A kedvezmény mértéke a foglalkoztatás első két évében 100 százalékos - úgy, ahogy most is van -, a foglalkoztató így mentesül a szociális hozzájárulási adó és a szakképzési hozzájárulás alól, a foglalkoztatás harmadik évében pedig 50 százalékos kedvezményt biztosít a szociális hozzájárulási adó alapján.

A megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatásának elősegítése érdekében a korábban rehabilitációs kártyával igénybe vehető kedvezmény helyett egy bővebb személyi körre kiterjedő kedvezmény kerül bevezetésre, amelynek érvényesítéséhez már

nem lesz szükség a rehabilitációs kártyára. A megváltozott munkaképességű személyek önfoglalkoztatását jelenleg segítő kedvezmény egy bővített személyi körrel továbbra is elérhető lesz, ezen személyi kör kedvezményei teljes mentességet biztosítanak a szociális hozzájárulási adó és a szakképzési hozzájárulás alól, méghozzá magasabb összegig, a minimálbér duplájáig.

(A jegyzői székben Gelencsér Attilát Móring József Attila váltja fel.)

A szakképzettséget nem igénylő és a mezőgazdasági munkakörben foglalkoztatottak után az adókedvezmény továbbra is biztosított a munkáltatók számára, a kedvezmény igénybevétele esetén az arra jogosultak csupán a szociális hozzájárulási adó felét fizetik meg a minimálbér erejéig, hasonlóan a jelenleg hatályos szabályhoz.

Úgy gondoljuk tehát, hogy a kedvezmények célzottabbak és magasabb összegűek lesznek, köszönhetően a törvényjavaslatban foglaltaknak. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Hadházy Sándor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HADHÁZY SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország az elmúlt nyolc esztendőben nagyon fontos lépéseket tett meg annak érdekében, hogy a versenyképességét javítsa, hogy a gazdasági növekedést tudja fokozni. Az egyik legfontosabb kérdés az volt, hogy el kell dönteni, hogy mit támogat a kormány, mit támogat az ország, és ez a támogatás hogyan fog lecsapódni majd a társadalom különféle szereplői között.

A legnagyobb problémát nyolc évvel ezelőtt a munkanélküliségi helyzet jelentette. Több mint 10 százalék volt a munkanélküliek száma. Ez Európában a felső egyharmadba esett bőven, és nem csupán gazdasági, hanem szociológiai problémákat és feszültséget okozott ez a helyzet. Éppen ezért a kormány, szerintem nagyon helyesen, az első lépések között azt fogalmazta meg, hogy ezen kell változtatni. Egyrészt azért, hogy kikerüljenek ebből a lehetetlen helyzetből a munkavállalók százezrei, másrészt pedig olyan élethelyzetbe kerüljenek, ami az ő jövőjüket tudja szolgálni. A munkajellegű adókat csökkenteni kívántuk, a fogyasztási jellegű adókat pedig növelni kívántuk. Ez értelemszerűen egy szemléletváltozást is eredményezett, hiszen korábban mindig a munkaadókat, a munkavállalókat terheltük meg személyi jövedelemadóval, különféle egyéb extraadókkal és hozzájárulásokkal. Ezen kellett először változtatni.

Nagyon sokan kétségbe vonták, hogy ez a helyes út. Azt gondolom, ha visszatekintünk az elmúlt időszakra, akkor belátható, hogy ez igenis egy járható út volt, és megfelelő eredményekre vezetett. Elmondhatjuk, hogy a munkanélküliségi helyzet igen jelentősen javult, ma körülbelül 3 százalékos mértékű. Természetesen még további feladataink is vannak, hiszen a cél a teljes foglalkoztatottság elérése.

De azt gondolom, ma már azzal is szembe kell néznünk, hogy vannak olyan területek, ahol munkavállalói hiány van, és a hazai - mi elsősorban a hazai kis- és közepes vállalkozásokkal foglalkozunk - kis- és középvállalkozások számára olyan helyzetet kell teremteni, hogy a bérfezülséget tudják kezelni. El tudtuk érni azt, hogy a munkaadók jelentős része, döntő többsége mára belátta, hogy ezen a helyzeten változtatni kell, ha hosszú távon kíván megélni az a vállalkozás.

2016-ban kötött a kormány, a munkaadók szövetsége és a munkavállalók szövetsége egy megállapodást, egy hatéves megállapodást, amely megállapodás vezérfonalként működött, és e megállapodás eredményeként a kormány folyamatosan terjeszti be az Országgyűlés elé azokat a törvénymódosító javaslatokat, amelyek ennek a megállapodásnak a szellemében születtek, s nyilvánvalóan azt a fő célt szolgálják, hogy Magyarországon a bérfezülség csökkenjen, és minél előbb, minél nagyobb ütemben közelítsünk az európai munkaerőpiac jövedelmi szintjéhez.

Tisztelt Ház! Lényegében ezt a célt szolgálja az előttünk fekvő törvényjavaslat - egyébként a Ház előtt van más, az adózás tárgyát szolgáló törvényjavaslat is -, amely az egyszerűsítést és a terhek csökkentését szolgálja. Ezt szeretném elsősorban hangsúlyozni. E javaslatok elfogadása esetén jövőre több száz milliárd forint maradhat meg a munkaadóknál, illetve a vállalkozásoknál, és a munkavállalóknál, azaz a családoknál. Meggyőződésem szerint ez szolgálja az ország érdekét.

A hatéves bérmegállapodás eredményeként jövő január 1-jétől a szociális hozzájárulási adó mértéke tovább csökkenhet. Ez az adó nem öt éve még 27 százalékos volt, de az elmúlt években több lépésben 19,5 százalékra sikerült csökkenteni, és a biztató gazdasági kilátásoknak köszönhetően szeretnénk ezt az adómértéket tovább csökkenteni. A négy év múlva elérendő megfogalmazott cél 11,5 százalékos lesz. Tehát a 27 százalékról el fogunk jutni a 11,5 százalékig.

(14.30)

A szakmai kérdéseket államtitkár úr nagyon pontosan elmondta, azokra nem kívánok kitérni az időtákarékoság érdekében. Ezért tisztelettel ajánlom a Ház figyelmébe a benyújtott törvényjavaslatot. A Fidesz-frakció természetesen támogatja, kérem a Házat, támogassák a javaslatot.

Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Volner János képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VOLNER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én teljesen más szemlélettel nézem az előttünk fekvő törvényjavaslatot, és ugyanúgy, ahogy kormánypárti kollégám, most én is egy kis történelmi visszaemlékezéssel szeretném kezdeni. 2010 előtt még ellenzékben a Fidesz azt ígérte, aztán ezt kormányra kerülve többször is megerősítette, hogy meg fogja védeni a nyugdíjakat, meg fogja védeni a munkavállalókat, és megvédi természetesen majd azokat az embereket, akik még jelenleg aktív korúak, később pedig a munkaképességük elvesztése után az államra szorulnak.

Ugye, azért fontos ezt hangsúlyozni, mert szoros összefüggésben van az előttünk fekvő törvényjavaslat azzal a nyugdíjrendszert érintő átalakítással, amit független közgazdászok csak einstandként emlegetnek. Ugye, emlékeznek rá képviselőtársaim, volt a magyar nyugdíjrendszernek egy tőkefedezeti pillére, 12 évnyi magánnyugdíjpénztári megtakarítás halmozódott föl, 3 millió ember 12 évnyi magánnyugdíjpénztári megtakarítása halmozódott föl ebben a nyugdíjrendszerben. És mit csinált az Orbán-kormány? Hát, úgy védte meg, hallatlanul nagy pofátlansággal egyébként, ezt az elképesztő vagyontömeget, hogy fölélt. *(Font Sándor: Miért gondolod?) Szó szerint ez történt!*

Azért gondolom, képviselőtársam, ön valószínűleg a kormányoldalon lemaradt erről, mert rendszeresen behozták ebbe az Országgyűlésbe annak a nyugdíjalapnak a beszámolóját, ami ennek a pénznek a feléléséről szól, és most már az ön kormánya is elismerte azt, hogy ezt a pénzt az utolsó vasig felélte a kormány, elköltötte, és ebből most már egy kanyi vas nem maradt. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból. - Az elnök csenget.)* Ezt azért fontos hangsúlyozni, képviselőtársaim, mert korábban, 12 év alatt összegyűjtött 3 ezer milliárd forintot a magánnyugdíjpénztári tagság, még egyszer mondom, 3 millió ember, az önök kormánya pedig, a szocialistákkal ellentétben, nem az államadóságot növelte, hanem a megtakarításokat élte föl. És ennek a pénznek bizony annyi lett.

Fontos hangsúlyozni, 2012. január 1-jétől az alapelvnek megfelelően a 27 százalékos társadalombiztosítási járulékot - fontos ez a szó is: járulékot - felváltotta a vele megegyező mértékű szociális hozzájárulási adó. A kettő között az a különbség, hogy nem kellett ezt a fajta adóbefizetés semmiféle jogviszonyt, semmiféle jogosultságot a befizetők részére, míg korábban, aki befizette ezt a bizonyos járulékot, az természetesen a befizetés fejében kalkulálhatott azzal, hogy időskorában ennek arányában alakul majd a nyugdíja, és természetesen ezt most már, tekintettel arra, hogy adóként szedik be tőle ugyanezt az összeget, elveszítette.

Magyarul mi történt? Lenyúlták, erőszakkal kiszaroltak az emberekből 3 ezer milliárd forintnyi magánnyugdíjpénztári megtakarítást, gyakorlatilag kiforgatták a magyar nyugdíjrendszert a megtakarításaiból, az utolsó vasig elszedték az emberektől, amit lehetett. Utána bevezették azt a rendszert, hogy a befizetések után - a korábbi időszaktól eltérően - már nem keletkeztet nyugdíjjogosultságot ennek a bizonyos adónemnek a befizetése, most már csak fizetünk, és majd Orbán Viktor ígéretében bízhat a jelenlegi magyar munkavállaló, és majd odamehet 20-30 év múlva az egyébként ürességtől kongó államkasszához, és nyugdíjat kérhet magának, tekintettel arra, hogy egyébként most már nincs tőkefedezet a magyar nyugdíjrendszer mögött.

Azért is fontosnak tartom elmondani, tisztelt képviselőtársaim, mert nem elég a disznóságok sorából, önök ugyanis még ezt is tovább tudták fokozni. Mint köztudomású, amikor ezt a törvényt meghozták, azzal kampányoltak, hogy ezt az összeget a nyugdíjak kifizetésére fogják fordítani.

Most minden évben a költségvetésen belül, a költségvetési törvényen belül, azon belül is, ami egyébként most a Házon belül van, a kormányoldal rendelkezik ennek az összegnek a felhasználásáról, és különböző, a tb egyes pénzügyi alapjaihoz csoportosítja ezt az összeget, egészségbiztosításra, nyugdíjbiztosításra, valamint a törvényben meghatározott állami pénzalapok feltöltésére használják önök ezt a pénzt.

Magyarul miről van szó? Ebben is átvették az embereket, arról már ne is ejtsünk szót, hogy az egyéni számlákat, amiket oly sokszor megígért az önök kormánya, nem hozták létre, ebben is átvették a magyar népet, de ráadásul még ezek a bizonyos adónemből származó befizetések gyakorlatilag elvannak osztva különböző állami fejezetek között. Egyáltalán nem arról van szó, hogy a nyugdíjrendszerre fordítják, elosztogatják saját kényük-kedvük szerint állami pénzalap, egészségbiztosítás, nyugdíjbiztosítás között, úgy, ahogy önök gondolják, és ahogy a költségvetési törvénybe foglalják évről évre.

Azért is tartjuk ezt aggályosnak, mert ha képviselőtársaim figyelték volna az elmúlt időszak fejleményeit, azt lehetett látni, hogy a világon a vezető közgazdászok között van egy konszenzus arról, hogy minden államnak, ha a vezetői felelősen gazdálkodnak a rájuk bízott vagyonnal és közpénzekkel, akkor anticiklikus gazdaságpolitikát kellene folytatnia.

Magyarul akkor, amikor konjunktúra van és éppen jól megy a gazdaság, jelenleg is ilyen éveket élünk, de nem azért megy jól a gazdaság, mert önök annyira ügyesen kormányoznak, hanem azért, mert egész Európában, sőt Észak-Amerikában is konjunktúra van, dübörög például az autóipar, sok autót gyártanak természetesen Magyarországon is, ilyen módon tehát elég jól megy a gazdaság, akkor az anticiklikus gazdaságpolitika értelmében, amikor dübörög a gazdaság, fel kellene halmozni.

Önök azonban még a rendelkezésükre álló pénzt is, amit elvileg nyugdíjcéllra szednének be az emberektől, nem halmoznak föl belőle semmit, mert az utolsó vasig minden évben föléli a kormány ezt az összeget. Semmit nem tesznek annak érdekében, hogy amikor jön a válság, legyen az államnak forrása, legyen miből élénkíteni a gazdaságot, amikor eljönnek a nehezebb idők - mert higgyék el, el fognak jönni a nehezebb idők is, most már az önök kormányfője is beszél erről -, akkor nem lesz miből élénkíteni a gazdaságot.

Azt már csak csendben mondom, hogy ha a nyugdíjrendszeren belül egyetlen árva fillér nem lesz, csak a felosztó-kirovó rendszer keretein belül gondolkodik az állam, akkor természetesen azzal is szembesülni kell, hogy milyen demográfiai, társadalmi folyamatok uralják most Magyarországot. Ha belegondolnak képviselőtársaim abba, hogy elvándorolt 500-600 ezer ember külföldre dolgozni, gyakorlatilag önök elől menekültek el, korábban soha ennyi magyar külföldre nem távozott, mint jelenleg... *(Nacsá Lórinchez:)* Én ezen nem mosolyognék, képviselőtársam, ez összemzeti tragédia! Gyakorlatilag egy világháborús nagyságú veszteség érte Magyarországot.

Én értem, hogy a Fidesznek van derűtségre oka, mert önök legszívesebben elüldöznék a fiatal szavazókat, hiszen ők nem önökre szavaznak. Egyébként, tekintettel arra, hogy megint csak ingatják a fejüket, arra szeretném felhívni a figyelmüket, hogy nézzék meg például, hogy a londoni követségen leadott szavazatoknál hogy áll a Fidesz. Ott önök be sem jutottak volna a parlamentbe, ha az emigrált magyarok körében rendezték volna meg a választásokat, és az ő szavazatuk érvényesült volna. Nos tehát, azt lehet látni, hogy ezen a téren sem domborított túl nagyot a kormány.

Fontos látni ebben az esetben azt is, hogy a kormány ezt a bizonyos többletbevételt folyamatosan, évről évre másra költi, nem halmoz föl ebből egyetlen fillért sem, csak a felosztó-kirovó rendszeren belül halmozódó pénzt lehet majd elosztani. Mit is jelent ez, tisztelt képviselőtársaim? Több kényszert, amit ez a törvényjavaslat nem old meg. Az egyik kényszer az, hogy hosszú távon, évtizedes távlatban az úgynevezett helyettesítési ráta, tehát az aktív korban elért jövedelem és az ahhoz viszonyított nyugdíjjövedelem közötti arány egyre inkább és egyre drasztikusabb mértékben romlani fog.

Ha megnézzük most a legvalószínűbb demográfiai előbecsléseket, nem jobbikos közgazdászokból, hanem a KSH adataiból indulunk ki, akkor azt lehet látni, hogy 2050-re kétszer annyi eltartott korú, magyarul nyugdíjas lesz Magyarországon, mint amennyi aktív korú ember. Kérdezem én, hogy ennek az egyenletnek mi lesz a megoldása önök szerint.

Elmondom: drasztikus mértékben romlani fog a nyugdíjrendszer helyettesítési rátája, drasztikus mértékben csökkenni a kifizetések. Bár a kormányoldal ennek az ellenkezőjét hazudja nap mint nap az embereknek, csak kérdezzék meg a jelenleg 30 év körüli

embereket, hogy bíznak-e az önök nyugdíjrendszerében, bíznak-e Orbán Viktor arra vonatkozó ígéréteiben, hogy majd ő biztosítja a nyugdíjat. Elmondom önöknek, nem bíznak benne az emberek. Ők azt fogják mondani, hogy vagy nem kapnak nyugdíjat, vagy annyi nyugdíjat fognak kapni, amennyiből egyszerűen nem lehet megélni, és nem kis részben ez üldözi el az embereket Magyarországról.

(14.40)

Fontos látni azt is, hogy ezzel a nyugdíj-átalakítással gyakorlatilag nem történik egyéb, nem történik jelentős mértékű köztehercsökkentés sem. Ha most megnézzük az adóék alakulását akár a régiókon belül, Magyarországon a legmagasabb az adók aránya. Megjegyzem, ha a tavalyi évre gondolnak, soha annyi adót Magyarország állama be nem szedett, mint amennyit tavaly beszedtek az emberektől. Hát, ennyit arról az adócsökkentésről, amit önök kilátásba helyeztek.

Ha megnézik az adóék nagyságát, kimagasló a közép-kelet-európai régió belül a magyarországi adóék nagysága. Agyonterhelik gyakorlatilag a munkavállalókat. Gondoljanak bele, hölgyeim és uraim, abba, hogy a vállalkozások tőkehiányosak, piachiányban szenvednek, nem tudják kinőni magukat. Nem a vállalkozói leleményesség, nem az innovációs hajlam hiányzik a magyar népből, hanem az a gazdasági környezet, amely nem fojtja meg őket úgy, mint ahogy az elmúlt nyolc évben az önök kormánya megfojtotta a vállalkozásokat.

Ha belegendolnak abba, ahhoz, hogy egységnyi munkabért ki lehessen egy munkavállalónak fizetni, kétszer akkora összeggel kell a vállalkozónak rendelkeznie, mert a nettó munkabérrel gyakorlatilag meg egyező arányú az a közteher, amit a nyakába vágunk, akkor már érthető, hogy miért nem állnak fényesen a magyar gazdaság ügyei. Bár a kormány azzal kampányol, hogy nagyon jól állunk, de láthatóan ez egyszerűen nem igaz.

Fontos látni azt, hogy ha a kormány tartósan másra fogja költeni a nyugdíjbevételeket, és nem fog az anticiklikus gazdaságpolitika követelményeinek megfelelően felhalmozni a konjunktúra éveiben, akkor amikor el fog jönni a most már Orbán Viktor által is emlegetett nehezebb idő - még csak nem is azt mondom, hogy világgazdasági válság, hölgyeim és uraim, hanem ha az Európai Unió csak a támogatásokat csökkentené drasztikus mértékben, urambocsá, a 7-es cikkely szerinti eljárásban megvonná Magyarországtól -, Magyarországon a gazdaság recesszióba süllyedne, mert az európai uniós támogatások, a külföldi befektetések, amelyekhez a kormánynak vajmi kevés köze van, és a kint dolgozó magyarok hazautalásai, ez ezermilliárd forintot tesz ki éves szinten, ezek tartják még életben, lélegeztető gépen a magyar gazdaságot és nem pedig az önök kormánya úgy, ahogy állítják.

Én tehát azt kérem önöktől, hogy sokkal felelősebben gondolkodjanak mind a szociális hozzájárulási adóról, mind a nyugdíjrendszerről. Sokkal felelősebben, sokkal időtállóbb módon tervezzék a pénzügyeket ezen a területen is. Fontosnak tartom azért is kérni, mert ez egy olyan fenntarthatósági probléma Magyarországon, ami csak gyorsítani fogja a jövőben a képzett fiatal munkaerő elvándorlását az országból. Ha az emberek évtizedes távlatban nem látnak maguk előtt egy prosperáló erős gazdaságot, nem látják maguk előtt azt a jövőképet, hogy majd amikor elvesztik a munkaképességüket, akkor nyugdíjas korukban megfelelő színvonalon gondoskodik róluk az állam, akkor nem lesz kedvük Magyarországon élni, hölgyeim és uraim. Úgy, ahogy most fiatalok százezrei elvándoroltak, még többen fognak elvándorolni. Ez az önök kormányának a felelőssége. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportjának vezetője Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. *(Bangóné Borbély Ilidikóhoz:)* A hölgyeké az elsőbbség, de elnök úr így szólított, elnézést, képviselő asszony, hogy én jövök.

Egy pár mondatban szeretnék Volner képviselőtársamra is reagálni. A nyugdíjasokat, a munkavállalókat, a családokat is említette. *(Zaj, közbeszólások az ellenzéki padsorokból. - Az elnök csenget.)* 2010-ben azt vállaltuk, hogy a nyugdíjak értékét megőrizzük. A nyugdíjak értékét, ezúton jelentem, megőrizzük. 2008-hoz képest 42 százalékos átlagnyugdíj-emelés történt. Nyugdíjprémiumot tudtunk kifizetni, és ha a gazdaság így teljesít, ebben az évben is lehetőségünk lesz erre. A munkanélküliségi rátában a 2010-es adathoz, a 12 százalékhoz képest 3,7 százalék a munkanélküliség, és jó úton haladunk a teljes foglalkoztatottsághoz, ez a cél, hogy ez megtörténjen.

Ami a családokat illeti, a 2010-es költségvetésben alig több mint 1000 milliárd forint állt a családok támogatására. Ez a jövő évi költségvetésben átlépi a 2000 milliárd forintot, tehát dupla annyit költünk a családok megerősítésére, támogatására, mint a szocialista kormány 2010-ben. A londoni külképviseleti szavazatokhoz, ha kiemelünk egy részletet, csak azt szeretném mondani, hogy ha a Londonban hatályos választási törvény szerint indultak volna, akkor a Jobbiknak egy darab képviselője lenne az Országgyűlésben a mai napon, tehát szerintem ezt nem érdemes felelegetni. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

A törvényvel kapcsolatban azt szeretném elmondani, hogy a gazdasági növekedés feltételeinek javítása, a gazdaság versenyképességének erősítése, megőrzése, továbbá a versenyképes adórendszer megteremtése érdekében ez a törvényjavaslat is a kifizetői közterhek közül a szociális hozzájárulási adó és az egészségügyi hozzájárulás egységesítésére tesz javas-

latot, emellett a más törvényben szabályozott szociális hozzájárulási adóból igénybe vehető kedvezményeket is az új, egységesített közteherbe, a szociális hozzájárulási adóba olvasztja.

A magyar vállalkozások versenyképességének segítését a kormány és a kormánypártok kiemelt feladatnak tekintik. Pont ma ülésezett egyébként a Nemzeti Versenyképességi Tanács, ahol elhangzott, hogy a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara, az Innovációs és Technológiai Minisztérium, valamint a jegybank javaslataiból fog elkészülni az a közös, versenyképességet javító újabb javaslatcsomag, amely már nyáron a kormány asztalára kerülhet.

A 2016-ban megkötött, hatéves bérmegállapodásban foglalt tehercsökkentés, azt gondoljuk, hogy jelentős mértékben hozzájárul a bérek további felzárkóztatásához. Ez a megállapodás lényegében - most leegyszerűsítve - hét pontból áll. Ennek a 6. pontja így hangzott: 2019-től négy alkalommal, minden évben tovább csökkenhet a szocho 2 százalékponttal, ha megvalósul egy 6 százalékos reálbéremelkedés. Azt látjuk, és az előttünk fekvő javaslatokból is kiderül, hogy jövőre július 1-jétől 2 százalékkal, 19,5 százalékról 17,5 százalékra csökken majd a szocho mértéke a feltételek teljesülése esetén. Amennyiben minden tervezett járuléksökkentés megvalósul és az ehhez szükséges feltételek is megvalósulnak, akkor a munkáltatók által 2016-ban fizetett 28,5 százalékos teljes járulékteher 2022-re 13 százalékra mérséklődik, vagyis kevesebb mint megfelelődik. Mi ezt hívjuk, tisztelt képviselőtársaim, versenyképességi csomagnak. Ennek egy eleme az, hogy a kis- és középvállalkozások terhei is csökkennek. Szerintünk ez rettentően fontos.

Az indítvány szerint nem változna az adóalanyok köre, illetve csak annyiban, hogy akinek eddig bizonyos jövedelmei után egészségügyi hozzájárulást kellett fizetnie, annak 2019-től már a jelenlegi ehóval megegyező vagy más mértékű szochót kellene lerónia. Itt vannak olyan jövedelmek, például a vállalkozásból kivont jövedelem, az értékpapír-kölcsönzésből származó jövedelem, nem sorolom föl, el lehet olvasni, amelyekre ez vonatkozik. Mi úgy gondoljuk, hogy a versenyképességet ez a javaslat segíti, éppen ezért a KDNP-frakció támogatja a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: *(Dr. Kovács Zoltán közbeszólására:)* Örülök, hogy tetszik a ruházódásom önnek, képviselő úr.

Köszönöm szépen, elnök úr. Nacsa Lőrinc képviselőtársamnak szeretnék először néhány mondatot mondani. Említette, hogy a nyugdíjak megőrizték értéküket az elmúlt évek politikájának köszönhetően.

Ha cinikus lennék, akkor azt a kérdést tenném fel, hogy a nyugdíjasok tudnak-e erről, de nem tudom, képviselő úr tudja-e, hogy két szegmensben nőtt a legjobban a szegénység Magyarországon. A dolgozói szegénység duplájára nőtt az önkormányzásának ideje alatt, és a 65 év feletti nyugdíjasok körében nőtt meg a szegénység drasztikusan Magyarországon.

A családtámogatási rendszerről meg csak annyit szeretnék mondani, hogy folyamatosan, minden évben a költségvetési vitánál elhangzik ennek a Háznak a falain belül, hogy mennyivel növeli a kormány a családtámogatási rendszert és hogy ez mennyire jó. Csak akkor pontosan egy mai adatra hadd hivatkozzam, ami KSH-adat, hogy kormányzásuk alatt az elmúlt nyolc évben folyamatosan csökkent Magyarországon a gyermekszületések száma. Persze, születnek magyar gyerekek, hála a jó égnek, csak nem Magyarországon; Londonban, Hollandiában, Németországban, Angliában, Ausztriában, meg sorolhatnék nagyon sok országot.

(14.50)

Minden hatodik magyar gyermek ma külföldön látja meg a napvilágot. Akkor valami probléma ezzel a családtámogatási rendszerrel, megegyezhetünk, képviselő úr, hogy csak van.

Most térjünk rá az előttünk fekvő törvényjavaslatra! Még a Matolcsy vezette Nemzetgazdasági Minisztérium terjesztette be a szociális hozzájárulási adóról szóló törvényjavaslatot 2011-ben, teljesen átalakítva a korábbi munkáltatói járulékok rendszerét. Mindezt egy több mint százoldalas salátatörvényben sikerült elhelyeznie, amelynek legnagyobb része azóta már régen hatályon kívül lett helyezve, így ma a költségvetés legfontosabb, mintegy 4300 milliárd forint bevételt jelentő adójogszabálylába egy lyukas törvény.

A formai problémák mellett tartalmi szempontból is jelentős módosításokat kívánnak végrehajtani. Összevonják a szociális hozzájárulási adót és az egészségügyi hozzájárulást, az egységes adómérték 19 százalék lesz, az adókedvezmények rendszerét teljesen átalakítják.

Ha a kormány adópolitikáját vizsgáljuk az elmúlt nyolc évben, akkor kijelenthetjük, hogy a munkavállalók helyett a munkaadók oldalára állt a kormány az elmúlt nyolc évben. Engedjék meg, hogy néhány adatot felsoroljak! 2010-ben a bruttó minimálbér 73 500 forint volt, amelynek a munkaadói járuléka 20 948 forint volt 2010-ben, a munkavállalói járulék pedig 13 264 forint volt. Ez azért nagyon fontos, mert a munkavállaló kevesebbet fizetett, mint a munkaadó. Ez volt az utolsó előtti év, mert 2012-ben fordulat következett be. Akkor 93 000 forint volt a minimálbér, a munkaadói járulék akkor 26 505 forint volt, és ekkor következett be a fordulat, ekkor már a munkavállaló több járulékot fizetett be, 32 085 forintot. 2018-ban a minimálbér 138 ezer forint lett, a munkaadói járulék 29 670 forint, a munkavállalói járulék pedig

46 230 forint. Nyolc év alatt a munkaadói járulékok 8722 forinttal emelkedtek, míg a munkavállalói járulékok 32 966 forinttal. Én az gondolom, hogy ez valahol nincsen rendben. De tudjuk nagyon jól, hogy ha az adópolitikát nézzük, akkor - sokszor elmondtuk itt a parlamentben - bizony a munkavállalókat büntette ez a kormány, a munkaadókat meg jutalmazta.

Hozzáteszem, hogy a nettóról is érdemes beszélni, mert 2010-ben a 73 500 forint nettója 60 236 forint volt - ugyebár, tudjuk nagyon jól, hogy a minimálbér után akkor nem adóztak a munkavállalók, majd a Fidesz-kormány első lépése az volt, hogy a minimálbért megadóztatta, ugyanúgy 16 százalékos adó alá vetette, mint mondjuk, aki több millió forintot keresett -, most a 138 ezer forintnak 91 770 forint a nettója. Nagyon fontos, és továbbra is minden egyes alkalommal csak el tudjuk mondani, hogy követeljük és módosító javaslatot is fogunk beadni arra, hogy a minimálbér újra adómentessé válhasson.

Az előttünk fekvő módosítás tartalmazza, hogy a 25 év alattiak és az 55 év felettiak után járó automatikus adókedvezmény megszűnik. Ez azért nagyon fontos, mert Magyarországon 2018-ra egy nagyon nagy munkaerőhiány alakult ki, és akkor megint egy KSH-adatra hivatkozva, most már KSH-adatokkal alátámasztva tudjuk, hogy hivatalosan 650 ezer ember hagyta el Magyarországot az utóbbi években, és lényegében a drasztikus munkaerőhiány, a jól képzett szakemberek hiánya ennek köszönhető.

Itt beszélni kell arról, hogy önök lényegében létrehozta egy törvénymódosítást, többször tárgyaltuk az idén is, meg a múlt évben is: a nyugdíjas szociális szövetkezetek létrejötte és a nyugdíjas-szövetkezetek adókedvezményben való részesülése. Annak idején, emlékszünk még, Kósa Lajos azt mondta, hogy e miatt a nagyfokú munkaerőhiány miatt az önök által amúgy nyugdíjba kényszerített több százezer ember... - mert mondhatjuk így, hogy olyan törvényeket hoztak, hogy muszáj volt nyugdíjba menni azoknak, akik nem akartak. Itt felhozhatom a „Nők 40”-et, mert nagy sikernek könyvelik el, hogy a nők 40 éves munkavégzés után nyugdíjba mehetnek; nem vitatkozom vele, mert aki 40 évet ledolgozott tisztességgel, azt gondolom, eljut odáig, hogy nyugdíjba mehet és akar is menni.

Na de, csak van meg volt is mindig egy olyan réteg, amely úgy gondolta, hogy miután eléri a nyugdíjkorhatárt, még tud dolgozni, még van benne annyi, hogy a munkaerőpiacon jelen lehet. De sokan - a pedagógusokat tudom felhozni - a mai napig nem tudnak úgy visszatérni, mert választaniuk kell, hogy dolgoznak, vagy a nyugdíjat választják. Lényegében több százezer ember ment így el nyugdíjba a nők köréből. És azt is meg kell említeni, hogy jövőre 64 év lesz a nyugdíjkorhatár, ahol újabb tízezer számra mehetnek nyugdíjba, mivel a felsőfokú végzettséggel rendelkezők - mivel nő a nyugdíjkorhatár - is igénybe fogják tudni venni a „Nők 40”-et, és még nagyobb szakadék alakul ki. Hozzáteszem, mondjuk, most is azt látjuk, hogy már a pedagóguspályánál is munkaerőhiányban

szenvedünk, kistelepüléseken már majdnem lasszóval kell fogni a pedagógusokat, hogy be tudják az üres álláshelyeket tölteni.

De térjünk vissza a nyugdíjas-szövetkezetekre! Akkor Kósa Lajos itt, a Parlament falai között azt vázolta nekünk, hogy körülbelül 800 ezer nyugdíjas térhet vissza a munkaerőpiacra a nyugdíjas szociális szövetkezetek kapcsán, mert olyan kedvezményeket alakít ki a kormány, hogy emiatt tömegével fognak visszamenni a nyugdíjasok dolgozni. Hozzáteszem, itt megint azt mondom, aki 40-50 évet ledolgozott, az nem biztos, hogy tényleg azt akarja választani, hogy a munkaerőpiacra visszatérjen. Hétezer nyugdíjast tudnak regisztrálni ma, aki a nyugdíjas szociális szövetkezeteken belül újra munkába állt.

Akkor is itt a vitában elmondtuk, hogy egészen paradoxon, ahogy maguk elképzelték ezt, hogy majd a diákokkal és a nyugdíjasokkal fogják pótolni Magyarországon a munkaerőhiányt. Nem tudom, hogy elképzelték-e - pontosan a kereskedelmet hozták fel akkor, hogy ott is mekkora a munkaerőhiány -, hogy hogyan fogják tudni pótolni; én akkor a vitában elmondtam, hogy elég szörnyű képet látok magam előtt, amikor majd a nagymama és az unoka együtt fogja a Tesco áruházláncban a polcokat pakolni árufeltöltés kapcsán, annyira nincsen már munkaerő. Amúgy, aki jár boltokban, tapasztalja, hogy ténylegesen akkora a munkaerőhiány, hogy üres polcokat lát, vagy egyáltalán pénztárosokat nem tudnak most már az üzletekbe felvenni.

Úgyhogy az elmúlt évek adópolitikájáról azt lehet mondani, hogy téves úton járnak. Többször elmondtuk, hogy nagyobb hangsúlyt kellene fektetni a munkavállalók jogainak a védelmére, és akkor megint visszatérhetnénk a munka törvénykönyvéhez, ahol lényegében teljesen kiszolgáltatottá váltak a munkavállalók a munkáltatókkal szemben, ami a mai napig nem változott meg, és lényegben egy olyan adópolitikát kellene folytatnia a kormánynak, ami tényleges támogatja a munkavállalót. Hozzáteszem, nagyon fontos a munkáltatót is olyan támogatásokban részesíteni, mert ha a munkáltatói oldalt is meghallgatjuk, ugyanezeket a kritikákat fogalmazzák meg, hogy nagyon magasak az adóterhek, nem tudják kigazdálkodni az államnak befizetendő összegeket, és a másik, amit mindent egyes alkalommal végighallgat az ember: a megfelelően képzett munkaerő hiánya.

Én azt gondolom, hogy ha bűnnek nevezhetünk az elmúlt nyolc évből valamit, akkor a legnagyobb bűn, hogy a jól képzett munkaerőt Magyarországról ez a kormány hagyta, hogy elmenjen. Ennek beláthatatlan következményei lesznek. Előtte jobbkios képviselőtársam a nyugdíjrendszerről nagyon sokat beszélt. Az egyik ilyen beláthatatlan következménye lesz a fenntartható nyugdíjrendszer, ha még 2018 közepén, nyáron beszélhetünk Magyarországon fenntartható nyugdíjrendszerről.

Én azt gondolom, ezért kellene átgondolni az adópolitikáját ennek a kormánynak, és elfogadni azo-

kat a módosító javaslatokat, amiket az ellenzék benyújt. Én erre kérem államtitkár urat, hogy képviselje azt, amit mi benyújtunk módosító javaslatokat. Igaz, az elmúlt időszakban elég sokat elmondtuk ebben a teremben, én azt gondolom, hogy ideje lenne észhez térni és elfogadni az ellenzék javaslatát. Köszönöm szépen, elnök úr.

(15.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az államtitkár úr a felvezetőjében elmondta, hogy a törvényjavaslat a szociális hozzájárulási adóról szól, és hogy ennek milyen célja van. Erről nekem alapvetően két szó jut eszembe, két szó maradt meg, amit szeretnék az ön figyelmébe ajánlani, mert nekem - önnel ellentétben - a bizonytalanság és a kiszámíthatatlanság jut eszembe.

2019-ben is marad a kormány által tervezett bizonytalanság beépítve a gazdaságba. Az érdemi adócsökkentés elmarad, a korábbi hibákból tanulva talán azt mondhatom, hogy az egyszerűsítésből talán fellelhetünk valamit, és a gazdálkodók erre talán számíthatnak. A törvényjavaslat névleges célja a gazdasági növekedés feltételeinek javítása, a gazdaság versenyképességének megőrzése, továbbá a versenyképes adórendszer megteremtése. Ennek érdekében ez a törvényjavaslat a kifizetői közterhek közül a szociális hozzájárulási adó és az egészségügyi hozzájárulás összevonására tesz javaslatot, emellett a más törvényben szabályozott, a szociális hozzájárulási adóból igénybe vett kedvezményeket akarja összehozni és ilyen módon egymásba olvasztani. Fogadjuk el, hogy a jogalkotó ezt egy intézményben akarja elvégezni, és ezt ilyen módon törvényben, ebben az egy törvényben fogja megtenni, és a törvényt módosításokat egyébként most kivételesen nem egy salátatörvényben fogja elfogadni.

A javaslat ilyen módon akkor tehát megszünteti az egészségügyi hozzájárulást, és beolvasztja. De már itt szeretném jelezni, hogy a probléma magával a jogintézménnyel van, és a létrehozására a munkáltatói tb-járadékot... - amit önök valamikor korábban megszüntettek, és adóvá alakították át annak érdekében, hogy a magánnyugdíjpénztárakat ellehetetlenítsék egy akkori közvetlen javaslattal. Mindannyian emlékezünk erre az ámokfutásra, amit önök végeztek: 3 millió ember 3000 milliárd forintját tüntették el gyakorlatilag hónapok alatt, és élte fel a költségvetésük, égették el gyakorlatilag ezt a pénzt.

A járadék adóvá történő alakítása értelemszerűen negatívan befolyásolta a nyugdíjbiztosítás és az egészségbiztosítás biztosítási jellegét. Az alapokra, az intézményekre vonatkozó ezt követő intézkedések szintén

ebbe az irányba mutattak, így aztán most ne csodálkozzanak, hogyha egyébként e tekintetben kritika éri önöket! Sajnos, továbbra sem szívlelik meg ezt a kritikát.

De nézzük először azt, hogy milyen körülmények között terjesztették be ezt a javaslatot! Merthogy ennek mennyi realitása van a korábban képviselőtársam által hivatkozott, kormány által kötött megállapodásra! Két hónappal ezelőtt a Magyar Nemzeti Bank előrejelzése szerint még nem volt fenntartható a dinamikus bérnövekedés, ami az elmúlt időszakot jellemezte.

Az akkor kiadott inflációs jelentésük szerint ennek következményeként a szociális hozzájárulási adó csökkentésének a hatéves bérmegállapodásban foglalt ütemezése nem lesz folytonos. Az önök által jól ismert Magyar Nemzeti Bank erre azt mondta, hogy 2020 második negyedévében kerülhet sor újabb csökkentésre. Erre a bizonytalanságra szeretném újra és újra felhívni a figyelmet.

Feltehetjük a kérdést: akkor a kormány egyébként felelőtlenül teszi meg ezt a javaslatot, avagy egyébként egy választási fogásként teszi meg, és ennyit várhatunk ettől? Induljunk ki abból, hogy nem volt felelőtlen egyébként sem a szerződéskötés pillanatában, mert ami ígéretet a munkavállalóknak tettek, azt egyébként a munkavállalók elvárják, hogy önök tartsák be.

Tételezzük fel, hogy az ezen a konzultációs fórumon létrejött megállapodás betartása nemcsak szöveg, hanem évekre előre mutató elképzelés! Ennek megfelelően önöknek növelniük kell a minimálbért, a garantált bérminimum növelésére van szükség, és egyébként a munkáltatók által fizetett szociális hozzájárulási adót csökkenteniük kell. És éppen ezért, amennyiben a kormány törvénytervezetben hangoztatott céljai nem csak ennek a pillanatnak szólnak, akkor egyébként ez a következő évekre is vonatkozik, és hogyha egyébként ezt akarja csinálni, és ebben elkötelezi magát, és valóban kiszámíthatóságra törekedne, akkor ezt a törvényben is rögzíthetné. De a kormány ezt nem teszi meg, mert egyébként csak a pillanatnak él, nincs lehetőség, nem meri és nem vállalja fel azt, hogy a 2022-ig vállalt csökkentés mellett hosszú távra elkötelezze magát, és egyébként a vállalatok, a munkaadók ilyen értelemben valóban a kiszámíthatóság mellett lehessenek. Merthogy egyébként a Magyar Nemzeti Bank által adott jelzések nem támasztják alá az önök által megtett lépéseket, elképzeléseket. Nyugodtan mondhatjuk, hogy káosz van, nem pedig biztonság. A vállalatok viszont éppen emellett önöktől teljesen függetlenül dinamikus béremelésbe kezdtek. Szükségük van erre, mert egyébként a munkaerő megtartása és annak megelőzése érdekében, hogy őket elhagyják, igen, ezt a lépést nekik meg kellett tenni. Ezt a folyamatot a kormány jóval nagyobb elkötelezettséggel támogathatná, mint például amit az előbb említettem önnek.

De a lényeg az, hogy a 2016 őszén kötött hatéves bérmegállapodás értelmében önöknek ezt 2018 után

még négy évig 2-2 százalékkal csökkenteniük kell. Ha teljesült volna egyébként ez a feltétel, akkor az adott negyedévet követő második negyedév elején csökkentheti gyakorlatilag a kormány a szociális hozzájárulási adót. A gyakorlatban egyébként mindez azt jelenti, hogy a jegybank szerint, amint említettem, 2019 utolsó negyedéve után kerülhetne erre csak sor.

De nézzük tovább azt a körülményt, amit önök teremtetek, és amivel foglalkozni kell! Ne feledkezzünk meg arról, hogy amióta a munkaadói tb-járulék helyett szociális hozzájárulást kell fizetni, ami adónak számít, és az adó alapja a munkabér, ha a munkáltató fizetné egyébként a nyugdíjjárulékot, akkor a nyugdíjasnak nyugdíjat kellene kapnia, ha viszont a munkáltató csak adót fizet, akkor azért cserébe nem jár semmi. Az átkeresztelés azt jelentette, hogy önök nagyobb szabadságot kaptak, a kormány nagyobb szabadságot kapott, hogy akár más célra elkölthesse az így befolyt összeget, és egyébként - mint láttuk - el is költötte. Az elmúlt évek többletbefizetései sok száz milliárd forintját önök nem a nyugdíjasokra, nem az egészségügyre költötték, hanem egészen másra.

A korábbi szabály szerint a tb-járulékot, amit adóként kezeltek a kivetésnél és a beszédnél, csak a társadalombiztosításra lehetett volna költeni, de a változás megszüntette a kormány kötelezettségét, hogy a befolyt összeget egészségügyre és nyugdíjra fordítsák. És ennek megfelelően tapasztaljuk azt is, hogy a befizetett összeg eltűnt, és önök másra használják. Ennek az adónak a bevezetése, átkeresztelése ebben a formában előkészíti egyébként gyakorlatilag, hogy a miniszterelnök úr által emlegetett nagy válság esetén ne a nyugdíjakra kelljen költeni, hanem akár még azt is el kelljen viselni, hogy nagymértékű nyugdíjcsökkentés következhet be.

Azért, hogy ez ne következzen be, azért akarunk a mai helyett egyébként egy demokratikus, de hatékony és erős államot, mi erről beszélünk, és ezt javasoljuk önöknek. A lehető legszélesebbre kell nyitni a kaput a vállalkozók előtt, tulajdonosként egyébként az állam ne torzítsa a piacot, ellenőrzi a versenyt, védi a vállalkozásokat, optimalizálja az adókat, támogatja a munkahelyteremtést és a fejlesztéseket, méltányos, de következetes az ellenőrzésekben és a szankciókban, egyébként pedig keményen megtorolja a korrupciót és a közpénzzel való visszaélést. Na, látja, ezt nem látjuk mi e mögött az adó-előterjesztés mögött.

(15.10)

A munkaképes korú lakosság jelentős része életkora, képzettsége, mobilitáshiánya és egyébként egészségi állapota miatt már nem lesz képes arra, hogy munkavállalóként részt vegyen abban a modernizációs fordulatban, amit ön is vizionált. Számukra az értékteremtő munka lehetősége ott van helyben. Ennek a helyi megoldásnak kell illeszkednie az európai egységes piachoz, és ezt nem látjuk e mögött a törvénytervezet mögött.

Európai megoldásra van szükség. Itt csak azok tudnak helyállni, akik kiszámítható környezetben tudnak dolgozni. Az önök javaslata ehhez kevés, többet kell tenni az ország érdekében. Ezért volt már akkor is nagy megrökönyödés, amikor önök a munkaadói tb-járulék helyett szociális hozzájárulás fizetésére kötelezték a vállalatokat. Ha tehát a munkáltató fizeti a nyugdíjjárulékot, akkor a nyugdíjasnak nyugdíjat kellene kapnia, ha viszont a munkaadó csak adót fizet, akkor ezért önök szerint is ezzel a megoldással nem jár semmi. Idézem a törvény szövegét. Önök terjesztették így be. „A szociális hozzájárulási adó megfizetése az államháztartási forrásból fizetett ellátásra, ideértve különösen a társadalombiztosítási ellátást, illetve a munkanélküli-ellátást, vagy az államháztartási forrásból folyósított támogatás igénybevételére jogot nem keletkeztet. Éppen ezért az adó alapja és összege az ilyen ellátás, illetve támogatás összegét nem befolyásolja.” Ennyit arról, amit önök állítanak. Éppen ezért elfogadhatatlan önmagában ez a megoldásuk mind akkor, amikor kitalálták, mind most, amikor ezt tákolni próbálják.

További néhány részletre szeretnék rávilágítani. A 4. §-uk egyik bekezdése szerint a befizetések megszűnnek a törvényben meghatározott elkülönített állami pénzalapok között, és ez a rendelkezés lehetővé teszi bármelyik pénzalap támogatását ebből az összegből. Az elmúlt években láttuk, hogyan emeltek le százmilliárdokat, és hogyan helyezték át máshova. A 2019. évi központi költségvetés szerint a szociális hozzájárulási adó mértéke, ahogy ön is jelezte, 2 százalékponttal csökken majd, de a költségvetésről szóló törvény viszont számol a csökkenéssel, mivel erre tekintettel csökkenti egyébként a támogatás összegét a humán szolgáltatásoknál. Akkor most mi történt? Ha önök ezzel csökkentik, akkor ezzel már nem garantálhatja senki, hogy ettől a munkáltatók, munkavállalók jobban járnak.

A konkrét javaslatokkal kapcsolatban alapvető gondnak tartom, hogy megszünteti az 55 év felettiekre vonatkozó kedvezményt. Ezt nem indokolja az a tény, hogy egyébként a nyugdíjasok foglalkoztatásának adó- és járulékszabályai kedvezőbbé válhatnak, csak az szja 15 százalékos terhe marad meg. Nem indokolja 55 évnél is a kedvezmények megszüntetését.

Összefoglalva: a mi véleményünk szerint a szociális hozzájárulási adót meg kell szüntetni, és kiszámítható társadalombiztosítási járulékot kellett volna önöknek bevezetni. Ez biztosíthatná a munkavállalók számára azt a tisztességes nyugdíjlehetőséget, ami őket egyébként a sok évi munka után megilleti. A nyugdíj nem adható, hanem jár minden munkavállalónak.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Burány Sándor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BURÁNY SÁNDOR, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az előttünk fekvő törvényjavaslat néhány pozitív elemének dacára, ez így, ebben a formában nem fogja teljesíteni azokat a legfontosabb célkitűzéseket, amelyeket egy ilyen adócsomagtól elvárhatnánk.

Nézzük először is azt, hogy melyek azok a legfontosabb problémák, amelyeket orvosolni kellene ahhoz, hogy értsük, hogy ez a változtatási javaslat, amelyet a kormány betervezett, miért nem felel meg ezeknek a legfontosabb céloknak. Szóba került már több hozzászólásban is a példátlanul magas kivándorlási hullám, ami 2010 után gyorsult fel az országban. Sok oka van ennek a kivándorlási hullámnak, de van egy drámai és nagyon egyszerű oka. Nevezetesen az, hogy bármelyik nyugat-európai országban, sőt Szlovákiában is, ha úgy tetszik, míg a minimálbérrel meg lehet élni úgy, hogy mellette fenn lehet tartani egy szerény bérlakást, albérletet, addig Magyarországon ez a helyzet egyáltalán nem áll fenn. Egy fiatal házaspár abban az esetben, ha mindketten keresnek és mindketten minimálbért keresnek, gyakorlatilag Budapesten egy albérletet ebből a fizetésből nem tud fenntartani.

Nemhogy gyerekvállalásban nehéz gondolkodnia ennek a fiatal párnak, hanem egyáltalán már a lakhatás feltételeinek megteremtésében sem tud - pedig ez mégiscsak az első lépés kellene hogy legyen a gyermekvállalás anyagi hátterének megalapozásában - ötről a hatra jutni. A magyar nettó minimálbérrel Magyarországon nem lehet megélni úgy - ha nem a szülőkkel laknak, vagy a szülőktől nem kapnak ajándékba egy lakást -, hogy albérletet fenn tudjanak belféltartani.

A kormányának az a meglátása egyébként önmagában helyes, hogy ha a versenyképességet javítani akarjuk, akkor az úgynevezett adóéket kell csökkenteni. De nézzük meg, mi is ez az adóék! Az adóék nem más lefordítva, mint ami a nettó keresetre, arra a keresetre, amit a munkavállaló hazavisz a zsebében vagy átutalják a bankszámlájára, ráakódik akár a munkavállaló, akár a munkaadó részéről fizetett összes adó és hozzájárulás formájában. Tehát az összes adójellegű teher, ami a nettó bérekre rakódik, ezt hívják adóéknak.

Ez Magyarországon valóban magas. De a kormány nem ott és nem úgy akarja csökkenteni, ahogy ez a legindokoltabb lenne. Először is nem a munkaadót kellene támogatni, hanem a munkavállalót kellene támogatni. Azonkívül ez az adóékterhelés - ha megnézzük a fizetési, jövedelmi struktúrát, ez látszik - példátlanul, világrekordszinten magas a legalacsonyabb jövedelmi sávokban.

Világos lenne az a következtetés, hogy ha egyszer ez a probléma, akkor a versenyképesség javítását célszerű lenne úgy elkezdni, hogy az adóéket elsősorban a munkavállalói terhek mérséklésével és az alacsony jövedelmi sávokban tesszük meg, de a kormány nem erre tett javaslatot. Számtalanszor megfogalmaztuk,

sőt be is adtuk korábbi ciklusokban is azokat a módosító indítványokat, amelyek azt célozták, hogy a minimálbér adóterhét mérsékelje a kormány, hiszen ez az, amiben világbajnok Magyarország, és pont ez az, amiben nem kellene nekünk éllóvasnak lennünk. Ezeket a javaslatokat azonban a kormány eddig lesöpörte az asztalról.

A kormány általában szeret úgy hozzáállni a munkaadókhoz is és a munkavállalókhöz is, hogy az a csoport kedvező számára, amelyiknek egyébként is jól megy. Ha a munkaadói terheket akarja mérsékelni, akkor szereti ezt úgy megtenni, mint például legutóbb tette a társasági adó esetében, hogy elsősorban a legnagyobb, a multinacionális cégeknek kedvezzen, és egyáltalán nem vagy minimális mértékben kedvezzen a kisvállalkozásoknak. Ugyanezt teszi egyébként a munkavállalók esetében, amikor nem a legalacsonyabb keresetűek adóját mérsékli, hanem a magas jövedelműek adóját mérsékelték már 2010-ben, és azóta következetesen kitart e mellett a hibás felfogás mellett.

A mi véleményünk teljesen világos és egyszerű: az alacsony keresetű munkavállalók terheit kell elsősorban mérsékelni. Ez egyszerre lenne jó a versenyképesség javításának, és egyszerre oldaná meg vagy enyhítené a dolgozói szegénység problémáját, és egyszerre jelentene jelentős tehermérséklést a kisvállalkozói körben. Ne felejtjük el, hogy a jövedelmi struktúra ráadásul nem egyforma a nagyvállalkozók és a kisvállalkozók esetében. Magyarországon sajnos az a helyzet, hogy a kisvállalkozások bevételei nem nagyon teszik lehetővé, hogy komolyan és érdemben meg tudják fizetni a munkavállalóikat, az alkalmazottaikat. Ez tragédia Magyarországon. Ezért minél inkább egy kisvállalkozást keresünk és találunk meg, annál inkább az lesz a jellemző, hogy ott az emberek zöme minimálbért keres. Minél inkább egy multinacionális céget vizsgálunk meg, annál inkább azt látjuk, hogy ott az átlagkeresetek jóval felette, 300-400 ezer forint környékén vannak.

(15.20)

Világos tehát, hogy amikor a kormány a gyermekvállalás ösztönzésében gondolkodik, akkor is érdemes lenne nem a már korábban elkezdett úton továbbmenni, hanem ezt a szemléletet erősíteni. Hogy egy ismert, régi viccel példálózunk: nem az a kérdés csupán, hogy mi lesz, hanem erre válaszképpen a viccben az volt, hogy oké, mi lesz, mi lesz, de addig mi lesz. Értem én, hogy a kormánynak kedves a 3 vagy több gyermeket nevelő család modellje, no de hát addig el kell jutni. Ebben a törvényjavaslatban is vannak olyan kedvezmények - és egyébként ezek nem rossz kedvezmények, félreértés ne essék -, amelyek a legalább 3 gyermeket nevelő családok esetében életbe lépnek. Helyesebb lenne, sokkal inkább helyesebb lenne olyan adókedvezményeket adni, amelyek már akkor megilletik a fiatal, potenciális szülőket, amikor

még az első gyermeküket tervezik. Hiszen mégis ez az az életkor, amikor a gyermekvállalásra gondolva, a lakhatás, a jövedelmi helyzet javításán keresztül, és így tovább, és így tovább, sorolhatnám, gondolkozhatnak a gyermekvállaláson. Természetesen ez sokkal inkább érzelmi kérdés, nem csak anyagi kérdés, de anyagi kérdés is. Ezt a kormány is elismeri a gyermekkedvezmények rendszerével, csak nem ott adja, az elején, egy életpálya elején, amikor ennek leginkább ott lenne a helye, hanem a már meglévő gyermekek esetében ad további kedvezményeket. Egyébként ez is összességében azt az eredményt fogja hozni, hogy a már viszonylag jó jövedelmi viszonyokkal rendelkező és legalább 3 gyermeket nevelő családoknál ez a kedvezmény életbe lép, de azok, akik azon gondolkoznak, hogy egyáltalán hány gyermeket tudnak vállalni életpályájuk során, ott pedig olyan alacsonyak a jövedelmi viszonyok, annyira nem lehet ebből a fizetésből megélni, hogy igazából nagyon nem szabadulhat el sajnós a fantáziájuk.

Ami ebben a törvényjavaslatban viszont tökéletesen elhibázott, abszolút mellék-, sőt vakvágány, az az 55 év feletti adókedvezményének megszüntetése. Ez egy teljesen hibás, sőt tragikus eredményeket hozó lépés lesz. Értem én, hogy a nyugdíjasok munkavállalását elősegítik azzal, hogy nem kell utána járulékteheret fizetni, értem én, ez rendben is van; egyrészt ez egy beismerő vallomása annak, hogy a magyar munkaerőpiac tényleg olyan, hogy egyszerűen elfogytak Magyarországon belül a szakképzett munkavállalók, mert külföldre mennek vagy nem eléggé képzettek, ezért jobb híján a kormány most nyugdíjasokkal próbálja ezt a munkaerőpiaci rést betömni. Ez beismerő vallomás, be kellene vallani, hogy ez a helyzet, de önmagában ez nem rossz gondolat.

Az az alapvetően rossz gondolat, hogy emellett megszüntetik úgy, ahogy van, az 55 év feletti adókedvezményét. Mi lesz ennek a hatása? Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Vegyük tudomásul, hogy a munkaadók nem feltétlenül érző szívű emberek, amikor tulajdonosként döntenek. Lehet, hogy otthon a családban igen, de amikor tulajdonosként döntenek, akkor rideg fejjel gondolkoznak. Ennek a döntésnek, ha ezt a parlament ebben a formában megszavazza, az lesz a nagyon egyszerű kihatása, hogy ki fogják rúgni a még nem nyugdíjas, 55 év felettiakat, és alkalmazni fognak helyettük nyugdíjasokat, mert olcsóbb lesz számukra. Szerintem teljesen világos, hogy ez fog bekövetkezni. Miért kell akkor az 55 év feletti adókedvezményét megszüntetni úgy, ahogy van? Ennek elsősorban a férfi munkavállalókra lesz nagyon komoly és drámai hatása, hiszen 55 év felett még elvileg legalább tíz éve van egy férfi munkavállalónak ahhoz, hogy nyugdíjba mehessen, és pontosan tudjuk, hogy ez egy nagyon veszélyeztetett kor. Ezt a korosztályt, ezt a férfikorosztályt fogjuk elsősorban veszélybe sodorni, illetve azokat a nőket, akiknek nincs meg a 40 év szolgálati viszonyuk, de elmúltak 55 évesek szintén. Ez egy drámai hatás lesz, képviselőtársaim. Kérem, fontolják

meg: ez a koncepció így, párba állítva egészen egyszerűen elhibázott, a munkaerőpiacon nem azt a változást fogja eredményezni, amit önök remélnek, hanem egy egészen más, mindnyájunk számára tragikus következménnyel járó lépéssorozatot indíthatnak el.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Képviselőtársaim! Összegezve tehát: miközben ennek a törvényjavaslatnak az adók tényleges mérséklésével vannak pozitív elemei, de koncepciójában alapvetően hibás. Nem ott segít elsősorban, ahol segíteni kellene, és néhány területen konkrétan pedig árt is. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki még felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Izer Norbert államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, államtitkár úr! Tegye fel a mikrofont, és öné a szó.

IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Megpróbálok tételesen reagálni több elhangzott felvetésre is, több olyan elem is volt, ami több képviselő úrnak, illetve hölgynek a mondandójában szerepelt, ezekre így egyben próbálnék reagálni.

Volner képviselő úr és Varju képviselő úr is megemlítette, hogy a tb-járlék átalakítása szociális hozzájárulási adóvá azt eredményezte, hogy bizonytalanság lett a nyugdíjak kiszámítása kapcsán. Szeretném hangsúlyozni, hogy a korábbi időszakban is, amikor tb-járlékról beszéltünk és tb-járlékot szabályoztunk, maga a tb-járlék nem befolyásolta a tb-ellátások összegét. Tehát a korábbi időszakban sem, úgy, ahogy a mostani szabályok szerint sem, a tb-járlék nem befolyásolta a nyugdíj összegét, az kizárólag a munkavállaló által fizetett egyéni járulék függvénye. Tehát ebben a tekintetben, amit idézett képviselő úr is, hogy mit mond a szociális hozzájárulási törvénynek a preambuluma, ez megegyezik azzal, amit egyébként a tb-járlék szabályozása is tartalmazott. Tehát a nyugdíj- és a tb-ellátásokat nem befolyásolta a korábbi időszakban sem a munkáltató által fizetett járulék.

Szintén elhangzott Volner képviselő úr vezérszónoki felszólalásában, hogy az adóék Magyarországon magas, és igazából egyre több adót szed be a kormány. Mi is ismerjük ezt a tendenciát, folyamatosan vizsgáljuk egyébként az adóbeszedésnek a szintjét, és valóban egy örömdetes tény, hogy egyre több adót tud beszédni a kormány. Mindezt úgy egyébként, hogy az adókulcsok folyamatosan csökkennek. Tehát ha megnézzük, hogy milyen adóterhelés érinti az egyes gazdasági szereplőket, azt látjuk, hogy folyamatosan csökken ez az adóterhelés, és ennek ellenére szedünk be egyre magasabb adóbevételt. Ez nem egy megold-

hatatlan matematikai feladat, hogy ez hogy tud megvalósulni: ez a fehéredésnek a következménye. A magyar gazdaság az elmúlt években nagyon jelentős fehéredési folyamaton van túl. Nagyon sok területen, a munkaviszonyos jövedelmeknél, az áfánál próbálják ezt mérni.

Az egyetlen, uniós szinten is elfogadott módszertan az áfához kötődik. Az áfánál van egy áfarés nevű mutató, ami azt mutatja meg, hogy az elméletileg a költségvetésbe befolyjni szükséges áfából hány százalékot nem tud beszédni a költségvetés. A régiós összehasonlításban ez a ráta 21-22 százalék, tehát 20 százalék fölött van, vagyis a régiós átlag azt jelenti, hogy az áfabevételek egyötödét nem tudják beszédni az adott kormányok. Most Magyarországon gyakorlatilag a 2015-16-os évektől, amikor elkezdtek a valós idejű adatszolgáltatásokat bekötni az adóhatóságokhoz, az online pénztárgép, az EKÁER rendszer, most július 1-jétől bevezetjük az online számlázást, tehát ez a gazdaságfehérítő intézkedési terv vagy lépésterv azt eredményezte, hogy ez az áfarés most már 13 százalék alá csökkent.

Ez azt jelenti, hogy a régiós szintnél jóval-jóval kedvezőbb, lassan az uniós átlagot elérő szintről tudunk beszélni. Tehát az áfarés csökkenése egyértelműen azt igazolja vissza, hogy beváltak ezek a gazdaságfehérítő intézkedések, és úgy tud a kormány évről évre egyre magasabb összegű adóbevételeket beszédni, hogy nem terheli több adóval a gazdaságot, sőt csökken az adó mértéke. Tehát az adókulcsokban folyamatos csökkenés van, a beszédett adókban viszont ezzel ellentétben egy folyamatos növekedés. Tehát ez nem azt jelenti, hogy a gazdaságot magasabb adóterhelés éri, hanem azt jelenti, hogy mindenkitől beszedjük azt az adót, amit a jogszabályok rájuk előírnak. Tehát a szürke- és a feketegazdaság szűkülése teremti meg azt a költségvetési mozgásteret, amely egyébként az élők munkáinak terheiről lehetővé tette ezeknek a csökkentését.

Bangóné képviselő asszony felszólalásában jelezte, hogy lyukas törvény, és Varju képviselő úr is hivatkozott rá. Pont emiatt van most egy önálló törvény itt az asztalon, ezért nyújtottunk be egy önálló törvényjavaslatot, hogy egy önálló, koherens, egyszerű szabályrendszerrel kezeljük ezt az adótípust.

(15.30)

Két felszólalásban is hangsúlyosan említették a 25 és az 55 év feletti számára adott kedvezménynek a megszüntetését. Itt ismételt szeretném kihangsúlyozni, amit a vezérszónoki felszólalások előtt is említettem, hogy a kedvezmények mértéke eddig 100 ezer forintban volt maximalizálva, ez most a minimálbérhez lesz kötve, ami azt jelenti, hogy egy jóval magasabb kedvezményt tudunk biztosítani, és ez a kedvezmény évről évre növekedni fog, ahogy a minimálbér is emelkedni fog.

A másik nagyon fontos összefüggés, hogy nem látjuk bizonyítottnak azt, hogy bármilyen veszélyben

lennének az 55 év feletti. A mostani munkaerőpiaci helyzet azt mondatja velünk, hogy egy nagyon stabil, nagyon jó munkaerő, aki az 55 év felettiébe tartozik, és azt látjuk, hogy számítanak rá a munkaadók. Tehát nem tartom életszerűnek egyébként, hogy csak e miatt a járulékkedvezmény miatt tartanák meg őket a munkahelyükön.

Ezt az is visszaigazolja, hogy csináltunk egy részletes kutatást, és megnéztük, hogy az elmúlt években hogyan nőtt a nyugdíj előtt állóknak a foglalkoztatása. Az 53-54 éveseket, illetve az 55-56 éveseket, tehát két korosztályt vizsgáltunk, egyáltalán nem tér el a két rétegnek a foglalkoztatottsága.

Tehát ez azt jelenti, hogy a két korcsoportnak úgymond azonos módon növekedett a foglalkoztatása. Tehát nem a járulékkedvezmény okozta a többletfoglalkoztatást, hanem a gazdaságnak szüksége van a többletmunkaerőre, és ezért ezt a korosztályt, úgymond mind a kettőt nagyon nagy előszeregettel alkalmazták.

Hogyha esetleg mégis az a nemkívánatos esemény történne, hogy valaki elveszti az állását, ez előfordulhat egyébként bármelyik korosztályban is, tehát nemcsak az 55 év felettiéknél, hanem akár a fiatalabbaknál, akkor viszont szeretném felhívni a figyelmet a munkahelyvédelmi akcióterv helyére belépő új kedvezményrendszernek a legnagyobb újdonságára, ez pedig az, hogy generálisan adunk egy kedvezményt azoknak, akik a munkaerőpiacra vissza kívánnak jönni.

Egy olyan szabályrendszert javaslunk itt a törvényjavaslatban, hogy aki az elmúlt kilenc hónapban hat hónapot meghaladóan nem volt foglalkoztatott, tehát nem volt munkaviszonya, ő már jogosult legyen erre a kedvezményre. Ez azt jelenti, hogy nem feltétlenül kell munkanélküli-regisztrációt megtennie, tehát aki esetleg menet közben dönti el, hogy ő visszalépne a munkaerőpiacra, eddig inaktív státuszban volt, nem is keresett állást, de most úgy dönt, vagy jött egy olyan lehetőség, amivel élni kívánna, ezzel az új kedvezményrendszerrel ő is támogatható. Tehát a munkáltató, aki felveszi ezt a nyugdíjaskor előtt állót vagy akár egy középkorút, szintén kedvezményben részesülhet.

Szintén kedvezményben részesülhet az, aki akár 25 év alatti, de mondjuk, emiatt egy vagy két évig nem volt a munkaerőpiacon, például egy külföldről hazatérő fiatal, vagy egy anyasági támogatásban részesülő kismama, aki visszatérne a munkaerőpiacra, ők szintén jogosultak erre a kedvezményre, ami, hangsúlyozom: jóval magasabb összegű, mint a mostani 100 ezer forintos limit. Tehát a minimálbér összegéig lehet őket támogatni.

Tehát azt gondoljuk, hogy azok a sajtóhírek, hogy a kormány az út szélén hagyta ezt a foglalkoztatotti csoportot, pont az ellenkezője igaz, aki igazán munkaerőpiaci szempontból bajba kerül, pontosan azoknak segít a kormány, és azoknál a csoportoknál, ahol úgy látjuk, hogy nincsen ösztönző hatása ennek a kedvezményeknek, ott nem tartjuk indokoltnak ennek a

fenntartását. Tehát azt gondoljuk, hogy egy sokkal racionálisabb és célzottabb támogatás fog megvalósulni.

Szintén elhangzott Bangóné képviselő asszony felszólalásában, hogy a nyugdíjas-szövetkezeteknél az volt a várakozás, hogy majd ez a kör több tízezres létszámban segíti a munkaerőpiacot. A javaslatunknak pont az a lényege, hogy azonos feltételeket biztosítsunk a nyugdíjas-szövetkezetek mellett azoknak is, akik egyébként nyugdíjaskorúak és szeretnék a munkaerőpiacra visszatérni, de adott esetben az ő fizikai környezetükben vagy a környékükön nincsen ilyen szövetkezet, vagy valamilyen oknál fogva nem kívánnak belépni ebbe a szövetkezetbe. Azt gondoljuk, hogy ez a javaslat megteremti annak a lehetőségét, hogy így mindenki, aki a munkaerőpiacra vissza kíván csatlakozni, az megtehesse minimális adminisztráció és minimális adóbefizetés mellett.

Szintén elhangzott képviselő asszony felszólalásában, hogy a minimálbér adómentesség tétele lenne a javaslat, és ez többször elhangzott. Itt is szeretnék emlékeztetni arra, hogy a legtöbb OECD-tanulmány és olyan hivatkozott mutatók, amelyeket önök is említettek, az adóéknak a nagysága, az mindig gyermektelen, egyedülálló családokat, illetve személyeket hoz. Egyetlen olyan mutató sem hangsúlyozza a családi adókedvezménynek a fontosságát, amit mi Magyarországon viszont kifejezetten fontosnak tartunk. Tehát való igaz, hogy a gyermektelen egyedülállók esetében az adóék magas, Magyarországon erre folyamatos lépéseket is teszünk, hogy ez csökkenjen és a régiós szintet elérjük.

Vizont szeretném hangsúlyozni, hogy mára a minimálbér esetében egy kétyermekes vagy akár többgyermekes családnál, nemhogy a minimálbér adómentességét elértük, hanem még a járulékot sem kell teljes összegben megfizetni. Tehát az szja-mentesség már évek óta garantált, viszont ahol úgymond marad adókedvezmény, mert mondjuk, minimálbéres jövedelemről beszélünk, és a két vagy a három gyermek miatt többlet-adókedvezménye van a családoknak, már a járulékok terhére is igénybe lehet venni. Tehát nemhogy a minimálbér adómentességét, hanem már a járulékoknak a mentességét is vagy legalábbis csökkentett mértékét tudjuk garantálni a két- vagy többgyermekes családoknak.

Varju képviselő úr hivatkozott rá, hogy a megállapodás, amit a BKF keretében kötöttünk, a hatéves bérmegállapodás bizonytalanságot teremt, és hogy nem lehet számítani a feltételekre. Itt hadd erősítsen meg, hogy határozott és objektív feltételek vannak rögzítve a megállapodásban, ami azt mondja, hogy amint a reálbér-emelkedési feltételek megvalósulnak, a szociális hozzájárulási adókulcs csökkentése megvalósul. Mivel feltételhez kötött, ezért azt jelenti, hogy ha gyorsabban megvalósulnak a feltételek, akkor gyorsabban tudja a kormány megtenni ezt a 2 százalékpontos csökkenést, hogyha erre lassabban adódik lehetőség, akkor lassabban. Nyilván az elsődleges szempont itt is az volt, hogy a költségvetési mozgáster

lehetővé tegye ezt a csökkentést. Tehát egy felelőtlen, idő előtti csökkentés nyilván nagy kockázatokat hordozna, viszont amikor megteremtődik ennek a feltétele, ez a megállapodás biztosítja, hogy rögtön, azonnal ezt a kedvezményt át tudjuk adni a munkáltatóknak. Tehát nem kell adott esetben a következő évfordulóig várni, tehát akár év közben is meg tudja adni a kormány ezt az adócsökkentést, hogyha erre a feltételek lehetőséget adnak.

Ismét csak egy utolsó gondolat erejéig szeretnék visszakanyarodni, egyébként ezt előbb kellett volna mondanom, hogy az 55 évesek foglalkoztatása kapcsán elhangzott több olyan nyilatkozat, hogy az 55 éveseknél milyen nagy az a réteg, aki nem dolgozik és hogy nincsen munkája. Azt látni kell, hogy ebben a körben az inaktivitási ráta nagyon magas. Ez azt jelenti, hogy nem is kíván egyébként a munkaerőpiacra visszalépni, tehát az inaktívok száma viszonylag magas ebben a körben.

Ami viszont szerintem sokkal jobban leírja a valóságot, az a munkanélküliségi ráta, ami az 55 év felettiiek állományában alacsonyabb, mint az országos átlag. 3,7 százalék környékén van, tehát azt gondolom, hogy nem valós az a kockázat, hogy az 55 év felettiéknél egy óriási munkanélküliség fenyeget, hiszen pont azt látjuk, hogy alacsonyabb az ő esetükben a munkanélküliségi ráta, mint az országos átlag. Tehát azt gondolom, hogy ezek a félelmek nem állják meg a helyüket.

Én röviden ezeket írtam fel magamnak, köszönöm szépen még egyszer a figyelmet, és köszönöm a kormánypártoknak a támogatást, és kérem, hogy szavazzák majd meg ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/625. számon valamennyiünk számára a Ház informatikai hálózatán elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés általános vitájának ötórás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. Most felkérem Móring József Attila jegyző urat, ismertesse az egyes frakciók időkereteit. Parancsoljon!

MÓRING JÓZSEF ATTILA jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportjának 103 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 47 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 43 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 32 perc, a DK képviselőcsoportjának 25 perc, az LMP képviselőcsoportjának 24 perc, a Párbeszéd képviselőcsoportjának 21 perc, a független képviselőknek pedig 5 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 20-20 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

(15.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Hallhatuk, tisztelt képviselőtársaim, hogy ebben a vitában a vezérszónoki felszólalások ideje 20-20 perc.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőnek megadom a szót Izer Norbert államtitkár úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló törvényjavaslatban a tervezett adóváltozások fókuszában az adóadminisztráció radikális csökkentése, az egyszerűsítés, valamint a megkezdett adócsökkentés folytatása áll.

A javaslat szerint a személyi jövedelemadó érintő változások illeszkednek a kormány azon törekvéséhez, hogy a magánszemélyek és a kifizetők adóadminisztrációs kötelezettségei jelentősen csökkenjenek. Ebben a vonatkozásban rendkívül sikeres intézkedés, hogy az adóhatóság már 2016-tól kezdődően a rendelkezésére álló információk alapján elkészíti a személyi jövedelemadó bevallásának tervezetét. A javaslat értelmében tovább bővül az érintett személyi kör, akik részére az adóhatóság a bevallási tervezet elkészíti. Eszerint a magánszemélyeken, a mezőgazdasági őstermelőkön, illetve az általános forgalmi adó fizetésére kötelezett magánszemélyeken kívül már az egyéni vállalkozói tevékenységet folytatók részére is készül majd bevallási tervezet, amelynek a vállalkozási tevékenységre vonatkozó adatokkal való kiegészítése után a tervezet bevallásként jóváhagyható. Ehhez kapcsolódóan a bevallási határidő az egyéni vállalkozók számára is május 20-ára módosul. Eddig ugye, ez a határidő február 25-e volt.

Az egyszerűsítés jegyében lehetővé válik az is, hogy a magánszemélyek az adóelőleg megállapításához szükséges nyilatkozataikat elektronikus úton töltsék ki és azt az ügyfélkapun keresztül nyújtják be, amelyet aztán az adóhatóság a nyilatkozatban megjelölt munkáltatóhoz vagy kifizetőhöz továbbítani fog. Ebbe a körbe tartoznak a családi kedvezmény, az első házások kedvezménye és a személyi kedvezmény érvényesítését, valamint a költségek figyelembevételét szolgáló nyilatkozatok is.

A vállalkozások kérésének eleget téve egyszerűbbé, átláthatóbbá válik a vállalkozások által működtetett kafetéria-rendszerekhez kapcsolódó adószabályozás is.

A Munkaadók és Gyáriparosok Országos Szövetsége - amelynek alapvető feladata a hazai vállalatok érdekvédelme és támogatása - kifejezett kérése volt, hogy a kormány tekintse át és egyszerűsítse a kafetéria-rendszert.

A pénzügyi tárca rendelkezésére álló adatok alapján kiderült, hogy jellemzően nem az arra leginkább

rászoruló, minimálbérhez közeli keresettel rendelkező munkavállalók részesülnek kafetériában. Jelenleg a vállalkozások töredéke, csak 24 ezer munkáltató fizet kafetériát, az ott dolgozók átlagos jövedelme magas, mintegy duplája a kafetériát nem fizető cégek foglalkoztatottjainak. Mindemellett a gazdálkodók visszajelzése szerint a rendszer jelentős adminisztrációs teherrel jár, így a kisebb cégek jellemzően egyáltalán nem fizetnek béren kívüli juttatásokat a foglalkoztatottjaiknak.

A kormány célja, hogy egyre inkább arra ösztönözze a vállalatokat, hogy a csak meghatározott célra felhasználható juttatások vagy utalványok helyett szabadon elkölthető pénzt adjanak munkavállalóiknak, hiszen az elvégzett munkáért mindenkinek munkabér jár, nem pedig utalvány. A gyakran bérkiváltó szerepet betöltő, számos juttatási elemet tartalmazó kafetéria-rendszer visszaszorítása érdekében ezért úgy módosul a kedvezményes közteherfizetés mellett adható juttatások köre, hogy csak a SZÉP-kártya három alzsebébe lesz adható ilyen kedvezményes közteher mellett béren kívüli juttatás.

Jelentősen csökken továbbá azon juttatások köre, amelyek a kedvezményesnél magasabb, de a béreket terhelő közterheknél alacsonyabb mértékű teher mellett biztosíthatók. Így, azt gondolom, elmondható, hogy a javaslat módosító hatása kettős: egyrészt egyszerűsíti a rendszert, másrészt pedig tovább növeli a SZÉP-kártya gazdaságfejlesztésben, gazdaságösztönzésben betöltött pozitív szerepét. A SZÉP-kártya mindezek mellett mára a rekreációt középpontba állító olyan juttatási elemmé vált, amely a családok ki kapcsolódását, pihenését egyaránt szolgálja.

A Magyar Szállodák és Éttermek Szövetsége szerint az ország versenyképességének javítását is segítheti a kafetéria-rendszer átalakítása, ugyanis 2017-ben a magyarországi hotelekben a vendégek több mint 17 milliárd forint értékben fizettek SZÉP-kártyával, ami a döntően vidéki, családi tulajdonban levő, kkv-formában működtetett panziók, szállodák belföldi szállásdíjbevételeinek közel 20 százalékát tette ki.

A javaslat ezen túlmenően több kisebb, pontosító jellegű módosítást is kezdeményez. Így például az ingatlanjukat bérbe adó magánszemélyek adminisztrációs kötelezettségeit egyszerűsíti az a javaslat, amely kimondja, hogy az adóköteles jövedelem megállapításánál nem kell bevételként figyelembe venni a bérlő által megfizetett rezsiköltségeket, amit egyébként is költségként elszámolhatnának a bérbeadók.

A családokat segíti az a módosítás, amely szerint a bölcsődei, óvodai térítési díjakat 2019-től a munkáltató akkor is átvállalhatja, ha az intézmény a számlát a szülő nevére állítja ki. Korábban csak a munkáltató nevére kiállított számla volt elfogadható ezen a jogcímenen, ez pedig adminisztrációs többletmunkával járt. Ezt kívánjuk jövő év január 1-jétől feloldani.

A kormány azzal is támogatja a családokat, hogy hozzájárul a 20 évesnél fiatalabbak jogosítványának megszerzésével kapcsolatban felmerülő nem csekély

kiadásokhoz. A javaslat ezt a támogatást adómentesnek minősíti január 1-jétől.

Tisztelt Országgyűlés! A foglalkoztatáshoz, önfoglalkoztatáshoz kapcsolódó adó- és járulékkerhek kapcsán jogalkalmazást könnyítő, valamint számos kedvező változást eredményező módosítás lép életbe. Legfontosabb ezek közül, hogy a saját jogú nyugellátásban részesülő nyugdíjas személyek munkaerőpiaci reaktivizálása érdekében 2019. január 1-jétől eltörlésre kerül a munkáltatókat terhelő, 19,5 százalékos mértékű szociális hozzájárulási adó, valamint a 1,5 százalékos mértékű szakképzési hozzájárulás.

Könnnyítést eredményez a nyugdíjas munkavállalók esetében is a módosítás, mivel a munkabérük után már csak személyijövedelemadó-fizetési kötelezettség áll majd fenn, a továbbiakban járulékfizetésre nem lesznek kötelezettek, mivel esetükben eltörlésre kerül a nyugdíj- és a természetbeni egészségbiztosítási járulékfizetési kötelezettség. Tehát röviden összefoglalva: csak a 15 százalékos szja fogja terhelni a nyugdíjasok munkabérét.

Szintén kedvező változás, hogy a szociális hozzájárulási adóból a megváltozott munkaképességű személyek által igénybe vehető kedvezmény esetében a kedvezményezettek köre kibővül, így az önfoglalkoztató magánszemélyek is ebbe a körbe esnek, ezzel támogatva e személyek önfoglalkoztatóvá válását.

A társasági adót érintő módosítások az elmúlt években is jelentősen hozzájárultak az adórendszer versenyképesebbé tételéhez. Nincs ez másként az önök előtt fekvő törvényjavaslat esetében sem. A társasági adót érintően a javaslat a meglévő szabályozás jogalkalmazást és jogértelmezést is elősegítő finomítására törekszik.

Ezen belül az energiahatékonysági kedvezmény eddigiekben is nagy érdeklődésre számot tartó rendszerét továbbfejleszti a törvényjavaslat annak érdekében, hogy az energiahatékonysági beruházások, korszerűsítések minél szélesebb köre számára elérhető legyen e kedvezmény. Az adókedvezmény mértéke is változik: a támogatási intenzitást az uniós lehetőségekhez igazodva növelni javasolja a törvényjavaslat.

A versenyképesség javítása érdekében enyhülnek a fejlesztési tartalék értékhatárával kapcsolatos előírások is. A javaslat értelmében 500 millió forint helyett 2019. január 1-jétől 10 milliárd forint kerülhet ennek a szabálynak a hatálya alá, azaz csaknem 1 milliárd forintnyi adóelőnyben részesülhetnek azok az adózók, akik ezt a szabályt alkalmazzák, és így előrehozott értékcsökkenés formájában igénybe vehetik ezt a kedvezményt.

A startup vállalkozások támogatása kiemelt kormányzati cél, így adópolitikai eszközökkel is ösztönözzük ezen innovatív vállalkozások létrejöttét és tőkéhez jutását. Ennek megvalósítását segíti a korai fázisú vállalkozásban szerzett részesedés adóalap-kedvezménye esetén az éves szinten érvényesíthető adóalap-kedvezmény mértékének enyhítése. Itt eddig egy 20 millió forintos adókedvezmény-határ volt generálisan, és ezt most egy-egy befektetésnél limitáltuk

20 millió forintban. Tehát jóval szélesebb lehetőség lesz ezt az adókedvezményt kihasználni.

A törvényjavaslat lehetővé teszi a kutatási és kísérleti-fejlesztési szolgáltatásra tekintettel alkalmazható adóalap-csökkentő tétel megosztott érvényesítését is. Ez azt jelenti, hogy a javaslat révén a jövőben a kutatási és kísérleti-fejlesztési szolgáltatások költségei jobban hasznosulhatnak, és a belföldi K+F szolgáltatások költségei bizonyos feltételekkel a megrendelő oldalán is érvényesíthetővé válnak.

A javaslat a kedvezmény megosztását szigorú feltételekhez köti. A felek a megosztásról közös írásbeli nyilatkozatban kell hogy rendelkezzenek. A nyilatkozat valóságtartalmáért is közösen, egyetemlegesen fognak felelni.

Összhangban a családok támogatásának kiemelt céljával, a jövőben a munkahelyi óvodák költségei elismert költségnek fognak minősülni társaságiadózási szempontból.

A javaslat módosító tétel bevezetésével rendezi az IFRS 9 sztenderd változására tekintettel az IFRS-ek és a magyar számvitel szerinti adózók között keletkező adóalap-megállapítási eltérést. A javaslat továbbá szintén az IFRS-eket alkalmazó adózók vonatkozásában elérhetővé teszi a komponensenkénti értékcsökkenés érvényesítését a társaságiadó-alap meghatározása során.

A társasági adót érintően a törvényjavaslat több adminisztrációs egyszerűsítést is javasol. E körben megszűnik az adófelajánlásra vonatkozó nyilatkozat megtételekor százezer forintot meghaladó adótartozás vizsgálatára vonatkozó szabály, az adótartozást ennek megfelelően csak a felajánlás kiutalása előtt kell megvizsgálni.

Civil szervezetek esetén bővül az egyszerűsített nyilatkozat alkalmazásának köre. A javaslat szerint elismert költségnek minősül az ingyenes juttatás miatt elszámolt ráfordítás abban az esetben is, ha a juttatásban részesülő civil szervezet csak arról nyilatkozik, hogy a támogatást nem a vállalkozási tevékenységéhez kapta, illetve ha a civil szervezetnek a vállalkozási tevékenysége után adófizetési kötelezettsége nem keletkezett.

(15.50)

Az IFRS-ek szerinti beszámolóra áttérő adózók esetében eltörlésre kerül az áttérés adóévet megelőző, az áttérési különbözet összegére és az IFRS-ek szerinti saját tőke és a számvitelről szóló törvény szerinti saját tőke várható összegére vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettség, tekintettel arra, hogy az áttérésre kötelezettek, továbbá az áttérni szándékozók nagy része már megvalósította az áttérést.

A törvényjavaslat a jogszabályok közötti koherencia biztosítása érdekében, illetve az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseivel való összhang megteremtése céljából kimondja, hogy a társasági adót érintően önellenőrizhetővé válik az adókedvezmény alkalmazására vonatkozó választás.

Az innovációs járulékot illetően a javaslat előírja, hogy a kkv-törvény valamennyi vonatkozó rendelkezését figyelembe kell venni az adóalanyiság vizsgálatakor. Ez azt jelenti, hogy csak az az adóalany mentesülhet az innovációs járulék alól, amely a kapcsolódó, illetve a partnervállalkozások adatait is figyelembe véve minősül kisvállalkozásnak. A javaslat kapcsán az NKFI Alap bevételeinek növekedése várható, és ennek révén nagyobb összeg lesz fordítható a K+F pályázatok támogatására.

Tisztelt Ház! A kisvállalkozások fejlődése Magyarország gazdaságának egyik mozgatórugója. Fejlődésük fontos eleme az egyszerű és versenyképes adórendszer, ezt biztosítja a 2012-től bevezetett kisvállalati adó, amelynek szabályozása 2017-től még egyszerűbbé, még versenyképesebbé vált. A kormány célja a kisvállalati adót alkalmazó adózók körének folyamatos bővítése. E törekvés sikerességét mutatja, hogy az elmúlt két évben majdnem ötszörösére nőtt az adóalanyok száma, így 2018-ban már 28 ezer vállalkozás alkalmazza ezt az innovatív új adót.

Az adóalanyok számának további bővítése érdekében 2019-től a bevételre és a mérlegfőösszegre vonatkozó belépési értékhatár a duplájára, 500 millió forintról 1 milliárd forintra emelkedik, az adóalanyiság megszűnését eredményező bevételi értékhatár pedig háromszorosára, a korábbi 1 milliárd forintról 3 milliárd forintra nő. A módosítás eredményeképpen a kisvállalkozások szélesebb köre térhet át a kisvállalati adóra, és a vállalkozás növekedése során is tovább lesz lehetősége alkalmazni az adónemet, így e beruházások ösztönzése is jobban fog érvényesülni.

A javaslat kiegészíti a kisvállalati adó szabályozását részletes, a kettős adóztatás elkerüléséhez szükséges rendelkezésekkel, amelyeknek köszönhetően tovább javul a kisvállalati adónem és a nemzetközi egyezmények összhangja, átláthatóbbá válnak a külföldről származó jövedelmek kezelésével kapcsolatos elvárások is.

A törvényjavaslat a kisvállalati adót érintően további jogalkalmazást segítő pontosításokat és technikai módosításokat tartalmaz. Egyértelművé teszi, hogy a kisvállalati adóalanyiság megszűnik, amennyiben az üzleti év mérlegfordulónapjának megváltoztatására kerül sor. A kisvállalati adóalanyiság megszűnésének napja ebben az esetben a választott mérlegfordulónap lesz.

Az egyértelmű jogalkalmazás elősegítése érdekében a javaslat rögzíti, hogy a kisvállalati adó hatálya alá bejelentkező adózók esetében az állami adó- és vámhatóság által nyilvántartott tartozás mértékét a kisvállalati adóalanyiság megszűnésekor alkalmazandó előírással azonosan kell vizsgálni, azaz a vállalkozásnak az állami adó- és vámhatóság által nyilvántartott, végrehajtható, nettó módon számított adó tartozása nem haladhatja meg az 1 millió forintot.

A kisvállalati adó és a kisadózó vállalkozások tételes adója - technikai nyelven a kiva és a kata - sikerének tükrében már nem kínál annyi előnyt az egyszerűsített vállalkozó adó - leánykori nevén az eva -,

amely 2003. január 1-jei hatállyal került bevezetésre. Az elmúlt években folyamatosan csökkent az eva versenyképessége, köszönhetően a társaságiadó-kulcs jelentős csökkentésének és az új, egyszerű, az adózók számára kedvező adónemek bevezetésének. Ennek eredményeképpen a benyújtott törvényjavaslat kezdeményezi az eva választhatóságának megszüntetését. A javaslat szerint az eva utoljára 2018. december 20-ig választható, ezt követően az áttérés nem lesz lehetséges.

Azok az adózók ugyanakkor, akik a határidőig élnek az eva választásának a lehetőségével, illetve akik jelenleg is az eva hatálya alatt vannak, a továbbiakban is a törvény hatálya alatt maradhatnak és használhatják ezt az adónemet. Az evatörvény másik módosítása szerint a számviteli törvénnyel összhangban megszünteti az osztalék felhasználásának kötött sorrendjét.

A pénzügyi szervezetek nagy része jelenleg már a nemzetközi számviteli sztenderdeket, tehát az IFRS-eket alkalmazza, ezért a törvényjavaslat biztosítja, hogy az áttért adózók a bankadó adóalapját is az IFRS-ek szerint állapíthatják meg.

A törvényjavaslat kedvező módosításokat javasol a pénzügyi tranzakciós illeték szabályozásában is. 2019. január 1-jétől minden lakossági átutalás tranzakciónként 20 ezer forintig illetékmentes lesz. Meggyőződésünk szerint az intézkedés hozzájárul a feketegazdaság visszaszorításához azáltal, hogy csökkenti a készpénzhasználatot, és elősegíti az elektronikus fizetések további elterjedését.

Egy kiegészítő szabály is belekerült a javaslatba, miszerint ha a Kincstár a kincstári körbe tartozó számlatulajdonosokon kívül más kincstári számlatulajdonos részére hajt végre fizetési műveletet, akkor a pénzügyi tranzakciós illeték felső határa a javaslat szerint műveletenként 6 ezer forint lesz. Tehát ugyanazt a felső határt alkalmazhatjuk ebben az esetben is, ami az általános felső határ a tranzakciós illeték esetében.

A vámigazgatási területen is egyszerűsítést hajtunk végre azáltal, hogy az eljárási bírság jogintézménye kivezetésre fog kerülni. Azon eljárási cselekmények, ahol szankcionálandó jogsértő magatartás valósul meg, a jelenlegi vámigazgatási bírság rendszerébe kerülnek implementálásra.

Tehát elkerülendő, hogy két párhuzamos bírság kerüljön kiszabásra, a jövőben csak egy bírság kiszabására lesz lehetőség. További módosítási javaslat, hogy a vámjogi képviselő szabályain a gazdálkodók jelzése alapján finomítottunk, illetve kisebb jogtechnikai pontosításokat fogalmaztunk meg a jogalkalmazás megkönnyítése érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! A gazdasági életben egyre több, változatos formát öltő vásárlásösztönző megoldás jelenik meg, ezen túlmenően egyre nagyobb teret nyer az elektronikus kereskedelem is. Ennek megfelelően a törvényjavaslat, igazodva az uniós szabályokhoz, konkrét általánosforgalmiadó-szabályokat határoz meg az utalványok értékesítésére és közvetítésére,

valamint a határon átnyúló elektronikus kereskedelem áfakézelése kapcsán vezet be könnyítéseket, elsősorban a kisvállalkozások számára.

Az adócsalás elleni hatékony fellépés folytatása érdekében a törvényjavaslat meghosszabbítja az üvegházhatású gázok, egyes gabona- és acélipari termékek fordított adózására vonatkozó rendelkezéseket.

Az EU-n kívüli országokkal történő gazdasági kapcsolatok olajozottabbá tétele érdekében a törvényjavaslat megteremti a hazai feltételeket a Törökország és Szerbia vonatkozásában történő kölcsönös áfavisszatérítéshez.

A jövedéki törvény módosítása a jogalkalmazás során felszínre került, törvényt módosítással orvosolható problémák kezelését szolgálja, így a gazdálkodók által feltárt adóköteles hiány esetén a módosítást követően nem alkalmazható majd jövedéki bírság. Ezen túl egyszerűsödnek az adminisztratív terhek, például az éves készletfelvételnél megszűnik a kötelező hatósági jelenlét, továbbá a módosítás több könnyítést is tartalmaz, így például ötszörösére emelkedik a borászatok kistermelői pezsgő előállítására vonatkozó mennyiségi korlátja.

A helyiadó-változásokból két fontos módosítást emelnék ki. Az egyik, hogy az önkormányzatok jövő évtől lehetőséget kapnak arra, hogy az iparüzési adóban helyi szinten kedvezményezzék a beruházásokat, s ekképp ösztönözzék a vállalkozások településen való letelepedését. Erről mindösszesen a helyiadó-rendeletükben kell egy rendelkezést hozniuk. A rendeletben valamennyi vállalkozás számára azonos feltételekkel meghatározhatják az iparüzésiadó-előny formáját és mértékét, sőt rendelkezhetnek arról is, hogy a kedvezmény más adóévekre is átvihető legyen, de kiköthető az is, hogy az adóévi adó egy részét a beruházás értékétől függetlenül meg kell fizetni. A helyi adókban is tovább csökkennek a vállalkozások adóadminisztrációs terhei. Ennek keretében 2019. július 1-jétől lényegileg megszűnik a székhely szerinti önkormányzati adóhatósághoz való bejelentkezési, változásbejelentési kötelezettség, mert azt kiváltja az állami adóhatóság székhely szerinti önkormányzati adóhatóság felé történő adatközlése. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy az adóhatóság fogja ezeket az adattovábbításokat megtenni a helyi önkormányzat felé.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány elkötelezett az egészséges életmód, az egészségtudatos táplálkozás, általában a betegségek megelőzése mellett. Részint ez indokolja a népegészségügyi termékadó mértékeinek emelését, részint pedig az, hogy azok tételes mértékei régóta változatlanok. Ezen okból nem kívánunk tovább vitázni az Európai Bizottsággal sem, le kívánjuk zárni az alkoholdermékek kapcsán zajló kötelezettség-szegési eljárást, noha nem értünk egyet a Bizottság álláspontjával. Olyan változtatást szeretnénk, amely agálytalanná, azaz egységessé teszi az alkoholdermékek adóztatását a népegészségügyi termékadóban.

A számviteli törvény javasolt módosítása a jogszabályi környezet változásainak a számviteli törvény

előírásain történő átvezetését szolgálja, valamint az egységes számviteli gyakorlat kialakítását segítő pontosító, kiegészítő rendelkezéseket tartalmaz. A törvényi előírás kiegészül többek között a könyvvizetés pénznemére, a negatív kamat számviteli elszámolására, valamint a támogatásként kapott összegek időbeli elhatárolására vonatkozó előírásokkal.

Pontosításra kerülnek a követelések engedélyezésének elszámolására vonatkozó előírások, továbbá a Ptk. előírásával összhangban rögzítésre kerül az is, hogy az adózott eredmény felhasználására vonatkozó javaslat tartalmilag az osztalék jóváhagyásáról szóló javaslattal egyezik meg.

(16.00)

A pénzmozgások jogcímeinek minél pontosabb bemutatása érdekében felülvizsgálatra kerülnek a cash-flow kimutatásra vonatkozó előírások is. A törvényjavaslat beolvasás, illetve összeolvasás esetén, az egymásban lévő részesedések kiszűrése során lehetővé teszi az üzleti vagy cégérték kimutatását. Ez a technikai elszámolás a korábbiakban nem volt lehetséges. Ennek az a feltétele, hogy már a részesedés vásárlásakor is érvényesítésre kerüljön a vételárban üzleti vagy cégérték, ez csak a vásárolt részesedés bekerülési értékének a részét képezte korábban, és nem kerülhetett külön kimutatásra. Tehát e feltételek mentén lesz lehetőség üzleti vagy cégérték kimutatására.

Emellett a törvényjavaslat pontosítja az IFRS-ek szerinti beszámolót készítőkre vonatkozó előírásokat, többek között a saját tőkeemfeleltetési táblára, a kiegészítő megjegyzések kötelező tartalmi elemeire, az üzleti jelentésre, valamint az osztalékfizetés szabályaira vonatkozóan.

A törvényjavaslat a könyvviteli szolgáltatást végzőkre, valamint a kötelező éves továbbképzésüket lebonyolító szervezetekre vonatkozó adatkezelési szabályokat kiegészíti az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény követelményeinek megfelelően.

Tisztelt Országgyűlés! A könyvvizsgálókra vonatkozó szabályok módosítása pontosítja, illetve kiegészíti a hatósági ügyekre vonatkozó eljárási szabályokat, valamint az egységes gyakorlati végrehajtást segítő, pontosító és kiegészítő rendelkezéseket tartalmaz. A kamarai tag könyvvizsgálók, könyvvizsgáló cégek banknál csak a közfelügyeleti hatóság által kiállított igazolás alapján végezhetnek könyvvizsgálói tevékenységet. A törvényjavaslat az igazolás hatókörével és érvényességi idejével kapcsolatban tartalmaz kiegészítő rendelkezéseket.

Az okleveles könyvvizsgálói képzés szakmai és gyakorlati tapasztalatait magába foglaló módosító javaslatok az okleveles könyvvizsgálói képzés bemeneti feltételeire, idejére, főbb tanulmányi területeire és a képzésben részt vevőkre vonatkozóan tartalmazzak új rendelkezéseket.

A törvényjavaslat a Könyvvizsgálói Kamara kezdeményezésére megteremti a pártoló személy, a pártoló szervezet, valamint a szenior könyvvizsgáló jogintézményét. A pártoló személy, a pártoló szervezet, valamint a szenior könyvvizsgáló nem jogosult könyvvizsgálói tevékenységet végezni, ugyanakkor részt vehet a kamara tevékenységében, igénybe veheti a kamara egyes szolgáltatásait is. Mindezek részletszabályait a kamara alapszabálya, illetve egyes egyéb szabályai fogják majd tartalmazni. A számviteli törvényben a kereteket határoztuk meg.

Tisztelt Ház! Magyarországon 2011 óta lehet már szabályozott ingatlanbefektetési társaságot létrehozni. Az elmúlt években több esetben is finomításra kerültek a vonatkozó szabályok, aminek köszönhetően jelenleg már működnek szabályozott ingatlanbefektetési társaságok. A törvényjavaslatban szereplő módosítások a már létrejött szabályozott ingatlanbefektetési társaságok működése és tőzsdei jelenléte során felmerült gyakorlati kérdéseket rendezik. Emellett a javasolt módosítások további új ingatlanbefektetési társaságok létrejöttét és piacra lépését is segítik.

Megtartva az eredeti szabályozás lényegi elemeit, a törvényjavaslat pontosítja a vezető állású személyre, illetve az ügyvezetési feladatokat ellátó szervre vonatkozó fogalmakat, az osztalékfizetésre vonatkozó előírásokat, valamint a szabályozott ingatlanbefektetési társaság és projektársaságai által végezhető tevékenységi köröket. Emellett a törvényjavaslat az elsőbbségi részvények kibocsátásának a lehetőségével a tőzsdei közkézhányadmérték jelentős növekedésének a lehetőségét is megteremti, miközben megfelelő garanciát is biztosít a szabályozott ingatlanbefektetési társaság tartós és hosszú távú működtetésére.

Tisztelt Országgyűlés! Ami a bevándorlási különadót illeti, a helyzet roppant egyszerű. Vannak olyan szervezetek, amelyek azt a nézetet képviselik, hogy a bevándorlás egy pozitív folyamat, azt erősíteni kell, és erre forrásokat is kell áldozni. Azon túlmenően, hogy a kormány gyökeresen más elképzelést vall a bevándorlásról és annak hatásairól, a magyar állam számára a modern kori népvándorlás és annak elősegítése jelentős költségeket is okoz.

A közteherviselés elvéből fakadóan nem fogadható el, hogy azok a szervezetek, amelyek az egész közösségünket terhelő kiadások növekedését okozzák, ne járuljanak hozzá a tevékenységük következményeként előálló társadalmi közös kiadások viseléséhez. Különösen úgy, hogy sokszor e szervezetek, tipikusan a civil szervezetek mentességet élveznek a közterhek alól. Ezért a bevándorlást segítő tevékenységet anyagilag támogató szervezeteknek a támogatás összege után 25 százalékos különadót kell fizetniük, továbbá nyilatkozatot kell adniuk a támogatott, bevándorlást Magyarországon segítő vagy magyarországi székhelyű szervezeteknek arról, hogy az adót megfizették. Amennyiben adófizetési kötelezettségüket nem teljesítik és ilyen nyilatkozatot nem adnak, akkor a bevándorlást segítő és nem a finanszírozó szervezet lesz az adó alanya.

Tisztelt Országgyűlés! Végezetül, de nem utolsósorban, kvázi keretbe foglalva az elmondottakat, szeretném kiemelni, hogy az adórendszer egyszerűsítése érdekében több adónemet megszüntetni javasolunk ebben a törvényjavaslatban. Költségvetési bevételi szempontból nem túl jelentős adónemeket, így például a 75 százalékos különadót, a hitelintézeti különadót és a kulturális adót javasoljuk megszüntetni, amely intézkedések szintén az adórendszer egyszerűsítését szolgálják. Nagyon szépen köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Bánki Erik képviselő úr, aki a szónoklatát innen, az emelvényről mondja el. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő adózási törvénycsomag, amennyiben az Országgyűlés ezt természetesen elfogadja, az adminisztrációs csökkentés mellett jövőre több száz milliárd forintot hagy a magyar családoknál, a lakosságnál és a vállalkozásoknál.

Az indítvány legfontosabb elemei közé tartozik az, hogy tovább bővül a családi adókedvezmény rendszere. A következő évben a kétgyermekes családok adókedvezménye bővül havi 5 ezer forinttal, azaz évi 60 ezer forinttal több marad minden egyes kétgyermekes családnál, hiszen havi 40 ezer forintba emelkedik az adókedvezmény mértéke.

Jövőre öt adófajta fog megszűnni. A javaslat szerint 2019-től nem kell már senkinek 75 százalékos különadót fizetnie, megszüntetjük a hitelintézeti különadót vagy éppen a kulturális adót, amit eddig külön fizetni kellett. A baleseti adó és az egészségügyi hozzájárulás is megszűnik, az előbbi a biztosítási adóba, utóbbi a szociális hozzájárulási adóba fog beolvadni.

A vállalkozások számára az egyik legjelentősebb tehercsökkentést azt jelenti majd, hogy a szociális hozzájárulási adó mértéke jövőre további 2 százalékkal, 17,5 százalékra fog csökkenni. Így 2010 óta összesen közel 10 százalékkal, 27 százalékról 17,5 százalékra mérséklődik. Ez az adócsökkentés nem fog megállni, hiszen korábbi ígretünkhöz híven, az egyébként egyedülálló, hatéves megállapodás keretében, amit a munkaadók, a munkavállalók és a kormány kötött, 11,5 százalékgig fogjuk mérsékelni ezt az adónemet.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat számos olyan elemet is tartalmaz, amit az adózók adminisztratív terheinek csökkentésére dolgoztak ki. Mindezek mellett kiemelt célként fogalmazza meg az öregségi nyugdíjra jogosult munkavállalók munkaerőpiacra történő visszavezetésének elősegítését, ahol adó- és járulékedvezményekkel fogja ezt a célt szolgálni. Jelenleg

mintegy 70 ezren dolgoznak nyugdíj mellett, a kedvező változások hatására reményeink szerint a nyugdíjas munkavállalók száma továbbra is jelentősen nőni fog a következő időszakban.

A törvényjavaslat továbbá több, a gyakorlati tapasztalatok alapján szükségessé vált egyszerűsítést is tartalmaz, olyan elemekkel együtt, amelyek az európai uniós szabályozással való jogharmonizációt biztosítják.

Tisztelt Ház! Az indítvány szerint 2019-ben tovább csökkenniük a magánszemélyeket és a kifizetőket terhelő adminisztrációs kötelezettségek a személyi jövedelemadó tekintetében is. Jövőre az adóhatóság az egyéni vállalkozókat is bevonja az e-szja rendszerbe, amivel számukra is lehetővé válik, hogy a hivatal által elkészített bevallási tervezet kiegészítésével, javításával teljesíthessék adózási kötelezettségüket. Ezzel együtt megerősödik annak lehetősége, hogy az adóelőleg megállapításához szükséges családi kedvezmény, az első házások kedvezménye, a személyi kedvezmények érvényesítését és a költségek figyelembevételét szolgáló nyilatkozatot az adózó elektronikus úton, az ügyfélkapurendszeren keresztül nyújthassák be.

A nyugdíjas munkavállalók és az őket foglalkoztatók is jobban járnak jövőre. Az öregségi nyugdíj mellett dolgozók jövedelme után ugyanis 2019-ben már csak 15 százalék személyi jövedelemadót kell fizetni, azaz a jelenlegi nyugdíjjáruék és természetbeni egészségbiztosítási járulékfizetési kötelezettség esetükben eltörlésre kerül. Továbbá a saját jogú öregségi nyugdíjban részesülőket munkaviszonyban foglalkoztató vállalkozás is mentesül a szociális hozzájárulási adó és a szakképzési hozzájárulás megfizetése alól.

Az elmúlt években számos alapvető élelmiszer áfáját csökkentette a kormány. Jövőre a baromfihús, a sertéshús, a friss tej és a tojás után újabb élelmiszer forgalmi adója csökken, ez pedig az UHT- és az ESL-tej, a tartós tejek lesznek. Ezzel a módosítással mintegy 20 milliárd forint marad a családoknál, a háztartásokban.

(16.10)

A javaslatban szereplő tehercsökkentések a vállalkozásokat is jelentős mértékben érintik. Idetartozik a társasági adó területén bevezetett, versenyképességet javító intézkedések köre.

Jövőre emelkedik majd az energiahatékonysági beruházások adókedvezményére vonatkozó támogatás intenzitása, továbbá az energiahatékonyság javítását ösztönző kedvezmény igénybe vehetővé válik a felújítások esetében is.

A vállalkozásokat érintő újabb kedvezmény, hogy a kisvállalati adó választására vonatkozó értékhatárok tovább csökkenniük, emellett a szabályozás kiegészítésre kerül a kettős adóztatás elkerüléséhez szükséges egyes rendelkezésekkel.

Jó hír, tisztelt képviselőtársaim, hogy az elmúlt években minden korábbi csúcspontot megdöntött a beruházások mértéke Magyarországon. Az eddig elért eredmények megerősítését szolgálja az a javaslat, amely szerint 10 milliárd forintba emelkedik a fejlesztési tartalékba helyezhető és így a beruházásokra fordítható összeg mértéke. Ezzel együtt az innovációs beruházások bővülését szolgálja az a módosítás, amelynek köszönhetően lehetővé válik a kutatási és kísérleti fejlesztési szolgáltatások költségeinek megosztása a vállalkozások között.

Az általunk képviselt gazdaságpolitika egyik alappillére volt, hogy a válságból való kilábaláshoz szükséges források előteremtésében a pénzügyi szektornak is ki kellett vennie a részét. Most, hogy a gazdaság egy tartós növekedési pályára állt, ideje kivézetni a hitelintézeti költségeket. Ettől az intézkedéstől azt várjuk, hogy a bankszektor hitelezési kedve tovább élénkül, ami újabb lökést adhat a magyar gazdaság növekedésének.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hazánk versenyképességének megőrzése érdekében további lépéseket kell tenni az adózás egyszerűsítése területén. Ezt a célt is számos elem szolgálja az előttünk fekvő törvényjavaslatban. Idetartozik a helyi adókról szóló törvény módosítása, amely több ponton tovább egyszerűsíti az adminisztrációt. Január 1-jétől lényegileg megszűnik a székhely szerinti önkormányzati adóhatósághoz történő külön bejelentkezési, illetve változásbejelentési kötelezettség, mert azt kiváltja az állami adóhatóság adatközlése.

A beruházások további ösztönzését szolgálja, hogy az önkormányzatok lehetőséget kapnak arra, hogy rendeletekben a beruházások után adóelőnyt fogalmazzanak meg.

Az elmúlt években egyre inkább nőtt a készpénzhelyettesítő fizetőeszközök használata, ezért az elektronikus fizetés erősítése és ezzel párhuzamosan a készpénzhasználat csökkentése érdekében tranzakciónként 20 ezer forintig minden lakossági átutalás mentesül a pénzügyi tranzakciós illeték alól 2019. január 1-jétől.

Az adózási rendszeren keresztül számos olyan cél is érvényesíthető, amelyek nem szolgálnak közvetlen gazdaságpolitika-élénkítést. Idetartozik az egészségkárosító termékeket terhelő adók emelése is. Január 1-jétől a népegészségügyi termékadó rendszerén belül változik az alkoholos italok adóztatása, így a jövőben valamennyi alkoholtermék adóköteles lesz. Ezen túlmenően az egészségtudatos táplálkozás elősegítését szolgálja, hogy a népegészségügyi termékadó megalakítása óta eltelt időszak árváltozásaira való figyelemmel egységesen emelkednek ezeken a területeken az adóterhek.

A biztosításiadó-törvény és ezzel párhuzamosan a baleseti adó részletszabályait tartalmazó népegészségügyi termékadóról szóló törvény módosításának eredményeként a biztosításokhoz kapcsolódó adók rendszere jelentősen egyszerűsödik. Kivezetésre kerül

a baleseti adó, a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szolgáltatás adózása pedig, más biztosítási szolgáltatásokhoz hasonlóan, a biztosítási adó keretén belül valósul meg. Ezzel együtt az adó mértéke is jelentős csökkentésre kerül.

Tisztelt Ház! Ahogy arra felszólalásom elején már felhívtam a figyelmet, a 2019-re vonatkozó adócsomag számos olyan egyszerűsítést tartalmaz, amelyek könnyebbé teszik az adóeljárás szabályoknak való megfelelést, és egységes terminológia bevezetését szolgálják.

A regisztrációs adóról szóló törvény módosítása csökkenti a kis- és középkategóriás motorkerékpárok regisztrációs adóját, a személygépkocsik esetében 2012-től végrehajtott adótermék-csökkenéssel azonos nagyságrendben. Ezzel együtt az elektromos meghajtású közlekedési eszközök elterjedésének ösztönzése érdekében az elektromos, valamint hibrid meghajtású motorkerékpárok regisztrációsadó-tételét nulla forintra fogja csökkenteni a törvényjavaslat.

Az adózás rendjéről szóló törvény módosítása két területet érint. Egyrészt megteremti az adóhatóság kamatfizetési kötelezettségét akkor, ha a döntése jogszabálysértő, és ezért az adózónak visszatérítési igénye keletkezik, másrészt egységesíti az eltérő üzleti évet választó adózókra vonatkozó rendelkezéseket.

Az adózók számára kedvező változás lesz az is, hogy az igazgatási eljárás jövőre kiegészül a visszatérítési jog gyakorlásáról hozott végzéssel szembeni fellebbezés lehetőségével. A vámjog területét érintő módosításként többek között kivételre kerül az eljárási bírság.

A számviteli törvény módosítása a jogszabályi környezet változásainak a számviteli törvény előírásain keresztül történő átvezetését, valamint a könyvvezetés pénznemére, a követelések engedményezésére, a támogatások elszámolására, az üzleti vagy cégértékre, az adatkezelésre, a cash-flow kimutatásra és a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok alkalmazására vonatkozó előírások pontosítását, kiegészítését tartalmazza az egységes számviteli gyakorlat kialakítását segítő pontosító elemek mellett.

A szabályozott ingatlanbefektetési társaságokról szóló törvény módosítása a már létrejött szabályozott ingatlanbefektetési társaságok működése és tőzsdéi jelenléte során felmerült gyakorlati kérdéseket rendezzi, ezzel segítve új ingatlanbefektetési társaságok létrejöttét és piacra lépését.

Az illegális migrációt anyagilag támogató szervezetek társadalmi felelősségvállalásának érvényre juttatását szolgálja a bevándorlási különadó. Az ilyen tevékenységet végző szervezetek számára különadó-fizetési kötelezettséget állapít meg a javaslat akkor, ha pénzbeli vagy vagyoni jellegű juttatásban részesítenek olyan szervezetet, amely közvetlenül vagy közvetve, meghatározott tevékenységgel elősegíti a bevándorlás növekedését. Az adó mértéke az annak alapjául szolgáló pénzbeli vagy vagyoni jellegű juttatás 25 százaléka lesz.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az ellenzék a választások előtt még azzal riogatta az embereket, hogy ha ők fognak győzni, megemelik a személyi jövedelemadó mértékét, és a vállalkozásokat terhelő új adónemeket fognak bevezetni. Ezzel szemben a Fidesz jövőre is biztosítja az Európai Unióban egyik legalacsonyabb, 15 százalékos mértékű személyijövedelemadó-szintet, és a vállalkozások számára Európa legalacsonyabb, 9 százalékos mértékű társasági nyereségadóját.

A Fidesz mindig olyan adózási politikát képviselt, amely egyszerre biztosította az emberek és a vállalkozások terheinek csökkentését, valamint a költségvetési egyensúly fenntartását. Nem lesz ez másként az előttünk fekvő, a 2019. évre vonatkozó adócsomaggal sem. Azt gondolom ezek alapján, hogy ez az adótervezet, amelyet a kormány a parlament elé benyújtott, mindenképpen támogatásra érdemes, és a kormány azzal számolhat, hogy a Fidesz parlamenti frakciója ezt a törvényjavaslatot támogatni fogja. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok pad-soraiból. - Arató Gergely: Nagyon megkönnyebbülünk...)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szerencsés helyzetben érezhetné magát az a képviselő, aki ellenzéki vezérszónokit mondhat, hiszen mondhatják, hogy adóügyekben nem az ellenzékienek van az a felelősség, amely adott esetben egy ország társadalmi csoportjainak sorsát alapvetően határozza meg.

Ugyanakkor szerencsétlen ez a helyzet abból a megközelítésből, hogy a költségvetési vita árnyékába elbújtatva, alapvető filozófiai kérdéseket ki nem tárgyalva folytatunk le egy olyan adóvitát, amely álláspontom szerint ilyen szűkös és szánalmas időkeretbe szorítva nem is feltétlenül alkalmas arra, hogy a probléma mélyrétegeit feltárjuk.

Hogy mondjak a mélyrétegek közül egyet: végighallgattuk itt az előterjesztő és fideszes képviselőtársam tündérmeséjét a magyar valóságról. Az én szememben a rögvalóság egészen más, hiszen csak egy példát kiragadva, a 27 százalékos világrekoder áfa - még a szakmabeliek egy része is a szegények adójaként csúfolja vagy illeti ilyen megnevezéssel ezt az adófajtát - egész egyszerűen a legnehezebb sorban élő magyarokat sújtja a leginkább, viszont sújt minden magyart egyszerre.

Hogy ezen példák sorát egy kicsit kibontsuk, gondoljunk bele, hogy egy demográfiai tél közepette, tehát egy elképesztő népesedési katasztrófa idején ez a kormány, 2010 óta regnálva, a gyermeknevelési cikkek áfatartalmát is egész Európában a legmagasabban tartja. Tehát azért ennek a szimbolikáját, államtitkár úr és képviselőtársaim, gondolják végig, hogy ez

a kormány népesedési fordulatot lát, kíván, és én támogatom ebben, mindent támogatok, ami a gyarapodás irányába mutat. Ugyanakkor ez a kormány az, amelyik a legkeményebben százalékos alapon adóztatja a gyermekvállalást az egész kontinensen, a másik zsebben természetesen, a családi adókedvezményen keresztül, általam is támogatott módon, nagyon sok magyar család számára kedvezményeket biztosít. De nem látom a rendszerszintű vizsgálatát annak, márpedig ez egy adóvíta alapja kéne hogy legyen, hogy ez a kedvezménytömeg a másik zsebből mennyiben távozik, mondjuk, a 27 százalékos áfával, mondjuk, az indokolatlanul magas rezsiköltségekkel, ami a hibás közműrendezésből adódik, és abból, hogy a világszerte folyó folyamatokat nem engedik teljes mértékben begyűrűzni Magyarországra.

További példákat sorolhatnánk, de az egész biztos, hogy az EU-n belül az egyik legmagasabb adóék, ami a korábbi viták során is szóba került, olyan szinten sújtja a családokat, hogy megkockáztatom, a kedvezmények szinte teljes tömegét kioltják ezek az általam felsorolt faktorok és tényezők, amellet, hogy a magyarországi sajátosságok hozzájárulnak a kivándorlás felgyorsulásához.

(16.20)

Tehát Magyarország nemcsak a jövő adófizetőit veszíti el, hanem a teljes magyar jövőt, ha úgy tetszik, hiszen a reprodukcióhoz szükséges népesedést sem tudjuk pótolni, és még ebből is a kivándorlás brutálisan fokozott módon csökkenő tendenciát mutatva tűnik el. Azt kell hogy mondjuk, hogy az EU-n belüli egyik legmagasabb adóék, tehát a nettóra ráarkódó összes adó- és hozzájárulás jellegű tehernek a volumene, végre megtudtuk, hogy a kormány által elismert módon is egy hátráltató és brutális folyamat. Szerencsére államtitkár úr ezt az előző vitában elismerte, hogy látják ezt a tendenciát, igyekeznek változtatni rajta. Engem nagyon érdekelne, hogy milyen konkrét lépésekkel igyekeznek. Hiszen azt látjuk, hogy ha az adóéket vizsgáljuk és azt a terhelést, ami egy átlagos munkavállalót Magyarországon ér, akkor nemcsak európai, de regionális viszonylatban is kiemelkedő mind a magyar családok adóterhelése, mind a magyar, mondjuk, egyedülálló és gyermektelenek terhelése. Emlékeim szerint az OECD-összevetésben ez a három legmagasabb között található még a mai napig is.

Államtitkár úr, ha a magyar bérek színvonalát euróban vizsgáljuk és nem forintban, bár hozzám a forint közelebb áll nyilván, de ha euróban vizsgáljuk, ön is fel fogja ismerni, hogy ez egy kiváló összehasonlítási alap arra nézve, hogy a régió országaihoz képest is lassabb a bérek növekménye, mint a környező országok szinte bármelyikében. Tehát nemhogy nem közeledünk, mondjuk, Németországhoz vagy a nagybetűs nyugat-európai átlaghoz, hanem bizonyos országok viszonylatában egyértelmű távolodás mutatható ki.

Itt adódik a kérdés, hogy ha a kormány szerint impozánsok a gazdasági mutatószámok, a növekedés tartalékai adottak, ezek széles körben rendelkezésre állnak, akkor miért nem enyhítenek, mondjuk, a szegények legbrutálisabb adóján, a 27 százalékos áfaterhen. De ha ezt a csomagot egy kicsit kibontjuk, akkor legalább az összes alapvető élelmiszer áfatar-tamának (*sic!*) 5 százalékosra történő csökkentésével abszolút érdemi könnyítést tudnának elérni a magyar családok pénztárcája tekintetében. De ha még ennél is kisebbet mer álmodni a kormányzat, akkor legalább az összes tejtermékre terjeszteni ki ezt a kedvezményt, ehelyett itt van előttünk az UHT- és az ESL-tej áfájának csökkentése. Az a gond ezekkel a nagyon szelektív áfacsökkentésekkel, tisztelt képviselő-társaim, hogy az utóbbi évek vizsgálata alapján volt, amikor az áfacsökkentés árcsökkenéssel is járt, tehát az árakban megmutatkozott. Volt viszont, amikor az áfacsökkentés árnövekménnyel párosult, két okból. Egyrészt vannak helyettesítő termékek, ez senki számára nem meglepő, tehát érdemes kellőképpen széles körben beavatkozni és folytatni egy áfacsökkentést. Másrészt pedig hiányzik egy olyan monitoringrendszer, amely vizsgálja azt, hogy mondjuk, egy nagy külföldi áruházlánc tekintetében ha emelkedik egy áruféleség ára és emelkedik egyébként az egész piacon az átlagár, akkor e mögött meghúzódnak valós piaci folyamatok vagy pedig sem. Ezt profibb országok vizsgálni szokták, és adott esetben tárgyaló-asztalnál találják magukat azok a felek, akik nem piaci folyamatokat követnek, hanem valami egészen mást.

El kell mondjam azt is, hogy én csak az alapvető élelmiszerek teljes körű áfatartam-csökkentésével (*sic!*) tudnám beérni, és mint említettem, a gyermeknevelési cikkek áfájának az 5 százalékra, majd később az Unióval történő időzöjles bokszt után a nulla százalékra történő csökkentésével. Tehát ez lenne az a nemzeti minimum, amit úgy gondolom, hogy a jelen költségvetés ismeretében mindannyian tudnánk vállalni. Én biztosan hajlandó is lennék rá.

A hitelintézeti különadóra sok szót nem szeretnék vesztegetni. Eltörlésre kerül ez, de mivel ez technikai kivételnek számít, ezért maximum egy-két mondatot érdemelne. Sokkal fontosabb a bankadóról és a hitelintézeti járadékról beszélni. Hiszen a bankadó tekintetében azért itt egy mutatószámot államtitkár úr figyelmébe ajánlanék. A tavalyi évben 694 milliárd forint adózott eredményt tudott produkálni az a bankszektor, amelyet álláspontom szerint a közteherviselés alá még mindig nem vontak be, amely jórészt felelős a devizahitel-károsultak elképesztő kárváriájáért. Olyan mély ez a kárvária, hogy állítom, a kivándorlási spirálhoz is érdemben, mérhető módon járult hozzá az, amit a hitelkárosultakkal tettek; az, amit 2010-ig engedtek felszaporodni, és az a szabotázs, amit azóta ez a kormány, pontosabban a mostani, az elődje és annak az elődje, tehát a Fidesz-KDNP utolsó kettő és ez a nagyon szűk kormánya követett el. Ugyanis azok az állítólagos megoldások, amelyeket foganatosítottak, nem tudták ezeket az em-

bereket kiszabadítani a csapdából. Nem egy in integrum restitutiót kérek számon, az eredeti állapot helyreállítása itt nem képzelhető el nagyon sok esetben. Önök a szétszakított családokat nem tudják visszaadni, azokat sem, amelyek az önök regnálása alatt szakadtak szét; vagy azoknak az embereknek az életét, akik akkor lettek öngyilkosok.

Amit én vártam volna, az az, hogy ha valaki 165 forinton vette föl az úgynevezett hitelét, annak 165 forinton forintosítsák azt. Tehát a Jobbik a felvételi árfolyamon történő forintosításért küzdött és küzd mintegy nyolc éve. A helyzet az, hogy önök nem ezt tették. A szerencsésebbek végtörleszthettek, amúgy az egyszerű magyar ember számára a piaci árfolyamú forintosítást találták ki anélkül, hogy a Kúria, az Alkotmánybíróság vagy bárki más erre kapacitálta volna önöket.

A bankadó tekintetében azt láttuk, hogy miközben ezeket a bankokat nem terhelték olyan módon, ami a devizahiteles rendezéshez, mondjuk, kellett volna, a rekordnyereségeik esetében a bankadó mértékét még csökkentették is. Azt kell mondjam, a Jobbik egyértelmű követelése a bankadó visszaállítása az eredeti 0,5 százalékos kulcsra. Nemcsak azért, mert ettől már azonnal 8 milliárd forintos többletbevétel lenne várható a költségvetésben, nem. Pusztán közteherviselési szempontból, az igazságosság is ezt követeli. Mindemellett a hitelintézeti járadék, amely korábban kivezetésre került, szintén visszaállításra kerülhetne, vagy legalábbis ez egy szakmai vita tárgyát képezhetné. Ez nagyságrendileg 10 milliárd forintot hozhatna a költségvetésnek. Tehát nem egy olyan teherterhelésről van szó, ami a 694 milliárdos profittal bír, csak az érintett időszakban ekkora profittal bíró bankrendszer megremegetné, de úgy gondolom, hogy a közteherviselés jegyében legalább vitára érdemes lenne.

Ami viszont már büntetést és vádlottak padját érdemelne, az egyértelműen a tranzakciós illeték körüli bohóckodás. Hiszen itt ez a kormányzat, az előterjesztője számtalanszor elmondta, hogy a tranzakciós illetéket a pénzügyminiszter veti ki, a jogalkotó szándéka az, hogy az érintett intézetek fizessék meg ezt a terhet. Majd a mi fogadóóráinkra bejött olyan vállalkozó, akinek kiküldte a bankja papírja leírott levélben - ez egy vallomással felérő -, hogy a tranzakciós illeték bevezetése miatt 5 hónapra visszamenőleg ekkora és ekkora pluszterhet tessék befizetni. Ez előfordulhatott anélkül, hogy a kormány bármit tett volna a kérdésben, hogy akármilyen intézkedésre szólította volna fel akármelyik alárendelt szervét, vagy legalább érdeklődött volna a független és vizsgálatra jogosult szervektől, hogy tettek-e valamit ebben a kérdésben.

Önök hagyták áthárítani a tranzakciós illetéket anélkül, hogy a fülük botját mozgatták volna, kétharmados felhatalmazottsággal. Tehát egészen elképesztő tehetetlenségről árulkodik mindez. Nem akarom azt sejtetni, hogy árulkodhat a bankokkal való összejátszásról is, mert nem sejtetem, hanem kife-

lentem mindezt: önök paktumot kötöttek a Bankszövetséggel, ahol ígéretben vállalták azt, hogy további terheket nem raknak a kereskedelmi bankokra a hitelkárosultak helyzetének javítása érdekében.

Ez a kormány lepaktált az EBRD-vel is, Tállai államtitkár úrral számtalanszor lefolytattuk ezt a vitát, nem kívánom újranyitni, hiszen most egy adócsomagról tárgyalunk, de azt mindenképpen el kell mondanom, tarthatatlannak tartom, hogy teljes mértékben áthárították a tranzakciós illetéket a lakossági és vállalati ügyfelekre. Csak a tavalyi évben 217 milliárd forintról beszélünk, egy elképesztően magas számról. Nem tudok olyan elfogadható gazdasági, erkölcsi, etikai érvet felhozni, ami ezt a helyzetet így fenntarthatná. Tehát ehhez hozzá kell nyúlni.

Önmagában az a kozmetikai jellegű dolog, amit Tállai államtitkár úr is említett a korábbiakban, miszerint 20 ezer forintos utalásig lényegében mentesülhet az ügyfél az illeték megfizetése alól, hát, ez aszpirin a haldoklónak, államtitkár úr. Tehát egy több mint 200 milliárd forintos indokolatlan elvonás esetében a 20 ezres tételeken bohóckodni, hogy az illetékmentes, de amúgy azért 200 milliárdot lehúzzunk a magyar állampolgárokról, ez egy vicc! Ha ez a kormány komolyan veszi magát, akkor ez egy vicc, és akkor érdemben kell beavatkozni. *(Jelzésre:)* Nem ilyen vicces a helyzet, államtitkár úr! Az a helyzet, hogy ha önök legalizálják azt, hogy a bankrendszer az önök törvényei alapján fosztja ki a lakosságot, akkor miben különbek azoknál, akik ráerőltették a devizahiteles szerződéseket a lakosságra?

Hozzáteszem, abban is volt felelősségük, mert 2001-ben az egyoldalú szerződésmódosításokat nem egy kismadár engedélyezte, és nem a földönkívüliek voltak azok, akik ezt engedélyezték és lehetővé tették. Gondoljunk arra, hogy ki volt akkor kormányon, de ez megint csak túlfeszítené az általános vita kereteit, és igyekszem nem visszaélni elnök úr és a jelenlévők türelmével.

(16.30)

Ugyanakkor azt el kell hogy mondjam, hogy ebbe a csomagba bekerül az úgynevezett bevándorlási különadó, ez némiképp az adócsomag megvitatásának komolysági alapjait csorbítja, megrengeti, másrészt pedig bevándorlási különadóról, úgy gondolom, csak politikai jellegű vitát lehet folytatni, nyilván képviselőtársaim hozzá fognak járulni ehhez a vitához, én szerettem volna szakmai alapon csak az adókérdésekről és azoknak is csak egy részéről beszélni. De óriási szerencséje a Fidesznek és a KDNP-nek, hogy ezen javaslat szerint a pártok nem esnek abba a körbe, amelyek bevándorlási különadót fizethetnének, hiszen ha a pártok is ebbe a körbe esnének, akkor az önök pártcsaládjának a teljes vagyona rámehetne ezen adóteher megfizetésére, hisz az a húszezer gazdag migráns, akit családtagostul engedtek betelepülni Magyarországra, egész egyszerűen vérlázító, az évszázad egyik

pénzügyi merénylete Magyarország ellen, és ha úgy tetszik, akkor az évszázad egyik legnagyobb korrupciós ügye.

De ha itt egy korrekt államtitkár - és ezt nem cinikus módon mondom, tehát nehogy félreértse -, aki felkészült, és érdemben válaszol a kérdésekre, van még ilyen egyébként a költségvetési viták során, Bana Péter Benőre gondolok például, aki kellőképpen hozzáértő, érdeklő is az, hogy miről zajlik a diskurzus a Házban, és szoktunk vele érdemi párbeszédet folytatni; ha most egy hasonló képességekkel megáldott szereplő van itt, hadd használjam ki az alkalmat. Igen érdekelne a bevándorlási különadó kapcsán, hogy az államtitkár úr érzi-e a Fidesz-KDNP felelősségét, mondjuk, a letelepedésikötvény-konstrukció tekintetében, érznek-e felelősséget azt illetően, hogy a magyar költségvetést 17,5 milliárdos kár érte ezen konstrukció mentén? Ki a felelőse ennek a károkozásnak? Történik-e elszámoltatás ebben a kérdésben? - ezek költői kérdések persze. De ami legalább ilyen fontos, hogy a közvetítő cégek, a feltételezhetően Fidesz-barát közvetítő cégek több mint 150 milliárd forint közvetítői díjat tudtak szakítani, realizálni, nyereségként eltenni a letelepedésikötvény-üzletágon.

Engem nagyon érdekelne egyébként bármely fideszes vagy KDNP-s képviselő magyarázata, hogyan tudnak nyugodtan lefeküdni annak tudatában, hogy Magyarországra szabadították ezt a pénzügyi poklot, ezt a pénzügyi merényletet. Tehát egészen elképesztőnek tartom, hogy önöknek nincsenek válaszaik arra, hogy a letelepedésikötvény-üzletág hogy kerülhetett ide. Korábban legalább magyarázkodtak, bár az is fals volt, a nemzetgazdaság helyzetével, finanszírozási krízissel és igényvel indokolták azt, hogy a letelepedési kötvényre szükség volt.

A helyzet az, hogy megvizsgáltuk az akkori adatokat, és nem volt szükség ilyen szintű forrásbevonásra, sőt a kötvények kibocsátása után eltelt rövid időt követően olyan helyzet állt elő, hogy a nemzetközi piacról történő forrásbevonás lényegesen olcsóbb lett volna, mint az, ami történt. Tehát nem állja meg a helyét, amit mondtak.

A másik magyarázatuk az volt, hogy jó-jó, nem annyira jó ez a konstrukció, de Európa minden országában vagy majdnem minden országában van ilyen. A helyzet az, hogy ez sem igaz, ilyen korrupciós mechanizmus Európában nincsen, és olyan sincs, ami által kormányzati szereplők feltételezhető jó barátai ekkora, százmilliárdos nagyságrendű összeget tudtak volna szakítani.

Ha viszont a bevándorlási különadóból befolyt összeget majd a jövőben határvédelemre fordítják, érdekelne - nem feltétlenül az államtitkár úr nyilatkozata erről, hiszen nem hiszem, hogy akár ön, akár én határvédelmi szakemberek lennénk, tehát egy ilyen adócsomag esetében nagyon fontos lenne, hogy minden hozzáértő, és a hozzáértők alatt nemcsak Boldog István képviselőtársamra gondolok, hanem hogy mondjuk, a határvédelemhez hozzáértő képviselőtársak is jelen legyenek, akik el tudják nekünk magyaráz-

ni, hogy ezt a bevételi forrást hogyan, miként fordítják a határvédelemre, annak mely szegmensére, mely területére, és mondjuk, partnerek-e abban a költségvetési módosító javaslatban, amit a Jobbik frakciója nyújt be, és amelynek értelmében az önálló határőrség felállítása egy kikerülhetetlen feladat, hiszen tartahatatlan az, hogy katonák, rendőrök a mai napig nem a szolgálati helyükön teljesítenek szolgálatot, hanem odavezénylik őket a határhoz, és olyan helyzet áll elő, amely minden fél számára rossz. Egy önálló határőrség felállítása pedig képes lenne kiküszöbölni mind ezt.

De azt is el kell hogy mondjuk, ha az adócsomagról a maga mélységében tudnánk tárgyalni, és nem egy ilyen időkeretes hibrid megoldásból kifolyólag ilyen szűk keretek között, akkor kellene beszélünk a stratégiai szerződéses újratárgyalásáról, azon belül a magyar munkabérek emelésének szándékáról, mert a magyar munkabérek növekménye még az amúgy alacsony szintű termelékenységi növekménytől is elmarad, tehát itt is talál a Jobbik frakciója egy ollót. Beszélhetnénk egyébként a taótól kezdve a kafetéria-rendszer szabdalásán keresztül nagyon sok mindenről, ezt képviselőtársaim meg fogják tenni. Beszélhetnénk arról, hogy van-e itt a teremben egyvalaki, aki meg tudja nekem indokolni, hogy a tao tekintetében a legtöbb vállalkozó - természetesen magától és jószántából - a felcsúti labdarúgó-, akadémiának nehezen nevezhető intézményt támogatja. Van-e itt valaki, aki meg tudja magyarázni azt, hogy ezt a műintézményt ezek a cégek önmaguktól, jószántukból ekkora öszszeggel támogatják? Nem hiszem, hogy lenne.

És ha az áfa tekintetében odáig nem is jutunk el, államtitkár úr, hogy a 27 százalékos áfát az ígérete ellenére nem csökkentette ez a kormányzat, legalább egy nemzeti minimum legyen, legalább annyi legyen, hogy ez a Ház igenis egy nemzeti minimum alapján elfogadhatná, hogy a gyermeknevelési cikkek áfataralmát csökkenteni, hiszen a népesedési katasztrófa elhárításánál fontosabb nemzetstratégiai kérdés nem tornyosulhat előttünk. Vannak kétségeim, de nagyon kívánom azt, hogy el tudjunk jutni odáig, hogy a magyar jövő érdekében ezeket a minimumokat mindannyian vállaljuk. Én magam és a frakcióm egészen biztos hogy vállalni fogjuk, hogyha a szavazás órája következik.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacs Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ha az előzőekben a szochotörvényről elmondtuk, akkor itt fokozottan igaz, hogy a gazdasági növekedés feltételeinek javítása, a gazdaság versenyképességének megőrzése,

továbbá a versenyképes adórendszer megteremtése a kormány céljai közt szerepel, és ezért mindent megtesz; ez egy újabb lépés, a most előttünk fekvő 2019-es adócsomag egy újabb lépés ezen célok elérésében. A módosítások egyes kiemelt adópolitikai célok elérését ösztönzik, támogatják a jogharmonizációt, az adózók adminisztratív terheinek csökkentését, valamint elősegítik az öregségi nyugdíjra jogosult állampolgárok munkaerőpiacra történő visszavezetését adó- és járulékkedvezményekkel.

A Kereszténydemokrata Néppárt számára a családok megerősítése, támogatása az egyik legfontosabb cél, épp ezért üdvözlendő, hogy a családi adókedvezmény bővül, a kétgyermekes családok adókedvezménye havi 5 ezer forinttal, immár 40 ezer forint/hónapra emelkedik, hogy jövőre a tartós és fél-tartós tej áfája is 5 százalékra csökken, és hogy az online fizetések ösztönzése érdekében 20 ezer forintig minden lakossági átutalás mentesül a pénzügyi tranzakciós illeték alól. Z. Kárpát Dániel képviselőtársamnak jelezném, hogy a családok tranzakcióinak, átutalásainak jelentős része, több mint a 70 százaléka 20 ezer forint alatti összegről szól, a családok átutalásainak jelentős része, tehát ez náluk hagy jelentős pénzt. Azt gondolom, hogy ez fontos. Külön üdvözlendő a fiatalok érdekében megtett intézkedés, a jogszíntvény megszerzéséhez kapcsolódó jelentős kedvezmények. Ezek az intézkedések mind csökkentik a családok terheit, ami mindig üdvözlendő intézkedés.

Az adócsomag további sarokpontjai, hogy marad a 15 százalékos személyi jövedelemadó, és marad Európa legalacsonyabb, 9 százalékos társasági adója. A vállalkozások által fizetendő szociális hozzájárulási adó jövőre, ha jól tudjuk, július 1-jétől 19,5 százalékról 17,5 százalékra csökken. A 2016-ban megkötött hatéves bérmegeállapodásban foglalt tehercsökkentés jelentős mértékben hozzájárul szerintünk a bérek további felzárkóztatásához. Úgy gondoljuk, úgy látszik, hogy amennyiben az abban a megállapodásban foglalt minden tervezett járulékcsoökkentés megvalósul, akkor a munkáltatók által 2016-ban fizetett 28,5 százalékos teljes járulékteher 2022-ben soha nem látott alacsony mértékre, 13 százalékra mérséklődik, vagyis kevesebb mint megfelelődik.

További sarokpontja, hogy az öregségi nyugdíj mellett dolgozók jövedelme után 2019-ben már csak 15 százalék személyi jövedelemadót kell fizetni. Megszűnik öt adófajta, nem kell 75 százalékos különadót, hitelintézeti különadót vagy kulturális adót fizetni. A baleseti adó beleolvad a biztosítási adóba, az egészségügyi hozzájárulás pedig a szociális hozzájárulási adóba - a korábbi törvényjavaslatnál is volt erről bővebben szó.

A lakosság egészségmegőrzésének érdekében 2019-től átlagosan 20 százalékkal nő a népegészségügyi termékadó, hétköznapi nevén a chipsadó.

Az adóhivatal jövőre a kifizetők adatszolgáltatását alapul véve az egyéni vállalkozóknak is készíti szjabevallási tervezetet. Azt gondolom, hogy ez az egyéni

vállalkozók számára óriási könnyebbséget jelent majd.

A javaslatban foglaltak szerint változik a kafenetéria-rendszer. Emlékszünk még arra, amikor a szocialista időszak alatt francia cégek milliárdos profitokat vittek ki az utalványrendszer miatt az országból; most ezt a pénzt egyébként az Erzsébet-táborokra (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*), hátrányos helyzetű gyermekek, fogyatékkal élők vagy megváltozott munkaképességűek nyaraltatására fordítja a kormány.

(16.40)

A közterhek alapjának meghatározásához a béren kívüli juttatások esetében nem kell majd alkalmazni az 1,18-as szorzót, viszont a Széchenyi-kártya marad az egyetlen kedvező adózású kafenetériaelem, csak az annak három alszámlájára utalt támogatás minősül majd kedvezményes közteherfizetés mellett adható béren kívüli juttatásnak.

A javaslatban csökkentenénk a kis- és középkategóriás motorkerékpárok regisztrációs adóját, szintén az állampolgároknál marad több pénz. Az elektromos és hibrid meghajtású motorkerékpárok regisztrációsadó-tétele nulla forintba csökken. A törvényjavaslat rögzíti, hogy az egyszerűsített vállalkozói adó utoljára 2018. december 20-ig választható, ezt követően az eavalanyság választására már nem lesz lehetőség.

A helyi adókról szóló törvény módosítása több ponton tovább egyszerűsíti az adóadminisztrációt. 2019. július 1-jétől lényegileg megszűnik a székhely szerinti önkormányzati adóhatóságokhoz történő külön bejelentkezési, változásbejelentési kötelezettség, mert azt kiváltja az állami adóhatóság adatközlése. Itt ügyfélkapun keresztül is lehet majd adatokat közölni; azt gondolom, ez is egy újabb bürokráciacsökkentési lépés. Így az önkormányzatok lehetőséget kapnak majd arra, hogy rendeletükben a beruházások után adóelőnyt fogalmazzanak meg.

Tisztelt Országgyűlés! Mint tudjuk, az illegális migráció miatt 2015 óta Magyarország megvédése és biztonságának garantálása fokozott költségekkel jár. A határzár, a határvadász századok, az élőerős védelem jelentős költségekkel bírnak. A mostani javaslat ehhez a bevándorlás okozta államháztartási többletkiadásokhoz való hozzájárulás érdekében bevándorlási különadót vezet be, amit a bevándorlást segítő magyarországi tevékenység vagy Magyarországon székhellyel rendelkező szervezet bevándorlást segítő tevékenységének anyagi támogatása után kell majd fizetni.

Az adó alapja a bevándorlást segítő tevékenység anyagi támogatásának értéke, mértéke pedig az adó alapjának 25 százaléka. A különadóból származó bevétel pedig - szerintem ez egy fontos kitétel - kizárólag határvédelmi feladatok ellátására használható fel. A határvédelmi feladatok - jobbikos képviselőtársam is kérdezte - igen sok költségbe kerülnek, például a

határvadász egységek működtetése vagy a fizikai határzár folyamatos karbantartása. Ezt a pénzt kizárólag erre lehet majd fölhasználni.

Bevándorlást segítő tevékenységnek számít többek között a bevándorlás előmozdításával összefüggő médiakampány, médiaszemináriumok folytatása és az abban való részvétel, hálózatépítés és -működtetés, valamint a bevándorlást, az illegális migrációt pozitív színben feltüntető propagandatevékenység, ha ezeket a bevándorlás ösztönzése érdekében végzik. A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek áttelepülése természetesen nem tartozik bele a bevándorlás fogalmába. Itt az adó alanya elsődlegesen a támogatást nyújtó szervezet, amelynek legkésőbb a támogatás átadását követő hónap 15. napjáig kell majd nyilatkoznia a támogatás címzettje felé, hogy bevándorlásikülönadó-kötelezettségét teljesítette. Ennek hiányában a bevándorlást segítő tevékenységet végző szervezet válik adóalannyá. A párt és a pártalapítvány, továbbá az a szervezet, amelynek mentességét nemzetközi szerződés vagy viszonyosság biztosítja, nem minősül adóalannak.

Véleményünk szerint a javaslat hozzájárul azokhoz a célokhoz, amiket a kormány kitűzött a teljes foglalkoztatottság felé, a családok támogatása felé, a versenyképesség javítása felé, így a KDNP frakciója támogatja a javaslatot.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolnánk, hogy a parlamenti ülészek időszakában az egyik legfontosabb az adótörvény és a költségvetési törvény tárgyalása kellene hogy legyen. Államtitkár úr, egy dicséretet hadd mondjak önnek: legalább tisztességgel végigüli, remélem, hogy majd reagálni is fog, mint az előtte lévő törvéynél, elmondja, hogy miket gondol az ellenzék felszólalásairól.

De hozzáteszem, hogy nekem olyan gondolataim voltak, hogy szerintem jobb lenne összecsomagolni és elmenni innen. Nevetséges KDNP-s és fideszes politikustársaimtól - holnap is ugyanez lesz, nincsenek kétegyeink, én most a második ciklusomat töltöm, az elmúlt négy évben is ez volt -, hogy két ilyen fontos törvéynél vagy ma az adótörvények vitájánál per pillanatot bent ülnek hárman, talán még ketten vissza tudnak jönni. Most többséget is elő tudunk állítani az ellenzék részéről. *(Dr. Apáti István: Közel négyötöd is meg lenne!)* Mondhatnánk, hogy szerintem jobb lenne becsukni az ajtót - ha lenne ajtó az üléstermen -, és elmenni, mert felesleges itt bármit mondanunk.

De azért csak végezzük el a munkánkat, mert ez a feladatunk! *(Nacsá Lőrinc közbeszól.)* Örülök neki, KDNP-s képviselőtársam, ezt üzenje meg a képviselőtársainak is, hogy ez lenne a feladatunk, itt ülni, mert ezért kapjunk a fizetésünket. Tudom, hogy azt a leg egyszerűbb mondani, hogy választóköri körzetben töltjük a napjainkat, és ott látjuk el kötelező feladatunkat, de szerintem ez lenne a legfontosabb, hogy itt a törvények alatt vitázzunk, mondjuk el a véleményünket.

Az adótörvényeknél meg a költségvetésnél is majd el kell mondanunk, hogy ugyebár a miniszterelnök, Orbán Viktor a megválasztása után - és most már Matolcsy György, a Nemzeti Bank elnöke is csatlakozott - folyamatosan készíti fel a kommunikációban a magyar lakosságot úgymond a megszorító csomagra, a Fidesz megszorító csomagjára, mert folyamatosan válságról beszél, hogy Európát, a világot és Magyarországot is nemsoká el fogja érni talán egy 2008-ashoz hasonló gazdasági válság.

Orbán Viktor csak más válságokról nem beszél, és az adótörvények kapcsán én felírtam néhány válságot, amiről beszélni kellene, államtitkár úr. Orbán Viktor és a képviselői nem beszélnek a magyarországi demográfiai válságról, nem beszélnek a kivándorlási válságról, nem beszélnek a Magyarországot nagyon súlyosan érintő lakhatási válságról, nem beszélnek az oktatást érintő válságról, nem beszélnek a nagyon súlyos szociális válságról, és elsőnek kellett volna említenem, mert a lakosság kétharmadát legjobban az egészségügy válsága érinti. S azt meg már csak én utoljára írtam fel: nem beszélnek maga a kormány, a Fidesz és a KDNP mentális válságáról, mert itt ülünk, itt beszélgetnénk az adótörvényekről, majd holnap a költségvetésről, és egyszerűen olyan, mintha a mai magyar valóságot nem is érzékelnék.

Nagyon sok mindent elmondott vezérszónoklatában államtitkár úr is, KDNP-s képviselőtársam is, Bánki Erik is; nagyon sajnálom, hogy ez után a nagyon víg vezérszónoki felszólalás után - hogy mennyire jók a gazdasági társaságok, a gazdasági mutatók Magyarországon, hogyan fog pozitívan változni a családok részére az adózás, minden rendben van, olyan, mintha semmi probléma nem lenne - elment, és nem tud majd reagálni néhány dologra.

Én a családok támogatásával kapcsolatban legelőször is néhány mondatot mondanék a kafetériáról, de nem akarok mindent elmondani, mert képviselőtársam majd bővebben ki fogja fejteni. Önök folyamatosan minden felszólalásukban azt mondják, hogy a legfontosabb a magyar családok támogatása, mindent a magyar családok érdekében tesznek. Közben az előző felszólalásomban is elmondtam, hogy az egyik legnagyobb sikerességi mutató az lehetne, hozzáteszem, összetett problémáról beszélünk, ha a demográfia szóba hozom, ha be tudná bizonyítani az Orbán-kormány nyolc év kormányzás utána, hogy ebben előrelépés történt. Sajnos nem. Nagyon-nagyon nem történt ebben előrelépés. 2011-ben a rendszerváltás után, vagy ha mondhatom, 60 év vagy 100 év után ki-

mutathatóan a legkevesebben születtek Magyarországon, alig haladta meg a 88 ezer főt. Persze itt kritikus lesznek: gazdasági válság után voltunk, 2008 után, ahol nagyon-nagyon súlyos terhek rakódtak a magyar családokra. De akkor is el kell mondani, hogy 2011-ben alig haladta meg a 88 ezret a gyermekszületésszám Magyarországon. Majd eljutottunk 2017-ig, amikor '17-ben alig több mint 93 ezer gyermek született. 2018 előtt, '17-ben egy icpicivel javult a mutató, majd '18-ban megint azt tapasztaltuk, hogy visszaesés történik a gyermekszületésszámban.

Nagyon sok probléma miatt mondhatjuk azt, hogy miért nem fognak tudni sikereket elérni a gyermekszületésszámban. Az egyik - az iménti felszólalásomban is elmondtam - kézenfekvő probléma az, hogy minden hatodik magyar gyermek nem Magyarországon látja meg a napvilágot. A másik nagyon nagy probléma, hogy minden tizedik szülőképes korú nő ma nem Magyarországon él és dolgozik.

(16.50)

Kedves Képviselőtársak! Ha ezt a problémát mi nem oldjuk meg, akkor bármit, bármilyen adótörvényt hozhatnak ide, bármilyen családtámogatási rendszert hozhatnak, nem fog változni semmi, sőt ez egyre rosszabb lesz. Mert magából adódik: ha kevesebb gyermek születik, kevesebb gyermek fog a következő időszakban is megszületni, kevesebb a szülőképes korú nő is. Ez egy ördögi kör.

Lényegében csak annyit szeretnék, ha elismernék, hogy nem működik az a fajta családtámogatási rendszerük, amit bevezettek. Pontosan a káféteria megvonása mutatja ezt. Beszélünk a lakáscélú munkáltatói támogatás adómentességéről. Megszűnik. A mobilitási célú lakhatási támogatás adómentessége... - ma, ha a lakhatásról, lakhatási válságról beszélünk, nem tudom, tudják-e, hogy Magyarországon is „fogalom” vált a mamahotel kialakulása. Ma ahhoz, hogy egy fiatal pár saját lakáshoz juthasson, 20-30-40 évet kell dolgoznia. Húsz-harminc-negyven évet! Esélye nincs saját lakáshoz jutni. Közben elveszünk a lakástámogatási rendszer egy részét.

Kockázati biztosítás munkáltató által megfizetett díjának adómentessége, ez is megszűnik. A diákhitel törlesztéséhez adott munkáltatói juttatás adómentessége... - folyamatosan mondják, hogy a diákhitelt támogatják, adómentesség a diplomásoknak, bővítik a támogatást, majd behoznak egy adómódosítást, ahol meg egy másik támogatást visszavesznek. Egyik zsebbe adnak, a másikkal meg szépen kiveszik. Lényegében nem adnak semmit.

A sportrendezvényre szóló belépők adómentessége - ez nekem nagyon tetszik, egyből az jut eszembe, hogy Magyarországon focimeccsre lassan akkor sem lehet embereket beküldeni, ha ingyen adják a jegyeket. De az a baj, hogy a focira még így is nagyon sok pénzt fognak költeni, ha jól tudom, a következő évi költségvetésbe is körülbelül százmilliárd forint van

stadionépítésre betervezve. (Dr. Apáti István: *Őrület! Ezért a semmiért!*)

Kultúrautalványok adómentessége - tudják, miért szörnyű ez? Az Európai Unióban Magyarországon a magyar emberek költenek legkevesebbet kultúrára. Ott kullogunk hátul. Nem azért, mert nem lenne igényünk a kultúrára, nem szeretnénk színházba, moziba járni, könyveket vásárolni; hanem azért nem, mert a magyar emberek nem tudják ezt megfizetni. Mert a bevételeik többsége elmegy rezsiköltségre, önfenntartásra, a gyermekek nevelésére és olyanra, mint a saját szórakozása, lényegében éppen csak minimális összeg vagy egyáltalán semmi nem marad.

Ha a családok támogatását vesszük, államtitkár úr, remélem, majd magyarázatot fog adni. Bár mondta, hogy bevezetésre kerül a munkahelyi óvoda társasági adózási célú fogalma. Ha jól értem, azt mondta, hogy olyan munkahelyen, ahol családi bölcsődét és óvodát hoznak létre, társasági adóból levonásra kerülhet ez a tevékenység. Szeretnék kérni öntől adatot.

Amióta lehetőséget biztosít a kormány arra, hogy vállalatok családi óvodát és bölcsődét hozzanak létre, hány ilyen alakult Magyarországon? Tervezik-e azt, hogy a bölcsődei gondozási díjat kivezetik, mivelhogy elhangzott az is, hogy a bölcsődében, óvodában a térítési díjat megfizetheti a munkáltató? Szerintem egyszerűbb lenne a bölcsődei gondozási díjat eltörölni, és akkor nem kellene - ugyanaz a módszer - egyik zsebbe beletenni, a másikkal meg kivenni. Nagyon fontos lenne tudni, hogy hány olyan bölcsőde és óvoda alakult Magyarországon az elmúlt időszakban, amit vállalatok hoztak létre. Lehet, hogy az egy kezemen meg tudom mutatni és lehet, hogy akkor már sikerült értünk el Magyarországon.

A másik a bölcsődei és óvodai étkezési díjak megterítése a munkáltatók által. Nem tudom, tudja-e, államtitkár úr, hogy a most bölcsődébe, óvodába járó gyerekeknek több mint 80 százaléka ingyen étkezik. Akkor mit kell megtérítenie a munkáltatónak? Vagy amit a kormány nem mer odaadni egy egészen magas keresetű családnak hivatalosan, akkor most elbűjtatva a munkáltatók által oda tudja adni? És akkor azt fogják mondani, hogy a következő időszakban száz százalékban tudnak ingyen étkezni a gyerekek az óvodákban, bölcsődékben.

Hozzáteszem, abban is nyithatunk vitát, hogy kell-e ilyen mértékű kedvezményes étkeztetés vagy sem a gyerekek számára, csak nekem ez megütötte a fületem, hogy ha ez több mint 80 százaléka a gyerekeknek, akkor miért kell biztosítani lehetőséget egy egészen kiemelt, nagyon magas jövedelmi viszonyal rendelkező családnak az étkezési térítési díj megfizetésére. Remélem, hogy erre majd tud választ adni, államtitkár úr.

A másik a családi adókedvezmények kiszélesítése, mivel most már négy év után eljutunk odáig, hogy a kétgyermekesek adókedvezménye el fogja érni a 40 ezer forintot. Államtitkár úr, ezt is többször elmondtuk, hogy nagyon fontosnak tartanánk, hogy a

családi pótlék emelkedjen. Utoljára 2008-ban a Bajnai-kormány emelte meg. A családi pótlékot a gyermek kapja. Arról is nyithatunk filozófiai vitát, hogy ez jó vagy nem jó. A gyerek juttatása ez, nem a szülőé. Alapvetően, amikor minden gyermekre kiterjesztették a családi pótlék lehetőségét Magyarországon, az egyik kiemelt célja a gyermekszegénység felszámolása volt. Most már kimondhatjuk szerintem, hogy 2008 óta nem a 40 százalékát, hanem több mint 50 százalékát veszítette reálértékében ez az összeg, ami az egyik legfontosabb családtámogatási rendszer volt; azzal szemben, hogy a családi adókedvezmény egy torz családi támogatás.

Őn is elmondta, hogy a kétgyerekeseknél vagy a háromgyerekeseknél is, akinek nem volt akkora a jövedelme, nem tudta igénybe venni. Majd rájöttek 2015 után - azt hiszem, '15 után jöttek rá -, hogy mondjuk, egy háromgyerekes családnak ahhoz, hogy a havi 99 ezer forintot igénybe tudja venni, több mint 600 ezer forint jövedelemmel kell rendelkeznie. Azt hiszem, 2015 környékén több mint 600 ezer forint jövedelemmel kellett rendelkeznie az édesanyának és az édesapának ahhoz, hogy ezt havi szinten érvényesíteni tudja. Nagyon jól tudjuk, hogy a háromgyerekesek közül minimális volt akkor is, meg most is, aki ennyi bérrel rendelkezhetett. Ugyanez volt a kétgyerekes családoknál. Akkor hozták azt a törvényt, hogy az egészségügyi járulékból és a többi járulékból is lehetett írni. Így jutottunk el odáig, hogy arra hivatkozott államtitkár úr, hogy nem szükséges a minimálbért adómentessé tenni, mert aki minimálbéren van bejelentve és gyermeket nevel, az lényegében egy fillér adót sem fizet. Államtitkár úr, szerintem ezzel nagyon nagy baj van.

Alapvetően azért van nagy baj, mert egy két gyermeket nevelő családban szerintem borzasztó az, ha minimálbéren van az édesanya és az édesapa is bejelentve. Tudjuk nagyon jól, hogy ma Magyarországon több mint 4 millió bejelentett munkavállaló közül körülbelül 50 százalék legalisan, papíron minimálbéren van bejelentve. Ez a legszörnyűbb. Azt is tudjuk, hogy aki életében végig minimálbéren van bejelentve - és mondom, itt több mint 50 százalékról beszélünk -, annak a nyugdíja, amikor nyugdíjba megy, az 50 ezer forintot alig fogja elérni. Majd valamikor 20-30 év múlva beszélünk 50 ezer forintos nyugdíjról. Ez nagyon nincs rendben.

Akkor is azt mondom, államtitkár úr, hogy vissza kellene térni arra az adópolitikára, hogy a minimálbéreknél adómentesnek kellene lennie, és végül is úgy, hogy egészségügyi hozzájárulást nem fizet egy munkavállaló és mindenféle járulékot, most már lényegében az állam egyik zsebéből megint csak átpakolja a másikba, közben az egészségügyi ellátásból hiányozni fog az a költségvetési tétel, és az államnak pótolnia kell ezeket az összeget.

A másik, államtitkár úr, hogy többször felhoztam én magam is, hogy nagyon helyes a nagycsaládosok támogatása, nagyon helyes a kétgyerekesek támogatása. De jusson már egyszer el odáig egy kormány,

hogy figyelembe veszi azt, akinek nincs gyermeke és szeretne, és támogatja azt, akinek egy gyermeke van, hogy a második gyermek is meg tudjon születni. Meg tudjon az első gyermek születni, meg tudjon a második gyermek születni és - hála a jó égnek - minél több két gyermek után meg tudjon a harmadik gyermek is születni!

Van még egy nagyon-nagyon tág kör, amiről önkök évek óta nem hajlandóak beszélni: ahol egy szülő nevel gyermekeket, az egyszülős családokról.

(17.00)

Körülbelül félmillió gyermekről beszélünk Magyarországon, és 95 százalékban az egyszülős családoknál a nők nevelik egyedül a gyermekeiket. Nagyon fontos lenne, hogy ezeket a családokat külön kedvezményekben tudjuk részesíteni, mert a szegénységi kockázat ezeket a családokat többszörösen érinti, mint ahol természetesen mind a két szülő neveli a gyermekeket, és hála a jó égnek, hogyha tapasztaljuk, hogy mind a két szülő dolgozik.

Úgyhogy azt gondolom, hogy ha adópolitikáról beszélünk, és arról beszélünk, hogy hogyan kellene támogatni a családokat, még egyetlenegy tételt hadd mondjak el, államtitkár úr. Itt beszélünk az áfának, a tej áfájának a csökkentéséről. Jobbikos képviselőtársam elsorolta, hogy az utóbbi években volt a sertéshús áfájának a csökkentése, majd a baromfi hús áfájának a csökkentése, a tej, tejtermékek áfájának a csökkentése, csak, államtitkár úr, arról nem beszéltek, hogy az utóbbi hónapokban a benzinárnak a drasztikus növekedése, teljesen mindegy, hogy milyen áfacsökkentés van. Most jelentették be, hogy augusztustól 15-20 százalékkal fog nőni a tej, a tejtermékek, a kenyér és a pékárúnak az ára.

Ha a benzinnek az ára... - és örülök, hogy Tállai államtitkár úr itt van, mert ő be tud avatkozni egyik napról a másikra, láttuk már a kampányban, hogy egyik napról a másikra tudja kezelni ezt a problémát (*Derűlttség.*), és szeretnénk most is, mert most már hetek óta szenvedünk a magas benzinár miatt. A benzinárnak a tartósan magas ára maga után vonja (*Derűlttség, közbeszólások.*) - örülök, hogy ilyen víg kedélyűek lettek a felszólalásom kapcsán, a benzinnek a magas ára maga után vonja, hogy minden terméknek az ára, minden szolgáltatásnak az ára drasztikusan fog nőni Magyarországon.

Persze, ez lehet egy bújtatott adóbevétel is az állam részére, mert nagyon jól tudjuk, hogy akkor a jövedéki adó minden termék után be fog folyni az államnak, és ettől jobb bevétele egy államnak nincs, mint hogy a benzinnek az ára magasban van tartva, nem avatkozik be a kormány. Megint mondom: Tállai államtitkár úr, jó lenne, hogyha ebben minél gyorsabban lépne, én azt gondolom, hogy ebben is lenne feladatunk. Szóval, hiába fogják az áfát csökkenteni, ha azt látjuk, hogy az áfacsökkentés után magasabb áron fogunk a boltokban vásárolni.

Úgyhogy lehet, hogy még a következő felszólalásomban néhány problémát meg fogok említeni, én azt gondolom, hogy egy kicsit szerényebbnek kellene lenni a kormány részéről, és megint csak ismételni tudom magamat: fogunk módosító javaslatokat beadni, és arra kérem államtitkár urat, hogy a kormány részéről ezeket támogassák. Köszönöm szépen, elnök úr.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Akkor megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja vezérszónokának.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Itt az adózásra vonatkozó salátatörvényt, a T/625. számú előterjesztést vitatjuk most meg, amelyből mindenképpen érdemes idézni vagy megemlíteni azt, hogy a javaslatban szereplő módosítások kiemelt célja az egyes adópolitikai célok elérésének ösztönzése, a jogharmonizáció biztosítása, az adózók adminisztratív terheinek csökkentése. Nézzük meg, hogy ezeket a célokat hogyan sikerül biztosítani ebben a törvényben, mert látható, hogy a vitánk máris ott tart, hogy ebből nagyon sok kritika éri önöket.

Én az elmondandómban egy olyan területre is szeretnék majd kitérni és részletesebben elemezni, amiről idáig kevesebb szó esett, a társasági adó keretében, mert azt gondolom, hogy egy-egy területnek a mélyebb elemzése hozzájárul ahhoz, hogy megértsük az önök egész filozófiáját, hogy ezt hogyan is csinálják.

De kezdjük először azzal, hogy ezekből a célokból, amelyeket önök itt felsoroltak, mi az, ami valóban értelmezhető egyáltalán! Mi alapvetően az egyszerűbb adózást támogatjuk. Mi olyan országot akarunk, ahol adót fizetni a közkiadásokhoz való hozzájárulás, az a tisztesség dolga, az a méltó polgári erény, de egyébként ez jogos polgári öntudattal is együtt jár.

Az adófizetők a munkájukkal és az adójukkal felelős, hatékony államot kívánnak fenntartani. Azt kell megnéznünk, hogy önök ehhez hozzájárulnak-e bármilyen módon. Ennek kell megfelelnünk. Meg kell gátolnunk, hogy az állam elszívja egyébként a pénzügyi forrásokat a gazdaságból, főként azért, hogy a vállalkozások, a tulajdonosok valóban azzal foglalkozhassanak, ami az ő dolguk: profittermeléssel, technológiai fejlesztéssel, munkahelyteremtéssel. A felesleges adminisztrációtól pedig mentesíteni kell őket. Az állam feladata, hogy a lehető legegyszerűbb adórendszerrel működtesse, megteremtse az adózás átláthatóságát, korszerű adózási szolgáltatásokat vezessen be.

Ezt kérjük számon nyugodtan ezen a törvényen. Minden lehetséges módon egyszerűsíteni kell, elő kell segíteni az adózás egyre szélesebb nyilvánosságát.

Hát, ebből kevesebbet érzékelünk az önök által leírtakból. Ebben bizony, még sok teendő van hátra. De nézzük meg, hogy az általános igényeknek megfelelő-e ez az előterjesztés!

Az adórendszer problémáiban én a következőket látom. Az első olyan állításom, hogy a magyar adórendszer egyik jellegzetes problémája, hogy 2010 óta lényegében változatlan. A statisztikai adatok is mutatják, hogy a magyar adó- és járulékbételek GDP-hez viszonyított aránya folyamatosan nő. 2006-ban 36,5 százalék, 2010-ben ez már 37 százalék felett volt, 2015-re 38,9, 2016-ra pedig majdnem elérte már a 40 százalékot. E két évtized alatt Európában is emelkedett a centralizáció mértéke 1 százalékkal, ezt ismerjük el, de a magyar emelkedés az 3 százaléknál is több. A magyar ráta 2016-ban 0,6 százalékponttal az EU-átlag felett van, de a régióban a hasonló fejlettségű országokhoz viszonyítva a legmagasabb. Mindeközben a kormány állandóan adócsökkentést kommunikál.

A közvetlen adók súlya ugyan az elmúlt években csökkent, de a munkajövedelmek adóterhe továbbra is jelentős. Az egykulcsos szja bevezetése pedig különösen az alacsony képzettségűek és ezzel egyidejűleg az alacsony jövedelműek foglalkoztatását nehezítő nagy adóéket okozott. 2017-19 között összesen 9,5 százalékponttal önök ugyan csökkentik a munkáltatók szociális hozzájárulási adóját, ami cégenként eltérő mértékben részlegesen fedezheti egyébként a béremelés lehetőségét, de erre semmilyen garancia nincs.

A banki, biztosítási és közműszolgáltatási, energetikai, távközlési, kiskereskedelmi szférát érintő ágazati adók súlya hirtelen 2016-ban a GDP 1,5 százaléka körül volt, míg a bankadók csökkentése révén lett ugyan ez kisebb, a 2013. évi 2 százalékos csúcsnál, de 2017-ben a bankadó további csökkentésével az adók mérséklése nincs napirenden most sem.

2017-re 9 százalékra csökkent a társasági adó, a legalacsonyabb az Európai Unióban, vonzerejét azonban csökkenteti, hogy az ágazati specifikus adókkal átlagosan ugyanekkora bevételt eredményeznek a költségvetés számára, tehát visszaszedik a pénzt.

Adóoptimalizálási szempontból Magyarország kétségtelenül a sokféle NER-lovag számára biztosan optimális országgá vált, az áfakulcs viszont a legmagasabb a világban, az Európai Unióban, mint ahogy itt több felszólalótól már hallottuk. Néhány termék alacsonyabb kulcs alá sorolása ezen egyébként érdeemben nem változtat.

A kormányznak az elektronikus útdíj bevezetése és a különböző fehérítő lépéseknek nevezhető, például az online kasszák sikeresen növelték egyébként a bevételét. Az Európai Unió értékelése szerint mindezek az intézkedések 2018-ra mintegy 2 százalékponttal, 37 százalék közelébe viszik a GDP-arányos adóbevételeket, ami azonban így is a legmagasabb marad a hasonló jellegű régiós országok között.

Az adótörvények módosításait ebből a szempontból nézve a kormányzat rendszeresen egy ilyen salátatörvény formájában terjeszti elő, amely egyébként

nagyban akadályozza az áttekinthetőséget. Egyes esetekben indokolt lett volna a kodifikálás is egyébként, mert elég mókás helyzetet teremtett az, hogy például a személyi jövedelemadó esetében az egykulcsos adó bevezetésekor újra kellett volna alkotni a szabályozást, megszabadítva azoktól az elemektől, amelyek tipikusan egyébként a progresszív adóhoz kötődnek, de hát ez most már csak ilyen.

(17.10)

Hogyan lehet egyszerűsíteni? Beszéljünk erről! Váljanak kötelezővé a gazdasági társaságok nyilvános beszámolóit, legyen ez áttekinthető tételes kimutatással az összes adófajta esetében. Az online pénztárgépeket, mint ahogy egyébként a Költségvetési bizottság előtt a miniszterjelölt úr vállalta is, a kaszinókra is ki kell terjeszteni, de egyelőre eddig ennek még a nyomát nem látjuk. Az adófajták és -kedvezmények számát radikálisan csökkenteni kellene. A Nemzeti Adóhivatalból mint hatóságból sokkal inkább adóügyi szolgálatot kellene alakítani, amely abba az irányba megy, hogy az adózókat kiszolgálja. Legyen az magán-személy, természetes személy vagy egyébként vállalat.

Az adózást nagyon támogatjuk, és örülünk annak, hogyha a Demokratikus Koalíció programját megvalósítják, hogy kizárólag elektronikus alapon működjön. Célzottan csökkenteni szükséges az általános forgalmi adót az alapvető élelmiszerek, az internetszolgáltatás és a megújuló energiák esetében. Csökkenteni szükséges a személyi jövedelemadó kulcsát, ugyanakkor a havi egymillió forint fölötti jövedelmekre viszont magasabb adót kell kivetni, a hárommillió forint felettiekre viszont a havi keresetek esetében magasabb összegű, akár különadót is be kellene vezetni.

A személyijövedelemadó-bevallás területén további nagy lépésre van szükség, mi azt gondoljuk, hogy szűnjön meg a jövedelemadó-bevallás. Igen, az állam készítse el mindenkinek, és ezzel járuljon ahhoz hozzá, hogy a befizetett közterhek ismeretével együtt lehessen látni, hogy mivel járultunk hozzá állampolgárként ahhoz, hogy a költségvetés és maga az állam működni tudjon.

Az adó kiszámítása legyen az állam feladata, és így megszüntethetnék a csalást, a hibázást, a kése-delmet, és megszűnnének a bírságok és a pótlékok is. Csinálhatnának egyébként két adóból egyet is a társasági adó és az iparüzési adó értéktöbblet típusú adóvá történő átalakításával, úgy, hogy egyébként ebből az önkormányzatok is tudjanak részesedni. Ugyanakkor a társasági adó csökkentését csak a kis- és közepes vállalkozások esetében támogattuk egyébként, a nagyvállalatoknak ennél nagyobb mértékben gondoljuk.

De nézzük tovább! Egyes adónemeket, most ebben az esetben a társasági adót, ennek a támogatását, a korrupció e sajátos formáját, mi azt gondoljuk, hogy meg kell szüntetni. Fel kell tennünk a kérdést, hogy az

ilyen módon hasznosított vagy működtetett adóintézmény eredményeként kivételezett adócsalók országa helyett hogyan leszünk becsületes és büszke adófizetők országa ebben a formában.

Hát, nézzük ezt a társaságiadó-kedvezményekre vonatkozó lehetőséget! Nézzük egy kicsit részletesebben, amiatt, mert az önök által eddig előterjesztett és rendelkezésre bocsátott adatokból sok minden nem látszik, és szeretnék erre rávilágítani, hogy mire van eközben szükség. A költségvetésben egyébként, az ahhoz kapcsolódó törvényeknél vagy akár a korábbi zárszámadásoknál átadott dokumentumok alapján látszik, hogy önök a zárszámadás mellékletében megnyit fordítottak vagy mennyit fordíthattak társaságiadó-kedvezményekre. Ugyanezt másik dokumentumban fel lehet lelni, hogy az adóhatóság milyen mértékű adókedvezményt tart nyilván. Ha ezeket összevetjük, egy dolgot mindenképpen tapasztalhatunk: 2013-15 között a két adatforrásból az következik, hogy 2016-ban 80 milliárd forint értékű eltérés van a kettő között.

Ha az összes adókedvezményből egyébként kivesszük a legnagyobb tételt jelentő sportcélú támogatások kedvezményét, akkor azt látjuk, hogy a 2015-ben megfigyelhető 23 milliárdos eltérés a következő évben egyébként valóban megfordult, de a sportcélú adóknál pedig ott maradt mintegy 60 milliárd forint értékű eltérés. Ennek mértéke bizony már azt teszi szükségessé, hogy erről mindenképpen külön kell beszélni.

Ha a költségvetési törvényjavaslatokban szereplő tervszámokat hasonlítjuk össze egyébként a zárszámadásokban közölt tényekkel, akkor kiderül, hogy minden évben meghaladta maga a tény a maximumot, és ezt a helyzetet azért szeretném itt bemutatni, mert olyan módon beszélünk a költségvetési törvényt is egyébként befolyásoló adóbevételekről, azaz a költségvetés jelentős bevételi oldaláról, hogy a 2017-ről még nincsenek tényadataink. Zárszámadás nem készült, a 2018. évi adatokat csak önök ismerhetik részlegesen, és eközben pedig 2019-ről kell beszélnünk, ami ilyen módon tulajdonképpen teljesen labilis lábakon állunk, és sok szakértő által is egyetértett módon ilyen körülmények között igen nehéz erről komolyan beszélni.

De visszatérve ahhoz, hogy ha szétválasztjuk a sportcélú és nem sportcélú támogatásokat, akkor egyértelművé válik, hogy bár a nem sportcélú kedvezményeknél is lényegesen nagyobb a tervezési hiba, amit a törvényjavaslatban minimum- és maximumérték különbségével a kormány érzékeltetni akar, de az igazi probléma a sportcélú adókedvezmények rendszeres, egyre súlyosabb alultervezése. Ennek nyomán muszáj kérdéseket feltenni, és ezért csak ezen az egy területen látható mértékről - mint ahogy említettem, csak a múlt évre vonatkozólag 60 milliárd forintról beszélünk - kérdéseket érdemes megfogalmazni.

A sportcélú adókedvezmények 2016-os elfutása előzetes adatokban miért következett be? Önök mit látnak ebből? Nem arról van-e szó, hogy a kormány

nem a Nemzeti Adóhatóságot kérdezte meg arról, hogy ő mit tart nyilván, hanem egyébként valamilyen szerződésállományból dolgozik? Ebből következik-e, nem lehet-e, hogy ez a 60-70, más évben pedig 80 milliárd forintos összeg adókedvezményeket takar, amelyeket még a jövőben fognak az érintettek az adóbevallásnál érvényesíteni? Mert ha ezt a jövőben érvényesítik, akkor ugye ezzel is számolni kell. Ideje lenne, hogy a kormány teljes átláthatóságot biztosítson a taokedvezmények ügyében, különös tekintettel - mint ahogy említettem - a sportcélú kedvezményekre.

Már csak azért is, mert az elmúlt hónapokban tapasztalhattuk, mint a közérdekűadat-igénylésnél, hogy annak ellenére, hogy bíróság ítélte meg az ezzel kapcsolatos adatkiadási szabályokat, és kötelezte önöket, hogy mindehhez hozzáférhessünk, ehhez képest önök ezt megtagadják, sőt a rendőrséggel, mondhatnám egyszerűen: lefoglaltatták ezeket az iratokat.

Adjon tehát teljes körű tájékoztatást a már megkötött szerződésekről maga a minisztérium, mutassa be azt, hogy a Nemzeti Adóhatóság adatai között és egyébként a költségvetés között a Pénzügyminisztérium milyen adatokat tart nyilván, és egyébként pedig gyorsítsa fel a 2017-es bevallások feldolgozását, és a 2019-es törvény zárószavazása előtt tegye közzé a 2017-es tényszámokat, és így 2018. június 30-án pedig hozza nyilvánosságra a 2017-es zárszámadásnak azt a tervezetét, amelyet ellenőrzésre átad az Állami Számvevőszéknek.

Most áttérnék néhány részletkérdésre is vagy részletesebb területre is azért, hogy az adóhatóság által egyébként így, a tao keretében tett lépéseken túl más területekre is rávilágíthassak. Nem mehetünk el amellett, hogy a kormány azt mondja, hogy azért szünteti meg szinte teljes mértékben a kafetéria minden fajtáját, hogy a munkáltatók inkább bérként adják oda ezt a juttatást. Erre azonban semmilyen garancia nincs, ezt önök is pontosan tudják.

(17.20)

A kormány valódi célja az, hogy azokat a juttatásokat is jobban megadóztassa, amelyek eddig béren kívüli juttatásként alacsonyabb adókulcs alá estek. A kormány semmilyen kockázatot nem vállal, neki több lesz a bevétele. Miközben pedig kik járnak egyedül rosszul? Ezek a dolgozók. Éppen ezért mi tiltakozunk a kafetériát érintő megszorító intézkedések ellen. Szerintünk ez a terv havi több ezer forintot fog kivenni mindenkinek a zsebéből, hiszen a munkáltatókat semmi nem kötelezi arra, hogy az eddigi béren kívüli juttatásokat vagy azoknak akár csak egy részét is beépítsék a fizetésbe.

A dolgozók havi juttatása több ezer forinttal fog csökkenni. Éppen ezért azt követeljük, hogy csak akkor nyúljanak bele a kafetéria rendszerébe, ha törvényben garantálják, hogy az eddigi béren kívüli juttatásokat fizetesként megkapják a dolgozók. Eközben

pedig a Fidesz azzal hitegeti az embereket - ezt láthatjuk a nyilatkozataikból -, hogy a munkavállalók meg fogják kapni. Ez azonban véleményem szerint nem állja meg a helyét, hiszen a cégeknek a bérek után többet kell adózniuk, és minden béren kívüli juttatás után így biztosan csökkenni fog a családok jövedelme.

Kitérhetnénk és még beszélhetnénk a tranzakciós illetékre vonatkozó szabályozás megszüntetéséről. A 20 ezer forintot meg nem haladó átutalások esetében azonban illetéket kell fizetni. Egyrészt az összeg nagyon alacsony, sokszor a közüzemi számla is meghaladja ezt az összeget. Ebben az esetben, azt gondolom, hogy amit önök ilyen módon ezzel a szabályozással akarnak, az inkább nevetséges. Másrészt az a cél, hogy mérséklődjön a készpénzforgalom, a lakosság nyisson számlát, és fizessen átutalással, mondják önök. Ezzel a céllal egy magasabb átutalási limitet lenne összhangban beállítani. Ha ezt akarják, akkor segítsék a lakosságot e tekintetben.

A társadalombiztosításra vonatkozó javaslat kedvezőbbé teszi ugyan a nyugdíjasok foglalkoztatását, megszüntetve az ezzel kapcsolatos munkavállalói és munkáltatói terheket, de ismételten szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy miközben ez a törvény is beszél a szociális hozzájárulási adóra vonatkozó változtatásokról, aközben egy külön törvényben önök az 55 év felettieknek igen komoly károkat okoznak.

Összességében véve ez a terv nem segít a munkavállalóknak, de a munkaadóknak is csak kevésbé. Az adóbevétel tovább fogja koncentrálni az önök részére a kormány mozgásterét, ilyen értelemben a bevételek elköltésében további lehetőséget ad. S eközben látjuk, hogy az adókötelezettség, amely a közpénzjellegét a taónál elveszítette, ilyen módon ezen okok miatt ez így nem elfogadható. Köszönöm szépen a türelmét, elnök úr, ezt így támogatni nem tudjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a DK és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Varju László képviselő úr. Most megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Az adózás az alapja a gazdaság működésének. Akkor működik jól egy gazdaság, ha az adórendszer jól működik. Egyszerű a logikai képlet: a rosszul működő adórendszer mellett rosszul működő gazdaságot kapunk eredményképpen. Így aztán nem csoda, hogy a Fidesz által elképzelt gazdaságpolitikai modell már eleve bukásra ítélt a társadalom többségét. Közéjük tartoznak, akik a hazai kilátástalanság miatt ma már Európa számos országában próbálják megkeresni a mindennapi kenyérre valót. Kimentek dolgozni, mert ott meg tudják keresni azt a pénzt, amiből fenn tudják tartani a családjukat és önmagukat. De a vesztesek közé sorolható az időskori szegénység által sújtott nyugdíjasok széles csoportja, és idetartoznak az ápolók, a kisvállalkozók vagy a pedagógusok.

Lássuk be, hogy az ezzel kapcsolatos ósbűn az, hogy olyan rossz adórendszert alakítottak ki, ami miatt 2010 óta durván nőttek az amúgy sem csekély társadalmi különbségek. S ennek a rossz adórendszernek az alapja az egykulcsos adó. Igen, kérem tisztelettel, az egykulcsos adó, amelyik szétszakítja ezt az országot, amely a tehetőseknek ad, a rászorulóktól pedig elvesz. A Fidesz kormányzása alatt a felső középosztály úgy járt jobban, hogy közben a társadalom 90 százaléka rosszabbul járt. Igen, kedves képviselőtársaim, igen, kedves fideszes képviselők, mind a hatan, akik itt vannak most a teremben, rosszabbul járt a magyar társadalom 90 százaléka az egykulcsos adóval. Mert a kormány arra használta az adórendszert, hogy pénzt vegyen el a szegényektől, és azt odaadja a tehetősebbeknek, pontosan úgy, ahogy az Európai Unió teszi a következő költségvetési ciklus tervezésekor. Ezen persze Gulyás Gergely rendkívüli módon föl volt háborodva, pedig önök ugyanezt teszik Magyarországon a tehető emberek és a rászorulók között. Csak hát nem mindegy, hogy a nyalókának éppen melyik vége van a szánkban, a cukros vagy a nyele. Azt gondolom, hogy ez nem mindegy. Legyünk őszinték, ha önök fölháborodnak azon, hogy igazságtalan módon dolgozik az Európai Unió, akkor önök miért ezt csinálják ebben az országban?

Ezek eredményeként ma százezrek robotolnak alulfizetett munkakörökben, és tömegek nem tudnak kitörni a szegénységből, tömegek élnek ma Magyarországon egyik napról a másikra. Pontosán tudom, hogy mi az erre adott válaszuk: Magyarországon az átlag nettó fizetés 220 ezer forint. Csak azt kérem önöktől, hogy legalább itt a Házban, a parlamentben ne játszsunk, ne bővészkedjünk statisztikai fogalmakkal. Államtitkár úr, nézzzen rám! *(Izer Norbert megfordul és ránéz a képviselőre. - Dr. Varga-Damm Andrea: Ő az első államtitkár, aki hátra is néz.)* És ezt külön köszönöm. Nálunk a családban az átlagos hajhossz vállig ér. Tehát nekem átlagosan vállig érő hajam van, kedves képviselőtársaim. Erről beszélünk! Arról beszélünk, hogy abban a szakadékban, amit eltakar az átlag, ott kellene megoldani a problémákat.

A legfrissebb foglalkoztatási adatok önmagukban semmit sem mondanak arról, hogy ezek az emberek keresnek-e annyi pénzt, hogy abból meg is tudjanak élni, hogy el tudják tartani a családjukat. Mert a kormány politikájának köszönhetően ők lettek az egykulcsos adó károsultjai, ők azok, akiket az Európa-bajnok áfa sújt, illetve azt hiszem, hogy jobbikos képviselőtársam ennél pontosabban fogalmazott, mert ő világbajnokot mondott, s azt hiszem, hogy az igazság inkább ott van.

És úgy kérdéses, hogy meg tudják-e keresni a mindennapi betevőre valót, hogy látástól vakulásig dolgoznak. Ők és a gyerekeik menekülnek külföldre, ők az ápolók, a tanárok, a szociális dolgozók, a zene-tanárok, a hulladékfeldolgozó kisvállalkozásnál dolgozók, a civil szervezeteknél állami feladatot ellátók, és lehetne sorolni nagyon hosszan. Ők azok, akikkel a kormány nem hajlandó foglalkozni.

Ez lett a kormány fenntarthatatlan adórendszeréből, semmi más, mint egy politikai termék. Az új feudális berendezkedés árát megfizettetik a dolgozókkal, a bérből küszködőkkel, a magas munkát terhelő és a magas fogyasztási adókon keresztül. Ezt hívják perverz újraelosztásnak. Ehhez képest az LMP évek óta szorgalmazza, hogy az egykulcsos adó helyett igazságos, fenntartható, progresszív személyi jövedelemadó legyen. Mert ez az igazságos. Ez az igazságos Magyarországon is, és az elosztásoknál ez az igazságos az Unióban is.

Azt gondolom, ahhoz, hogy ne beszéljünk dolgozói szegénységről, ebben az országban progresszív személyi jövedelemadóztatásra van szükség. Én azt a kritikát teljesen elfogadom, hogy nem úgy, ahogy ez annak idején volt. Nem lehet az átlagadót egy magas adókulccsal terhelni. De lássuk be azt is, hogy a 27 százalékos áfa és a 15 százalékos személyi jövedelemadó együtt egészen extrém kombináció.

Az igazságos és fenntartható adórendszer alkalmas arra, hogy ne egy perverz újraelosztási rendszer alakuljon ki, mert ez az adórendszer az, amelyik nem felnagyítja, hanem eltünteti a társadalmi különbségeket. Ez az igazságos és fenntartható rendszer az, amely figyelembe veszi, hogy Magyarországon mennyien élnek a létminimum közelében vagy alatta. Ez az igazságos és fenntartható adórendszer alkalmas arra, hogy a minimálbér összegéig az adómentes személyi jövedelemadót meg tudjuk állapítani. Higgyék el, képviselőtársaim, ha több jutna a szegényebb sorban élőknek, az gerjesztené a belső fogyasztást, mert nekik a mindennapi megélhetésükhöz ez szükséges.

(17.30)

Ez egy nagyon jó védekezés egyébként az ellen a válság ellen, amit most vizionált miniszterelnök úr. Ez az igazságos és fenntartható adórendszer alkalmas arra, hogy az átlagbért keresők átlagban 36 ezer forinttal vigyenek többet haza. Higgyék el, hölgyeim és uraim, ma egy magyar családnak havi 36 ezer forinttal több bevétel iszonyatosan sok pénz. Az átlagbért keresőknél éppen ezért kell a 12 százalékos szja-kulcs, amivel a többletbevétel megvalósul. Az átlagbért meghaladó részre pedig egy olyan 24 százalékos adókulcsra van szükség, amely így is abszolút megfelel a társadalmi igazságosságnak.

Tisztelt Ház! A kormány az elmúlt nyolc évben folytatta azt, amit az elmúlt 28 év alatt szinte megszoktunk. A kormányok mindig megálmodtak egy szerintük ideális családot, és így próbálták fölépíteni a támogatási rendszert. Nyolc évük volt bizonyítani, hogy képesek megfordítani a demográfiai trendet és képesek élhető országot teremteni a magyar családok számára. Minden lehetőségük megvolt arra, hogy a magyar családok úgy érezhessék, végre megkapják az őket megillető figyelmet.

Ezt a történelmi esélyt azonban önök eljátszották. Az egész rendszer nagyon sokáig csak egy lufi, egy

politikai termék volt, ugyanis három gyerek után járt kizárólag értelmezhető kedvezmény. A kétgyerekes családok sokáig és az egygyerekesek még mindig nem számítanak a Fidesznek, pedig a gyerekek nagy többsége ilyen családokban él. Csöndesen jegyzem meg, könnyen belátható férfi képviselőtársaim számára is, ahhoz, hogy megszülessen a harmadik gyerek, először meg kell születnie a másodiknak, a másodikat pedig megelőzi az első. Legyünk őszinték, fajlagosan egyébként, és ha önöknek van gyerekük, akkor pontosan tudják, a legnagyobb terhet az első gyermek felnevelése jelenti.

Abban az esetben, ha az első gyermek felnevelésének terhe az elviselhetőnél jobban megterheli a családi gazdaságot, nem fog vállalni második, főleg nem fog harmadik gyereket vállalni. Ezekre a kérdésekre nem adnak válaszokat az adótörvények sem. A család nem csupán egy elvont pátoszos kifejezés, amit bármikor kényük-kedvük szerint csúrírtnek-csavarhatnak az Alaptörvényben. Ma éppen ezért a családok százezrei érzik úgy, hogy ők nem számítanak.

Mi az LMP-ben nem egy pátoszos világban élünk, mi a valóságban élünk. Nekünk minden család számít, lakjon bárhol, vállaljon akárhány gyereket, és nevelje azokat akár egy vagy akár két szülő, ugyanazt a figyelmet kellene hogy megkapják. A kormány még mindig nem tette igazságossá a családi adókedvezmény rendszerét, mert az egygyermekesekkel továbbra sem foglalkoznak úgy, ahogy azt ők megérdemelnék.

Ha valóban demográfiai kormányzásról beszélünk, mint ahogy azt belengette Orbán Viktor, akkor már az egygyermekesek kedvezményeit kellett volna megdupláznunk. Nem nehéz belátni, hogy ha a gyermekvállalás már az első gyermek megszületésekor túlzottan megterheli a családok egzisztenciáját, nem fogják vállalni a második és a harmadik gyereket. Ha valóban demográfiai kormányzásról beszélünk, a családi pótlék, a gyés összegét 30 százalékkal kellett volna emelni. Nem tették!

Az egyszülős családoknál kiemelt adókedvezményeket kellett volna eszközölniük. Nem tették! Ha egyszer a választók akarataiból mi leszünk kormányon, mi megtesszük, mert azt gondolom, hogy az a fajta társadalompolitika, amit önök folytatnak, Magyarország kárára van.

A kormánynak a munkavállalói járulékokat kellene csökkenteni, ehelyett a munkaadóit csökkentik. De ott is többet ártanak, mint használnak, mert a kormány még a régi szociális hozzájárulási adót is igazándiból egy megszorítás keretében tudja csak csökkenteni. Jó lakmuszpapírja az intézkedéseknek, hogy az ország gazdaságpolitikailag bajban van. A választási osztogatások, az EU-s források elapadása, a választás előtti gyors költés miatt emelkedik a hiány eközben. Elindultak a gazdasági világváltozások, az ingyenpénz korszakának vége. A kormány megszorít, és a megszorításokat már megint nem magukon, hanem a dolgozókon kezdi.

Elfogadhatatlannak tartjuk, hogy a kormány a kafetériakedvezmények közül csak a SZÉP-kártyát kívánja fenntartani. Én tárgyaltam a mai napon a munkavállalók képviselőivel, és pontosan tudom, hogy ezt a javaslatot, ami ebben a törvénycsomagban megfogalmazásra kerül, nem támogatták sem a munkaadók képviselői, sem a munkavállalók képviselői. Azt gondolom, hogy önök Magyarország Kormánya, illene, sőt mondhatnám, kötelező lenne önöknek figyelembe venni a gazdaság szereplőinek véleményét.

Le kell szögeznünk tehát, megszorítások jönnek, sőt ezek a megszorítások talán már el is kezdődtek. Hiszen nem alakult át az szja, elvették a nyugdíj előtt állók szociális hozzájárulási adókedvezményét, elveszik a kafetériát, és a sort még folytathatnám. A kormány folytatja az elmúlt 28 év politikáját, megszorításokat valósít meg a munkavállalókon.

Tisztelt Ház! Jelentős kedvezményezettjei a jelenlegi adórendszernek még a multinacionális vállalatok. Ezen cégek jelentős része az olcsó bérmunka miatt van Magyarországon, ennek a szerkezetnek a fenntartása hosszabb távon nem érdeke hazánknak. A kormány mégis beruházási támogatásokban, adókedvezményekben részesíti őket, legutóbbi ajándékuk a társasági adó gyalázatos csökkentése volt; 170 milliárdos ajándék, miközben a magyar kis- és középvállalkozások nem kaptak érdemi segítséget.

A kormány szavakban a hazai kisvállalkozások mellett áll, de közben nem tesz semmit értük. A Fidesz mindig a magyar családi vállalkozásokért kardoskodott, de közben az adóhivatal megkeseríti a hazai kis- és középvállalkozások életét. Csöndesen jegyzem meg, kedves képviselőtársaim, hogy az online számlázással, ami néhány nap múlva kötelező lesz és a hozzá kapcsolódó bejelentési kötelezettséggel kapcsolatban a NAV munkatársai a mai napig nem tudnak a kis- és középvállalkozóknak hiteles, valós segítséget nyújtani.

Azt gondolom, egyébként még úgy is, hogy én támogatom ezt az irányt, ezzel nagyon sok munkája lenne a kormánynak, hogy a kis- és középvállalkozások olyan támogatást kapjanak, amit föl is tudnak használni; és olyan támogatást kapjanak, ami után a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vállalja a felelősséget, ha egyszer mondott egy szakvéleményt.

A családi vállalkozás a legjobb munkáltató, hiszen nemcsak munkaviszony van a munkáltató és a munkavállaló között, hanem a legtöbb esetben személyes kapcsolat is. És ami talán a legfontosabb, a családi vállalkozás nem megy sehová; nem csomagol össze és nem költözik az olcsóbb munkaerő ígérete miatt. Éppen ezért a kisvállalkozások adóztatásában a bevételarányos adók felé kell lépni. Ez segíti a túlélésüket, a nyugodt működésüket, ha nem kell egy rossz hónap után csődöt jelenteni a büntető fix tételek miatt és az aztán halmozódó és görgetett tartozások okán.

Éppen ezért kell a társasági adó felső kulcsát visszaállítani, a társasági adó felső kulcsának eltörlése egy megmagyarázhatatlan ajándék volt a multiknak

és a nagyvállalkozásoknak. A 9 százalékos szint lényegében offshore országgá teszi Magyarországot. Azaz az ország abból él, hogy mások erőforrásait pióca módon elszívja. A kormány azt hiszi, hogy nyertesei lehetünk az adóversenynek, pedig annak egyetlen nyertese a multinacionális cégek lehetnek, akik kijátsszák egymás ellen az egyes nemzetállamokat, majd elteszik a duplázódó, triplázódó nyereségeket. Ez a pénz, ami kevesek kezén felhalmozódik, a közfeladatok finanszírozásából pedig hiányzik.

Tisztelt Ház! Mindenki tisztában van azzal, hogy Európa és a világ legmagasabb áfakulcsa a miénk. Az adótörvényekben megnyilvánuló áfacsökkentési javaslat teljesen véletlenszerű, és sem nem igazságos, sem nem fenntartható. Leginkább nem mond el semmit egy társadalompolitikai irányról, amit, azt gondolom, joggal várnának el önöktől Magyarország állampolgárai. Nem egy-egy terméket kellene kedvezményes kulcs alá vonni, hanem az élelmiszerek egész körét. Pontosan tudjuk, hogy az alapvető élelmiszerek ilyen magas áfakulccsal történő adóztatása elfogadhatatlan.

Ma ott tartunk, kedves képviselőtársaim, hogy az állam többet keres csak az áfán keresztül minden kiló kenyéren, mint a kereskedő vagy a pék. Nem véletlen jelentették be azt az elmúlt napokban, hogy várhatóan, egyébként a gazdasági helyzet miatt, 15-20 százalékos emelkedésre lehet számítani a pékárak árban. Ha a kormányzat valóban elkötelezett amellett, hogy az emberek mindenképpen hozzájussanak az alapvető egészséges élelmiszerekhez, akkor akár támogathatja is az LMP javaslatát, ami arról szól, hogy az alapvető élelmiszereket vonjuk be az 5 százalékos áfakulcs alá.

(17.40)

Én azt gondolom, hogy ez az igazságos, mert ez egyszerre segíti hozzá az egészséges élelmiszerhez az alacsony keresetűt is és a gazdagabb társainkat is.

Az adóterhek arányainak beállításával támogatni lehetne az egészséges életmódot, és támogatni akarjuk a hátrányos helyzetben levő mezőgazdaságot és élelmiszeripari ágazatokat. Demagóg pénzosztogatás helyett, amely ráadásul inkább a közép-, felső réteget segítené, az LMP Magyarországon is a gyümölcsök, a zöldség, a friss kenyér, a pékáru, a liszt, a rizs, illetve az édesvízi halak áfáját csökkentené 5 százalékra.

Fontosnak tartjuk kiemelni továbbá, hogy a kormány elhibázott gazdaságpolitikájának köszönhetően Magyarország egyre több régiója szigetelődik el, marad le, köszönhetően annak, hogy valódi infrastruktúrális beruházások nincsenek.

Ma Magyarországon lakhatási válság van, és sem az adótörvények nem segítik ennek a megoldását, sőt, ha nagyon szigorúan vesszük, a kafetériának például az albérleteket támogató megszüntetése (*sic!*) még nehezíti is ezt. Persze értem azt, hogy önök ezt nem értik, mert a lakhatási politika nincs benne a szótárunkban, és ez szerintem baj. De emiatt viszont fiatalok

milliói mennek el Magyarországról, pedig itt is fordulatra lenne szükség.

Az épületfelújítások áfájának további csökkentésével lehetne hatékonyabban támogatni az olcsóbb és energiahatékony lakások létrejöttét, a fenntartható rezsicsökkentést, ami nem kerülne egyébként utána milliárdokba az önkormányzatok számára például.

Egy olyan zöldpárt képviselőjeként vagyok itt, akik hiszünk a valóban igazságos adórendszerben, a fenntarthatóság értékeiben és a helyi közösségek valódi részvételében.

Szólnom kell arról, hogy egy fenntartható gazdaság megteremtése érdekében a termékdíjak emelésére lenne szükség, mert ez jelent ösztönzést anyag- és energiahatékony termékek és technológiák bevezetésére és elterjesztésére. A bevételekből pedig olyan tevékenységeket lehetne finanszírozni, amelyek ráerősítenek ezekre a folyamatokra, például zöldberuházások támogatása. Itt beszéltem már az épületszigetelésekről. Összességében azt gondolom, hogy úgy lehet ezt legrövidebben megfogalmazni, hogy zöldfordulatra van szükség.

Ugyancsak zöldpárti képviselőként kell elmondanom azt is, hogy a környezethasználók és a bányászati cégek nem fizetik meg az általuk okozott környezeti károkat. Azt gondolom, hogy pont ideje volna, sőt már nagyon nagy késésben vagyunk, hogy a „szennyező fizet” elvet egyszer valahára lássuk megvalósítani a magyar költségvetésben és a magyar adópolitikában, mert amíg a szennyező nem fizet, addig abban érdekelt, hogy az otthonunkat, a környezetünket túlhasználja, és a túlhasznált környezet pedig a gyermekeinknek és az unokáinknak fog elsősorban kárt okozni.

A fenntartható gazdaság megteremtése érdekében szükség van hazánkban is a rendkívül fenyegető klímaváltozás lassítására. Ennek egyik eszköze, hogy a klímaváltozást okozó üvegházhatású gázok, elsősorban a szén-dioxid kibocsátásának a csökkentése elérhető legyen.

Az LMP adózási politikájának célja (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) egy munka- és környezetbarátabb, a tőkét és a környezethasználatot jobban terhelő, egyszerűbb adórendszer megteremtése. Ennek fontos eleme lenne az általam elmondottaknak a beépítése. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Csárdi Antal képviselő úr. Most megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának.

BURÁNY SÁNDOR, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az előttünk fekvő törvényjavaslat természetesen összefügg más gazdasági témájú törvényjavaslatokkal, óhatatlan, hogy az ember időnként más jogszabályokkal összefüggésben is kitekint ezekre az összefüggésekre. Tekintettel

arra, hogy az előző hozzászólásokban az adózási csomag egyik jelentős részét már érintettem, ezért itt csak összefoglalásszerűen szeretném jelezni: a vitában elhangzottak után is változatlanul fenntartom azt a véleményemet, hogy meg kell szüntetni a magyar adórendszernek azt a brutális sajátosságát, hogy a minimálbért, az alacsony jövedelmeket úgy általában a világ legmagasabb személyijövedelemadó-kulcsával, adóterhével sújtja a magyar kormány és az őt támogató kormánypártok.

Ellentétben a fideszes vezérszónok állításával ugyanis erről a 15 százalékos adókulcsról úgy általában nem jelenthető ki, hogy ez a világ egyik legalacsonyabb adóterhe, mert éppen az alacsony keresetűek esetében a világ legmagasabb adóterhét jelenti. A magyar társadalomnak, a magyar munkavállalóknak érdekében állna, hogy a minimálbér adóját jelentős mértékben csökkentsük, úgy, ahogy egyébként a szocialista kormányok idején ez így volt.

Változatlanul fenntartom azt a véleményem is, hogy az az adóváltoztatás, ami egyfelől - egyébként helyesen - a nyugdíjaskorú munkavállalók esetében elengedi a járulékterheket, de ezzel párhuzamosan megszünteti az 55 év feletti adókedvezményeit, azaz a munkaerőpiaci következménnyel fog valószínűleg járni, hogy a tulajdonosok saját érdeküket követve el fogják bocsátani az 55 év feletti, de még nem öregségi nyugdíjra jogosult munkavállalókat, hogy cserébe alacsonyabb adóterhekre építve olcsóbb munkacélt vegyenek fel nyugdíjasok formájában. Ezek a változtatások, illetve a torz 15 százalékos egykulcsos személyi jövedelemadó fenntartása változatlanul az ország kettészakítását fogja eredményezni. Ezen az úton egyetlen centivel se lenne szabad továbbmenni, de önök, úgy látszik, ebben eltökéltek. Tekintettel arra, hogy erről részletesebben az előző hozzászólásomban már beszéltem, itt most nem térnék ki a további érvekre.

Viszont szeretnék részletesebben beszélni a kafetériáról. A kafetériának az a rendszere, ami létrejött, függetlenül attól, hogy milyen adminisztrációval jár, végül is azt eredményezte, hogy a munkavállalók, az alkalmazottak széles körben jutnak olyan kedvezményekhez, amelyeket más formában egyébként nem tudnak igénybe venni. A kormány, úgy látszik, hogy ezt megsokallta. Megsokallta, és így ebben a javaslatban megszüntetésre javasolja a kafetéria-rendszer elemeinek nagy részét.

Így például megszüntetésre javasolja a kormány a lakáscélú munkáltatói támogatást; a mobilitási célú lakhatási támogatást; a kockázati biztosítás munkáltató által megfizetett díjának adómentességét; a diákhitel - ismétlem, a diákhitel - törlesztéséhez adott munkáltatói juttatás adómentességét; a sportrendezvényre szóló belépők adómentességét, ez talán még nem olyan nagy veszteség, de aki szeret mérkőzésekre járni, annak ez számított. De ami igazán komoly, mindenképpen óriási veszteség, az a kultúrautalványok adómentessége, amiből színházba, koncertekre lehetett járni többek között, és ez most meg fog szűnni. A

késszépben kifizethető százezer forintos juttatás kedvezményét is megszüntetik önök.

Ez önmagában is egy nagyon komoly és nagyon negatív változás, de ráadásul önök egy másik jogszabályban meg arra tesznek ezzel párhuzamosan javaslatot, hogy a miniszterek fizetése meg akár az 5 millió forintot is elérhesse havonta. Ez a kettő együtt egészen egyszerűen pofátlanság. Egyfelől megszüntetni javasolják azokat a kafetéria révén juttatott kedvezményeket, amivel munkavállalók széles köre tudott művelődni, tudott olcsóbb lakhatáshoz jutni, nem sorolom fel még egyszer ezeket a lehetőségeket, miközben ezzel párhuzamosan nem átalják a miniszteri fizetések lehetőségét - és majd meglátjuk, mi lesz a gyakorlat - akár 5 millió forintra felemelni. Ez egészen egyszerűen pofátlanság!

Szeretnék még szólni a vállalkozásokat érintő adókedvezmények egy részének megszüntetéséről is, hiszen a javaslat szerint megszűnik az eva. Az egyszerűsített vállalkozói adó, az eva 2012-ben került bevezetésre, 2013 óta lehet választani ténylegesen ezt a kedvezményes formát. Ez volt az első fecske azoknak az adókedvezményeknek a sorában, amelyekkel egyébként több kormány is támogatta a kisvállalkozásokat.

(17.50)

Személyesen is érint ennek az adónemnek a megszüntetése, hiszen nekem megadatott politikusi pályafutásom során, hogy ennek a jogszabálynak az akkori bevezetésén állami vezetőként is dolgozhattam kiváló munkatársakkal. De nem ez a lényeg, nem a személyes érzelem számít elsősorban.

Az számít elsősorban, hogy ez egy olyan lehetősége volt a kisvállalkozók széles körének, amellyel még akkor is sokan éltek, amikor ezt a kedvezményt más hasonló adókedvezmények és vállalkozókat támogató adókedvezmények követték, egyébként örvendetes módon. Egyszerűen nem értem, miért van szükség arra, hogy ezt megszüntessük. Akinek ez a kedvezményes forma változatlanul szolgálja az érdekeit, miért ne dolgozhatna ebben a formában? Úgy gondolom, hogy a kisvállalkozóknak, akik egyébként nem dúskálhatnak úgy általában az adókedvezmények között - ellentétben a multinacionális cégekkel -, ez egy nagyon jelentős támogatási lehetőség volt, ezért a megszüntetése egészen egyszerűen indokolatlan.

Összegzőképpen, tisztelt Ház. Ezek az adótörvény-javaslatok, hiszen többről is beszélünk, változatlanul azt a torz társadalomképet szolgálják, amit a Fidesz 2010-ben bevezetett, nevezetesen: azoknak ad, akiknek egyébként is van, és azoktól vesz el, akiknek éppen hogy adni kellene. Ez a társadalomkép torz. Ez a döntő oka annak, hogy Magyarországon a társadalom végzetes módon kettészakadt. Egyre inkább van egy magas fogyasztást magának megengedhető réteg; ennek a rétegnek önök évről évre újabb és újabb kedvezményeket adnak. És van egy ettől a felső tízezertől

nagyon leszakadó, alacsony jövedelmű réteg, beleértve a nyugdíjasokat, beleértve az alacsony keresetű munkavállalókat, akik esetében pedig a juttatások nemhogy bővülnének, hanem, mint ahogy az előbb felsoroltam, még szűkülnek is.

Ez a társadalomkép torz, nem vált be. Ne alkalmazzák a továbbiakban! Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Burány Sándor képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kettő percre Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretném jelezni, hogy a Jobbik frakciójának álláspontja szerint is a társasági adó egyoldalú csökkentése valóban egyfajta hívószóval ért fel Magyarország tekintetében, és félig-meddig kivonja a közteherviselés alól azokat a multinacionális társaságokat, amelyekről nemcsak a közteherviselést váránk el, de azt is, hogy a magyarországi munkabérek színvonalát legalább lassan közelítsék az úgynevezett nyugati átlaghoz.

Szeretném elmondani ugyanakkor államtitkár úr irányába, hogy a költségvetés tervezete alapján folyamatosan csökken a társaságiadó-bevételi várakozás, az áfabevételi várakozásokhoz képest. Ennek nyilvánvalóan az az oka, hogy a multicégeket terhelendő adóterhek egyszerűen nem folynak be a költségvetésbe, tehát ezeket más úton-módon próbálja, jellemzően a magyar mikro-, kis- és középvállalati szektoron behajtani Magyarország jelenlegi kormánya.

Államtitkár Úr! A tekintetben, hogy én a 27 százalékos rekorder áfa csökkentését kérem számon önökön, gondolkozzon el egy számon! Az eddigiekben egyértelműen látszott az előző költségvetési tervezetből, hogy az áfabevételi várakozás mintegy 3839 milliárdról szól, az újabb, tehát a jövő évi tervezet szerint pedig 4286-ot látunk az előterjesztésben. Lehetne a számokon vitatkozni, de a 11,6 százalékos növekményvárakozás áfabevételekből egyértelműen azt jelenti, hogy még ha elfogadnánk az önök indoklását, miszerint ennyivel többet fogyasztanak a jól élő magyar emberek, még akkor is elmondhatnánk azt, hogy államtitkár úr, ekkora pluszból lenne hely, lenne terület csökkenteni a 27 százalékos áfát.

Én tudnám vitatni azt, hogy a magyar emberek jobban élnek-e vagy többet tudnak-e fogyasztani, és hogy ezt milyen arányban terhelik adófajttákkal, de az egészen biztos, hogy még ezen számok alapján is van tér, van lehetőség *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* áfacskökkentésre. A kérdés a kormányzati szándék, amely most már kilencedik éve nem érhető tetten ebben a kérdésben. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a további

képviselői felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak, Jobbik-képviselőcsoport.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Több felszólaláson keresztül a salátatörvény minősítés elhangzott az ellenzéki padsorokból, és én úgy gondoltam, hogy öt olyan területet emelnék még ki, amelyekről lehet, hogy nem volt szó, de úgy érzem, hogy nagyon fontosak.

Amikor kafetériáról beszélünk, és azt elmondta mindenki, hogy ezeknek a megszüntetése súlyos problémákat vet fel, az egyes meghatározott juttatásokról kevesebb szó esett. Egyet kiemelnék közülük, ez pedig a csekély mértékű ajándék, amely a jelenleg hatályos jogszabály szerint eddig legfeljebb évi három alkalommal volt adható. Ez lecsökken egy alkalomra.

Mit is jelent ez? Én azt látom, hogy a kormánypárti képviselők nem szeretnék semmi mást, mint hogy a munkahelyi közösségi életet lecsökkentsék, ugyanis mikor volt ez, amikor a munkavállalóknak csekély értékű ajándékot adtak? Névnap, születésnap, nőnap alkalmával, vagy esetleg karácsonykor és húsvétkor. Ez meg fog szűnni, ugyanis nem fogják tudni bevállalni azt a munkáltatók, hogy ezeket a csekély mértékű ajándékokat más módon juttassák oda a munkavállalóknak. Tehát én úgy gondolom és úgy látom, hogy ez abszolút a közösségi élet ellen irányul, hogy jól érezzék magukat a munkahelyükön. Tehát ezt nem tartom egy elfogadható döntésnek. Nem hiszem azt, hogy nem lehet megtartani, hogy továbbra is három alkalommal fogadhassanak el csekély mértékű ajándékot, csekély mértékű juttatást az egyes meghatározott juttatásokra vonatkozó adóterhek mellett.

A következő, amiről szintén volt már szó, de az indokolásban is nagyon keveset olvastam róla: a helyi adóról szóló törvényből eltűnt egy passzus, egy adómentesség, ez pedig a foglalkoztatás növeléséhez kapcsolódó adóalap-mentesség kritériuma. Én folyamatosan azt hallom itt a Házban, hogy a tisztelt kormánypárti képviselők a teljes foglalkoztatottságra, a teljes foglalkoztatásra törekednek. Teszik ezt úgy, hogy egy ilyen fontos adóalap-mentességet eltörölnék, kivezetnek. És igaz, az indokolásban az olvasható, hogy az önkormányzatoknak így több bevétele lesz, de én azt gondolom, ez a mentesség hozzájárul ahhoz, hogy évi 1 millió forint adóalappal csökkenthetik a helyi iparüzési adójukat, ezzel is a foglalkoztatás növelését érhetik el. Nagyon fontos ennek az adómentességi tételnek a megtartása, hiszen csak akkor érhető el a teljes foglalkoztatás, ha minél több helyen alkalmazunk mentességeket.

És akkor a helyi iparüzési adó és a helyiadó-törvény után az általános forgalmi adóhoz lenne egy kis észrevételem. Érdekes, hogy azok a módosító tételek, amiket én kimazsoláztam, az indokolásban csak egy sor, vagy egyáltalán meg sem említik. Ez pedig a fordított adózás kivezetése a gabonáknál és az acélipari

termékeknel, az üvegházhatású gázoknál is, de úgy gondolom, hogy az üvegházhatású gázokkal elég kevesen foglalkoznak. Magának a fordított adózásnak a bevezetése pontosan arra jött létre, hogy a fiktív adóalanyok által elkövetett visszaéléseket visszaszorítsák. Most ebben a két szegmensben, a gabonák - kukorica, búza - szállítása és az acélipari termékek kapcsán - indulnak a nagy beruházások -, én nem tudom, hogy ezeknek mi volt az oka. Egy sort látunk, hogy ez kivezetésre kerül. Erre szeretnék is választ kapni, hogy ezek a szegmensek miért kerültek ki, miért helyezték hatályon kívül a 142. § erre vonatkozó rendelkezéseit.

És ha áfa, akkor utána beszéljünk egy másik adónemről, ez pedig a szakképzési hozzájárulás. Elolvastam ötször az indokolást, a jogszabálytervezetet, meghallgattam államtitkár úr felszólalását, ahol azt mondta, hogy a szakképzési hozzájárulást, ezt a 1,5 százalékot, az öregségi nyugdíjra jogosultak után nem kell megfizetni. Itt az áll, nem tudom, ez volt-e a szándék, de kétlem, hogy nem, hiszen a 2018-as költségvetés 75 milliárd forintot tervezett ebből az adónemből, a 2019-es 95 milliárdot, tehát 20 milliárdos növekményt. Tehát a jelenlegi jogszabály normaszövegének értelmezésében, ha legalább egy ilyen foglalkoztat egy szakképzési hozzájárulásra kötelezett adóalany, mentesül a szakképzési hozzájárulás alól. Én nem gondolom, hogy ez lett volna a cél. Persze, örülnének neki a munkáltatók, hogy ha akár egy öregségi nyugdíjra jogosultat foglalkoztatnak, teljesen mentesülnek ez alól az adónem alól. Úgyhogy én szeretném ezt megkérdezni, hogy mire vonatkozik, és az indoklásban is ugyanezt erősíti meg, hogy ha akár egyetlen egy öregségi nyugdíjra jogosultat foglalkoztat, nem kell ezt az adónemet megfizetni.

(18.00)

Még egy dologra szeretném felhívni a figyelmet. Szeretném elmondani, hogy az adminisztratív terhek csökkentése gyakorlatilag évtizedek óta húzódozó kérdés a szakmától, a jogalkalmazóktól, a könyvelőktől, a magánszemélyektől, a gazdasági társaságoktól, és igen, hallottuk, hogy erre intézkedések vannak, csak én nem látom, hogy ez hol van. Egyszerűen bonyolult a magyar adórendszer, nem lehet követni, folyamatosan salátatörvényekben rejtik el azokat a módosítókat, amelyek után a büntetéseket természetesen ki lehet róni, ezeket meg lehet tenni. Én azt gondolom, hogy itt az adminisztratív terhek csökkentéséről önök csak beszélnek, de nem tesznek semmit.

Én tisztelettel kérem önöket, hogy hallgassák meg a szakmának a véleményét, hallgassák meg a jogalkalmazóknak a véleményét, és végre egyszerűsítsék a magyar adórendszert. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony. Most megadom a szót Szabó Sándor képviselő úrnak, MSZP.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ember legyen a talpán, vagy képviselő legyen a talpán, aki erre a hétre becsületesen felkészült, hiszen olyan komoly törvények vannak a Ház előtt, mint az adótörvények, akkor a költségvetésről nem beszéltem, a költségvetést megalapozó törvények, amelyek önmagában kitesznek nem egy kötelező olvasmányt, hanem nyolc év általános iskolai kötelező olvasmányt, hiszen ha csak az adótörvényeket nézzük, 183 oldalon kell olvasgatnunk. Én megpróbáltam becsületesen végigolvasni, két óráig olvastam is alaposan, de aztán kicsit feladtam, mert alapvetően elég nehéz olvasmánynak bizonyult. Úgyhogy mindenkinek, aki itt van a teremben, köszönöm, hogy ezekben a komoly, a társadalom széles körét érintő kérdésekben részt vesz a vitában, minden más képviselőnek pedig mentességére legyen mondva, hogy valószínűleg nem is érdekli ez a történet.

Mivel 183 oldalon kellett az adótörvényeket végigolvasnom, és én nem tartom magamat egy olyan kiváló zseninek, hogy mindenhez értsek, ezért csak néhány dologra próbálok reagálni, többek között elsősorban azokra, amelyek elsősorban tényleg a nehezebb sorban élő emberek mindennapjait nehezítik meg, így az szja-törvények vonatkozásában a kafetériarészre, az áfatörvényekre, mivel az önkormányzati világból jöttem, a helyi adókra, az önkormányzatok világára és a gazdasági társaságokat érintő taotörvényre.

Elsősorban akkor a kafetéria. Nagyon sokat beszéltek vagy sokat beszélünk már itt róla. Én is azt gondolom, hogy a kafetéria túlzott leegyszerűsítése csupán a SZÉP-kártyára, ez teljesen indokolatlan, ahogy, azt hiszem, Burány képviselőtársam elmondta. Hiszen itt alapvetően szállás, vendéglátás, szabadidő eltöltése az a repertoár, amit egyébként felhasználhatunk, de ugye, azt azért látni kell és tudni kell, hogy azok az emberek, akik korábban kafetériát kaptak, nem elsősorban ezeket a szolgáltatásokat vették igénybe, hanem azokat a szolgáltatásokat, amelyekről itt sokat beszélünk, úgymint a munkavállalási jellegű mobilitást segítő juttatásokat, utazási bérlet, munkába járás költsége, albérlet, tehát valóban az alacsonyabb keresetű, kiszolgáltatottabb dolgozókat segítő juttatások szűnnek meg, és inkább azok maradnak, amelyeket elsősorban ők kevésbé tudnak kihasználni.

Ha valóban a SZÉP-kártya marad csak 2019. január 1-jétől, akkor technikailag úgy módosul az szja-törvény, hogy semmi más nem marad kedvezményes adózású vagy adómentes tételként, csupán ez, ami egyrészt - mint mondtam - a kiszolgáltatott helyzetű lévők emberek mindennapjait érinti, másrészt egyébként nagyon sok könyvelő és adótanácsadó szokta korábban javasolni ügyfeleinek, hogy bizony bizony ezeket a kafetériaelemeket vegyék számba. Úgyhogy azzal nem értek egyet, államtitkár úr - figyeltem, amikor az expozéját mondta -, hogy ez elsősorban nem a kis- és középvállalatokat érinti. De,

nagymértékben a kis- és középvállalatokban dolgozókat érinti, hiszen elsősorban arról van szó, hogy ezeket a káféterialemekeket azoknak adták, akik a cégben nagyon hasznos munkát végeztek, nagyon lojálisak voltak, vagy akár a tulajdonosi körben találhatók voltak, vagy akár olyan megbízható alkalmazottak voltak, akiknek a munkájára nagyon-nagyon nagy szükség volt.

Ilyen komoly tételnek bizonyul a lakáshitel-törlesztő munkaadói finanszírozás eltörlése is, ami azért jelenthet problémát, azt gondolom, hiszen az egyfajta garancia lehetett arra nézve, hogy fixen fizetve volt a törlesztés. Itt a múlt héten volt szó szintén a parlamentben a kilakoltatás kérdéséről, és láttuk, hogy mekkora problémát jelent ma ez Magyarországon. Én nem értem, hogy ha egyszer volt egy ilyen lehetőség, és ott volt az adótörvények között, hogy ezt adhatta a munkáltató a munkavállalójának, akkor ezt miért kellett kivézetni, hiszen ez egy nagyon fontos dolog volt. Legfeljebb azon lehetett volna elgondolkodni, hogy egy kis szigorítással a kifizetés módjánál a mostanival szemben talán a munkavállaló által nem hozzáférhető bankszámlára kellett volna ezt a káféteriat utalni, de ez sem volt általános, hogy a munkavállaló, amikor megkapta ezt a káféteriat, akkor nem a törlesztőrészletre fordította.

Ezekkel a juttatásokkal szerintem egyébként egy normálisan működő és adózó kkv-nál tudták enyhíteni a bérfelesültséget, a munkaerőhiányt. Most azt fogjuk látni, hogy vélhetőleg egy multicég nyilván kifizeti majd ezeket az összegeket a teljes adó- és járulékteher mellett, de a munkaerő-elszippkázás lehetősége rontani fogja a kis- és közepes vállalkozások versenyképességét. És hogyha belegondolunk, az sem egy pozitív forgatókönyv, hogy akiknek azt mondják jövőre, hogy nincs tovább ilyenfajta juttatása, vagy az adóteher miatt csökken a jövedelme, az vélhetőleg felmond, vagy esetleg átgondolja, és akkor külföldre veszi az irányt.

A másik ilyen tétel, amiről szeretnék beszélni, a helyi adók, önkormányzatok szerepe. Itt az üdvözlendő, hogy egyébként több ponton egyszerűsíti az adminisztrációt az adótörvény. Kiemelendő ebből, hogy 2019. július 1-jétől lényegében megszűnik a székhely szerinti önkormányzati adóhatósághoz történő külön bejelentkezési és változásbejelentési kötelezettség, adatközlés. Persze, ezzel csökken az önkormányzatok feladata, munkája, de vélhetőleg csökken a rálátása, illetve a kapcsolattartása is a helyi székhelyű vállalatokkal, cégekkel, ami azért, lássuk be, nem nagyon erősíti a helyi autonómia szerepét, valamint a helyi önkormányzatiság lényegét.

Az iparúzési adó kapcsán az is egy üdvözlendő dolog, hogy az iparúzési adóból kedvezményt biztosíthat az önkormányzat azon cégek számára, amelyek komolyabb beruházást valósítanak meg egy-egy településen, de itt azért azt is meg kell nézni az iparúzési adó tekintetében, hogy az a legjelentősebb forrása az önkormányzatoknak, már amelyik önkormányzatnak egyáltalán van iparúzésiadó-bevétele. Úgyhogy azt a

forrást, ami egyébként is szűkösen áll az önkormányzatok rendelkezésére, azt azért nem biztos, hogy osztogatni kéne, sokkal inkább arról kellett volna a kormányzatnak elgondolkodnia, hogy esetleg egy másik nagy csomagból, akár pályázat útján, vagy egy nagy pufferként ezt rendelkezésre bocsátja az önkormányzatoknak, és az önkormányzatoknak nem az amúgy is szűkös bevételeiket kell majd esetlegesen erre fordítaniuk.

Megfontolandó az is - ez egy teljesen új elem -, hogy a földhivatal és a helyi önkormányzatok adóirodáját össze lehetne kapcsolni, hogy egy telek-, egy ingatlanvételnél például az önkormányzat is egyből információhoz jusson az új tulajdonos kilétéről, hogy forrásainak növelése érdekében az önkormányzat maga is megtehesse a szükséges lépéseket, és ne az új tulajdonos bejelentési kötelezettségére alapozva növelhesse meg az amúgy is szűkös bevételeit.

Az áfatörvény kapcsán az mondható el általánosságban, hogy bármilyen erős is az a kormányzati kommunikáció, hogy milyen erős Magyarország, a valóság azonban nagyon sok esetben mást mutat. Ma Magyarországon még mindig a lakosság több mint 30 százaléka él a létminimum alatt, közel másfél millió ember él mélyszegénységben, ami azért, lássuk be, egy tízmilliós országban bődületesen nagy számnak bizonyul. Éppen ezért az üdvözlendő, hogy a kormány, ha szép lassan is, de apró lépésekben rájön arra, hogy az alapvető élelmiszerek áfáját 5 százalékra kell mérsékelni, mert alapvetően a legrászorultabb embereknek nyújt ez segítséget, csak az a baj most is, hogy pusztán egy termék, a tej tekintetében történik meg ez az 5 százalékra csökkentés. És egyébként Bangóné képviselőtársam elmondta, én is olvastam, és látjuk is, hogy a pékek két számjegyű áremelésen gondolkodnak, hiszen a pékáru tekintetében nyilván az üzemanyagár emelkedéséből adódóan növekedtek a költségek.

(18.10)

Úgyhogy fölhívom a figyelmét a kormánynak arra, hogy az MSZP-nek volt, van is átfogó javaslata az alapvető élelmiszerek áfájának 5 százalékra való csökkentésére, amit egyébként a t. Háznak többször is benyújtottunk, ezt eddig nem tetszettek támogatni. Itt a lehetőség, hogy ezzel éljenek.

A tao tekintetében pedig egy dolgot szeretnék elmondani. Az is öröndetes, hogy az energetikai hatékonysági projektek esetében lehívható lesz a kedvezmény számviteli szempontból akár akkor is, ha felújításnak minősülnek ezek az energetikai beruházások. Az is üdvözlendő, hogy bevezetésre kerül a munkahelyi óvoda társasági adózási célú fogalma, de itt is föl kell hívni a kormány figyelmét arra, hogy fel kell ismerni azt a társadalmi igényt, hogy a társaságiadó-kedvezmény lehetőségét többen vennék igénybe, amennyiben több társadalmilag fontos célt is lehetne támogatni a jelenlegi kedvezményezett

mellett. Többek között a társaságiadó-kedvezmény rendszerének olyan átalakítását kellene megvalósítani, amely a sportágak, sportszervezetek támogatását ugyan nem korlátozza a látvány-csapatsportágakra, ugyanakkor a köznevelési, felsőoktatási és egészségügyi intézményrendszer támogatását is lehetővé teszi, különös tekintettel az infrastruktúra-fejlesztésre, a tárgyi eszközök beszerzésére és a munkavállalók jövedelmi helyzetének rendezésével kapcsolatos támogatásokra.

Mindezt azért kell megtenni, mert a közoktatás, valamint az egészségügy finanszírozása, önök is pontosan tudják, hogy nem megfelelő, és a magyar lakosság körében a legjobban támogatandó célok közé tartozik mindkét terület. Felhívom a figyelmüket, hogy erre vonatkozólag is volt az MSZP-nek korábban javaslata. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szabó Sándor képviselő úr. Most megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, DK, Demokratikus Koalíció.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslatnak egy speciális szabályáról, az úgynevezett bevándorlási különadóról szeretnék beszélni. Először is csodálatos, ahogy ez a szabályozás keresztülment, az a fajta jogalkotási út, hiszen ez a Stop Soros törvényben vagy törvényjavaslatban bukkant föl először, majd megijedve ennek teljes képtelenségétől és a rendkívül rossz nemzetközi visszhangtól, ezt önök visszavonták, majd rásózták a Pénzügyminisztériumra, hogy hátha ők a szokásos adótörvény-módosítás keretében el tudják sózni és tudnak vele valamit kezdeni.

Sajnos azonban teljesen világosan kiderült, hogy a Pénzügyminisztérium, ami jobb sorsa érdemes, nem volt képes megoldani ezt a feladatot szakmai szempontból. Ezért aztán a törvényjavaslat tele van képtelenségekkel. Többek között azt mondja, hogy a bevándorlás elősegítése általánosságban is olyan tevékenység, amit különadóval sújt, miközben ennek egy nagyon általános definícióját adja, leginkább a Wikipédiából kiindulva. Tehát nem tesz különbséget aközött, hogy valaki menekült, tehát fegyveres konfliktus vagy üldöztetés elől menekül, vagy valóban bevándorló, vagy az önök idegen kifejezésével migráns, aki saját szándéka szerint munka, megélhetés, egyéb okok miatt kel útra.

Ráadásul - és ez még nagyobb baj - önök a bevándorlást vagy a bevándorlás támogatását általában teszik különadóval büntethetővé, de a bevándorlásnak ilyen módon a legális formáit is különadóval büntetik meg. Rögtön adok tippeket, hogy hol kell kezdeni a büntetés behajtását. Először is az állampolgársági és bevándorlási hivatallal, aki maga is ad információkat a saját honlapján a letelepedésről, sőt közreműködik a letelepedéssel kapcsolatos kérelmek elbírálásában, és a törvényi feltételek esetén a letele-

pedésre jogosító engedélyt ad ki, ilyen módon segíti elő a bevándorlást. De magát az Országgyűlést is megnevezhetném, hiszen az Országgyűlés fogadta el azt a törvényt, a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényt, amely komplett IV. fejezete tíz paragrafusa szól a letelepedési engedélyről, a letelepedés lehetőségéről, tehát a bevándorlás lehetőségéről. Ez egy nyilvánvaló ostobaság.

Ráadásul rosszak azok a meghatározások is, amelyekkel ezt a fajta tevékenységet önök körülírják, többek közt médiakampányok szervezését írják elő vagy médiaszemináriumok folytatását; ezt nem tudjuk, hogy mi lehet, őszintén szólva. Ezek olyan fogalmak, amelyek jogilag nem definiáltak.

A törvényjavaslat ebből a szempontból abszolút egy gumiparagrafus, a tájékoztatást, a véleménynyilvánítást is büntetni rendeli. Felhívom a figyelmüket, hogy Nyáry Krisztián író joggal jegyzi meg azt, hogy ezen az alapon akár a Bibliát is be lehet tiltani vagy meg lehet adóztatni a Bibliával kereskedő könyvkereskedéseket, hiszen a Szentírás maga is például Mózes harmadik könyvének 19. fejezetében vagy Máté evangéliumának 25. fejezetében a bevándorlók, bocsánat, a jövevények befogadásáról, az idegenek iránti kötelezettségekről beszél. Teljesen nyilvánvalóan ez egy abszurd szabályozás. Én ugyan az önök politikai álkereszténységét nem nagyon kedvelem, de természetesen híve vagyok a vallásszabadságnak, és nem gondolom azt, hogy akár a véleménye, meggyőződése miatt bárkit büntetni kellene.

Hasonlóan kedven gumiparagrafusuk a hálózatépítés és -működtetés. Ha valaki mond nekem egy jogi hivatkozást arra, hogy ez alatt mit kell érteni, és az adóhatóság majd hogyan fog eljárni, akkor az előtt megemelem a kalapomat. Ezek nyilvánvalóan olyan szabályok, amelyek kizárólag a bizonytalanság fenntartására szolgálnak. Abban persze igazuk van, hogy nagyon is szükség van arra, hogy fellépjenek a törvény erejével is azokkal szemben, akik valóban illegális migrációt, illegális bevándorlást szerveznek. Ezt a tevékenységet hívják embercsempészetnek, ma is a büntető törvénykönyv bünteti, csak éppen végre kellene hajtani, nem úgy, mint 2015-ben, amikor önök szervezték a Magyarországra érő menedékkérők átutaztatását az országon.

És persze lenne kítől nem adót kivetni, de elkobozni a vagyonát. Azoktól, akik számos módon segítették elő a Magyarországon való letelepedést illegális módon, például letelepedési kötvények kibocsátásával vagy éppen a kedvezményes honosítással való visszaéléssel. Na, azokat, nemcsak a vagyonukat kellene elkobozni, le is kellene csukni.

Összességében tehát ez a javaslat nem a letelepedésről, nem a bevándorlásról szól *(Az elnök a csendő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hanem a civil szervezeteket akarják elhallgattatni. Ez nem bevándorlási adó, hanem „fogd be a pofádat!” adó. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Arató Gergely képviselő úr. Most megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, Jobbik.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nekem ez a délután örömdélután, meg kell mondjam, mert nagyon boldog vagyok, hogy szakmailag ilyen magas színvonalú beszédek hangzanak el. Annak különösen örülök, hogy olyan államtitkárt kaptunk ma délután, aki hajlandó is odafordulni, amikor egy ellenzéki képviselő megkéri, és csak reménykedünk benne, hogy nem rontják el, hogy majd azt mondják legközelebbi beüléskor, hogy nem kell odafordulni. Forduljon oda, mert higgye el, hogy hihetetlen tiszteletet lehet kiváltani az ellenzéki padsorokból is egy-egy olyan állami vezető személye felé, aki valóban az együttműködésről és a konstruktivitásról tanúskodik.

Nem tudok nem megszólalni az adótörvényekről pár aspektusbéli vonatkozás miatt. Ez a csomag is azzal a felhanggal lett benyújtva, hogy adócsökkentés lesz, hiszen ez az adócsökkentés kormánya, és nagyon sok területet érintően könnyíteni kívánnak a polgáraink, illetve a vállalkozások helyzetén. Gyakorlatilag amióta az áfát 27 százalékra emelték, az ellenzék padsoraiból mindig azt hallották, hogy kérem szépen, ezt az áfát csökkenteni kell.

Minden évben az aktuális kormányzati tisztviselő megígérte, hogy ezt a tervek közé beleveszik, egyszer csak elkezdődik ennek a magas mértékű áfának a csökkentése. És tényleg, most már én is itt állok képviselőként, és már ebből a padsorból kérdezhetem meg, hogy de tényleg, ha ezzel az adócsomaggal valóban adóbevételek-csökkenés lesz, akkor nem lehetne esetleg legalább egy százalékkal elkezdni évről évre csökkenteni az áfát azért, hogy ne a legalacsonyabb keresetűek legyenek Magyarországon a legnagyobb adófizetők.

Ugye, ez egy óriási ambivalens szituáció, hogy hogy gondolom én azt, hogy a legalacsonyabb keresetűek a legnagyobb adófizetők. Azért, mert a jövedelmük után fizetik az adókat, járulékokat, majd pedig a maradék, éppenhogy csak a létminimumot szolgáló jövedelem nettóban 27, bruttóban 23 százalékát befizetik a költségeikre. De mondjuk azt, hogy nem 23-at, csak 21-et, mert vásárolnak 5 százalékos áfás termékeket is, tehát legyünk ilyen jóindulatúak, de akkor is ezzel az áfamértékkel - ha tetszik, ha nem - a legszélesebb társadalmi rétegeket mint a jövedelemarányos legnagyobb adózói réteget tartják fenn. Azért ez minden, csak sem nem szociálpolitika, sem nem társadalomszemléletű és a közjót szolgáló adópolitika.

(18.20)

Tehát szerintem elég sokan örülnének annak, hogy mondjuk, éppen egy valamilyen járulékot ne

csökkentsenek fél százalékkal, ha legalább 1-2 százalékkal lehetne az áfát csökkenteni. Szerintem elég sokan kibírnák az országban, ha azt mondanák nekik, hogy most éppen azt a járulékot azért nem csökkentjük ennyivel, mert elkezdtük az áfa csökkentését. Tehát legalább nyolc év után már tényleg olyan jó lett volna belekezdeni. Azt gondolom, hogy ez ma már olyan széles társadalmi igény, amit egy ilyen óriási felhatalmazással választást nyerő pártszövetségnek tényleg akceptálnia kellene.

A másik fontos kérdés: én aztán nem mehetek el a bankadó megszüntetése mellett szó nélkül. Ezt mindenki tudja, hogy a tevékenységemben nem igazán a barátaim a hitelintézetek. Most függetlenül attól a társadalomromboló tevékenységtől, amit 2004-től elkövettek, egyszerűen csak a számok maguk diktálják, hogy ettől a szférától nem lehet már kivetett adót elvonni addig, amíg a közteherviselésből nem válnak olyan arányt, amely a tényleges gazdasági forgalmukhoz illeszkedik.

Ha bárki megnézi egy átlagos magyar vállalat bevételi struktúráját és adóterhét, és megnézi bármely hitelintézetnek ugyanezeket a számait, akkor azt látja, hogy a bankok közel fele arányban vállalnak terhet a magyar közteherviselésből. Így, úgy, amúgy, anyacégek különböző beszámolásaiival, könyvelési trükkökkel, ilyen-olyan újraértékelésekkel, tehát a számvitel minden tárházát felhasználják arra, hogy minimalizálják az adókötelezettséget. Aztán pont egy olyan évben erről beszélni, és egy adótörvénybe beletenni, amely adóévben olyan hatalmas nyereségre tett szert ez a szektor, hogy egyszerűen már csak a társadalom iránti felelősségérzetünkbe és a társadalom iránti tiszteletbe és megbecsültségbe nem fér bele, hogy ha egy szektor ekkora eredményt tud produkálni, azt nem jutalmazom meg a következő évben ennek az egyébként rendkívül minimális mértékű különadónak a megszüntetésével.

Tehát én azért nagy tisztelettel, ha már ilyen kedves államtitkárunk van, hadd üzenjem az ő útján a döntéshozóknak, hogy tessenek egy kicsit még ezen finomítani, ezen gondolkodni, mert bár tudjuk, hogy a bankszféra ezt az igényét előadta, de hát sajnos azt is tudjuk mi ellenzéki képviselők, hogy a kormányzat körül elég sok oligarchának sikerült tulajdonrészt szereznie a bankszektorban, és még véletlenül sem szeretnénk azt gondolni, hogy az ő kérésük és az ő befolyásuk indokolta ezt a lépést. Bár tudjuk, hogy amikor bevezették, akkor megígérték a bankszektornak, hogy majd egyszer ez megszűnik, mert eljön annak az ideje, ez is igaz, de hát nem vagyok arról meggyőződve, hogy egy ilyen hatalmas nyereséggel bíró évben kell ezt megszüntetni. Vagy ha legalábbis mindenképpen valami kedvezményt akarnak adni, akkor ne teljes mértékben, hanem kezdjék el ütemesen csökkenteni ennek a mértékét.

Szeretnék szólni egy szót, mert azt hiszem, hogy itt megint lehetséges, ahogy képviselőtársam az előbb a szakképzés kérdésében felhívta a kormány képviselőjének a figyelmét a hibára, hogy ez fogalmazási hiba.

Most ugyan nem teljesen fogalmazási hibáról beszélek, de szerintem ez sem egy szerencsés szabályozási elképzelés, ami a számviteli törvény 20. §-ának kiegészítéséről szól, jelesül a 212. §-ban. Ennek a szakasznak az értelme az, és az indoklás is ezt tartalmazza, hogy ki kellett mondani ebben az új (5b) bekezdésben, hogy a beszámoló készítés és a könyvvezetés pénznemének a létesítő okiratban rögzített pénzzel kell megegyeznie. Az indoklásban pedig azt mondja, ezt most egyértelműsíti ez a javaslat, hogy a vállalkozó beszámoló készítési és könyvvezetési pénznemének a létesítő okiratban rögzített pénzzel kell megegyeznie. Amennyiben ott forint, akkor természetesen forint, és csak akkor lehet deviza, ha ezt meghatározták. Én azt elhiszem, hogy esetleg ez egy ilyen pontosító jogszabályhely, de most vonatkoztassunk el a pragmatizmustól, térjünk át a gyakorlat területére!

Most ez azt mondja, hogy a beszámolót abban a pénznemben kell készíteni, ami a létesítő okiratban megjelölt pénznem. A létesítő okiratban a jogszabály szerint, a társasági jog szabályai szerint pénznem csak a tőkénél kötelező, hogy szerepeljen. Tehát a tőke x forint, y dollár s a többi, s a többi. Tehát az az egyetlen jogszabályi kötelező elem, ami egyáltalán a pénznem, ami vonatkozásában a pénznem előfordul. Most ez a kiegészítés azt mondja, hogy ha ott pénznem valamiben van meghatározva, a beszámolót abban kell készíteni.

Most azért meglehetősen erőteljesen a világ gazdasági vérkeringésében benne vannak a nagyvállalataink, és pontosan tudjuk, én számtalan olyan konferencián voltam már, ahol azt mondják, hogy euróban számolnak el mindent, bevételt, kiadást, akkor is, ha valamely számla forintban keletkezik, mert oly mértékben exportorientáltak a vállalatok, olyan mértékben alapvetően euró a bevétel, hogy neki a számvitelét egyszerűbb így csinálni.

Egy társaság alapító okiratának a számviteli vezetéséhez egyetlen jogi köteleke van, hogy az egyik megalapozza azt, hogy a másikat lehet csinálni. Ennél erőteljesebb kapcsolat e két okirat, illetőleg e két tényező között nincs. Viszont minden egyes vállalatnál van számviteli politika, amit meg kell csinálni, ami nélkül el se lehet kezdeni a könyvvezetést.

Nem értem, és most egy javaslatot kívánok a kormány képviselőjének tenni, hogy ha amúgy is kell számviteli politika, amúgy is le kell írni, amúgy is egy nyilvános iratról beszélünk, akkor miért nem inkább azt mondja a jogalkotó, hogy a számviteli politikában kell meghatározni a beszámoló pénznemét. Miért is mondom ezt? Azért mondom, mert miután az alapító okiratnak, a létesítő okiratnak nem kötelező eleme a tőke pénznemén kívül bármely más kérdéstről egyáltalán beszélni, ami pénznemhez kapcsolódna, ha ez kötelezően bevezetésre kerül, minden egyes gazdasági társaságnak ügyvédet kell megint azért fizetnie, hogy ezt bevezesse az alapító okiratba vagy a létesítő okiratba, egy újabb költséget generálunk ennek a nagyon széles szektornak. Holott mennyivel egyszerűbb lenne, ha azt mondaná a számviteli törvény, hogy a

számviteli politikában kell meghatározni, hogy az adott adóévben a beszámolóját melyik pénznemben fogja készíteni, és ezt akár minden évben is változtathatja. Egyet nem tehet, hogy havonta változtatja.

Tehát most ez valóban egy technikai jellegű dolog, de ha belegondolunk, hogy ezzel megint mennyi költséget fogunk generálni a cégeknek, és azért tényleg a magyar cégek meglehetősen sarcolt társaságok a világ általános adózásához képest, tegyük már meg ezt a gesztust nekik. Kérem a kormányzatot, hogy ezt a kérdést fontolja meg.

Nagyon örülök neki, még egyszer ismétlem, hogy egy ilyen magas szintű vitának lehettem részese, és valóban nagyon sajnálom, hogy ily kevés képviselő van itt, mert szerintem az összes országgyűlési képviselőnek ez a délután egy rendkívül hasznos, elképesztően gazdag információval bíró délután volt. Én tényleg azt javaslom, hogy máskor az ilyen jellegű jogszabályok tárgyalása során nagyobb érdeklődés legyen, mert amikor a szakmaiság tud elsősorban ebben a teremben előtérbe kerülni, és nem a politikai csatározás, akkor tényleg üdvözítő az, hogy itt vagyunk, és nem érdekes, hogy ellenzékiek vagy kormánypártiak vagyunk, hanem az az érdekes, hogy hazánk polgáraiért vagyunk itt, és szeretnénk minél jobbat tenni a közt. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Kettő percre megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, LMP.

CSÁRDI ANTAL (LMP): *(A helyén ülve marad.)* Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház!

ELNÖK: Legyen olyan kedves fölállni, hogyha szabad kérem. Köszönöm.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Hogyne, bocsánat. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A 27 százalékos áfán töröm a fejemet, és azon, hogy önök szabadságharcot hirdettek a kedvezményes adózású pálinkafőzés kedvéért. Ebben az adócsomagban ez a szabadságharc elbukott.

(18.30)

De engedjen meg egy kérdést, államtitkár úr. Egy elképzelt közmunkás, mondjuk Noszvajon, akinek van két gyermeke, őneki vajon mire van szüksége? Kedvezményesen főzhető, alacsony adózású pálinkafőzésre, vagy paprikára és paradicsomra? De feltehetem úgy is a kérdést, hogy mennyivel tartjuk egészségesebbnek a sertéshúst, mint például a kelkáposztát.

Arra próbálom kifuttatni a gondolatmenetemet, hogy szerintem ha egy kis energiát fektetünk bele, akkor azért nagyon gyorsan kiderül az, hogy az alapvető élelmiszerek áfacsökkentése mennyire fontos, és

mennyire hatékony eszköz lehet annak érdekében, hogy az önök által kommunikált cél, miszerint hogy az itt élő honfitársaink egészségesen éljenek, étkezzenek, könnyebben elérhető legyen. Mert nézzük meg, itt van a népegészségügyi termékadó, amibe nem nagyon akarták belevonni a pálinkafőzést, de pontosan tudjuk, hogy bár az adó alá tartozik az összes energiaital, így például a Red Bull is, azért lássuk be, hogy évente vagy az elmúlt években összesen sokkal több támogatást kapott ennek a cégnek a reklámozása, mint amennyi összesen befolyik a népegészségügyi termékadóból. *(Az elnök a csengő kocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Én azt gondolom, hogy nagyon egyszerű a helyzet, tegyék egyértelművé: akarnak-e egészséges élelmiszert mindenki számára elérhetően vagy sem? Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ügyrendben jelentkezik Volner János képviselő úr, Jobbik.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Azt szeretném megkérdezni, itt a fideszes képviselőtársakhoz fordulok, hogy tekintettel arra, hogy önöknek még van kétórányi beszédidejük, nekünk meg még nagyon sok mondanivalónk lenne, de időkeretes a vita, kérdezem ezt a jelen lévő három fideszes képviselőt, hogy nem szeretnék-e esetleg a Jobbik-frakció részére beszédkeretet biztosítani, mi kitöltenénk akár azt a két órát is, ami önöknek rendelkezésére áll. Kérdezem, hogy lennének-e ilyen nagylelkűek.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Derűtség, taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Nem így, átellenben kellene ezt a kérdést feltenni, hanem előtte kellett volna egyeztetni. *(Volner János: Nem tudtunk, elnök úr!)* Nem látok erre reagálást.

Megkérdezem, hogy további felszólalásra van-e még jelentkező. Boldog Istvánnak adom meg a szót, Fidesz.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nyolcadszor van alkalmam végigülni az adótörvények vitáját, és nyolcadszor kell megállapítsam, hogy az élet nem változik.

Mi hozzuk az adócsökkentő politikánkat, az ellenzék pedig védi azokat a javaslatait, amivel adót szeretne emelni. Csárdi Antal, az LMP és a többiek is kiválóan végzik a munkájukat, hiszen azt, amit a választási kampányban ígértek, a többkulcsos adót, azt itt el is magyarázta, az átlagbér fölött 24 százalékkal adóztatná a béreket. Ez nagyon szép dolog, tehát azt a béremelést, amit mi odaadtunk a pedagógusoknak és az orvosoknak, önök annak a nagy részét el is vennék azonnal.

Azt is megállapíthatjuk, hogy az illegális bevándorlásra kivetett adót mindnyájan sérelmezik. Nem csodálom, hiszen támogatják ezeket a szervezeteket,

ezeket az NGO-kat. *(Arató Gergely: Nem is szóltunk hozzá! - Zaj, közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.)*

Megmondom őszintén, én nem értek egyet a kormány javaslatával, azt gondolom, hogy az az adómérték, amit a kormány javasolt, a 25 százalék kevés, én 70 százalékos javaslatot fogok benyújtani erre *(Dr. Apáti István: Beszélj a románokkal is erről! - Zaj, közbeszólások. - Az elnök csenget.)*, mert azt gondolom, hogy aki az illegális bevándorlást szervezi, az árt a hazánknak, árt a nemzetünknek. Persze, természetesen én értem, hogy a jobbikos képviselőtársam hangozik, hiszen ők támogatják a Soros-féle NGO-k munkáját. Értem, tegyék továbbra is ezt; mi nem támogatjuk szerencsére, és ezután sem fogjuk támogatni.

Azt gondolom, hogy az adótörvények, amelyek most be lettek nyújtva, továbbviszik azt a politikát, amit eddig folytattunk. *(Arató Gergely: Ettől félünk mi is!)* Csökkentjük az adókat, támogatjuk a családokat, és ahogy az illegálisbevándorlás-ellenes törvényünkkel is, ellene vagyunk azoknak, akik az országot támadják. Ez egy fontos dolog, és arra kérem az ellenzéki képviselőtársaimat, hogy továbbra is tartsanak ki az elképzeléseik mellett. Nagyon jó elképzelések, amíg ezek mellett kitartanak, addig biztos vagyok benne, hogy kormányon maradunk, hiszen amíg önök emelni akarják az átlagemberek jövedelmének az adóját, és amíg ellene vannak a családi adókedvezménynek, addig a polgárok biztos, hogy minket fognak támogatni.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Boldog István képviselő úr. Két percre megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, LMP. *(Dr. Apáti István: Elképesztő!)*

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársam! Szerintem hiba volt átaludni a vitát *(Derűtség.)*, mert hogyha ön nem aludta volna át a vitát, akkor pontosan tudná, hogy gyakorlatilag egy olyan összellenzéki álláspont alakult ki, ami az adónövelésnek talán nem nevezhető, 27-ről 5 százalékra csökkentené az alapvető élelmiszerek áfáját. Én nagyon sajnálom, hogy ön végigaludta, akkor azt gondolom, hogy nem mondott volna ilyen egészen súlyos tévedést. *(Dr. Apáti István: Ökörséget!)*

Azt meg nagyon csöndesen teszem hozzá, hogy ha jól tudom, a Gazdasági bizottságnak a tagja, és akkor biztosan pontosan tudja, hogy a sávós adózásnál az átlag adófizető az LMP szja-javaslatában havonta 36 ezer forinttal járna jobban, ahogy képest, mint amit önök szja-ban meghatároznak az egykulcsos adóval. *(Dr. Rétvári Bence: Rosszabbul járna, 40 százalékos adót fizetne, rosszabbul járna!)*

Hozzáteszem, tisztelt képviselőtársam... *(Az elnök a csengő kocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, az ideje lejárt. *(Csárdi Antal: Köszönöm szépen.)* Két percre megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, Jobbik.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm. Tisztelt Képviselőtársaim! A soha nem látott mélységekbe került Boldog István képviselő úrnak jelezném, hogy a gyógyszerert mindig időben be kell venni, ezt nem véletlenül mondja az orvos. Higgye el, képviselőtársam, ennek oka van!

Hadd utasítsam vissza azt a végtelenül alávaló, abszolút rosszindulatú és mérhetetlen butaságból táplálkozó ötletét, hogy mi támogatnánk bármifajta illegális bevándorlást, illetőleg a Soros-szervezeteket. Egy héttel ezelőtt támogattuk a kormány javaslatait e tekintetben, az összes antiterrorista intézkedést megszavaztuk, támogattuk, hogy a rendőrök mellett a katonák, a honvédek is őrizzék, védjék a magyar határt. Tehát legyen szíves minket nem kioktatni határvédelemből meg hazaszeretetből meg hazafias hozzáállásból! Az alapvető tényekkel, akár a múlt heti tényekkel ellenkezik az, amit mond.

Ha csak provokációnak vagy direkt kötekedésnek szánta a szavait, akkor persze értem. Szakmai hozzáértés hiányában kell keverni egy kis balhét azzal kapcsolatban, ami itt történt.

Az áfacsökkentés, a jövedékiadó-csökkentés, az ezzel kapcsolatos felszólalások az ön tudatában hogyan tükröződhetnek vissza növekedésként? Ez valami egészen elképesztő! Értem azt, hogy ön mindenkibe bele akar rúgni, aki nem fideszes vagy nem KDNP-s, de azért ilyen mélységekbe mégse kellene lemenni, és a valósággal ennyire ellenkező kijelentéseket nem kellene tenni, mert egész egyszerűen felháborító és vérlázító. A szemünkbe hazudni a valóság ellenkezőjét, az nagyon dühítő, úgyhogy örüljön annak, hogy ennyire visszafogott voltam. Köszönöm. *(De-rültség, taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Apáti képviselő úr. Soron kívül megadom a szót két percre Rétvári Bence államtitkár úrnak. *(Arató Gergely: Már hiányzott!)*

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Hölgyek, Urak! Tisztelt Ház! Nem szorul rá Boldog István képviselőtársam, hogy bárki más megvédje, hiszen bátor képviselő, szembeszállt már önöknél keményebb ellenfelekkel is, de az a stílus, ahogy önök beszélnek, az nem méltó a Magyar Országgyűléshez. *(Dr. Apáti István: Ahogy ő beszél, az nem méltó!)*

Önök azért személyeskednek, mert nincsenek valójában érveik, és éppen ezért ön fenyegetőzik, képviselő úr, ön gúnyolódik. *(Dr. Apáti István: Mikor fenyegetőztem?)* Még a gúny talán el is mehetne a parlamentben, de amikor nincsenek érveik, én a végére csöppentem be ennek a vitának, nem érdemi felszólalásokat hallottam, hanem csak személyeskedést. *(Dr. Apáti István: Tőle!)*

Ennyi telik az ellenzéktől, úgyhogy azt hiszem, ez eléggé siralmas az ellenzék színvonalára nézve. Azt hiszem, nem Boldog Istvánnak kell ezt magára vennie, hanem a Magyar Országgyűlésnek kell elgondolkoznia, hogy ez milyen színvonal. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Rétvári Bence államtitkár úr. Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak adom meg a szót, Jobbik.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Államtitkár úr, az utolsó percekben érkezett be *(Dr. Rétvári Bence: Én mondtam is.)*, és nem hallotta azt, amikor éppen arról beszéltem, körülbelül tíz perccel ezelőtt, hogy ez egy milyen szép délután volt *(Dr. Rétvári Bence: Azt hallottam!)*, és hogy szakmailag milyen magas szintű beszélgetések voltak. Boldog István képviselő úr tönkretette ezt a délutánt azzal, hogy az ellenzéki képviselők szemébe hazudott.

(18.40)

Amit ő itt mondott, hogy itt mit beszélünk vagy miről beszélünk, vagy mit opponáltunk, az egyszerűen nem igaz. Valóban vannak képviselők, akiknek más-más a vérmelegletük, és máshogy fejezik ki esetleg nemtetszésüket. Lehet, hogy két év múlva már én is Apáti István stílusában fogok válaszolni *(Dr. Rétvári Bence: Melyik frakcióból?)*, most még a türelem időszakában vagyok.

De ha már ön, Rétvári államtitkár úr, általában igyekszik a kormányt tisztességesen képviselni, akkor most ne védje meg a képviselőtársát olyan kérdésben, amelyben nyilvánvalóan hazudott az ellenzéki képviselő szemébe, ugyanis itt mindenki adócsökkentésben érdekelt, mindössze a struktúrákat, amit ez a törvénycsomag tartalmaz, vitatta, mert ha tetszik, ha nem, ez az adócsökkentő program megint a leggazdagabb, legtehetősebb és a legnagyobb bevételt szerző magyarországi személyek és szervezetek érdekében csökkenti az adót, és nem a rászoruló családok érdekében. Én ezt nem akartam kimondani a vitában, mert azt gondoltam, hogy nem fűszerezem ilyen rosszindulatú kijelentéssel, de Boldog István - úgy tűnik, ő az önök frakciójának a rossz hangulatot szerző atyja - ezzel a megnyilatkozással megint rossz szájízűvé tett egy nagyon szép, tisztességes délutánt. Több órán keresztül olyan előadások hangzottak el, olyan érvrendszerek, amelyeket már-már egy egyetem szenátusa, tantestülete is megirigyelhetne. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Bangóné Borbély Ildikó - MSZP - képviselő asszonynak adom meg a szót.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. *(Dr. Apáti István: Kapunk-e időkeretet?) - Dr. Rétvári Bence: A választók adták az*

időkeretet mindenkinek. Ennyit adtak...) Én segíteni szeretnék Boldog István képviselő úrnak, és akkor tesszek egy javaslatot... (Dr. Apáti István közbeszól. - Az elnök csenget.)

ELNÖK: Apáti képviselő úr, ne kiabáljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Teszek egy javaslatot, hogy elkészítünk egy módosítót, személy szerint én adnám be önnel, képviselő úr, ha megengedi, és ez a javaslat arról szólna, hogy a bevándorlási adó kapcsán, amit ön felhozott, hogy mely cégeket meg milyen egyesületeket, szervezeteket kell ezzel sújtani, és akkor 25 százalék helyett, támogatom, hogy 70 százalékos adót vessünk ki a Rogán Antalhoz köthető offshore cégek letelepedési kötvényt árusító cégeire. Elkészíttetem holnapra ezt a módosító javaslatot, jegyezzük együtt, képviselő úr, mert azt gondolom, itt több tízmilliárd forint kárról beszélhetünk, és arról, hogy köztörvényes bűnözőket engedtek be Magyarországra letelepedési kötvények segítségével, amit önök hoztak létre, a kormány támogatott. Nagy kárt okoztak Magyarországnak, az Európai Uniónak pontosan azzal a harccal szemben, hogy hogyan gátolhatnánk meg olyan egyének betelepülését Magyarországra, az Európai Unióba, akiktől meg akarnánk védeni hazánkat és az Európai Uniót. Kérem önt, hogy akkor jegyezzük együtt ezt a törvénymódosítást, és adjuk be! 70 százalékos adót ezekre az offshore cégekre! Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps az ellenzéki pártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Kettő percre megadom a szót Boldog István képviselő úrnak, Fidesz.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Értem én, hogy az ellenzéki képviselők nem emlékeznek rá, hogy mit beszéltek, de Csárdi Antal azt mondta, hogy 24 százalékos kulcsot vetne ki, második kulcsot vetne ki, és a többi ellenzéki párt is támogatja a többkulcsos adó bevezetését a bérjöveldelmekre. Tehát ez adóemelés, bárhogyan is mondják önök. Önök hazudnak, ne haragudjanak meg, ha már ebbe belefogtak!

Bangóné Borbély Ildikónak azt tudom mondani, hogy én soha semmilyen módosító indítványt nem adok be az MSZMP utódpártjának tagjaival. (Bangóné Borbély Ildikó: Nekem mondja?) Az én apám '56-os volt, önökkel én semmilyen módosítót nem adok be, én majd a saját frakciómhoz eljuttatom a módosítót, és a frakcióm eldönti, hogy bekerül-e a Ház elé. Én ebben nyugodt vagyok.

Azt gondolom, hogy az a stílus, amit önök és a jobbkiosok itt véghez vitték a vita végén meg a vitában, az mindennek a teteje. De nem érdekes, a lényeg az, hogy önök, amit ígérték a kampányban, hogy többkulcsos adót vezetnek be a jöveldelmekre, azt itt is elmondták (Dr. Apáti István: Boldogok a lelki szegé-

nyek, mert övék a mennyek országa.), tehát egy átlagjöveldelmű pedagógust, aki az átlag magyar jöveldelménél, az átlagbérnél most már többet keres egy kicsit, önök megadóztatnák, szeretnék megadóztatni több mint 15 százalékkal; Csárdi Antal 24 százalékra tett javaslatot. Ezzel természetesen csökkentené azt a béremelést, amit mi adtunk neki, azaz kevesebb lenne a jöveldelme. Ezt kár tagadni, ön mondta a vitában - nyugodtan hallgassa vissza -, hogy önök a második kulcsot 24 százalékra tennék. Ha az átlagjöveldelmet nézzük, abba pontosan beleesik a pedagógus, mert a feleségem pedagógus, és tudom, hogy mennyit keres. Úgyhogy mégiscsak kiderült a végén, hogy önök mondtak valótlan.

Arra pedig, hogy a Jobbik nem támogatja a bevándorlást, ne haragudjon, Apáti úr: hát önök akkor támogatták az alaptörvény-módosítást, amikor már teljesen világosan tudták, hogy úgyszólván el fogjuk fogadni (Az elnök a csengető megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.), amikor szükség lett volna a szavazatukra, akkor nem, mert ellene voltak, mert támogatják az NGO-kat és az illegális bevándorlókat. Köszönöm szépen. (Szórványos taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Apáti István: Az egyetlen idegen szó, amit ki tudsz mondani!)

ELNÖK: Köszönöm, Boldog István képviselő úr. (Jelzésre:) Kétpercesre nem tudok szót adni fideszes képviselőnek fideszes képviselő után. Megkérdezem, hogy felszólalásra jelentkezik-e valaki. (Dr. Apáti István: Nincs idő!) Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (Jelzésre:) Izer Norbert államtitkár úr jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Megpróbálok visszatérni a szakmai keretekbe, és azokra a felvetésekre válaszolni, ahol úgy éreztük, hogy érintettség okán meg kell nyilatkoznunk.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr felszólalásában az egyik legfontosabb mondanivaló az volt, hogy az adóék magas szintjét elismerte a kormány. Az adóék magas szintjét folyamatosan csökkentjük egyébként az elmúlt időszakban, tehát azt gondolom, hogy ezt nehéz elvitatni. Itt a hatéves bérmegállapodás és a szociális csökkenése egyértelműen kijelölte azt az utat, ami alapján néhány év viszonylatában az OECD-átlagot megközelítjük, illetve a V4-es átlagot meg is tudjuk haladni, tehát alacsonyabb lesz az adóék Magyarországon, mint a V4-es átlag.

Az adórendszer átrendezése kapcsán is kaptunk jó pár javaslatot, az áfakulcs-csökkentéseket javasolták a képviselő urak és hölgyek. Itt nagyon fontos kiemelni, hogy gyakorlatilag konzisztens módon 2010 óta egy folyamatos adórendszer-átalakítás volt néhány éven keresztül. Ez az adórendszer-átalakítás

úgymond véget ért, tehát átalakítottuk az adórendszert a jövedelmeket terhelő adókról a fogyasztási-forgalmi típusú adók felé. Tehát történt egy teherátrendeződés, egy átstrukturálás, aminek az lett a végeredménye, hogy folyamatosan tudjuk a munkát, az élők munkát terhelő adókat csökkenteni, és ennek úgymond az a másik lába, hogy a költségvetési egyensúly ne boruljon meg, hogy arányaiban a fogyasztási-forgalmi típusú adók lesznek erősebben jelen a költségvetésben. Tehát egy olyan teherátrendeződés, ahol egy generális áfakulcs csökkentés valósul meg, nem áll összhangban a kormány adópolitikájával. Egyértelműen az a szándék, és továbbra is ezt az irányt szeretnénk követni, hogy a jövedelemadókat és a munkát terhelő adókat szeretnénk csökkenteni.

Szintén elhangzott Z. Kárpát Dániel felszólalásában, hogy az áfacsökkentést az alapvető élelmiszerekre ki kellene terjeszteni, és ez gyakorlatilag több képviselő felszólalásában is visszaköszönt. Itt nagyon fontos rámutatni arra, hogy egyik oldalról támadás éri az adórendszert, például az szja-t és a taót, hogy egykulcsos, mindenkinek azonos módon kell fizetnie, és ilyenkor az az érv hangzik el, hogy többet fizetnek ilyenkor, illetve hogy arányaiban jobban sújtja a szegényeket. Érdekes módon az áfakulcsnál ez az érv nem jön elő, holott ott is igaz, hogy az áfakulcsnál, ha esetleg az összes élelmiszer kulcsát csökkentenénk, a tehetősebbek, mondjuk, a legtehetősebb 10 százalék háromszor-négyszer több áfabevételt takarítana meg, mint a legalacsonyabb jövedelmű 10 százalék. Tehát sokkal többet fogyasztanak a tehetősebb családok, sokkal magasabb árkategóriájú termékeket fogyasztanak péksüteményből is, gyermekpelenkából is és mindenféle egyéb termékből. Tehát itt is visszaköszön az a disszonancia, hogy ha az áfakulcsot generálisan lecsökkentjük mindenkinek, ott is a vagyonosabb családok és vagyonosabb magánszemélyek kapnak nagyobb adókedvezményt. Érdekes módon ez a retorika itt nem köszön vissza.

A hitelintézeti különadó kapcsán - bár képviselő úr most kiment az ülésteremből - elhangzott, hogy a hitelintézeti különadó kivezetése egy technikai kivezetés volt. Képviselő asszony is utalt rá, hogy ezt az adónemet nem tartja jogosnak, hogy kivezetésre került. Itt szeretném megerősíteni, hogy az IFRS-átállás miatt a bankoknak és a hitelintézeteknek az adóalap-számítási módja megváltozott, tehát így, hogy most már az összes hitelintézet IFRS-alapon vezeti a könyveit, a hitelintézeti különadó létjogosultsága úgymond megszűnt.

(18.50)

Nem lesz költségvetési bevételkiesés általa, hogy ez az adónem kivezetésre kerül. Azt gondolom, ez inkább egy adminisztratív tehercsökkentésnek minősíthető.

Bangóné képviselő asszony felvetésére igyekszem reagálni. A kafetéria-rendszer átalakítását elég

részletesen elemeztük. Ebbe megpróbálok egy picit részletesebben belemenni, csak egy kicsit később, most viszont reagálnék egy-két konkrét javaslatra.

Felmerült, hogy a bölcsődei díjakat hányan térítették meg és hány óvodai kedvezmény volt az idei évben. Megkérdeztem a kollégáimat, itt sajnos nem állnak rendelkezésre azok az adatok. A 2017-es bevallás adatai még nincsenek feldolgozva, de amint meglesznek, eljuttatom ezeket az információkat. Az óvodai támogatás kapcsán viszont szeretném hangsúlyozni, hogy az óvodai támogatás nem idén került bele a jogszabályba. Annyi történt idén, hogy eddig a munkáltató nevére kiállított számlát lehetett elszámolni, most már a magánszemély nevére kiállított számla is elégséges, tehát ott nincs egy új kedvezmény bevezetve.

Elhangzott szintén a felszólalásban, hogy a benzin, illetve az üzemanyagok áfáját, jövedéki adóját csökkenteni kéne. Itt nagyon fontos összefüggés, hogy a benzin áfája, illetve jövedéki adója elég harmonizált uniós szinten. A jövedéki adó kapcsán az összes környező országnál a legalacsonyabb mértéket alkalmazza Magyarország, talán csak Bulgária alkalmaz alacsonyabb jövedékiadó-szintet, mint Magyarország.

Tehát a jövedéki adóban egyértelműen látszódik, hogy alacsony adóterheléssel terheljük ezt a termékkört. S az is nagyon fontos, hogy a végső fogyasztói árakra igazából az áfán és a jövedéki adón kívül a legfontosabb szempont nyilván a kereslet-kínálat és a piaci ár, valamint a világgazdasági változások és nyilvánvalóan az olajár. Tehát a végső fogyasztói árakra nem az adókon keresztül lehet ráhatással bírni, azokra a világgazdasági eseményeknek sokkal nagyobb ráhatásuk van, mintsem az adóknak. A jövedéki adóban, szintén hangsúlyozom, hogy a legalacsonyabb mértékkel sújtjuk ezt a termékkört az egész régióban.

Varju képviselő úr felszólalásában ismét hangsúlyozta, hogy az adócentralizáció Magyarországon nagyon magas, hosszasan sorolta, hogy hogy ment felfelé az adóbevételek és hogy nőtt az adócentralizációs ráta. Én azt gondolom, ez szintén összhangban van azzal, amit az első felszólalásomban jeleztem, ugyanis az adócentralizációs rátát úgy számolják, hogy az összes beszédett adóbevételek a GDP-hez viszonyítva. S ha az összes beszédett bevétel nő, legyen az adóemeléssel vagy fehéredéssel, akkor ez a ráta növekedni fog. Magyarországon nem adóemeléssel fakadt ez a növekedés, hanem az adócsökkentések ellenére egyre több adót tudott beszédni a kormány, tehát egyértelműen a fehéredésből származik ez az adótöbblet. Nyilván továbbra is cél az, hogy az adócentralizációs rátát csökkentésük, hiszen ez az adópolitikai irány van igazából megfogalmazva évek óta.

Tehát ezen a rátán szeretnénk csökkenteni, de igazából öröndetes az, hogy azért nem tud ez a ráta lejjebb menni, mivel a fehéredés egyre több bevételt generál annak ellenére, hogy az adókulcsok egyébként csökkennek.

Szintén Varju képviselő úr azt javasolja, hogy az adóhatóság szolgáltató jellege erősödjön, és elektronikus ügyintézés valósuljon meg az adóhatóságnál. Itt nyitott kapukat dönget a képviselő úr. Maximálisan egyetértünk azzal, hogy az adóhatóság szolgáltató jellegét erősíteni kell. Azt gondolom, hogy erre példaértékű megoldásokat tudunk felmutatni. Talán a legjobb példa az e-szja, ahol az adóhatóság készíti el a bevallásokat a magánszemély helyett. Az a kérése vagy felvetése pedig a képviselő úrnak, hogy ne kelljen adóbevallást készíteni a magánszemélyeknek, gyakorlatilag megvalósult már a tavalyi évben, hiszen több százezer olyan magánszemély volt, aki látva, hogy az adóhatóság elkészítette a bevallását, nem vette a fáradságot és nem nézte meg a bevallását, hanem bízott az adóhatóság pontos számításában. És úgy lett adóbevallása május 21-ével vagy 22-ével, nem is tudom, milyen napra esett, hogy nem nézte meg az adóbevallását.

A másik nagyon nagy kör az, aki megnézte az adóbevallását, és változtatás nélkül elfogadta, ez is egy több százezres kör. Ők pedig élvezték azt az informatikai fejlesztést, ami alapján egy tableten vagy mobiltelefonon el tudta fogadni az adózó a bevallását, és egy XXI. századi technológiával gyakorlatilag pár perc alatt letudta az adóbevallását. Azt gondolom, hogy ez példaértékű szolgáltatás volt az adóhatóságtól.

A következő példaértékű szolgáltatás, ami alapján szintén úgy éreztem, hogy gyakorlatilag egy húron pendülünk a képviselő úrral, az az, hogy milyen egyéb szolgáltatásokat tud még az adóhatóság nyújtani, és hogy tudná a kisebb és közepes vállalkozások felé a kommunikációját javítani.

Talán az időzítés nem is lehetne jobb, a mai napon indult el az adóhatóságnak egy új szolgáltatása, az online számlázó, ami azt jelenti, hogy a július 1-jén induló online számlaadat-bekötésnek az elősegítésére a NAV készített egy számlázóprogramot, amit ingyen a vállalkozások rendelkezésére bocsát, s ha ezt az ingyenes számlázóprogramot a vállalkozások alkalmazzák, letöltik, telepítik és ezen keresztül állítják ki a számláikat, ez automatikusan önmagában teljesíti ezt a július 1-jétől teljesítendő kötelezettséget. Azt gondolom, hogy ennél proaktívabb és modernebb szolgáltatást nehéz elképzelni, mint amikor az adóhatóság rendelkezésre bocsátja azt a szoftvert, amivel a kisvállalkozások le tudják tudni ezt az adókötelezettséget. Úgyhogy érdekes volt hallani, hogy ugyanezeket várja a képviselő úr is.

Szintén elhangzott Varju képviselő úr felszólalásában, hogy nincs arra garancia, hogy a cégek bért emelnek, és ha a kafetériát megszünteti, vagy úgy dönt a munkáltató, hogy nem fogja ezt ő tovább adni a munkavállalónak, akkor a nettó bérek csökkennek. Itt hadd hívjam fel a figyelmet egy tavalyi eredményre, amikor a hatéves bérmegállapodás miatt egy jelentős minimálbér-emelés történt a gazdaságban, megnéztük, hogy ennek milyen hatásai voltak az egyes fizetési régiókban. Az volt a vélekedés, az volt az előzetes feltételezés, hogy a minimálbér környékén,

tehát 100-200 ezer forintos bérszintig jelentősen fognak nőni a bérek, hiszen a minimálbért meg kell emelni kötelező jelleggel, az azt követő béreknél van egy kis feltorlódó hatás, és aztán szépen ellaposodik ez a görbe, és 300-400 ezer forintnál már nem lesz érezhető változás.

A hatéves bérmegállapodásnál, ahol nagymértékű minimálbér-emelés következett be, azt láttuk, hogy jelentősen megváltozott a munkaerőpiaci helyzet. Olyan munkaerőpiaci helyzettel szembesültünk, ahol versenyezni kell a munkavállalóért, ezért a minimálbér-emelés gyakorlatilag végigkúszott a 600-700 ezer forintos bérkategóriáig is, tehát még a 600-700 ezer forintos bérkategóriánál is 10 százalék körüli béremelést lehetett látni az ábrákon. Tehát azért tudott megvalósulni egy 10 százalék fölötti béremelkedés országos szinten, mert nemcsak a minimálbéres fizetési kategóriában, hanem a jóval magasabb fizetési kategóriákban is átment ez a béremelkedés. Tehát az a félelem, hogy majd a munkáltatók le fogják nyelni a járuléksökkentést és nem adják tovább a munkavállalóknak, nem valósult meg. Egyértelműen azt lehet mondani, hogy átkerült ez az adóelőny a fogyasztókhoz, a munkavállalókhoz.

Mi azt gondoljuk, hogy mivel a munkaerőpiaci helyzet gyakorlatilag változatlan, vagy inkább azt mondhatom, hogy talán még nagyobb kihívásokkal szembesül, mint tavaly, a kafetéria-rendszer átalakítása sem fogja azt eredményezni, hogy a nettó pozíciója csökkenjen a magánszemélyeknek. A munkáltatók egyszerűen rá vannak kényszerítve arra, hogy versenyképes fizetést adjanak a munkavállalóknak, és ha ezen felül szeretnék egy pozitív ösztönzővel még a munkájukat elismerni, akkor továbbra is van lehetőség ezt SZÉP-kártyával megtenni. Tehát a rekreáció, a feltöltődés, az egészséges életmód támogatása továbbra is adott.

Viszont azt gondoljuk, hogy elsősorban fizetéssel kell versenyezni a munkavállalók kegyeiért. S az is egy nagyon fontos összefüggés, hogy míg a munkáltatók által fizetett adóterhek meg az adminisztráció növekedése a kafetéria ellen hatott, addig ha bérfizetés történik, ott egy járulékalapot képező jövedelem is van, tehát az ellátások is nőnek. Tehát azért fontosabb az, ha bérként kapja meg a magánszemély ezt a jövedelmet, mert ebből nyugellátás, tb-ellátás, adott esetben magasabb nyugdíj származik. Ez tehát egy fontos összefüggés, ezért gondoljuk, hogy a kafetéria-rendszer átalakítása azért volt időszerű, mert nagyon látszódtott, hogy gyakorlatilag a bérek egy része vándorolt át a kafetériába. Tehát nem béren kívüli juttatás történt ebben a formában, hanem a bér egy része lett átcsatolva egy alacsonyabb közteherrel sújtott eszközbe, és ez lett a kafetéria.

Ha már belevágtam a kafetériába, akkor ezt egy kicsit jobban kifejténém. Megvizsgáltuk a kafetéria-elemek népszerűségét, és látjuk, hogy hány cég alkalmazza ezt a rendszert, hány magánszemély kap ilyet. Az látszik, hogy 24 ezer cég adott kafetériajuttatást, tehát a gazdálkodói kör töredéke. S az is jól látszódik,

hogy a magasabb bérszinttel rendelkező munkavállalók kapták ezt a jövedelmek, tehát szociálisan egy nagyon rosszul célzott támogatás.

(19.00)

Azok a munkavállalók kapják, akik egyébként a magasabb bérkategóriákba tartoznak, és azok a foglalkoztatók adják, akik egyébként közepes és nagyobb cégek, amelyek az adminisztrációval meg tudtak birkózni. Azt láttuk, hogy a kis- és közepes vállalkozások szinte nem adták ezt a juttatást, vagy ha adták, akkor a legkisebb adminisztrációval járó készpénzjuttatást választották.

A másik nagyon fontos összefüggés a kafetéria-rendszerek népszerűségével kapcsolatban, hogy tavaly lett bevezetve, tehát '17-ben lehetett először készpénzt választani, míg az összes többi juttatási forma évről évre folyamatosan változott és egyre bővült a kör, rögtön az első évben a készpénzjuttatás lett messze a legnépszerűbb juttatási forma. Tehát lekörözött minden egyéb utalványt, SZÉP-kártyát, Erzsébet-utalványt, lakhatási támogatást és minden egyebet. A hosszú távú öngondoskodási formákat is, tehát a nyugdíj- és az egészségpénztári befizetéseket. Jól látszódik, hogy a magánszemélyek a könnyen elkölthető, rugalmas, flexibilis rendszert választották, a készpénzt, és nem a papíralapú, lejáró, korlátozottan beváltható, adott esetben visszaélésre is alkalmas adó utalványokat.

Azt gondolom, jól látszódik, hogy ehhez a rendszerhez hozzá kellett nyúlni. Egyébként pont a héten egyeztettünk a VKF tagjaival, a munkaadók és a munkavállalók érdekérvényesítő szerveivel is. Jól látszódik, hogy abban gyakorlatilag egyetértés van, hogy egyszerűsíteni kell a rendszert. Abban valóban van vita, hogy mennyire kell egyszerűsíteni, vagy hány elemet kéne megtartani, hármat vagy ötöt. De amikor arról beszéltünk, hogy tartsunk meg hármat, és soroljuk fel, mi az a három, akkor is 15 javaslat érkezett erre a háromra. Tehát jól látszódik, hogy ez a rendszer annyira cizellált és annyira széles körben támogatta ezeket a szolgáltatásokat, hogy gyakorlatilag a fogyasztás terelő hatása már minimális volt, annyira sok volt a választási lehetőség, hogy már nem lehetett érdemben a fogyasztást terelni azokba az irányokba, ami egyébként a kormánynak akár egészségügyi vagy hosszú távú megtakarítási szempontból fontos volt.

Egy másik érdekes összefüggés a hosszú távú megtakarításokkal kapcsolatban. Azt látjuk, a tavalyi és a tavalyelőtti évet néztük meg, és például a munkáltatói hozzájárulás összege a nyugdíjbefizetések kapcsán csökkent, a magánszemélyek oldaláról szintén még mindig lehetőség van nyugdíj-megtakarításokra. Tehát szja-kezdmény továbbra is van ezekhez a befizetésekhez, az pedig folyamatosan nőtt. Azt láttuk, hogy a munkavállalók öngondoskodási hajlama folyamatosan nő, és aki erre szeretné szólni a megtakarítása egy részét, az most is megteheti egy 20

százalékos adókedvezménnyel, ami, azt gondolom, nagyon nagyvonalú támogatás. A kafetéria-rendszerrel kapcsolatban, azt gondolom, ez a legfontosabb érvrendszer, amit össze kívántam foglalni.

A másik nagyon fontos elem, hogy nagyon sokszor az a retorika érkezik, hogy a kormány nem támogatja ezeket a célokat, mint a lakhatás, a mobilitás és az öngondoskodás. Határozottan állítjuk, hogy a kormány ezeket a célokat mind támogatja, mindegyiket fontosnak tartja, de nagyon fontos látni, hogy nem biztos, hogy ebben a rendszerben kell ezeket a célokat támogatni. Ha drágán és rosszul célzottan a magasabb jövedelmű rétegnek adunk ezzel nagyobb kedvezményt, akkor azt gondoljuk, lehet, hogy ennél egy célzottabb rendszerrel kell a lakhatást, az öngondoskodást és az egészséges életmódot támogatni.

*(Az elnöki széklet Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Csárdi képviselő úr jelezte, hogy azt gondolják, az egykulcsos szja-ban nagy változásokat kéne elérni, hogy ne ebben gondolkodjunk. Fölírtam két számadatot. Az szja-rendszer is folyamatosan változott az elmúlt időszakban, finomhangolás jelleggel. A két év, amit viszonylag könnyű összehasonlítani, az ahol 15 és 16 százalék volt az adókulcs. Tehát 1 százalékponttal csökkentettük az adókulcsot, generálisan az szja keretrendszere nem változott, és az 1 százalékpontos kulcscsökkentés ellenére 1688 milliárd forint helyett 1717 milliárd forint szja-bevétel folyt be.

Azt akarom ezzel mondani, hogy az egykulcsos adórendszer mellett továbbra is elkötelezettek vagyunk. Azt gondoljuk, hogy mind a taóban, mind az szja-ban határozottan beváltotta azokat a hozzáfűzött reményeket, hogy az egykulcsos rendszer tisztít, egyszerűsít és fehérit. Ez látszódik a bevételi számokból is, hogy a kulcs csökkenése ellenére több bevételt tudtunk beszélni.

Ugye, matematikailag ennek nem biztos, hogy így kéne történnie. Egyértelműen az volt a háttér, hogy nem voltak arra ösztönözve már a munkavállalók, hogy esetleg a minimálbér környékére vagy a sávhatár környékére torlasszák fel a jövedelmeket. Tehát nem voltak abban érdekeltek a munkavállalók, hogy a bevételeiket esetleg eltitkolják, és az adott határérték alatt még kimutatják a bevételt, afölött pedig nem. Ezért azt gondoljuk, hogy az egykulcsos adórendszer továbbra is egyszerű, átlátható, igazságos és arányos. Ezt igazolják egyébként a bevételi számok is.

Szintén elhangzott képviselő úr felszólalásában, hogy az egyéni járulékokat javasolják csökkenteni. Amikor adóécsökkentésről beszélünk, és ez folyamatosan a kormány napirendjén is van, vizsgáltuk azt, hogy a munkáltatói vagy a munkavállalói oldalon javasolt ezeket a csökkentéseket megtenni. Azt gondolom, itt is beigazolódt az a várakozás, hogy a munkáltatói oldalon kell a kedvezményt megadnunk azért, hogy a minimálbér-emelés miatti bérfeszültséget enyhítsük, a cégek versenyképességét pedig tudjuk növelni.

Kellett segíteni a munkáltatókat abban, hogy a magasabb béreket könnyebben ki tudják gazdálkodni. Ezt támogatta egyébként a taokulcs csökkentése is. Ha az egyéni járulékokat csökkentenénk, szintén utalnék arra, hogy az egyéni járulékok képezik az ellátás alapját. Ezért gondoljuk azt, hogy ha a munkavállalói oldalon gondolkodunk, akkor az szja, ami a csökkentés tárgya lehet, egyébként pedig a munkáltatói oldalon javasoljuk a csökkentést azért, mert azt látjuk, hogy ez a versenyképesség-javító intézkedés nagyon szépen és nagyon gyorsan átcsoportosul a bérekbe.

Hoztam is néhány számot egyébként, amikor a minimálbér szintjéről beszélünk meg az adókulcsokról. Én egy sokkal beszédesebb számot írtam föl magamnak, a reálbérek emelkedését 2010 és '17 között. Azt gondolom, hogy ez egy elég beszédes szám, hogy 36 százalékkal nőtt a reálbérek vásárlóértéke; a kétgyermekeseknél ez 45 százalék, háromgyermekeseknél 64 százalék, tehát ez alatt a hét év alatt 64 százalékkal több jövedelmet tudnak elkölteni a családok. És itt lehet a minimálberről egyeztetni meg az adórendszerről, de azt látjuk, hogy jelentősen több jövedelemmel rendelkeznek a családok ma, mint 2010-ben. A minimálbér csak 2010 és '17 között 87 százalékkal emelkedett.

Szintén Csárdi képviselő úr jelezte, hogy a taokulcs 9 százalékos volta a nagyobb vállalkozásoknak jelent jelentős adókedvezményt. Itt is szeretném hangsúlyozni, hogy a kisebb vállalkozások ugyanúgy éltek ezzel a lehetőséggel. A kisebb vállalkozások már első lépésben megkapták a 10 százalékos adókulcsot, míg a nagyoknak még magasabb adókulcsuk volt. A következő lépésben a kicsiknek is és a nagyoknak is lement 9 százalékra ez az adóterhelés. Azt nem vitatjuk egyébként, hogy a tao logikája még mindig bonyolult, rengeteg nemzetközi kapcsolatot kell benne kezelni, olyan ügyleteket, amelyek nagyobb cégeknél előfordulnak.

Ez egy bonyolult, kiforrott adórendszer, viszont pont emiatt azt gondoljuk, hogy a kisebb vállalkozásoknak egy nagyon reális választás a kata és a kiva. A kata a legkisebb önfoglalkoztató egyéni vállalkozók igazán népszerű adóválasztása, egy tételes adóval gyakorlatilag letudják az összes adóterhüket, tehát egy minimális adminisztrációval, egy tételes adóval megvan az összes adófizetési kötelezettség. Ennek a népszerűségét, azt gondolom, talán nem is kell magyarázni, lassan 300 ezer gazdálkodó van ennek az adónak a hatálya alatt.

Mint említettem, 28 ezren vannak a kiva hatálya alatt, az pedig a növekedési potenciállal rendelkező közepes vállalkozásoknak szerintünk a legjobb választása. Egy olyan innovatív adónem, ami sokkal inkább ösztönzi a beruházásokat és a fejlesztéseket, mint például a tao. Tehát mi azt gondoljuk, hogy a kis- és középvállalkozásoknak ez a két kis adónem, ami igazán versenyképes, és a tao pedig valóban a nagyobb és komplexebb cégek adója.

Nem ide tartozik szervesen, de szeretném itt hangsúlyozni azt az adóhatóság által nyújtott szolgáltatást, ami az előbb felmerült igényként az ellenzék részéről is, egyben a kormánynek az egyik legfontosabb terve a jövőre nézve is. A tavalyi évben az adóhatóság kiküldött egy levelet azoknak a kis- és közepes vállalkozásoknak, amelyek a kiva választására jogosultak lehettek. Tehát az adóhatóság látta ezeket az adatokat, és amikor azt látta, hogy jogosult az adózó, akkor készített egy kalkulációt.

(19.10)

A kalkuláció alapján kiküldtünk 80 ezer cégnek egy levelet, amelyben bemutattuk a kivarendszer előnyeit. Volt, ahol egyébként számítást is tudtunk végezni, és megmutattuk, hogy ha átvált a vállalkozás kivára, akkor - csak mondok egy példát - 24 ezer vagy 82 ezer forinttal fizet kevesebbet, mint ha maradna a tao hatálya alatt. Azt gondolom, ezzel a proaktív figyelemfelhívó levéllel tudtuk elérni, hogy január 1-jétől gyakorlatilag megugrott a kivaalkalmazók száma. Tehát itt is egy olyan előremutató szolgáltatást nyújtott az adóhatóság, ami, azt gondolom, példaértékű, és ilyen típusú szolgáltatásokat szeretnénk a jövőben is bevezetni.

Burány Sándor képviselő úr ugyan már nincs itt, de jelzem, hogy az eva választására nem lesz lehetőség december 20-a után, de ez az adónem nem kerül kivezetésre. Tehát aki ezt az adónemet választja, és továbbra is ebben az adónemben kívánja egyébként az adófizetési kötelezettségeit teljesíteni, az megteheti továbbra is. Tehát nem szűnik meg ez az adónem, csak új belépőket nem vár decembertől. Ettől függetlenül azt gondoljuk, hogy a kata és a kiva a legtöbb adózónak sokkal kedvezőbb adófizetési kötelezettséget eredményez, ezért ezeket az adónemeket javasoljuk megfontolásra, de az eva is használható marad.

Potocskáné képviselő asszony kérdéseire próbálunk reagálni. Volt egy helyiadó-kedvezményre utaló megjegyzése. Kérdezte, hogy az egymillió forintos kedvezmény miért kerül kivezetésre. Itt is azt szeretném hangsúlyozni, hogy maga a kedvezmény, tehát az, hogy a foglalkoztatást a kormány szeretné ösztönözni, továbbra is határozottan így van. Azt látjuk, hogy egy munkavállalóra 20 ezer forint kedvezmény jut, ha forintosítjuk. Tehát ez pont az a kedvezmény, amelynek, úgy láttuk, hogy nincs semmilyen terelő hatása, tehát nem emiatt fogja felvenni a munkáltató a munkavállalót. Ráadásul rendszeridegen is volt. Amikor például kedvezményeket megszüntetünk, mindig az a cél lebeg a szemünk előtt, hogy egyszerűsítsük az adórendszert. Tehát csak azért nem szüntetünk meg egy kedvezményt, mert a céllal, amit egyébként támogat, nem értenénk egyet. Itt is határozottan a foglalkoztatást továbbra is ösztönözni szeretnénk. Ennek a legjobb példája egyébként a munkahelyvédelmi akcióterv átalakítása. Itt viszont úgy látjuk,

hogy rendszeridegen ez a kedvezmény, és nem éri el a célját.

A fordított adózás kivezetése kapcsán szerintem itt egy kis félreértésről lehet szó. Valóban van egy ilyen szakasz a törvényben, hogy megszűnik ennek a lehetősége, viszont kicsit talán túlbuzgók voltunk, mert ez 2022-től fog megszűnni.

Tehát bele kellett írni a jogszabályba úgymond a hatályon kívül helyezést, de igazából itt egy meghosszabbítás történik. Tehát a fordított adózás alkalmazása az ön által is említett termékkörökre most lejárt volna, viszont a Bizottság meghosszabbította ennek az alkalmazási lehetőségét addig, amíg egyébként uniós szinten ki nem dolgozunk egy hatékony eszközt a feketegazdaság visszaszorítására. Amíg ez meg nem történik, addig '22. július 1-jéig fennmarad a fordított adózás a gabonára és az ön által említett termékcsoporthoz is. Viszont valóban belekerült ennek a fordított adózásnak a kivezetése, de az majd 2022 júliusától lesz alkalmazandó.

A szakképzési hozzájárulás kapcsán pedig, amit említett, egy technikai hiba van a jogszabályban, amit javítani fogunk, és köszönöm is a felvetést.

(*Jegyzeteiben lapoz.*) Varga-Damm képviselő asszony áfacskökkentéssel kapcsolatos javaslatát, ahogy nézem, korábban gyakorlatilag megválaszoltam, azt gondolom.

A hitelintézeti különadó kapcsán említettem, hogy egy IFRS-átállítás miatti technikai kivezetésről beszélünk. Tehát adóbevétel-kiesés emiatt nem fogja érni a költségvetést.

A számviteli törvényre vonatkozó javaslatát pedig gyorsan megkonzultáltuk a kollégákkal. Egyetértünk abban, hogy legyen rugalmasság abban, hogy milyen pénznemben vezeti az adózó a könyveit, viszont mi azt gondoljuk, hogy értékelési szempontból nagy kockázatot jelentene, ha egyébként ez nem egyezne a jegyzett tőke pénznemével. Ezért ezt a kettőt emiatt kötöttük össze. Valóban egyébként lehet rugalmasan ezeket változtatni. Európában eddig is nagyon rugalmasan lehetett könyveket vezetni. Itt viszont az a feltételezésünk, hogy nem jellemző, hogy valaki évről évre változtassa az elszámolás pénznemét. Tehát ha tipikusan a bevételei euróban vannak egy vállalkozásnak, azt gondolom, ez nem szokott egyik évről a másikra változni. Azt gondolom, hogy ez az alapító okirattal való összekötés az értékelési szempontok miatt fontos.

Csárdi Antal képviselő úr noszvaji példája kapcsán csak szeretném jelezni, hogy a házipálinka-főzés a neta hatálya alá nem tartozik, tehát szerencsére ott nem kell ezzel az adóteherrel számolni. Mivel nem kerül értékesítésre, vélhetően házi fogyasztásra történik a párlat-előállítás, ezért a neta hatálya alatt nincs ez a termék.

A célzott áfacskökkentéssel kapcsolatban, azt gondolom, nagyjából összefoglaltam a kormány álláspontját. Annyit még talán a célzott áfacskökkentéshez, hogy például az, hogy a gyermekruházat kedvező adókulcs alá essen, uniós szinten tiltva van. (*Bangóné*

Borbély Ildikó felé fordulva:) Üzemanyagnál sem lehet - ezt a képviselő asszonynak mondom - uniós szabályrendszer miatt kedvező adókulcs, tehát a legmagasabb adókulccsal kell terhelni. A célzott áfacskökkentések meglépése előtt mindig készített a kormány egy hatásbecslést, hogy milyen hatást várunk az áfacskökkentéstől. Amikor megtörtént a legtöbb élelmiszer áfacskökkentése, egy utólagos hatásbecslést is megnéztünk, hogy az árakban hogy igazolódott vissza ez az áfacskökkentés. Azt láttuk, hogy tipikusan a szolgáltatói szektorban nagyon nehezen érvényesült az áfacskökkentés, nem tudtak a fogyasztói árakban egy az egyben átmenni ezek az áfacskökkentések. Tehát egy nagyon drága és rosszul célzott módja ez a szociális problémák megoldásának. Azt gondoljuk, hogy a célzott intézkedések sokkal célravezetőbbek. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps.*)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Köszönjük államtitkár úrnak az előterjesztést. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Ezzel mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Most **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett László Imre képviselő úr: „A nemzetközileg elismert magyar egészségügyről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LÁSZLÓ IMRE (DK): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy nehezen értelmezhető interjú készített hozzászólásra, amely a kormány udvari szállítójának tekinthető TV2 közreműködésével Nagy Anikó egészségügyi államtitkárral készült.

Az államtitkár asszony azt mondta - idézem -: „A magyar egészségügy nemzetközileg is híresen elfogadott.” Nos, a francia székhelyű egészségügyi fogyasztói központ 35 európai ország sorában a magyar egészségügyet 2014-ben a 25., 2015-ben a 27., 2016-ban és '17-ben egyaránt a 30. helyre sorolta. Mint ismeretes, tavaly már Albánia és Macedónia is megelőzött bennünket. Az Állami Egészségügyi Ellátó Központ tanulmánya alapján ismert, hogy Magyarországon évente mintegy 32 ezer ember hal meg gyógyítható, illetve megelőzhető betegségekben, és ez bizony a harmadik legrosszabb helyezést biztosítja számunkra a nemzetközi rangsorban. A daganatos megbetegedések és öngyilkosságok arányát tekintve is a világ élvonalába tartozunk, a születéskor várható élettartam pedig nálunk öt évvel kevesebb, mint az EU átlaga. Nos, úgy gondolom, hogy nem ezek lennének egy nemzetközileg elfogadott magas színvonalú egészségügyi ellátás jellemzői.

„Az elmúlt időszakban a magyar egészségügy nagyon sokat fejlődött és nagyon jó minőségben gyógyít” - hangzott a következő megállapítás. Az előzőekben jellemzett lecsúszásunk a nemzetközi rangsorban mindenesetre nem egészen ezt a hatalmas fejlődést támasztja alá, sőt az említett központ adatai szerint

hazánk az egészségügyi ellátás minősége alapján a nem megfelelő ellátást nyújtó országok sorába került. Ugye, ezt sem sorolhatjuk a világszínvonalú ellátás ismerve közé.

A betegbiztonság kérdését államtitkár asszony különösen kiemeltnek nevezte. Ezzel teljesen egyet is értünk, de azért szabad legyen megemlíteni, hogy folyamatosan növekszik a feltöltetlen háziiorvosi praxiák száma. Ez a június 1-jei, tehát teljesen friss adatok alapján a háziiorvosoknál elérte a 319-et, a fogorvosoknál a 229-et. Ez azt jelenti, hogy immáron 500 fölé emelkedett azon települések száma, ahol a háziiorvosok hiánya miatt bizonytalanná vált a lakosság alapellátása.

(19.20)

Igaz, orvosaink és ápolóink képzettségével csakugyan nincs baj, számukkal viszont annál inkább. Az Egészségügyi Nyilvántartási és Képzési Központ, tehát államtitkár úr, az önök szervezetének hivatalos adatai alapján 2013-16 között 3669 orvos, 2673 szakdolgozó, 1023 fogorvos és 292 gyógyszerész kért és kapott külföldi munkavállalási engedélyt. És csak az EU-s normákhoz viszonyítva, több mint 20 ezer szakdolgozó hiányzik a magyar egészségügyi ellátórendszerből.

Tudjuk persze, hogy a pénz nem boldogít, különösen akkor, ha nincs. Interjú címén egy nem fizetett politikai hirdetést sugárzó tévécsatorna riportere minden bizonnyal rákérdezett volna az egészségügy finanszírozására is. Minthogy azonban a műsorvezető ezt elmulasztotta, a nézők számára jótékony homályban maradt, hogy az ellátórendszer súlyosan alulfinanszírozott, és ennek következménye például a folyamatosan keletkező és kórházinak csúfolt állami adósság. A WHO, az Eurostat és az OECD adatai alapján Magyarország egészségügyi ellátás címén egy lakosára évente az EU-átlagnak még a felét sem költi. Ennek az alulfinanszírozottságnak az oldalvizén jelennek meg és kellemetlenkednek például a várólisták. És akkor még nem is beszéltünk a bérekről, aminek emelésére eddig mindig csak kikényszerített helyzetben és tűzoltás jelleggel került sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Államtitkár asszonynak azonban egy dologban feltétlenül igaza van. Lehetne ez a hányatott sorsú magyar egészségügy akár világszínvonalú is, ha a működésének a feltételeit biztosítanák, ha irányítását a kormány által is respektált, önálló egészségügyi minisztérium végezhetné. De mint tudjuk, ez ma kis hazánkban nem egészen így van. Őszinte tisztelettel várom államtitkár úr válaszát. *(Taps az MSZP és a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár asszony és sokan mások is azért beszélnek nagy tisztelettel a magyar orvosokról és a magyar ápolókról, és azért mondják, hogy bizonyos esetekben valóban európai szintű ellátást tudnak nyújtani, hiszen közöttük dolgozott államtitkár asszony is, pályakezdése óta ott dolgozott a Heim Pál Kórházban, és látta, hogy akár a gyermekkorházban, vagy akár ön is láthatja, a tüdőtranszplantáció területén a magyar orvosok valóban Európa- és világszínvonalat tudnak biztosítani, nyilván a velük dolgozó ápolókkal együtt. Vagy a Városmajor utcában az ottani szívklubján szintén, ami ott zajlik, az nemzetközi hírű, vagy az onkológián azok a nemzetközi minősítések, amelyeket referenciainstítúciónként kapott meg az onkológia, szintén azt mutatja, hogy a magyar orvosok, a magyar ápolók igenis képesek európai szintű egészségügyi szolgáltatást nyújtani. Szerintem ön is a Szent Imre kórház emlékeiből tudna olyan orvosokat mondani, akik ott egy magyar kórházban olyat nyújtottak, amit nyújthattak volna Nyugat-Európa bármelyik országában vagy Észak-Amerikában, csak itt a hozzáférés sokkal szélesebb körű, mint Nyugat-Európa vagy Észak-Amerika esetében. Ezért tisztelet és elismerés illeti azokat az orvosokat, azokat az ápolókat, akik valóban európai szinten tudnak itt Magyarországon is gyógyítani. Államtitkár asszony is erre gondolt, és ön is szerintem fejből tudna jó pár példát idézni Debrecenről kezdve Budapestig, hogy hány helyen vannak valóban európai szintű ellátások Magyarországon is.

Az a fogyasztói index, amit ön idézett - megpróbáltam itt gyorsan megtalálni azt a részt, de nyilván ezt 1-2 perc alatt nem lehet -, emlékeim szerint az az index, amelyik arra hivatkozik, hogy Magyarországon azért rosszak az egészségügyi ellátás viszonyai, mert Magyarország a migráció kérdésében ellene mond az európai tendenciáknak. Tisztelt Képviselő Úr! Ki fogom keresni, és adott esetben elő fogom hozni azt az elvileg valóban egészségüggyel foglalkozó európai fogyasztói indexet, amely nem az egészségüggyel foglalkozik, hanem politikai vádaskodást tartalmaz. *(Dr. László Imre: A szakterületet 36 indikátor segítségével...)* Politikai vádaskodást tartalmaz Magyarországgal szemben, és ha az egyik fejezetében azt mondja, hogy Magyarországon elfogadhatatlan a migrációs politika, nehéz utána azt gondolni, hogy az egészségügy területén objektív adatokat tud mondani.

De hadd mondjam önnek egy objektívebb szervezetnek, az OECD-nek egy számpárját! 2003-2010 között az OECD-országok között egyetlen ország volt csak, ahol csökkent az egészségügyre fordított kiadás. Ez Magyarország volt. Minden más OECD-országban növekedtek az egészségügyi kiadások. Az ön pártelnöke volt akkor a miniszterelnök Magyarországon, Gyurcsány Ferenc, amikor egyetlenegy OECD-országnál csökkentek a források, és azután 2010-2016 között 2,7 százalékkal emelkedtek, ami a 7. legnagyobb emelkedés volt az OECD-országok között. 2010 előtt az egyetlen csökkenés, 2010 után a 7. legnagyobb emelkedés.

Ez teremti meg annak az alapját, hogy Magyarországon javuljon az egészségügyi ellátás színvonala, ez az 550 milliárd forint, pontosan 546, amivel ma többször gazdálkodik az egészségügy, mint 2010-ben. Nem kórházbezárásról van már szó, nem egészségügyi dolgozók elbocsátásáról, nem egyhavi bér elvételéről, nem 16 ezer ágy leépítéséről, nem vízdíj bevezetéséről, kórházi napidíj bevezetéséről, mint az önök ideje alatt, hanem végre forrásbővülésről.

Pár dolgot muszáj helyreigazítanom abban, amit ön mondott. Ön a külföldi munkavállalási adatokat úgy idézte, hogy abban a külföldi állampolgárok is benne vannak.

Aki nyilván Norvégiából azért jön ide, hogy orvosi diplomát szerezzen, az nyilván vissza fog menni logikusan Norvégiába, de ön őket is a Magyarországról kívándorló magyar orvosok közé sorolta. Nyilvánvalóan így is nehézséget jelent, ha orvosok elmennek Magyarországról, de szerencsére ez a tendencia csökkenő. 60 százalékkal csökkent az elmúlt 8 esztendő alatt.

A várólisták. Pont nemzetközi összefüggésben említette képviselő úr is a várólistákat. Ön is tudja, hogy 70 ezerről 28 ezerre csökkent a várólistán szereplők száma, és ha megnézzük azokat az időtartamokat, amennyit egy magyar betegnek kell várakozni a várólistán, akkor azzal épphogy nem dobogósok vagyunk az európai rangsorban, de ahhoz hasonló a magyar adat is a várólistaadatok tekintetében, mint Nagy-Britanniában.

Tehát ha ön összehasonlítja ezt nemzetközi téren, akkor ne azt mondja, hogy sokkal rosszabb, mint más országokban. Rosszabb, mint három országban, és jobb, mint húsz másik európai országban, köszönhetően annak, hogy tizen-sokmilliárd forintot költöttünk arra, hogy ezeket a várólistákat érdemben tudjuk csökkenteni, így is alakult ez az elmúlt években. És ha már az elmúlt évek teljesítménye: 77 kórház felújítása azt szolgálta, hogy európai szintű legyen az egészségügy. Ezt szolgálta 54 rendelőintézet felújítása, 104 mentőállomás felújítása, 23 új rendelőintézet építése és 31 új mentőállomás építése. És azt szolgálta, hogy végre nem csökkentek az egészségügyben a bérek, hanem nőttek.

Most 4 év alatt 65 százalékkal nőnek a szakdolgozói bérek, és tavaly és tavalyelőtt összességében 207 ezer forinttal növekedtek az orvosi bérek, és a háziorvosok is most már nem 800 ezer forintból kell hogy kijöjjenek a praxisukban egy hónapban, hanem másfél millió forintból.

Ezekkel az intézkedésekkel próbáljuk valóban minél inkább színvonalasabbá, minél inkább európai szintűvé tenni a magyar egészségügyet, és nagy elismerésünk azoknak, akik már most is európai szinten gyógyítanak Magyarországon.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony: „Aktuális ügyekről” címmel.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Európai Unió illetékesei ellenőrzésük alkalmából 29 vizsgált projektből 24-nél nagyon súlyos visszaéléseket tártak fel. A kiválasztott mintában feltárt szabálytalanságok miatt több mint 100 milliárd forint visszafizetését helyezték kilátásba. Itt néhány beruházást azért felsorolnék, és kitérnék egyetlenegy beruházásra. A 3-as metróvonal rekonstrukciója, Dózsa György út-Újpest-Központ: 19,9 milliárd helyett 24,1 milliárd forintba kötöttek szerződést. Budapest-Esztergom-vasútvonal villamosítása: 28,6 milliárd forint helyett 33,7 milliárd forintba kötöttek szerződést. E67-es gyorsút: 51,4 milliárd forint helyett 65,7 milliárd forint, Szántód-Köröshegy-Balatonszentgyörgy-, illetve Fonyód-Kaposvár-vasútfejlesztés: 55,5 milliárd forint helyett 72 milliárd forint. Püspökladány-Ebes-vasút-rekonstrukció: 61 milliárd forint helyett 73,5 milliárd forint, M4-es Berettyóújfalu-Nagykerek-autópálya-építés 68,6 milliárd forint helyett 83 milliárd forint.

Az útfejlesztések és a vasútfejlesztések, ha megnézzük a közbeszerzéseket, Mészáros Lőrinc érdekességébe kerültek. Itt egyetlenegy projektre szeretnék kitérni, ez a Püspökladány-Ebes-vasútvonalnak a felújítása. 2015-ben adták át a Szajol-Püspökladány-vasútvonalat, ahol komoly kételyek ott is felmerültek a beruházásnál, csak akkor még nem Mészáros Lőrinc volt a vasútfejlesztés atyja, hanem Simicska Lajos.

(19.30)

2015-ben, amikor a vasútfejlesztésnek a beruházását átadták, akkor már túl voltunk azon a bizonyos G-napon, ennek az egyik elszenvedője hála a jó égnek nem a vasútfejlesztés, a Szajol-Püspökladány-vonal volt, mert azt sikerült befejezni, hanem az M4-esnek a leállítása, amit a mai napig megszenvednek a Szolnok térségében és Hajdú-Bihar térségében élők. Utána azt gondoltuk, hogy 2015-ben azonnal indulni fog a Püspökladány-Ebes-vonal felújítása, mivelhogy azt az ígéretet kaptuk, hogy megtörtént a pályázat, és azonnal indulni fog. Majdnem két évet kellett várni a felújításra, mivelhogy Mészáros Lőrincnek a cége még nem állt készen átvenni Simicska cégének a beruházásait. Majd megtörtént a kivitelezés beindítása, és kiderült, hogy a 61 milliárd forint helyett 73,5 milliárd forintba kerül a felújítás, több mint 12 milliárd forinttal kötöttek többre szerződést a kiírt pályázatra. És ami még feltűnt az Európai Uniónak, hogy 30 százalékról 50 százalékra emelték közben a szerződéskötés után a Mészáros-cégnek kifizethető előleg mértékét. Egy kapavágást nem kellett Mészáros Lőrincnek tennie, úgy, hogy semmit nem csinált, ennek a 73,5 milliárd forintnak az 50 százalékát előlegként azonnal kifizették. Most az Európai Unió 16 milliárd forint büntetést kíván kiróni erre a fejlesztésre.

Azért szólalok itt fel, hogy jegyzőkönyvben legyen, mert ugyebár a kormány részéről senki nem fog

szólni, hogy a G-napból tanulva veszélyezteti-e a beruházásnak a folytatását ennek a 16 milliárd forintnak a visszafizetése, mert ha végiggondoljuk, ez egy elég komoly összeg, hogyha vissza kell fizetnie az államnak, és reméljük, akkor Mészáros Lőrincnek, veszélyezteti-e a befejezését, mivelhogy még egyharmadnál sem tartunk a felújítás kapcsán.

Még a jegyzőkönyv kedvéért el kell mondanom, hogy itt nemcsak 16 milliárdos kár érheti a lakosságot és Magyarországot, hanem a betervezett, eredetileg betervezett három felüljáróból, amely Kaba, Hajdúszoboszló és Ebes városokat érintette volna, érdekes, a megnőtt költségek ellenére a három felüljáróból csak egyetlen fog megépülni, erre még senki nem adott választ, hogy ez hogyan fordulhatott elő, csak a kabai felüljáró, a hajdúszoboszlói és az ebesi felüljáró eltűnt. Hiába azt készítették elő a tanulmányokban, hogy nagy szükség van rá a balesetek nagy száma miatt, meg hogy biztonságos legyen a vasútközlekedés és a személyi közlekedés, lényegében három felüljáróból kettő eltűnt. *(Az elnök csenget.)*

A legközelebbi napirendi utáni felszólalásomban folytatom. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Csárdi Antal képviselő úr: „Közpénz milliárdok a Red Bull Air Race-nek” címmel. Őné a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! A jegyzőkönyv kedvéért azért megemlítem, hogy a kormány részéről senki nincs itt, tehát az üres háznak mondjuk a napirend utánit. De aki kíváncsi rá, hogy a magyar emberek egészsége és biztonsága vagy a multinacionális vállalatok üzleti érdeke fontosabb-e az Orbán-kormányának, nézze végig a Red Bull Air Race történetét!

Orbán Viktor kabinetje folyamatosan azt hangoztatja magáról, hogy az itt élő emberekért dolgozik. Ehhez képest évek óta közpénzmilliárdokat biztosít rá, és a budapesti lakosság nyugalalmát rendre feláldozza - és itt kiemelten a belvárosi lakosság nyugalalmát áldozza fel -, hogy egy egészségtelen energiatalokat gyártó mult cég szabadon reklámozhassa a termékét a világorökségi védelem alatt álló Duna-parton. Nézzük meg, hogy hogy is kezdődött ez a történet!

2010-ben egész Budapest megkönnyebbült, amikor az akkori kormány környezeti okokra hivatkozva betiltotta a Red Bull Air Race-t. A hivatkozási alapot egy ombudsmani állásfoglalás jelentette, amely szerint - idézem -: „A Red Bull Air Race repülőrendezvény által jelentett környezeti terhelések következtében a rendezvény a Belvárosban, ilyen sűrűn beépített lakott területen való megtartása az egészséges környezethez való joggal nem egyeztethető össze.” A jelentős zaj- és légszennyezettséggel járó rendezvény a verseny által érintett területen élők mindennapjait

mérgezi meg, és a magyar jog ebben a kérdésben egyértelműen az emberek oldalán áll.

Ezért is döbbsent meg az LMP és személyesen én magam is, hogy amikor 2014-ben egy kormányhatározattal az Orbán-kormány újra engedélyezte a versenyeket, sőt már az első körben 6 milliárdos támogatást is adott rá, ez miért történt meg. Akkoriban nemcsak arra kérdeztünk rá, hogy mi az oka az alkotmány előírásaival és az ombudsmani állásfoglalással szembehelyezkedő kormányálláspontnak, hanem arra is, hogy ha az Orbán-kabinet éppen az energiatalok egészségkárosító hatásaira tekintettel vetett ki korábban egészségügyi különadót ezekre a termékekre, akkor mégis miért reklámozzák közpénzből a Red Bullt.

A jövő nemzedékek országgyűlési biztosa a már említett 2010-es állásfoglalásában részletesen kifejtette, hogy a budapesti világorökségi területen a hatóságok jogellenesen engedélyezik a határérték feletti zajkibocsátással járó Red Bull Air Race-versenyt, és felhívta az államigazgatás szereplőit arra, hogy a jövőben tanúsítsanak jogkövető magatartást.

A Levegő Munkacsoport az ügyről azt írta: „A repülők jelentős mértékben bocsátanak ki rendkívül egészségkárosító apró részecskéket (PM10). Ilyen részecskék kerülnek nagy mennyiségben a levegőbe az egyéb közlekedési eszközökből és a fűtésből is, évente mintegy 11 ezer magyar ember idő előtti halálát idézve elő. Ennek a súlyos helyzetnek az enyhítésére a kormány egy előremutató intézkedési programot fogadott el.” Ennek végrehajtására azonban csak néhány tízmillió forintot biztosított, ennek fényében különösen visszas a légszennyező légi parádé milliárdokkal történő állami támogatása. A zöldek azt is szóvá tették, hogy a Red Bull Air Race-nek kifizetett állami támogatás az energiatalok egészségügyi különadójából befolyó pénznek a sokszorosa, ami így az egész különadórendszert nevetségessé és értelmetlenné teszi, a kormány a közérdek érvényesítése helyett inkább a törvényt írta át.

Az Orbán-kormány azóta is minden évben közpénzmilliárdokkal szponzorálja a Red Bull egészség- és környezetkárosító budapesti légi demonstrációját. 2016 utolsó napjaiban az év végi osztogatásból jutott 5,5 milliárd a zaj- és légszennyezetségi miatt korábban törvénytörőnek minősített parádé támogatására. Elfogadott rendelet szerint 2018 és '20 között minden évben kap 6 millió eurót, azaz közel 3 milliárd forintot a rendezvény, amely miatt most 20 napra lezárták a Bem rakpartot, és három napra lezárták a fél Belvárost is, úgy, hogy a Hungaroring Sport Zrt. mindössze 12,9 millió forintot fizetett a területfoglalási díjért, 90 százalékos kedvezményt kaptak a területfoglalási díjra a fővárostól, és szintén 90 százalékos kedvezményt adta oda Belváros-Lipótváros önkormányzata, az V. kerület a közterületeit a rendezvény megvalósítása kedvéért.

Az LMP szeretné felhívni a figyelmet, hogy a Fővárosi Közgyűlés 3/2013. (III. 08.) számú rendelete szerint a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában álló

területekre (Az elnök csejget.) nem adható ki közterület-használati hozzájárulás olyan tevékenység gyakorlásához, amely a környezetre káros hatással lenne, a közbiztonságot vagy az egészséget veszélyezteti.

Egyértelműen látszik, hogy az egész rendszer szabálysértő volt, és nagyon kíváncsi vagyok, hogy a kormány hogyan fog viszonyulni Tarlós István azon megnyilvánulására, hogy nem szeretne illet látni többet

Budapest felett. Köszönöm szépen. (Taps az ellenzéki padosorokban.)

ELNÖK: Köszönjük. Ezzel a napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm a munkájukat.

Holnap reggel 8 órakor folytatjuk az ülést. Köszönöm szépen, az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 19 óra 39 perckor ért véget.)

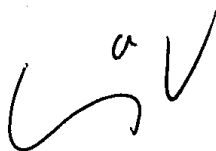
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Szávay István s. k.
jegyző

Dr. Varga László s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)